

MIC. # 9639 (RAB. 2391)

NETAN'EL BEN YISH'AYAH.

נתנאל בן ישעיה.

ME'OR HA-AFELAH.

מאור האפלה.

YEMEN: [14TH-15TH CENT.]

YEMENITE SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

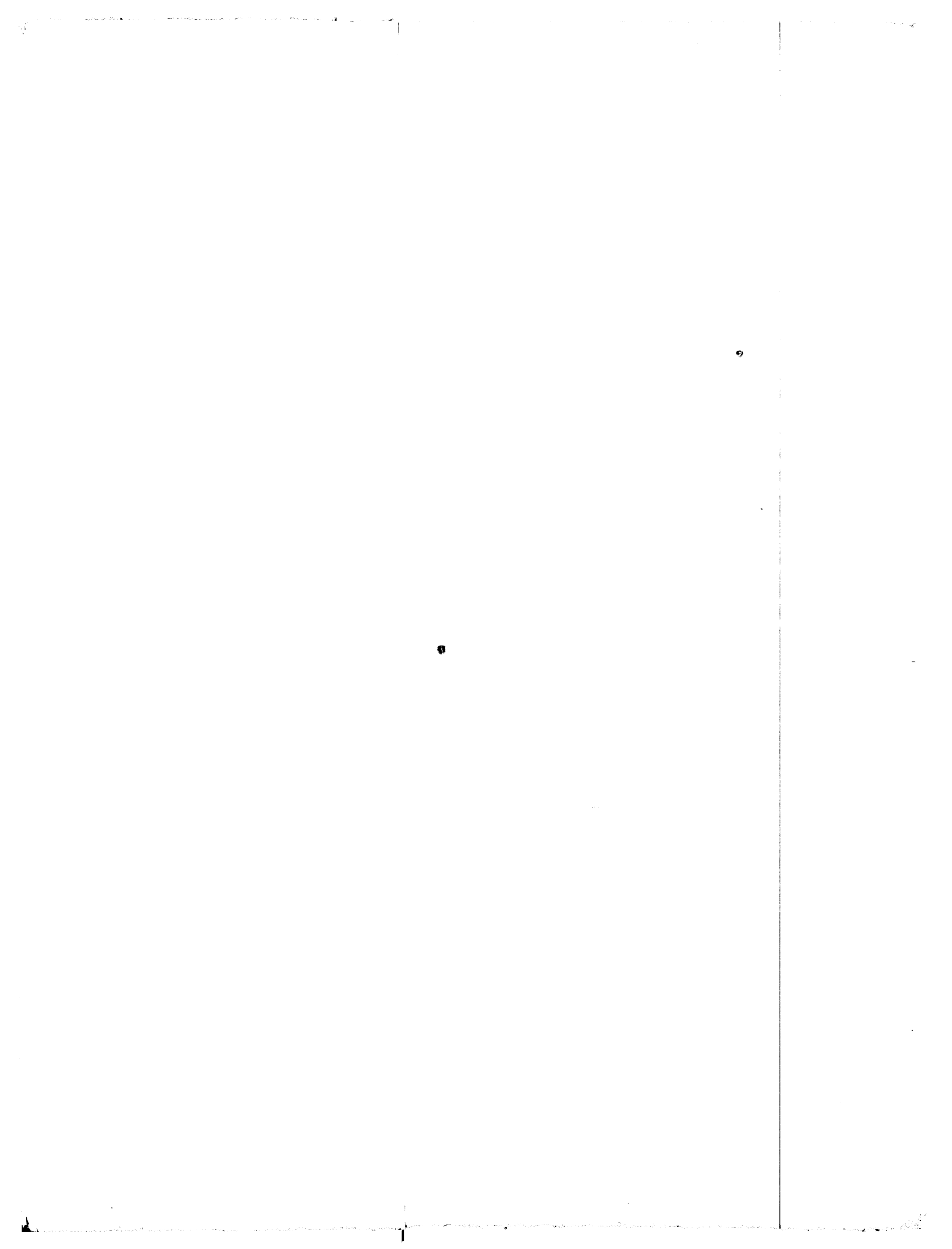
התקנת המערכת

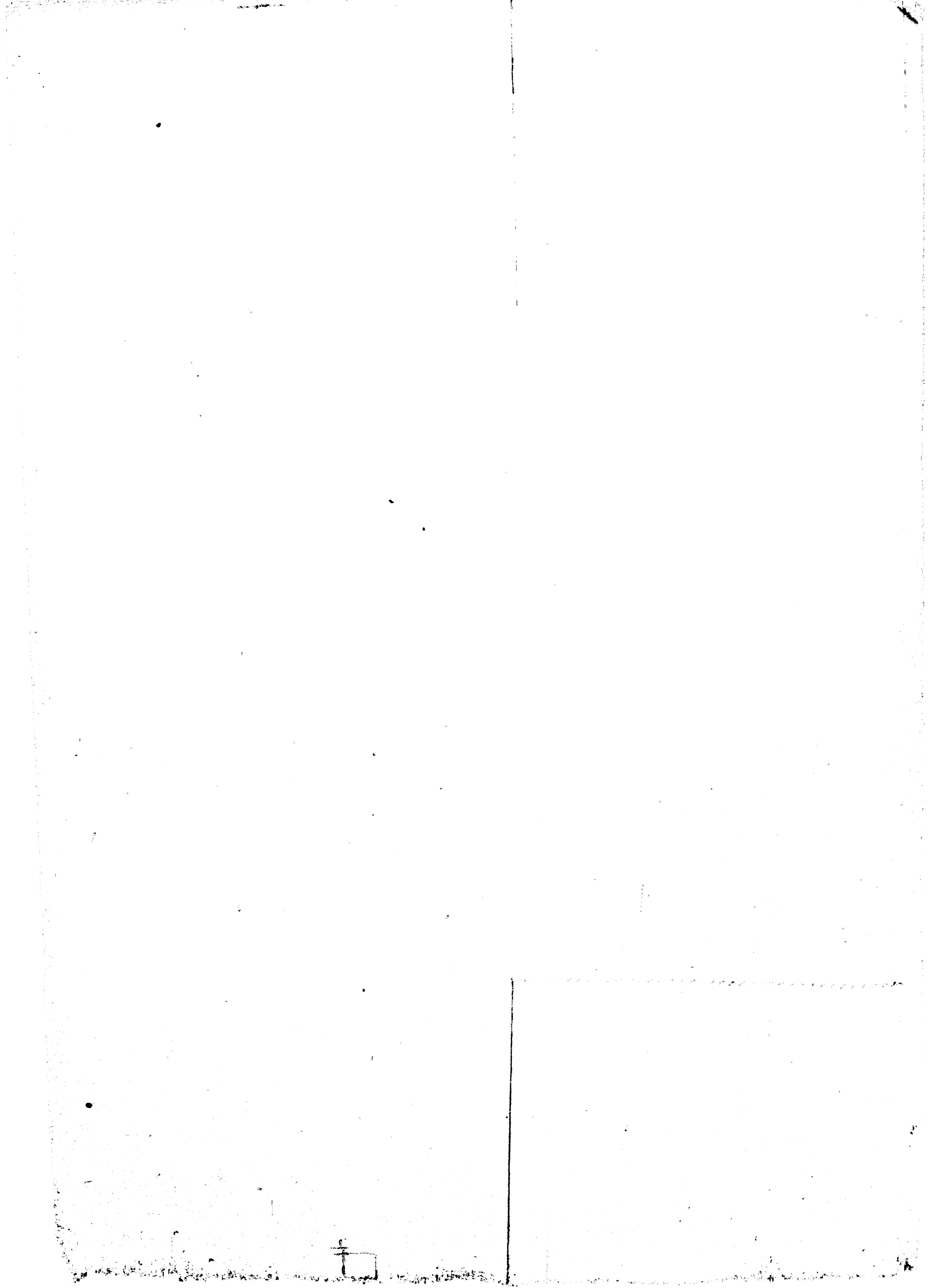
התקנת המערכת נעשתה על ידי חברתנו באמצעות
הקמת תחנת שידור רדיו, אשר תפקידה להעביר
את המידע מהמחשב אל המכשיר הנדרש.

התקנת המערכת נעשתה על ידי חברתנו באמצעות

Handwritten notes in a cursive script, possibly containing names or identifiers. The text is difficult to decipher due to the high contrast and grain of the scan. Some legible fragments include "Loral", "15", "201", and "POT".

R 239
MC 963

ויקרא אל משה בזה דווקא דקטן תקון סוף למה לפי שהקטן
 משה עבדו ואם מי אנכי דבה שיהיו כלי ישראל עומדין לפני אלהים
 ואלו נקראו לא למשה אע"פ אן לם יך לקצור לאור לאהיה ביער וכוונתו
 מן מצד להתי יקדשו להי אבנת ללה ואלו להרה לעבארה למחוקקה
 מתלת קדיב לשחוב ורש שרמא ומאג לבבקר ותקדיב לסמר ותבכיר
 לבכור לאן לים פ' ר' שך נפע ללה ואלו הוא לקצור לאהיה במי קל פי ליה
 דברתי את אבותיכם ואלו בריתי אתם ביום הוציא אתם מארץ מצר
 על רבדי עליה ודבח לא כאן לקצור לאור לתעבדון את הש' עליה
 הזה והי לעבארה אהקיייה למחוקקה והי תבמיר לבקום לבנת קצה
 פ' למה כאנו ישראל פ' מצד לה יער פ' לאר' וי' צעב עליהם פ' דאקדון
 פ' ש' עו באקרבנות עלי הרה לבקמות למדבורה בולתך ליי' פ' קל
 אדם כ' יקדיב מבם רמז בהדי' לקול' ש' יפתח הגלעדי לר' קרב חזון
 נאציק ק' א' מבם ואלו בלכם להוציא את המשומר שר' לא יקבלו ממ'
 קורבנות ה' לא אמרו מקבר' קורבנות פושעי ישראל כדי שיחדדו
 בתשובה חוץ מן המשומר והמנסך אתה יי' ומחלל עבת בקרהס'
 תלמשומר לאור לר' אן מקבלי' ממנו הוא משומר לכל' כולה
 ולמשומר לר' מקבלי' ממ' הוא משומר לרבד אחד מן הבהמות
 להביא בני האדם הדומין לבהמ' יקול' אן לשכף למבטי הוא רומז
 לבהמ' מן הבקד ומן היבאן כאג עו ע' יפתכרון בתקדיב לחי' אן
 לב' וטוחשי' וכאנו יק' אר' ל' לאסד יצט' ארונה ויקרבונה פ' פ'
 ר' אן עבא ור' על תקת למנהם לאסד קגאת לשרי' ענה בל' תב' מ'
 י' אן וקב' לקדבן מן לאה ליה לאמוגורה לר' ל' עבא פ' ע' א'

שור ששה כשבבים ושה עדים' תקריבו את קרבנכם הא שאינו בקר
ויבאן לא תקריבו' וזה לאו הבא מכלל עשה' והמקריב חיה טהורה
לוי' מבין אותן מבית מדרות' אם עלה קרבנו לעולה תנקסם קסמה
אזליה ליה קסמין' פלאול' הי עולות חובה מותר עולות צבור ועולות זולות
ועולות נדירה ותורים ובני אמה לוי' אחרתמי עולה ולב כסף מן תעדה
עלי מצות עשה קרבן קרבן עולה זהו' ישיבה לנרבה' לרצנו עלימי
ידך בקריל' או בכסף' ולעולה לא תקן לא מן לרבו' ש'נ' דבר תמים
וסמך ידו על ראש העולה' כיצדה יא' הסמיכה' סומך המאריב שתי
דין על ראש הבהמ' בכל כחו לא על הצואר ולא על הצדדי' ולא יהא
דבר חוצץ בין ידיו ובין הבהמ' ושהם את בן הבקר' והקריבו בני
אה' הבהנים' מבאן ששה שחי' כל בשרים ומקבולה ואולך מצות בהונה
על המזבח סביב' נדיך להחות על ארבע הקרנות' והקשיט אדמת
העולה' מן תענים לקרבנות ואף לא תנצר בעף לכר אהייה ולאס'
תקר' את אמר בצולך לעולה וגס' לא נר' אף ולא מעט ואף באן לכל
יחיד' ונתח אתה לנתחיה לנתחים' היא שתי הקגלים ושדרי
הידיים והעוקץ והחסה והגדה ושתי הדפנות הראש והפדר והקדב'ס
ונתנו בני אה' הבהן' אמרו שער כסף אתה דף היה כזוה' א' על
המזבח' אלעף שתחלת האש מן השמים מצוה להביא מן הגדיוע'
וערבן עינים על האש' עצי המערבה לא יהיו לא מן המזבח דף
ולא יהיה בהן תולעת ולא יבוא לא חרשים' עינים אתנן ויסמונה
גדדי' והגדדי' שעשה מעשה אמה ארבע' ואמה רחבן ועבדי'
כמהק גריש שלם אה' ובמחתן עושין לרורות והולאתי גד' קדדי'

אזכר מן הגדל ומן החמס לפי כך הסיד אתה מראיתו וליה תקרב על
גבי המזבח והנניצה שעליה ונתש בית קריב קרבן מנחה למנחות
תנקסם לי אקסאם בחירה וייצק עליה שמן כל מנחה ליהא שמן
מעלות ונתן עליה לבנה ללבונה לם יתביין להא חר לאת ודו הצתן
וקמץ משם מלוא קמחו כיר קמחי אנשי יעני קבוצה מתוססה
מעטת לה לאה ודבני המנחה קדש קדשים ונאכלת להכדי בהונה
והרה למנחה סהר כלי ומואפה תנור תך למנחה מנה חרות ומנה
דקיקין ובת תקרב חס ירל אנה אתך עשר חלות או עשר דקיקין
בדל ליד בלות בשמן בער נצאג לחלות יצב עליהא לשמן
וקלפי לרקיקין משוחים בשמן מושח כל דקיקה בשמן במין כחך
יני עלימרה זו ולמחבת הו טאבוק בגיד חאשיה פלדלך יך
לעגין לוי יעמול עליהא יך שריד והו קו מחבת הא לה שפה לפי כך
מעשיה קשין ומרחשת הו טאבוק לה חאשיה מלדלך לעגין לוי יעמול
עליהא סיל והו קו מרחשת יש לה שפה לפי כך מעשיה רוחשין
כי כל שאר וכל רבש באנו עו עלי יקצרון פי לקראבין למעבודאתה
לאמור לחלה ולכמיר פלדלך חלם עלינא כי כל שאר וכל רבש
וקל כל דאעלו כל שהיא ולו נייקה אחת בקרבנות הרבה ואעלו תג
רובת כל רבש להביא רבש רבורים ורבש ידעים קרבן ראשית
תקרי אתם יעני בדלך שתי חלחם שלעצרת לוי הן בכורי קציר
חמים והן המץ ולרבש הו לוי יודא מע לבבורים מן לתמרים
והו קו רבש האמור בתורה הוא רבש תמרים במלח תמורה
ליס באנו עובדי על יקרבו למעבוד אתהם שי מן למדוד

פְּכַלְפֹתֵהֶם לְשֵׁרִיעָה וְקָלַת עַל כָּל קִרְבָּנְךָ תִּקְדֹּשׁ מִלֶּחֶ וְזֹאת הוּא מִלֶּחֶ
אֲמַדָּה תוֹדָה זוּ מִלֶּחֶ סְרִמִּית וְחָם לֵאמֹר מִצִּיּוֹן מִלֶּחֶ סְרִמִּית מִבְּרִי
אֶפְרַיִם סְרִמִּית בְּרִית לְהִיךְ כָּל הַמִּשְׁנָה בְּרִבְרִים שֶׁעוֹשֶׂה לְעֵד
עוֹמֵר בְּבְרִית לְהִי שִׁבְתָּהּ בְּסִינַי וְחָם תִּקְדֹּשׁ מִמַּחַת בְּבוֹרִים זֶה בְּבוֹרִים
שֶׁלְעוֹמֵר הַתְּנוּפָה שֶׁלְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵי בְנִיָּן וְזוֹ חוֹבָה וְעֵשִׂיתָה בְּלִילָה
וְחָם זֶבַח שְׁלָמִים לְשֵׁלָמִים הוּא יִגָּח בְּמִן לְרִבּוֹד וְלֵאמֹר וְהוּא קִרְשֵׁי
קָלִים וְסָמִי שְׁלָמִים שֶׁהַכֹּל שְׁלָם בּוֹ יִקּוֹל הַבֶּשֶׂר לְבָעֲלִים וְהֵאֱמִירֵיךְ
לְשֵׁם וְחָזָה וְשׁוֹק וְעוֹד לְכַהֲנִים אֵת הַחֶלֶב הַמְּכַסֶּה אֵת הַקֶּרֶב זֶה
חֶלֶב תּוֹהֵב וְאֵת כָּל הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב זֶה חֶלֶב שֶׁעַל הַמִּסֹּס
וּבֵית הַבוֹסוֹת וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלִיּוֹת אֵם הִיָּה הַקֶּרֶב בְּשֵׁלֶשׁ כְּלִיּוֹת אֵת
בְּבוֹרֵיהֶם אֶחָת פְּסוּלֵי אֶבֶן הַחֹלֶיךְ מוֹתֵרֵי אֲשֶׁר עַל הַכֶּסֶלִים זֶה חֶלֶב
שֶׁבִיךְ הַפֶּקֶדוֹת חֶלֶב אֵלֶיָּה לְהַבִּיאַת חֶלֶב הַסְּמוּךְ לְאֵלֶיָּה כָּל
חֶלֶב לֵיָּי לְרִבּוֹת אֱיִמוֹדֵי קִרְשֵׁים לְמַעֲלָה חֶקֶת עוֹלָם לְבוֹרֵיכֶם
בְּכָל מוֹעֵד לֵאמֹר נִקּוֹל אֵת תַּחֲדֵים לְחֶלֶב וְלֵאמֹר תִּי וְקַתְּלֵם קִרְשֵׁי עֲנֹד
מֵאֵם יִקְדְּבוּ כָּל חֶלֶב וּכְלֵי דָם לֵאמֹר לֵאמֹר זֶה דָם הַאֲבִירִים
וְדָם הַתְּמַעִית וְדָם הַטְּחוֹלֵי וְלֵאמֹר הוּא מֵתֵל שְׁתֵּי פְתִילוֹת וְחֶלֶב שֶׁעַל
הַקֶּבֶה קִו כָּל לְהַבִּיאַת חוֹטֵיךְ וְקִדּוּמוֹת שֶׁהֵן מִשׁוֹם חֶלֶב וּמִשׁוֹם דָּבִי
כֶּסֶף בֵּית חֲטִיָּה בְּשִׁגְגָה זוֹ שִׁגְגַת הוֹדָאָה שֶׁשָּׁבְגוּ וְהוֹדוּ בְּדָבָר שֶׁחֵיבִיךְ
עַל זְרוֹנֵךְ כֶּרֶת וְעַל שִׁגְגַת חֲטִיָּה קְבוּעָה וְנַעֲשֶׂה בְּהוֹדָאתֵךְ אֵם הַכֶּהֱךְ
הַמְּשִׁיחַ זֶה כֶּהֱךְ שֶׁהוֹדָה תִּבְּן בְּךָ הָרֵא לְפָנֶיךָ יִסְמָא פֶּד הַבִּיא עַל
כָּל הַמִּצְוֹת וְהוֹצִיא אֵת כָּל הַפֶּד אֶל מַחוּץ לְמַחֲנֵה הָרֵי לְפָנֶיךָ יִבְחַח
פִּי לְמַקְדֵשׁ וְיִבְדַּג וְיִחַדֵּק כְּאֵדָג לְמַקְדֵשׁ וְהוּא חוֹץ לְחֻמֹּת יְרוּשָׁלַם

והאם כל עדה ישרה לו הסנהדרין אר"י הודו בשגגה ועמור עליה
סתווא כמתלמיא אפתא בהגדיל פ"ך פיהא העולם בתחלה ויריעו
בסוף במי ק' של תורה החטאת פ"ב ב"ב ב"ב אר"י לפ"י יסמא פ"ר
העולם רבד שלי צבור והר"י יחזיק סמיכה על הדאשי מ"ג גמיע עלי
סנהדרין אשר נשיא יחזיק זה המורף ש"ג אה"י זה שיא"י
למפלה ממנו לא י"י אה"י והמורף אר"י אפתא הו"א א"י מתלמיא
אפתו לאור"י ועמל עלי סתוואה פ"ך קרבאנה שע"י עדים לאן כל
מא ש"ה למכני באן לקרבא אנק"י והר"י א"י יחזיק חוץ לחומת
ירוש' וקו אשר נשיא יחזיק ק"ל אנשי הדור שהנשיא שר"י
מקריב קרבן עם אר"י על אחת כמה וכמה ואם נקט אחת
תחטא בשג' אר"י עמל להריוט עלי מדא אפתוה יקרבא א"י צ"ה
בשבה או שעי' עדים והר"ה הי חטאת קבועה למרבורה פי כל מוצע
והי מ"ג סביל להטאות אר"י יאכלוהא זכרי בהונה גמיע הר"ה א"י
קרבנות אר"י יקרבוהא לסנהדרין אר"י שגגו והודו ברבד שחייבין
על דרומ כדת ועל שגגתו חטאת קבועה רון שגגת נ"ה אמי שגגת
נ"ה פאנהא יורו מ"ג כל שבט שעי' שנים עשר שעי' ב"י ק"ל
שעי' נ"ה בתחלה גזבין אותן ואינן באין מתרומת הלשכה כמי
כבי"י פי פדשת וכי תשגו כל מקום שנ' כבש או כבשה או כבשים
הר"י לו בני שנה ומבן שמונת ימים ועד שנה יהיה ראוי לקרבן
וכל מקום שנ' איל או אילים הן הזכרים בני שנתים ומאימת
יקראת איל משיבנס בשנה שנייה אחר ושלישים יום אכל כל
שלישים יום אינו כשר ל"א לכבש ול"א לאיל והוא הנקרא פ"ל גס'
וכל מקום שנ' עגל הר"ה בן שנה וקר בן שנתים שעי' עדים

בן שנתים' וכל שנה שנייה נקרא שיעור' נפש כי תחטא ושאלה קיר'
אלה הרי לפיכך יסמא פניו קרבן עולה ויורד יעני עולה עם העשיה
ויורד עם העני והו קו' ואם לא תגיע ואם לא תשיג' הגיע עם ילקח ואלך
לענה ותשיג לם יקוד עלי לקימה' והרי לקרבן ישתמל עלי ארבע כטמא
והי שבועת הערות בין בזרזן בין בשגגה לפי שכ בהונעלם ושבועת
בטוי ומטמא מקדש ומטמא קדשיו' תמי שבועת הערות כגון שהיה
ידע בערות להברר ואמר לו משביע יחני עליך אם לא תבוא ותעיד לי
וכפר ואמר אין עמילך ערות הרי זה חייב קרבן' והוא ער' צריך
שייחר את עריו' תורחה או ידע אין אדם מעיד על דבר עד שיראה
אותו רבד בעיניו' או ידע שהורה לו המתחייב יבוא ויעיד על הודייתו
אם לא יגיד כות בוואו ואלה במעני למלכה ולנפי' אם לא יגיד ואם לא
יגיד ונשא עונו ואם לא חרים לא הגיד לא נשא את עונו וקור' אר'
מלכה בעל ריף ישהר לה ולם ישהר לה נשא עונו' ואף מלכה אל ריף גיד
בעל ריף אם לא הגיד ליהם פטור וירכל' פי הרי למעני שינחרר והו קו'
אם לא יגיד כות בוואו מלמד שיהרם' צריך להגיד מעשי לטב הקבה
ותורה עליה' ואם לא יגיד ופירט חטאיו ונשא עונו' תפסם יא ציה
לנאמר ביף קו' נשא עונו וביף קו' עונה בה יתף קו' ונשא עונו ומבנה הן
ינדיח למשוי וינדה נפסה' ותמי עונה בה פקד לעון מלאזם להיא חרתי
תגרמות ותבררת ואסוד' ביה צהא ודבעת גסמאנייה פתקה פי דיאר
לתנא מערוכה בהמות היודרות למטה והו לברת לחקיקי' שבועת
בטוי הייא שנאמרה בתורה או נפש כי תשבע לבטא בשפתים והינחלקת
לארבעה חלקים שתים להביא ושתים לשעבר כגון שנשבע על דבר

שעבד שנעשה או שרלה נעשה ועל דבר שעתיד להיות שייעשה
או שרלה יעשה ואין שבועת בטוי נוהגת לא בדברים שיאמרו לו
לעשותן שנ' להרע או להיטיב נעבע על אחת מארבע מחלקות
או והחלה בגוף שנעבע שרלה יאכל ואפול או שאכלתי והוא ללא
אכל הרי זה שבועת שקר ועל זה נאמר ורלא תשבנו בשמי לשקר
במדין לרעה בשוגג מביא קרבן עולה ויורד שנ' ונעלם ממנו והוא
ללא ירע ואשים איד שבועת בטוי חלה עליו עד שיודיע בשפתיו לא
בכוונה הלב שנ' לבטא בשפתים ואין הנשבע חייב עד שישבע בעש
או בכנוי אבל בלא שם אסור ואינו לרעה ואמי שבועת בטוי אדי
נשבע שיעשה רבר ורלא קיים בשגגה חייב קרבן להרע או להיטיב
ידע לעצמו או ייטיב לעצמו אבל להדע לאחרים הרי זה מודה
טומאת מקדש הו' אן בל' מוא רלא יגוד אן ידכל למקדש משער
בקרנוד ולפנים והו' ארי יסמא מחנה שכי' אדי נכנס לשם בשגגה
וכאכה ידיעה בתחלה וידיעה בסוף והעלם בנתיים יקריב קרבן
עולה ויורד ואן כאן מדין חייב וטומאת קדשין הו' אן יך טמא
ויאכל בשר קדש בשגגה והביא את אכ' לחטאת ראשו' בנן אב
לכל החטאות שיהיו קורבות לעולות חלא יבריל ואם הבריל
בחטאת העוף לרעה עשירייתה אפה תפכר פי מא גאת בה אל
שריעה לטאהדה מן לתסהיל עלי' לעאצי חתי יתקדב ולתובה ולא לתול
כמתל מא תכלא עבאר לא צנאם קל פי גם את בני' ואת בנת' יש באשכו
ותכרף לרהבאנייה מן לנצאר את עלי' טורל ליציאת מאת וטקצאת
לשניעה ואמי תורה שילגו פהי משיבת נפש והו' אן מן אכטא אסתגמר

בניאנה בקרילי מן שומר למזגוד ענר כל אנסאן נפש כי המעל מענ
והניאנה בשגגה הדי לפנל פי מן אסתנפע בשי מן לקרשיש בשגגה
סקר מעל ויגרב קרן וחומש ויור איל אשים והושרי יסמא אש
מעירות ונפש כי תחניא ועשתה אחת ממדות יי הדי לפנל פי
מן לם יעלם הליאכטא ונתחייב חניאנת קבועה או לם יכניי פהו יור
איל אשים והו יסמא אשים תהדי וקר אשים הוא אשים אשים ליי
אחד לכהנים ואחד לבעליו ואחד לשם פלרי לבעליו הו לגקראן
ולרי ללכהנים הו אן יורי קימתה כסה כמי קלכסה אשים וכסה
חניאות לכהנים יהיה ולרי ללשים הו לתימורדי נפש כי תחניא
ומערה מעל ביי שבועת הפקדון כינר כל מי שיש ממון חברו
בירו בין פקדון בין מלה או שגדלו או עשקו או מינא לו אברה
ולא החדירה ותבעו ובקר הדי זה עובר בלא תעשה שנ ולא תבשן
דו אזהרה לפעירת ממון ואן לוקיף על לאו זה ואם נשבע על
שקר עובר בלאו אחר שנ ולא תשקרו איש בעמיתו דו אזהרה
לנשבע על פעירת ממון ושבועה זו הנקראת שבועת הפקדון
והייב לשלם הקרן שבקר בו וחומש ומקריב אשים ור אי בין בשוגג
בין במדיד שנ ובחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד ולא נא בו
ונעלם ומה היא תשומת יד זה ששולח יד בממון חברו ובקר
נפש כי תחניא הדי לפנל פי מן אגחד לורינה או באן פי למעא
מלה או גרב או גשם כאתחבה או לקח כאתיעה ליעל ורם ירדה
וטלב וחלה פהדי איל לאשים והו יסמא אשים גדלות וחמיש
יסף עליו הוא וחומשן חמשה וחייב על כל פקירה חומש

כגמלה לא שמות ה' אשם מעילות אשם גדילות אשם שפחה חדוקה
 אשם מנורע אשם נדיר ואשם חלוי לו איזה הוא גדול דה הלוקח
 ממזק החזק בחדקה שלא ברצון הבעלים כענף שנ' ויגדל את החנית
 מיד המזרי איזה הוא עמסק זה שבא ממזק חבדו לידו ברצון ^{הבעלים}
 וכיון שאתבעוהו כבש המזון אתרלו בחדקה ולא החזירו וחמיש' אם
 נשבע על החזק משלם הקקק וחמשו עד שיחמעט החזק ולא יהיה בו שוה
 ותחת בעץ למעטני למקורה כדן מר
 לילום פי פקשת ויקחא בעזרת שרי
 בה נבדד פי פקשת צו

דאת תורת העולה אהיה ^{לכבוד} בשרות לקרבנות אודלא כיון תק
 עתכבדנא כזה יך תחדיקה אע"ל למזבח פקס על מוקדה על המזבח
 שולש מערבנות שולש ערשין בראש המזבח בכל יום ראשונה
 מערבה גדולה שעליה מקריבין התמיד והיא שבת בה על מוקדה
 על המז' מערבה שנייה בצורה קטנה שמונה לוקחין אש במחתה
 להקטיר בכל יום והיא שבת בה ראש המזבח תוקר בו שליטות
 לקיים האש ואין עליה מלום והיא שבת בה והאש על המז' תוקר בו
 וזה שבת אש תמיד תוקר על המז' לא תכבה אע"ל שהאש יורדה מן
 השמים מצוה להביא מן ההר יום שנ' ונתנו כב אה אש על המזבח
 ובעד עליה הבהן עמים בבקר בבקר מיצוה להביא שני גזרין יתר על
 עני המערכה עם תמיד שלבקר ושני גזרין עם תמיד שלבין הערבים
 שנ' ועמדו עינים על האש ולבש הבהן מרו בד' הוליא לבגדים
 גר' ירשנו בהן המזבח הי גיר לבגדים גר' יקר יבו בהן וק'

והן ותשט את בגדין ולבש בג אחי קלו אל בגדים שבי של בהן עני תשטיל
לדבר אל יחזג בהן בזס לדבר ומכנס יבר ולבש על בשרו מלמא שלבישת
המכנסים קודם לכל הבגדים וזאת תודת המנחה הרה מנחת נסכרים
לתי תקרב מע לתמירין והיא עשירית האיפה לכבש ושני עשרונים
ליאגל ושלשה עשרונים לתר פיקרב מנהא קומץ ולב אקייקה סמוכה אהל
לבוטמא ילבזזהא מנה ותיאכל לכל הכרי כה לה לא תאפה חמץ חלקם
יקול ואתה חלקם לא יאפה חמץ כל אשר יגע בהם יקדש שיהיה
כמוהם ויאכל בטורה זה קרבן אהרן ובניו הרה למנחה הי הבית
כהן גדול והוא אף כל כהן גדול יקרב פיכל יום עשירית האיפה והוננו
מרבבת קלו כיצר היא המרבבת חולט את הסלת ברותחין ואופרה
אותה מעט שנ תופיני תיאפה פי ואחד כך קולה אותה בשמן על
האלתס וכירצה כרדך שקורין הספגני ומרבה בשמנה ומוסקה בה
אחכ אפייתג שלשה לוגין שמן וזה הוא הדיבור האמור בכל מקום
שתים ולא פיתיה שתים כיצב חוליק את הפת לשנים והשנים לארבעה
ולישתה ותפייתה רחה אתה שבת שנ תופיני שתהיה נאה שיאם
אחכה מבערב איבא נאה ועור שהיא תיפסל בליבה ובאנת הרה
למרבבת יב כבשה מצפהא יקרב מע תמיר שלבקר ונצפהא מע תמיר
שלביץ הערבים ובאן פילעזרה לשכה יבנעון פיהא הרה לחבתין והי
תמיר לשכת עושי הביתין ולא ליל עלי אנהא שתים עשרה חלות מקון
פיהרי לתתל חק עולם וקל פילחם הפנים לרי תביץ אנה שתים עשרה
חלות חק עולם שבאנת גזרה שזה תסמוי בינה מיה וכל מנחת כהן כליל
לעלה פייכא מנחת כהן כלהא כריל ורלך אן מנחת יחד קדיבה כריל

והאין מנחות כבוד קדימה בר"ל ור"ל אן לכהן אר"י קרב קדמא ואלנה
פכאנה מ"א קרב ש"י ולמנחה שר"י לל"ה ל"א יקרב ממהא לא לקומץ
ולבונה ובקיימהא תוכל בר"ל כמנח בליל ולחבתין בר"ל והאין
תורת ההטאת קל"פ לחטאת ולמשיח קדש קדשים ולם ידבר תורת
קדש קדשים פתעלם להר"י מן הר"י אן לעולה קדש קדשים ולחטאת
למשיח שודיינות בנפון הבהן המחטא אתה יאכלנה יעני לר"י יך
מן אהל ר"ל למשמר טהור מתל"ל הקריב אותה הו"ל יאכלנה
כל א"ל יגע בב"י קדש להיות כמותה אם פסולה פסול ואם כשרה
כשר ויאכל בקדושה ב"ל בשנבלעה בו אכל נגיעה בלא בל"ע
הנה מקודשת והוא הר"י לשיאר קדשים ב"י קלים ב"י המורדים
שנ' דאת תורת העולה ואתעד יזה מרמה על הבגד הו"ל אר"י דנא
מך רמה א"י על לבגד ופיה כר"י הדייה פהו צדק טב"י וכל הרש
א"ל הב"י יעבד בלהר"ה לאמורד מעלה יתורה בחטאת ד"ט בקי"ה
לקדמות וק"ל אן שיקאן לחרש לר"י יעבד בתוך העזרה י"ץ הנזק
ול"א י"א ק"ל אן הר"י מך גמולת למעגדאת לר"י נעשו במקדש וכל
חטאת א"ל יוכא מרמה באשת שרה בלשיהוא פנון שריפה לית
על"י בלא תע"ע על אכילתו ודאת תורת האשם קד ביינות לך
תקסים לאשמות בחטאת פאשם ולם ידבר פ"י לחטאת דר"י קד
הרם אמ"י פ"י לאשם פקל"פיה ואת רמו ידיוק פלמי קלכח פאשם
באן חכמה סוי פ"י מתן שתיים שהן ארבע ומר"ק ושיטה למר"ק
בחמ"ק ושיטה ב"בונן וקל"פ לאשם הבהן א"ל יכ"ר בול"ה היה וק"ל
פ"י לל"מ לכהן הדרק את דם השולמים וקל"פ למנחה לכהן המקריב

ח
ט

פכל מא חזל מן אהקוק ללכחכס פהו לגמיע אהרל למשמר ורר
 אהתסמדה קלילת והו קו וכל מנחה בלולה בשמן וחדבה לבלבני אה
 תה אש באחיו וליא יתדכו אהקוק אהרלה לי אה ילה עליה אהקוק
 כתידה תאנה לחתי יתסמו שי כתידי וזאת תורת זבח השלמים
 לשלמים יקסם שי קסמדי לאול קלעיה אהם ערלתודה יקרצנו והו קדבן
 יורא מעה ד' אצנאס מן לכבד חרות מצות וחרות חמך פך לחמך
 במקדאר ג' אקסאם למינה כמי קל על חלות לחם חמך והקרצנו מ'
 אחר מכל קרבן ואת רומה הי בעין יפה אחר מארבעים סכאן גמולת
 לתודה מ' קרץ ובשר זבח תורת שלמים ליה יניח ממנו עד בקר הוא
 הדין לשאר קדשים שאין מנחין אותן לאחר זמן אכילתן דו מצודה
 ליה עשה להתודה תוכל ליום ורילה בקדשי קדשים וזבחי שלמי
 צבור הו איצ קדשי קדשים ואת ברד או נרבה זבח קרבנו ולקסם
 לז' אה יקרב שלמים בגיד כזגאה וכול לשכ ימ ורילה כמי קל ביד
 הקרצנו את זבחו יאכל ומחרת ולשלמים בלה קרע קלים והבשר
 אשר יגע בכל נמא ליה יאכל באש ישדה מינות עשה לשרקה קדשים
 שנמא או וקטש כו הגע בכל נמא ונכרתה הנפש הזאת קל מזבח
 השלמי את ליה והוא הדין לכל הקדשים שהאובל בטומאה היב כדת
 קו אשר ליה יעני לרי יבולה אה יקרצנו ממנו ליה ליה יך נמא ורלא
 בעל מזם לא ראוי להיקרב ליה כל חלב שור ובשב ועד ליה תאכרו
 דו אהרה ללאכל חלב והו הדבר השווה בעור ובבשב ובעד הוא
 שאסור צאת אליה שיהיה מוח בחולין ורלא נקר את חלבים ארלא
 לענין קרבן וחלב נב וחלב נר יעשה לכל מלאכה ואקרו למלאכת

הקדש יקח אינו מטמא כבשר נב והו קו מי שישוהו משום נב
ונור והיא בהמה שהורה הוא שאין חלבו מטמא אבל בהמה טמאה
שאין בה משום נב ושל חלבה כבשרה וקו ואכלו למלאכת הקדש
יקח אתן מן רגלא בהדי חלבו ורגלא באקדשים אינן מטמאין ואינו חייב
כי כל אכל חלב מן הבהמ' אש יקריבו ממ' קרבן ליי' ונכרתה דבר
הקרב ליי' והן שלשה חלבים חלב שעלה הקרב ושעלה הבליחה ושעל
הכסלים ואינו חייב לא על חלב שלשה מיני בהמ' והן שור עז ועד
הדמיוה להקרב ממנה קרבן ליי' ומיני בהמ' טהו כגוז שור הבר
והמדיא אעל שהן כשרים לקרבן חלבן מותר' וכלרם לא תאכלו
לעוק ולבהמ' יצא דם מהלבי שתיים והוא דם האדם כל נפש אשתתא
בדרם תעלהנא אן בלהרמים אסור' כלמא קל כל נפש אש תאכל
בדרם תעלהנא אנה דם שהנפש יוצאה בו והן חמשה דמ' שהייבין
עליהן כדת וזוהן דם שחיטה דם נחירה דם הקזה דם התזת הראש
כל אהן שיש בו ארמרומית ודם הכנוס בתוך חלב' המקריב את זבח
שלמיו הדי לפעל גא יכבר פיה מדא יכרג חקוק מן לשלמים והיחזה
ושוק שלשלמים והו למעיל אלו אסט מן לרגל' דאת משחת אהרץ
זחשחת בנוז' המתנות אכלין אותן הכהנים בקדושה ובכבוד
ובדברים שיעולין על שלהן מלבים בדרך שהמלבים עושין
דאת התו לעולה כל העוסק בדאת התורה כאלו הקריב עולה
ומנחה וכדי קל כלה עוסק בקרבנות כאלו הקריב' וכלמא יפסד
בעין לקרבנות הו יפסד איני בגמולתה אמי עדיף לוי' לקרבן ואל
לעארף מזהל רשף אנה רבר לפגול פי לשלמים פאר' חזר לפגול פי

וזהו מה בק"ה לקדמותו שהו אי"צ גי"ר מדת' מדת גי"ר פ"י שלמים
אשר יזה י"י את משה ר"י במדבר סיני יקול' אן הר"ה הי גמולה' על
קדמותו ל"י שר' עו בהא ר"ה ג"ר ור"ה ילק"א קדבן ג"דהא' קח את
אח"כ ה"י לתכל' פ"י ינעה' למול' אים והו תע"ים אה ובנו ל"י וקעת
לו צ"ה פ"י פדש' ואתה תצוה' ה"י לתע"ים באן קבל' הקמות המעב'
ב"י א"תם וכ"י ק"ל בשלשה ועשרים באדר היו המול' אים ולמעב'
ה"י בראש חדש ניסן בשנה שנייה' וק"ל פ"י אה ובנו פ"י לביאס' הם
ל"י אב באשר יזה י"י את משה יקול' אן ל"י ילבס אה ל"י אב לפ"י אנה
ל"י ה"י ר"ה ואתה א"ר לחת' ית"י בהא וית' פ"י בלב' אמהא א"ר אה
לב' אה באשר יזה י"י את משה' יעני' אמת' ת"ל ל"י א"ר ל"י אה
והו ג"דה מול' פ"י לב' אה הר"ה ל"י אב' ויש' ח"ט ע"י ויש' ח"ט ה"י ל"י
ט"עם והו יס' מ"א שלש' ויס' מ"א אי"צ מור' עם ור"ל' אן השוח' ח"ט צ"י
בוונה בק"ל פ"י ל"י באן אול' מ"א ר"ב אה אדהער' ועד' ע' ואת' פ"י א'
ל"י גי"ר ש"י מן למחשבה ל"י אן ל"י ית' עווד יק"ב ש"י מן לקוד' בכות
ולמול' אים ה"י קדמות' אה ובנו וכ"י ח"י ח"י כל' ס"ה ית' ק"ב ל"י
שבורה פ"י א' מן אן ית' ק"ב בק"ב ור"ל' לקדבן מול' אים ל"י
י"י אה משה אה החדה וי"י פ"י תנועה' ב"י א' הו"א מ"י מ"י א' י"י
למטה ומול' ומוציא ומעלה ומוריד לתני' י"י במה ר"ח העש' ושב
מניסן את' התנועה' ובה' י"י ובה' הגור' ואת' א"ר א'
והו א"ר האמ' צ"י באשר עשה ביום ה' יזה י"י לעשות' דה
מעשה פ"י ופ"י עליבם' דה מעשה יום הפ"י יקול' אן ל"י א'
למול' ינעה פ"י א' ומה ית' א"ר א"ר שבעת י"י קוד' שר' פ"י א'

ולכהן למהחולי עבודת יום הכפרו אינו יעשה לפי לשכת פולחן דיי שבעימי
פארדי כרגו מן פתח אהל מועד פי הרה של לאי אס למולתים או כוהן
השרה את הסנה או כהן גדול העובר ביום הכפרו חייבך מיתה ביד
שמים גברי אינו פי אי אס למקדש לאי כרגו מן באב עזרת ישלך
ולחויץ פי וקת לעבודת

זהמזת בעץ למעאני למקולה מן נור
לילום פי קדשת צו בעזרת שדי ביה
נבתרי פי קדשת ויהי ביום השמיני

יהי ביום השמיני זה שלמיני למולתים והוא ראש חדש ניסן שלשנה
שנייה קראמשה לאהרן ולבניו ולדקני ישלך תנו רבנן כיצד סרד
המשנה משה למד מפי הגבורה נכנס אהרן שנה לו קרקו נסתלק
זה וישב לימין משה נכנסו בניו שנה להן משה קרקו נסתלקו בניו
נכנסו שבעים דקנים שנה להן משה קרקו נכנסו העם שנה להן משה
קרקו נמצא ביד אהרן ארבעה ביד בניו שלשה ביד הדקנים שנים
ביד כל העם אחת נסתלק משה שנה להן אתה קרקו נסתלק אהרן
שנו להן בניו קרקו נסתלקו בניו שנו להן שבעים דקנים קרקו נמצא
ביד כל אחר ואחד ארבעה מכאן אמר ר' לעזר בן עזריה חייב אדם
לשנות לתמידו עד ארבעה פעמים מהלל רבך קל וחומר ומרד
אהרן שלמד מפי משה ומשה למד מפי הגבורה ארבעה פעמים חייב
על אחת כמה וכמה קח לך עגל בן בקר לחטאת לעלה פי כוון
קרבן אה פי לאבתרא עגל רלך ליסלב לגפראן ען מעשה העגל
קחו שעיר עדים לחטאת פו רלך ליסותגקראן

ד'לך ל'סתג'תרו בה ען כני'אנהם בכונהם ידבחו לשעירים כמי ק'אנ'א
ידבחו עור את דב'ה' ל'שני' וכ'לך כל כ'תרת צב'וד פ'יה'א ש'עיר'ים ל'א'ן
ג'א'יה' כל ה'דה ל'ה'תע'טל ל'סת'ק'ר פ'י נ'תם כל ע'א'צ'י א'נה י'ה'ה'אג'אן ו'ה'ר'ב'ר
ל'נו'בה ר'א'י'מ'א ו'י'ת'ל'ב ל'ה'סת'ג'ת'א'ר ע'נה'א ב'נ'א'ע'ה ת'ך מ'ך נ'וע ת'ל'ך ל'מ'ע'ע'יה
ו'י'ש'א א'ה' א'ת י'ד'יו כ'ת ח'ס' ל'נ'ק'ל'ע'ן ל'כ'א'ת'ה א'ן ל'כ'ה'ן פ'י ו'ק'ת מ'א י'ק'רו'ם
ד'יו ל'ל'ב'ר'ה ת'ך ל'י'מ'ני א'ד'ר'ע'מ'ך ל'י'ס'ר'י' ו'י'ב'ר'כ'ם ח'ז ב'ר'כ'ת כ'ה'נ'ים
ו'ת'צ'א'ת א'ש ח'ל'פ'ני י'י' ו'ת'א'כ'ר ע'ל'ה'מ'ה ו'ל'ה' נ'א'ח'מ' ו'ה'ר'ר א'ש מ'ך ה'ש'מ' ל'א
ד'ו ה'א'ש ש'ה'י'ת'ה נ'ר'א'ית ב'א'ה'ל מ'ז'ע'ר ב'ר'י'ל'ה' ו'ש'ו'ק'ע'ת ב'ת'ו'כ'ו כ'י'ם ה'י'א
ש'י'צ'א'ה ו'א'כ'ל'ה ע'ל ה'מ'ז'ב'ח ו'ה'י'א ש'א'כ'ל'ג'ש'ני ב'נ'י א'ה' ו'ה'י'א ש'א'כ'ל'ה
ש'ב'ע'ים ד'ק'נ'ים ב'ה'ב'ע'ר'ה' ו'ה'י'א ש'א'כ'ל'ה ע'ד'ת ק'ד'ח' ו'ק'ל'ו פ'י ל'מ'ר'ר'ש'א'ן
א'ר'ים נ'פ'ט'ר מ'ך ה'ע'ו ע'ר ש'י'ע'ב'ז'ר ע'ל'יו מ'א'ו'ת'ו ה'א'ש' ת'ק'ה'ם מ'א' א'צ'ב'א'ק'ו
ל'י' א'ש ש'א'כ'ל'ה ע'ל ה'מ'ז'ב'ח ו'כ'ו'ן ה'ו'ל'א'י ל'ש'ר'ו'ק'י'ם נ'ש'ר'ק'ו ב'ש'י' מ'נ'ה'י'א
ו'ד'ל'ך א'ן ל'ה'ר'א'ר'ה ל'ג'ר'י'ד'י'יה ת'ק'ו'ת ע'ל'י'ה'ם ו'ת'ל'ך ל'ח'ר'א'ר'ה מ'ב'ר'א'ה'ת מ'ן
א'ס'ט'יק'ך ל'כ'ת'ר ח'ק'י'ק'ה ל'ר'י' מ'נ'ה' א'ש ע'ל ה'מ'ז'ב'ח ה'ר'י' ה'ו' ג'ד'ך י'צ'ח'ב' ל'מ'ד'ו'ש'
ו'י'ת'נו ב'ה'ך א'ש ו'י'ש'י' ע'ל'י'ה'ן ק'פ'י' ל'מי' א'כ'נ'י'א נ'ר'ב' ו'א'ב'י' פ'י מ'ע'מ'וד ה'ד' ס'י'נ'י
ו'ת'ש'פ'ע' פ'יה'ם מ'ש'ה פ'י ר'ל'ך ל'מ'ו'ק'ק'ת ל'י' א'ן א'כ'נ'ו ב'א'ה'ל מ'ז'ע'ר ו'ה'ב'י'א'ו ק'ט'ר'ת
ד'ד'ה' י'ע'נ'י ל'מי' מ'רו א'ת'כ'ב'א'ר'ה'ם ל'י' ש'י' ל'ה' י'מ'כ'נ'ה'ם א'ד'ר'א'כ'ה כ'מי' ק'ל'ו
ל'ח'כ' ל'ל' ר'מ'ה מ'ת'ו ש'נ' ב'נ'י א'ה' ל'פ'י ש'י'ד'ינו ע'י'נ'י'ה'ן ו'נ'ה'נו מ'ד'יו ה'ש'כ'י'נ'ה'
ו'כ'י'צ'ר מ'ת'ו ט'כ'ו ש'נ' ח'ו'ט'י'ך ש'ל'א'ש ו'נ'כ'נ'ס'ו ל'ת'ו'ך ח'ו'ט'מ'י'ה'ן ו'נ'ש'ר'פ'ו מ'ו'ט'י'ה'ך
מ'ב'פ'נ'ים ו'ב'ג'ד'י'ה'ם ק'י'מ'י'ך ש'נ' ו'י'ק'ר'בו ו'י'ש'א'ם ב'כ'ת'ו'ת'ם' ב'ק'ר'ב'י' א'ק'ד'ש'
א'מ'ר' א'ה' ל'מ'ש'ה ה'י'ש' ל'ה'ם ח'ל'ק' ל'ע'ו' ה'ב'א' א'מ'ר' ל'ו' מ'ש'ה ה'ו'א' א'נ' ר'ב'ר'
י' ו'ה'י'ב'ן ד'ב'ר ה'ו'א' ש'כ'ת ו'נ'ק'ר'ש' ב'ב'ר'י' ו'י'ד'ם א'ה'ר'ך' ת'ר'ג'ו'ם י'רו'ש'ל'מי'

ושבח אתה מן הן קול רחמה דקא יעני אנה שפר ליה עלי מאה גדא
תאמר הן וימחה לעני יי' ובדלך נמר איה פאן הדי הן כהן סבב מחתהם
תהגמחהם פ' אמור לאלהיה לא יחבנהם אדר אבהא כוללך נתחייבו כליה
לעני יי' בלאמר לאלהיה ויאמר משה אל לעדד ראשי ארל תפרדעו
ובגדיכם לא תפרמו ארל תפרעו נהי לכהנים ען רבול למקדש והם
משעתך בלש ער פמי יעני להזנה וקל למתרגם רישיון לא תחבו פיוע
וקל ראשיכם ארל תפרעו ארל תגדלו פדע ובדר הדי לנהי פ' דהך גר דרל
וקל ארל ראשי ריה יפרע ליה יצן ארל רל לעדד דאיתמר ראשיכם ארל
תפרעו אנמי הו מר אגל למות פקס ליה אן בלכהן יעבור פהו יך מתדיין
זהו אן יתקמר ראש שפרה בעיקר אחרת פהדי רבול למקדש והו פלוע
ראש ולם יעבור פהו לוקה דאן עבר פהו במיתה בירי שמים לקולה וליה
תמותו ובדלך ובגדיכם לא תפרמו ארל תפרעו בגדיכם שיה בשעת
עבודה במדקת ובשעת עבודה במיתה ועל בלה עדה יקנה ארל
נתחייבו לכהנים מיתה באן לקנה עלי ישרי ואחיכם כל בית ישרי יבבו
יקול אמרי בית ישרי פחלם להם לפריעה ופריעה ומפתח אהל מועד
לא תצאו נהי לכהנים ען לברוג מן למקדש בשעת העבודה ויהן כרגר
בשעת העבודה חייבים מיתה בירי שמים ומנ עהוה בשעת עבודה
תל וליה יהדרוהו אמר בשעת העבודה פ' שמן משחת יי' עליכם
אין לי לא אה ובניו שנמשחו בשמן המשהה מניף רכל הכהנים
שכבול דור ודור תל פ' שמן משחת יי' ערל וכון הרה לוייה גאת
לעעדד ואתמר ומעני דלך אן מע אנד ענה מהא ולנאזלה לוי נאלת
עליה מהא ליה יצנו אן קר ארל תפרעו הרה למינה מנהם פקל אנכם

באקייץ פון געהיי אומי ביהן גרוול פויתבייץ דאך פיה פון מונשעה לרלא יקאלמי
לם ירכר אה ריאנה ביהן גרוול ייץ ושכר אלהשת נהי לכהנים ען רכול
למקדש והם פון הללסכר ודאך און לשותוי ייץ ליה ימוד לה שרמול לי מבייץ
האולם ורמזכה מע גמלה להיכל ויהן רכל חייב מלקות ויהן עכר והיו
שותוי חייב מיתה בירי שמים' ולמקדש אד מן לומר לרי' הו חראם ערלי
לכהן רביעית בשדט פון מנה וואחרה ויך חיי' וולהבר יל ביי הקדש וצון
החול ולהורת' הרי' נהי ען לפתוח בלאתמור או פון שי מן אחכאם לשריעה
הלכאן ישר' הלכאן ביהן פון הללסכר ומן אקתא והו שותוי לחמה מלקות'
יכול יהוא ישר' חייביץ מיתה על ההוריה תול' איתה ובניך' במיתה ויהן
ישר' במיתה' תבייץ מאקלייץ ושכר ותרגמה חמר ומררי להיב על שאר
המשקין ואקלו חלב' קאו שותוי ייץ שעכר במיתה ושותוי שאר המשקין
המשכרין באזהרה' קחו את המנחה הנותרת' הרי' לפעול יבייץ אה
משה אמרהם באכל לקדשים והם אוננים ולקדשים לית האכל באנינות'
קדשו הוה מן גמלה להלכות לרי' נעלמו ממשנה' וקו רדש רדש שתי
רדישות ללמדך שהן שיעבדו^{ה' ז' ח' ט' י' י"א} זה שיעד החטאת האמור בתחלת
הקדשה' ושעיד שלנחשף להן הדי' ליום אבתראת קודבנות נשיאיים
והו קרבן נחשוץ והו שעיד עדים להטאת והו קו הן היזם הקריבו אדת
הטאתם הם לנשיאיים' ואכלתי חטאת היזם' אף אבילות מן התולה
לא יזם ראשון שהווא יזם המיתה ויזם הקבורה שנ^{ה' ז' ח' ט' י' י"א} הייטב בעיני יי' אמ'
לו למדתנו רבינו שאסוד באבילות קדשים קרד' וישמע משה ריינוב
בעיניו ומשה תקן לישר' שבבעת ימי אבילות ושבעת ימי המשתה'
ללאמר אליהם' ולם יקול פון אי' למצוות לא אה גריכה ליה יתתי בלאתחיל

ולתהדרים לא שבץ משהוד בלעולם פלגין קל אליהם לא לא גמהור
ישר דאת ההיה אע תאכרו הה שאינה היה לא תאכר יעני שלים
חך חמש נב מהיים והי להי ושמונה עשרה טל והי שחיה וליור וחמש
נב להודר מיתה והי להי לאכרה מבורהבהמה כרלהיה בכלל בהמה
לסימנין מעולה גרה בבהמ' אמתה תאכרו הה שאינה מעולה גרה
ומפרסת פרסה לא תאכר וליאו הבא מכלל עשה עשה הוא בבהמה
שליה הנמצא במעי הבהמה אחד שחיותה נתר בשחיותת אמו אך
את זה לא תאכרו אבין ורקין למעט ומה מייעוטי זה אם הוריה
הבהמ' הטהו בעניו במדך סוס או במדך חמור הרי זה מותר ואת
זו מדרגים ששינו למלך וזו שהיה טס יצא רעבת אן כותבן ואת הארנבת אצל
הארנבת אחר שם אמי כתובה בתורקי כך כתבו ואת זעירות הדגלים
לפי שרגליה קצרות מידיה מבשרים אבל הביצים והחלב במדבר
מדדות שג' חבשרם לא תאכרו והי יבא מהן לא תאכרו ואם אכל
מן הקרנים והטרפים והעצמות ואפלו ממקום שיהרם מבצבץ פטור שג'
מבשרם וליא ממקומות לו וזו אזהרה שדלא לאכול מבשר בהמ' וחייה
הנמצאים והליא הגמול להשקף והארנבת והחדיר בליא תעט שנאת
זה לא תאכרו שאר בהמ' נמ' מניף ריף תודה הוא ומה לו שיש בהן
סימן אחד מסימני נהרה הרי הן בליא תעט על אפולתן שאר בהמ'
נמ' שאף בה סימן כלל אינו ריף שתהיא בליא תעט על אפולתן נמצא
הגמול והארנבת והשקן והחדיר מן הכף ושאר בהמ' נמ' מקר וחומר
וקר וחומר זה הוא לגלויי חריתא בעלמא כמו שאמר בת הבת שתק
מן הבת סנקיר וקשקשת סנקיר שקורח בהן וקשקשת הקבועה
בו אפול סנקיר אחר וקשקשת אחת בימים ובחלים אתם ת

במים בימים ובנות' אתה אכול את שיש לו ואין אתה אכול את שאין לו
אכול מים שבבלי' אתה אכול את שיהך לו כמו שיהיה אכול את שיש
לו' ושקף היו לבם מבע' ליתיהם ואת נבל' תשי' יתבא עדו מן אכולה
דגי הים אינן מטמאה' זה באת לתפוד רג' טמאה' ואת אלה תשי' מן העוק
לית אכולו' זה אסור עוק טמאה' הראתה היא הראתה האמל' במשנה תורה
ולמ' נקרא טמאה ראה' שהיא בבבל ודמאה מה שבארץ ישר' אידו היא
הריה האמורה במשנה תורה' ולמה קוראה' אמותה איה ודיה לטי שלית
תיבינה שבלשון קוראה' אותה דיה ובלשון קוראה' אותה דיה לפי כן הגדו
הכות את שניה' ואת בת היענה זו בינתה' מבחן אתה רמה שיהגדל מן
הטמאה טמאה' את כל עורב למינ' מדי עורב הוא הדלדיל' את כל עורב
להביא עורב העמקי והבזה בדאש יונים ושבתנו ידוקה' כמקי רהזה לבן
כעמיקתא' הבא בדאש יונים הוא ידוק בדאש יונים והוא עוק קטן שחור
מחוג בידיה והוא שותה מים מן השושנים' רחם תרג' ידוקה קטן בערף
דיית' משיחה בד' דור יעני שדוקה' החסידה לטי שהיא מלקטת ומתנת
להברותיה' שורף זה ששולה דגים מן הים' האנקה שהיא מבאפת יתר
מהברותיה' רוביקת שחור כפול' כל שרף העוק ההך על ארבע' זה
שיהך לו ברעים ואין בפני חזקות את רובו' אך את זה לית תאב' אך
למעט הזולעים הנמצאים במערה' אשר לית ברעים בת' וקדך אשר לו
רמז למי שאין לו עתה ועתיד לגדלו' ואת הארבעה למינ' והיא נפלות
ברמים' סלעם ומיך סלעם והיא יחנה יושלמית' חרגל ומיך חרגל והיא
ענדוניה' חגב ומיך חגב והיא הרבנות' ומזא דין גלה לית חגבאק הדו
טמאה שרף העוק' קטן אידה הוא שרף העוק כגון חגבאק ונדעין ודבורך

וּמַבְרִיתִם לֹא תִגְעוּ יְכוּלֵי אִם נִגַע אָדָם בְּנִפְלֵה יִלְקַח אֶת־כַּעֲרֵי־תֹלַד וְלֹא־לֵה
תִּטְמָאֵן יְכוּלֵי אִם רָאָה אֶת־אָדָם נֹכַח יִלְכֵץ וַיִּטְמָאֵן לֵה תֹלַד וּבְנִפְלֵה לֵאמֹר תִּגְעֵן הֵא
כִּי־נָדָה הָיָה אִתּוֹ רְשׁוּת וְגַמְיָע לְטִמְאָתָהּ מִן סַבָּב מִקְרָשׁ וּמִקְרָשִׁיךָ וּמִן נִטְמָאֵיךָ
חֻץ לְמַחֲנֵה שְׂכִינָה וְזֶה לְכַסּ הַטְּמָאָה שְׂמוֹנָה עָרְבִים הֵאמֵן בְּתוֹרַה
שִׁיעוּר אֲבִידָתָן בְּכַעֲרֵשָׁה בְּשִׁיעוּר טוֹמְאָתָן וְהַיָּצֵב לְמִינֵהוּ הַיָּצֵב צִנּוֹק
צִנּוֹק יִתְכוּן כִּי לְבָלֵאֵר לְטִמְאָתָהּ וְצִנּוֹק יִתְכוּן כִּי מִחֲרָסָהּ לְטִמְאָתָהּ קָלוֹ אֵת
הַיָּצֵב לְמִינֵהוּ לְהַבִּיאַת הַרְחֹק וְאֵי־זֶה הוּא הַרְחֹק זֶה סֵלִמְדֵרָה וְהוּא לְחִיּוּן
לְרֵי מִן אֲרָתָהּ בְּרַחֲמֵהּ לֹם תַּעֲלֶיךָ כִּי־הִיא לְטִמְאָתָהּ קָלוֹ מַעֲשֵׂה בְּאִזְחָה מִלֶּךְ הַיּוֹרֵה
שֶׁבַקֶשׁ לְעִרְוָה אֵת חֲדָקָהּ בְּנֹו בְּאֵשׁ לְעַלְדֵּי מַה עֲשֵׂת אִתּוֹ שְׁלֵחַ חֲדָקָהּ סָבָה
אֵת בְּנֵה בָרִם שְׁלֵטֵל מְדָרָה וְתִשְׁלִיכוּ אֲבִיו לְתוֹךְ הָאֵשׁ וְלֹא שְׁלֵטָה בּוֹ הָאֵשׁ
וְהַחֲרֹךְ אֵינֹו הַחֲרֹךְ הַמִּצְוִי עִם כָּל־בְּנֵי אָדָם לֹא חוֹלֵךְ קִטְנָה בְּרַמְזוֹת
עֲבָד תִּיכּוֹס עִם הַעֲבָדִים לְבָתִּיהֶן וְתַחֲרֹךְ עִמָּהֶן וְתִאֲכַל אֹתָהֶן בְּבִתְיָהֶן וְהִיא
שְׂאֵמ'חֵב חוֹלְרָה הַדְּרָה בְּעִיקְרֵי בְּתִי־רַמְבֵּסִיא וְהִיא לְרֵי חֲכָמָה אֶת־צִנּוֹק
אִתִּי הָיָה לְחוֹלְרָה לְמַעֲשֵׂה וְדָה פַחֲכָמָה מִן גְּמֻלַת חַיִּה טִמְאָה מִכָּל־כְּרֵי
עַץ כְּרֵי שִׁישׁ עִלְיוֹ צוּדָה אֲבֵל־פְּשׁוּטֵי כְּרֵי עַץ אֵינֵן מִקְבָּלִין טוֹמ' אֲבוּבָד
שִׂיחָה בּוֹ שְׁלֵטָה עַל־שְׁלֵטָה הַשֶּׁקֶת אֲרַבְעָה עַל־אַרְבַּעַת הָעוֹר חֲמִשָּׁה
עַל־חֲמִשָּׁה בְּמִים יִצְבֵּא דוֹטְבִידָה וּכְלִפְרֵי חֲרָשׁ חֲכָם כְּרֵי חֲרָשׁ כִּי־לֹ
טוֹמְאָה מִצְּאֵדֵר לְגַמְיָע לְטִמְאָתָהּ לְאֵן בְּרֵי חֲרָשׁ אֵינֹו נִטְמָא לֹא מִתּוֹכּוֹ וְוֹ
לֹם תִּדְרִי לְגַמְיָע כִּי גְרָמָה וְהֵאֵינֹו מִטְמָא מִגְּבּוֹ וּבִקְיָה לְטִמְאָתָהּ יִטְמָאֵן יִצְבֵּא
בְּמִי קָלוֹ אֵשׁ יִתְלֵ מִהֵם אֵל תּוֹכּוֹ קָלוֹ תּוֹכּוֹ שְׁלֵטָה וְלֹא תּוֹכּוֹ שְׁלֵטָה מִכָּל
הָאֲבֵלֵי אֵשׁ יִתְכַל לֹא בְּקָרְבָּנִים וְלֹא בְּטַרְלָקִים יִעַן אֲרֵי דְנָת אֲוֹכָל אֵן מִשְׁקָה
בְּהָרֵי לְכָרֵי לְרֵי נִטְמָא מִתּוֹכּוֹ כִּהֵן יִטְמָא טִמְאִים הֵם וְטִמְאִים יֵהִיוּ לְכָסֵּ

אחרי כהן כי שיהיה קודם ובגמרא ההנהגה מן הדין אותה הפת טמאה
עגומה יהיו לבם אף מעין ובור מקוה מים המקוה מטהרת את העב
הינו רץ שיהיה מטהרת עצמה ונגע בנבלתם יטמא זה הטובב ונמני
שרץ בקדקדו של מקוה ובגע בו לא עלתה לו טבילה כל זמן שהוא נוגע
בו מבאן אמ' חכ' הדין זה דומה לטובב ושרץ בידו שאין הטבילה מועלת לו
עד שישרץ השרץ מידו ובי ית' מנבל על כל דרע דרע את ידע טהור
הוא אחרי כהן לטעמם יאבם ודנת מנה בגמרא פליס הו יטמא עד שיכשו
עלי מזה קלו ובי יתן מים על דרע כל רבדי הכשר אוכלים רברי קבלה הדין
מפי השמועה למדו שזה שנבטו ובי יתן מים על דרע אחד המים ואחד
שאר השבעה משקין שהן מים שמן טל יין חלב דם רבש והוא שיתן
עליהן בגמרא הבעלים ואחד שנעקרו מהן הקרקע לא נאמ' ובי יתן לא
לאחר שנעקרו האוכלין ונתלו המשקין ובי ימות מן הבהמה דו בהמ'
טמאה אשר היא לבם ולהכילה דו בהמ' טהור שמתה חכם לנב טי למגע
ולמשא סוא והוא כל מנבלתם יכבס בגרין רכר רשך מן סבב אין לטומ'
להתך לא פי יבא הד' לגסם ואמ' מה דאכל מתל לר' ידנל שיי אלי בטונה מן
גיר ידני בה קח מ' מ' בגר' ולבגרים לר' נטמאו תחזור ונטימא את לוב'
שיהא פכאנה יקור למטמאי לא טמאנו ואתה נטמאתני וכל השרץ השרץ
על הארץ האוכל משדך הארץ בדיה לוקה שנ' שיקף הוא לא יאכל
ואיזה הוא שדך הארץ בגון נחשים ועקרבים והעשית ונדל וכיוצא בהן
כל הולך על גהון זה מחש' כל לרבות שלשול קטן הולך על ארבע דה
עקרב וכל לרבות העשית והדומה להעשית מרבה רגלים זה נדל עד כל
לרבות הדומה לדומה אלתשף את נקל' הדין לנה עין אכל שיי מן אשר ציב

דון תפוצץ והו' ליהו דארי' ליהו' י' מן אבל שי' משדף הארץ או משדף
העוקה או משדף המים לוקה שנים אחת משום ליהו דארי' ביה ואחת משום
אלי תשדף וכל השדף השדף על הארץ לא תאכלום דו אזהרה
לאוכל המלעות העיריות אחר שיעדיטו מחוק ומן ולם פי שרף המים
מפדד לא תהי' והו' אל תשדף וליה משמואו בהם והיזהר הוא שדף גמלים
כל שאינם בצורת ~~המין~~ שפדד ע' וכלב המים והר' למן' ובב' ליהו' ל'
לאו לוי' אכל' למרדה' ואל' אכילה ובש' אנו' ל' ש' ואל' מור' לוי' תע' א'
לכ' והו' קו' מן רש' בק' ר' א' ונ' ע' מ' ש' אל' תש' מי' את' נ' ע'
והו' מחגם לחגאם ופי' ה' ל' א' מ' ג' מ' מ' ד' ו' ה' ה' ה' ש' ו' ה' י' ת' ק' ר' נ'
ל' א' ג' ת' ב' מ' ל' א' כ' ל' ש' כ' ו' ל' מ' נ' ע' נ' א' י' ח' ב' ל' ע' ל' נ' ע' ק' נ' א' ע' נ' A'
פ' ב' ל' א' ת' ח' ב' ל' ל' א' ו' ק' א' ס' נ' ו' ל' ל' א' ג' ס' ל' ל' מ' מ' מ' א' ת' ה' מ' א' ק' ב' ל'
ל' א' כ' ו' ב' ש' ה' והו' קו' וה' ה' ע' ש' ל' מ' מ' ר' א' ש' נ' ו' ה' י' ת' ק' ר' N' מ' M'
א' ח' ר' ו' ו' ל' א' ת' ע' M' א' ת' נ' ע' כ' ב' ל' ה' ש' ר' ה' ר' מ' S' ד' ו' א' ז' ה' ה' ל' א' ו' כ' L'
ר' מ' ש' י' S' ה' נ' ב' ר' ה' י' S' מ' ה' ג' ל' ל' S' א' נ' ע' S' א' י' N' S' מ' S' ו' R' S' M' S' ו' N' Q' S' A'
ו' ה' A' ו' כ' L' מ' ה' S' ב' S' L' ל' Q' ה' S' ש' R' ה' S' ה' S' ה' S' ה' S' M' S' ו' N' Q' S' A'
ו' ה' A' ו' כ' L' מ' ה' S' ב' S' L' ל' Q' ה' S' ש' R' ה' S' ה' S' ה' S' M' S' ו' N' Q' S' A'
S' A' T' T' O' R' A' H' B' E' H' M' A' ו' ה' ע' ו' ו' כ' L' נ' ע' S' ה' ה' ה' ה' S' B' M' I' S' R' R' S' B' N' Q' S' A'
S' A' T' T' O' R' A' H' B' E' H' M' A' כ' L' ה' S' L' L' ה' S' L' L' S' B' B' H' M' A' L' R' G' I' M' L' H' I' B' O' B' S' S' B'
S' I' M' N' A' B' B' E' H' M' A' A' I' A' F' S' S' R' S' B' B' R' H' O' Q' S' L' R' G' I' M' L' F' S' S' R' O' B' O' L' I' A' B' L' O' S' B' R' G' I' M'
A' I' A' F' S' S' R' S' B' B' R' H' O' Q' S' L' B' E' H' M' A' ה' S' B' A' I' Z' A' N' R' ה' O' T' R' B' S' I' M' N' A' A' H' A' R' L' F' I' B' N'
A' A' R' O' H' E' C' O' Q' N' B' R' S' M' R' K' H' M' I' S' L' H' B' R' I' L' B' Y' ה' S' M' A' U' B' I' Y' ה' S' A' H' A'
ה' S' O' D' E' T' R' I' Y' L' B' R' I' Y' Q' ה' S' I' M' N' A' L' A' A' H' R' ה' S' H' I' B' I' Y' ה' H' I' A' ה' N' A' S' B' R' I' T'

החיה' אפרים מן המשכן מחיים וחמש נב מצבה השחה' ושמונה
עשרה טר שבתהרורו למשה בסיני והי עדר החיה' וכרי קלו כל שהיא
החיה אובלוט אינה חיה אינו אובלוט שמנה ענ טר נקובת הושטי
ועפוקת הגגדה' ניקב קרום שלמוח' ניקב הלכ לבית חללו' נקסד
חוט הערדה' ניולה הכבד וליא נשיתיר ממ כלום' הריאה שניקבה
או שחפרה' ניקבה הקיבה' ניקבה המרה' ניקבו הרקין' הכדס הענמות
שניקבה' או שנקרע רוב והחי' בונה' המסוס ובית הכוסח' שניקבו
לחוף' נפלה מן הגג' ונשתברו רוב ילעותיה' ודרוסת הדאב בדקה'
ורדוסת האדי בגסה' והי הר'ה לרי' פי שחינות בני משה לרי' הרמו פיהא
" ונתת בעץ למעאנע אלמנקולה מן נור
" לילוב פי קרע ויהי ביום השמי' בעז שרי
" ב'ה' נבתדי פי פדשת אשה כי הדריע

עך שתלך ממקום שמז'עת' מוכאן שיוצא דוקא איך אמו טמ' לידה
יורה דבר' אם הדריעה האל בתחלה היא יולדת חבר ואם הדריע
האיש בתחלה היא יולדת נקבה' לטבב לטביעי פי ונע תלך למאייה אן
מאייה לרבר הארה ומאייה ל'אנתי בארדה פארי' הדריעה בתחלה גאת
מאייה לרבר ואלתות עליהא פאנח צרת לברודה שי לבאנען ועהרת' איומה
וכאן למתכוון מן אגתמאנע למאי' ר'כרא חארי' ואן באן לרבר הזריע
בתחלה באן עכס ר'שך וינהרת לברודה ואנחגבת לחר ארה וכאן למתכוון
מן אגתמאנע למאי' אנתי' וכרי קל בקראט פי פנולה אן למתכוון פי אגה
לימני' מן לרחם יך ר'כרא ולמתכוון פי אגה ל'סרי' מן לרחם אנתי' קל
למפסד ר' משה ביל' מימון ד'צור' יהול בקריאט אן אגה לימניא מן לרחם

אחד מן ליסרא ור' שלך חכם אן למתכוון עיהא יך רבדא פיה ליה
 שערדי מיה אדרא בקראטי בדלך הל עלים דלך בוחי הדי כץ כללמה
 כימי נדת דותה תומיא' אן האשה נמאה עד שיצא דרך מרוה
 לפי כך יצא דופן אין אמון נמאה ליה' תומיא שבעת ימים' בץ דאת
 מולך בץ שלא ראת לא יום אחד וכך ימי נדתה' וביום השמיני ימורל
 ביום ור' בר' ילה' וביום השמיני ואעלו בשבת' וביום השמיני ודאי ולא
 ביום השמיני ספק מבהן שאין מהללך שבת על הספק' תומיא אבל עלי
 למילה ונשנית למשה בסיני שנו וביום השמיני' ואן האשה מצווה למורל
 את בנה כמו שהאיש מצווה למורל את בנו שנ המורל ימורל כאנה יקול המול
 ימורל' ועלשים זם ושלשת ימ' תשב ברמי טהרה' ואמ' יולדת נקבה פה
 תקח מתני מן סבב אן לברודה תלחיק ולאה' לאנת' פליא ידלרם טוהר
 שזותה טול למרה למ' כורה' פאמי לאסור בעילה רברה תודה שיבעה
 להכר וארבעה עשר לנקבה ואמ' ללאנעזל מן מקרש וקרש' פהו טול
 מ'ת ימי טוהר' ובמלאת ימי טה' תביא כבש כו' וכפר עליה הכהן' אם
 כן למה מה חטאה' לא כשיאזהזה חבלי יולדה תגמור בלבה שאינה חוזרת
 להתעבר לפי כך צריכה בפרה' ממקור רמיה' בלהרמים יוצאין מן המקור
 טמאים אבל המשקה היוצא מן המקור כגון הלובן והירוק טהור' רמיה
 נאמ' באן רמיה ונאמ' להלך והיא גלית את מקור רמיה הדי ארבעה
 מבאן שמראות הרמ' ארבעה' האדום' ובקרן כרבוס' ובמימי אדם
 וביץ המזג' אבל השחור אדום הוא לא שלקה' האדום כיצד הוא
 עינו כעמוד ראשון שייבא מרם הקזה שמק' ידף בנ האדם נותן הרם
 בבוס ומק' לו ורואה' והשחור כעין הדיו היבש מנחרק יעני מתל

יעולות
 זיד באין
 ונדבה
 מעולת
 תועולת
 שיה
 ויכר

למד אר לבימי ויהו אכור יגרי לי ג' ברה כקדך כרבו כי יצר יביא
ברבו לה בגוש הארמה שיעלי ורקח מן הברור שבו הקנה האמצעי
שלו שפורו כמו קנה הוא וכל אחד ואחד שלע קנים ובכל אחד שלע
עלים ומקדך הרם לעלה האמצעית שבקנה האמצעי ורואה בו בימי
הרמה כי יצר יביא ארמה מבקעת סכנו וכיוצא בה שהיא ארומה
ונזהר עליה מים בבלי ער שיעלה המים על העטר בקליפת השוכ ווא
שיעור לא למים ורוא לעטר ומעבדך בבלי ומשער בה לשעתך ובמקומו
וכשהן עכורין ואם נדלו חוזר ומעבדך ביי המזוג כי יצר חלק אחד
יי מן היי השרונני שרלארץ ער הי וחדש ושני חלקים מים הייה
מראה הרם עמוק מחנו או רואה מה הרי זה טהור ער שיהיה במזוג דה
בלבד כי יצר מדקדק ורואה לרקח מטלית שיש בה הדפ בידו ומביט בו
ובדין או בעלה של כרכום או ברם הקזה שבכוס או במימי ארמה אר
במזוג שבכוס ועודך לפי מה שעיניך רואות ואינו מביט בזכותית שלכוס
מבחוץ לא במשקה שבכוס ויהיה הכוס רחב משקלו מנה ומחסיף שעל גון
כדי שתכנס בו האורה וליא יהיה אפלו ואף בודקף לא על גבי מטלית לבנה
ובהמה והעושה כל בידו על הרם ועומד בהמה כדי שיראה עינו כמו שהוא
ולא כלה רואה צריך לכל לו הרבה שלא בכל עת שיראה לא טביעת עין יע
לחכם ברמ' לו וכל ר' לך קיאת עקלי וגמיע אלמ' טמאים לר' תצנה מן ג'
מקור חוץ מרם טוהר ורם הקושי וכל רם היצא מן החרד טמא וחייבך
עליו על ביאת מקדש ושודקף עליו תרומ' וקר' ואף אומ' שמאמ' העליה
ידד דרך הנקב שרוב הרמ' הנמצא מן החרד לפי כך רם בתולים טהור
הוא ואינו לרא רם נדה ורא רם חובה שאינו מן המקור לא כמורם הבונה

ולקחה שתי תרים או שני בני יונה הדי יסמא קן של חדרת אדם כי יהיה
בעור בשר שיהא או ספחת או בהרת מראות הנגעים שתיים שהן ארבע
ששית וספחתה בהרת וספחתה' ולבן עור ביותד שאין למעלה ממ' שהוא
נראה בעור הבשר כשולג הוא הנקרא בהרת ולבן שהוא רזה מזה
מעט שהוא נראה כיצמר נקי שרובו בן יומן והוא הנקרא שאת ולבן
שהוא רזה מן השאת מעט שהוא נראה בסיר ההיכל והוא תולדת
הבהרת והוא הנקרא ספחת' ולבן עור הוא מסיר ההיכל מעט והוא
הוא בקרום בינה הוא תולדת השאת וגם זה נקרא ספחת' והוא אצל
אה הבהן או אצל אחר מבני הבהן געלת טומ' ולטהרה לר' הן גופי תורה
מסלמה ל' לבהן ולתי יגתהרן פי עולם טומ' וטהרה לר' הן גופי תורה
וראה הבהן את הנגע' אף דואף את הנגעים בשחדית וליא בן הערבים
וליא בתוך הבית וליא ביזם המדעונן לפי שביה נראית עזה וליא בבהרים
לפי שעזה נראית כיהה' ואיזה הוא הבהרים שעה שנייה שנבא שבעת
בן שאור והוא ש^בב ^ההבהרים' ואמ' חכר רך בני מלכים לעמור
בשליש שעות ואימתו רואף בשלש בארבע בהמש' ^בשליש בשמונה בתשע
ומראה הנגע עמוק' לא שיהיה עמוק במשי שתו לא שיהיה במראה החמה
שהיא נראית עמוקה מן הצל' ואם בהרת לבנה שיעור הבהרת כגלית
הקלתי המרובע שהוא כתשע ערשות מקום ערשה ארבע שערות'
נמצאו שלשים ושש שערות' נגע צרעת כי תהיה באדם הדי יכבד באן
בשר חי בתוך הבהרת מנמא ואף לו הסגרה ושיעורו כערשה מרובעת או יתד'
וכס הצל את כל עור הנגע' להדיבא ביה הסתרים' לכל מראה עיני הבהן
יבאו בן הקדונים עשרים וד' ראשי איברים באדם שאינן מטמאין משום מחיה

מ"ג כ"ד

ראשי אצבעות ידים ורגלים וראשי אדנים וראשי החוטם וראשי הגויה
וראשי הרדף באשה ראה הדה למראש ראה יחיס לכהן לא גמולתהא
וביום הראות בו בן חי יט' מכלל ששאר הבשר שנשתנה אצד חי'
וראה הבהן' ביצר ראית הנגע' האיש נראה בעורד ובמוסק זיתים
והאשה בעורבת ובמניקה את בנה באורגת בעמודים על השחי ליר
הימנית ובטובה בעשתף ליד השמלית' ואל מקומות בארם שאינן מיטמ
בבהרת ונון העין תוך האוזן תוך הפה והקמטים שבבטן והקמטים שבצואר
ותחת הרד ובית השחי ובת הרגל והצפור והראש והדף ובשר כי יהיה
בו בעור שחי ונרעא' הרי לעצבלי כבד באן לבהרת גאת פי מוצע לשחי
פארי באנת ארמרות והו את יך פי לבהרת בעץ חמרה פאן באנה לבהות
עזה באנת לחמרה קוייה והו את יקיסו בבאס מלאן לבן' וכדי קלו היה
במראה הלובן מארבע מראות לו מקצת ארמרותית מעורבת בוגם זה
נקרא נגע צדעת הוא שנ' או בהרת לבנה ארמרות והוא הרדף לשיאת
ולספחת ולבהרת' ולספחת השיאת' והמראה הזה שהוא מעורב מלבנונית
ומעט אורם הוא הנקרא פתוך' וכיצר מראה הקתוך בארבע מראות לו
רואן בלוף ארבע פוסות מלאות חלב ונת ערב בפוס הראשון שני טקות
רם ובשניה ארבע טפין' ובשלישית שמונה טפין' וברביעית ששה עשר
טפין' העדה כשולג היא המראה הרביעי' ובצמר במראה שלישי' ובכור
ההיכל במראה שני ובקרום ביצה במראה ראש' וכל המראות הללו אין
משערין בהן לא באיש גרמני וליא באיש פושט לא בבינוני' ישר אינם
ליא גרמנים וליא פושטים ליא רומים לעץ של אשכנז' או בער כי יהיה
בערו מכות אש' מה בן מבוה לשחי' אם היתה המכה מחמת האש

כגון שנבזה בגחלת או ברמץ או בבדל שליבנו באש ובאבן שליבנה
 באש הרי זו נקראת מצוה ואם הייתה המצוה שלימה מדהמת האש כגון שלקה
 באבן או בעץ או מדהמת חולי הגוף כגון גרב או חשיית או משמעת או
 מקדחת או דלקת שהשחיתו העור הרי זה נקרא שחף' התחילו השחין
 והמצוה להיות ולהתרחות ונעשית עליה קליפה כדלפת השום זו היא
 ירבת השחף והיא מחית המצוה האמו' בתו ומממאות בשני סימני
 בשיעור לבן ובפסיון ואף בהן הסגל לא שבוטע אחר' ואיש או אשה כי
 יהיה בו נגע צרע ברמש או בזה' נגע הראש והדקן הוא שיפול השיער
 שבהן מעיקרו וישאר מקום השער פנוי וזה הוא הנקרא נתק' ואף נתק
 פחות מבגדים המרובע בין שהיה מדאחו עמוק בין שלא היה עמוק
 ולא נאמ' עמוק בנתקים לא לומר לה מה מדאחו עמוק בידי שמים אף נתק
 הטמא בידי שם' ולהוציא שניתקו אדם שהוא טהור' והאשה והסורים
 שהעלה אדם שיעור הרי לו מיטמאין בנתקים והרי יסמא ר'א לתעלב'
 ובו שיעור צהב דף' שיעור הצהוב האמו' בתו הוא שיהיה כתבנית הזהב
 וזה שגדף שיהיה צר אמ' אם היה ארוך אלעף שהוא צהוב אינו סימץ
 פומ' ושיעור השער הצהוב שתי שערות ויהיו נסולות בעי הדוג וכך השער
 הלבן שבבהרת שיעורו כרי לינול בעי הדוג' ושער שחור המציר לנתקים
 שיעורו שתי שערות כרי שיכונה ראשן לעיקרף' ואף ראיית הנגעים לא
 ביום שני וביום הראות בו בער' הכל מממאין בנגעים שני אדם כי יהיה
 בעור בשרו ואף אדם לא ישר' שני ואתנה צאני צאף מרעי אדם אתם'
 ובהן שבהה מאור עינו' לתיראתה את הנגעים שני לכל מ' עיני הבהן'
 ובהן שאינו יודע החכם רואה לו והוא מממא' או מנהד על פי החכם

כלן קטן בן
 מן העבדים
 בל הגוים
 ה' הושב אינן
 י' א' א'
 נגעים ש'

שמי על פיהם יהיה כל ריב וכל נגע' הראשון הזקן' ללמחך שהיא
שני שמות' אידה הוא דין מן הפרק שאלה העליות עד פיקה שלגנות
מזתח את החוט מאמץ לאמץ כל עמן החוט ולמעלה הרי הוא מכלל
הראש ומן החוט ולמטה מכלל הזקן' והתגלה' פינר מגלה את
הנתק' מגלה חזקה לו ומניח שתי שערות סמוך לו כרי שיהיה הסטיון
ניכר ותגלהתו בנש בכל אדם ובכל רבד אפרו היה נדית הרי זה מגלה
שנ והתגלה גימל גדול לה כשירו אפרו בגוי' ואת הנתק לא יגלה ואם
גלה לוקה' איש או אשה כי יהיה בעוד בשרם' הרי לבהק הוי כמא
לברך לאסור והו אקל ברורה מן לברך והו פי צאהר לגסם והו טהור
לכבונה לאה' לם יסתהכם למרץ' ואיש כי ימרט ראשו בו' ואת
מסתת פניו' מי שנער כל שער ראשו בן מחמת חולי בן מחמת חמה
שאינה ראיה לגרל שיעור בן שאכל רבד המ שירץ את השיער אר
סך ברבים שה שירו שיערו אעפ שראוי לגדל לאחר זמן הו אירל
ואבד כל שער ראשו עתה הרי זה נקרא קרח או גבח' אם נער שער
מן הקדקד ולמטה שופע לאחוריו עד פיקה של צואה נקרא קרח
ואם נער מן הקדקד ולמטה שופע ויורד לפניו עד כנגד פדחתו נקרא
גבח' בקדחתו או בגבחתו' מלמד שהן שותים ואינן מיצור פותחו עם
זו והן מיצור פותחו בשני סימנין במחיה ובכסיון ויש בהן הסגר שני צבועות
שני כמראה צדעת עור בשר' ואף השער הלבן סימן טומאה בהן'
בגדיו יהיו פרמ' וראשו יהיה פדוע' מצות עשה שיהיה המצורע המוחלט
מבוסה ראש כלימי חולטו ועונה על שפם כאתבל וקורים בגדיו ואת כל
בהן גדול שנצטרע פודע וקורם שעשה דוחה את לא תעשה שנ בגדיו

יהי פתח וחסור בשחירות שלום באבולשנ ועל שפס יענה שיהיו שפתיו
רבוקות אבל דורה ושונה ושמה יקרא ודלא במחצות ברבדלא כל
המטמאין את האדם היבין להודיע לכל שיהי טמאים כרשיקדשון מהן
והאשה איכא קודמת ואינה קודמת ואינה עושה על שפס שיש צדוע
הוא ודלא אשה מחוץ למחנה מושבו חוץ למחנה ישר ומלעיד שהיא
מזקפת חומה בארץ ישר הרי היא כמחנה ישר וישב חרבה לה אתרא
למחור עים לרי באנו כי שומרון באנו כהרג לקריה מושבו חומרה
יתרה יש במחורע שהיא מטמא ביאתו לבית וטמא כל אפי בבית בן אדם
בין כלים אעפ"שלא נגע בהן שנ מושבו מה היא טמא חק מושבו טמא
והבגד בדעת בגדים בגדים ואתי חכמת לא בגד צמר או בגד פשתים
ואת צמר לא צמר רהלים ואפלו היה שתי ודלא אהג בז ערב או ערב שעתיין
לערב האריג ואפלו פיקה מונחת על היתר הרי לו מיטמאין בבגדי
בגדים ושלשה מיני טומאה יש בה ירקרק וארמורם והפסיון ירקרק
הוא הידוק שבירוקין שהוא ידוק הרבה כנקה הטווס וכהויני הדיקל
וארמורם הוא הארזם שבארמורם שהוא ארום הרבה בזהורית יפה
ושני מראות לו מיצטרקות אעס זו או בכל כלי עור העור שיהיבו
מעובר ובן העור שהוא גולם קודם שיעשה ממנו כלים אינו מטמא
בנגעים שנ העור ואין מטמא לא עור בהמ' חיה ועוף ושיעור הבגד
שלשה על שלשה והעור חמשה על חמשה והשתי כרי לארז ממנו
שלשה על שלשה ובבסו את אנ' בו הנגע פשימבסין את מקום
הנגע בשבוע ראשון כריך לבס מעט מן הבגד שחוינה לו שנ את אנ'
בו הנגע ומעבירין עליהן שבעה סממנין כמו שמעבירין על

על הכתם זלוהן על הסהר' דוקת פל' ולעיסת גריסין שלפול רמימי רג
 שנתהמה ונתהד ובורית וקי מוניא ואשולג' ופג' וכו' איתן מעמאן
 בנגעיס בן שיהי' נבוע' ביד' אדם בן שיהי' נבוע' ביד' שומרים
 והעולם אן נגעי בגרים אמר מעגה באן מענהם בארץ ישראל וליא יכון
 קם בחזנה לארץ לאנה אמר הארת פי גמארד וליג' חס' פיה וליא חנה
 לא רל'ה הארתה תנדר' ען וקו' עקאה פי ר'אחה עלי מא יבי' בער
 פי פד' ד'אח' תהי'ה תורת המדבור ע'

והמה בעץ למע'אני למנקולה מן מור
 לא'ר' פ' פד' אשה כי תהדיע בעזרת
 שרי ב'ה' נב'תדי פ' פד' ד'אח' תהי'ה

ד'אח' תהי'ה תורת המדבור ע' ארתקד'א מצורע לא מוציא רע והשני
 שני עונות באה היצרות עלה אדם על גבהות הל' ועלה ויצאת שכ
 רע' גבהות הל' מ' שני יען כי גבהו בנות ציון ותלכנה נטויות גרין
 ומסקרות עינים הל'ך וט' פ'ה תלכנה וברגליהן תעככנה נטויות גרין
 בגבהות הל' היו מניחין רבר תחת דקנב כדי שיעלה גרונם ומסקנות
 עינים היו רושמי' חוט שלסקרא למעלה מעימה' הל'ך וט' פ'ה תלכ'
 היו שתיים קצרות מהלכות מן הצדדי' ואחת ארוכה באמצע אר
 שתיים ארוכות מן הצדדי' ואחת קצרה באמצע' וברגליהן תעככ'
 היו בותנות צרור שלמור בספר ליה' והולכות אצל הבחורים והוא
 מופח עליהן מה ב'ת אחרי דה וספח יי' קדקד בנות ציון ויי' פ'ה
 יערה ואי' וספח לא מלשון מספחת פ'תיה מלשון פי יפתה יערה
 מלשון את נוקרה הפדה' והוצאתים רע ממרים ש'ן ותדבר מרים

ויהיה במוטו כח שבתבאר במקומו ויצא הבהן אל מחוץ למוח
ידל אף לבהן יפוקר לגבי מרעם ויעלהם לעל יחזוהו בתשובה וליקח
למשהר שתי מקרים מן קו שתי עולמות אמהם את שוחת במרעהו וצדקה
וברמים וליקחחן בעצות כפרים שיהיה צפור רדוד קל אינה מקבלת
מדות אנשים יפאנהא גד אהליה וקיל צפור רדוד שרדה עמו בבית
חיות לא שיהי בר פהדות לה טמאות ועץ ארץ יהיה ארכו אמרה
ועביו ברבוע כד עמברעי המונה ואחוב שאף לו שם לוי זאף פחות
מפיקח ושני תולעת משיקלו שיקלו ושיחט את הצפר האחת
ישחוט אותה שיהי כש אל בלי חרש וקבלה היא שיהיה חדש אל
מים חיים שיעורף אף פחות מרביעית והן יהיו ראויזת לקדש מהן מי
חטאת וטבל אחס קשר האחוב עם הארד בלשון שלזהורית ומקין
להן ראשי אגפים וראש הזנב של צפור החיה וטבל ארבעתן במים
טבבלי וברם שערף ושלה את הצפור כיצד משלה עומד בעוד
ואזקה הוצ להומה ואינו הופך פניו לאלים וליא לעיר וליא למדבר שג
אל מחוץ לעד אל פני השדה שילחה וחזרה חוזר ומשלחה אפרו
מאת פעמים הצפור המשולחת מות והשחונה אסורה בהנייה וקובץ
אותה שגוהה אשר לה תאכלו אף דה לא להביא צפור השחן שלמנוע
ובבס המטהר את בגדיו יטבולוהו אובגדיו וגלה את כל שעריו כיצד
מגלהו מעביר תער על כל בשרו הנראה ואפרו בית השחי ובית הערוה
ושאר כל בשר הגוף עד שיעשה כדלעת שג את כל שעריו וישב מחוץ
לאהלו מלמד שיאסור בתשמיש המטה אבל המצור עת מות בתשמיש
המטה והיה ביזם השבי גלה מגלהו הבהן תגלות שניה כותגלות

אם כן למה נאמר ראשו ודקמו וגבות פניו לרבות כל כיוצא בהן
ולמעט שינעד שבתוך החושים לתי שתינו נראתה כולו וקדמ וכולו אתך
אתה רק לא בעבץ הערע' ואף רבוי אחר רבוי לא למעט' ואם רחל
הוא הרי יסמא חושיה רחל ולאמל חלמה ואל' ביתבאו אתל ארץ כנען
אף מיטמדה בנגעי בתים לא בית שבארץ יש' שב' אש' אתנ נתן לבס
להחדה בבית ארץ שיהיה מחובר לארץ ויהיה בית שלימה אהלי
כנגע נראתה ר' אפרו חכס שהיה יורע שדה נגע ודתי לה יגוד ויאמ'
נגע נראתה ר' לא אומ' כנגע מכאן שאף פותחין פה לשט' וכוה הכהן
וענו את הבית' אפרו חבלי עינים וחבלי קנים ללמדך שהתו חסה על
ממונם שלישי' אפרו משום טומ' שב' וליה יטמדה כל אש בבית' והיה
הנגע בקירות הבית' עד שיהיה לו ארבעה בתלים שב' בקירות שותקע
בפרשה ואף קירות פחות משתים' שיק ערורת שיהיו שוקעין בקי'
רות שב' והוא שפרמך הקיר' ושיעוד יבדעה בתים בשני גריסין' ושולש
שימני טומ' יש בבתי' מראתה ידקדק' ומראתה אדמדם' והפסיון'
בשני מראות מסגדי' ובפסיון נותני' ויצאה כהן' אף הכהן מסגיר
או מחליט' לא מחוץ לפתח שמה יטמדה ויהיה עומד בצד המשקוף
במה אבנים יהיו בו אף פחות משמונה' שתי אבנים בכלכותל כדי
שיהא בשני גריסין בשתי אבנים שב' את האבנים' וכמ' עינים יהיו בו
כדי ליתן תחת המשקוף והן שנים' ועקר כדי ליתן בן פנים להכרוש
ונתף את הבית את אבני' ואת עיני' ואת כל עקר הבית והויצא את מחוץ
לעיר אל מקום טמא שלימה לרבות הטומ' והבא את הבית דרך ביאה
טימא אבלי' אם נכנס לאחוריו טהור' והש' בבית יבס את כג' והאב בבית

מס' אע"פ
מס' אע"פ
ש"י ע"פ
ג' ט"ז

יבבס את בג כי יעלה על דעתך שאין בגדיי מנמאתין עד שיאכלו שם לא
ליהן שיטור לשובב כאוכלי והאחר השוכב או היושב או העומד אם שיהיה כרי
לאכול שדל שביינים פתחיים בלכותן: וליהן לחם אה את הבית: טהרת בתים
בדיכה שתי נקרים ועץ אדני ואחזב כטהרת הידים כטהרת הידים נאמ'
בנגעי בתים וחליו ושקם וליהן זה בעלה בית ושכנו שבבדיו: מכאן אמ'
חכ' אוי לרשע ואוי לשכנו דהתתו לכול נגע היצר ולפתק: הקיש בגעי
אדם לנגעי בגדים ובתים. והשוה המצרע למת שנ' אל נא תהי כמות' מה
המת ממתה בכדיה אהלו מטמ' בכדיה ובגד הממוגעני ובתים המדבוגעני
מוציאין אותן חוץ לעיר בץ שהיתה מוקפת חומה בץ שיאנה מוקפת חומה
וכה חומר בבגדים ובתים מבארם וכול הנטמא מבתים הממוגעני ובגדים
הממוגעני הדי' ה' אסורין בהניה והם עשיין דבר אחד כגון שעשה אבני
הבית סיד הדי' הוא אסור בהניה שנ' צרעת ממא' יתן בו מארה ואל יאנהנו
הצרעת הוא שם האמור בשותקות כולל עננים הרבה שאין רומץ זה לזה
שהדי' לזבן עור האדם קרוי צרעת ונעילת מקצת שימלה הא' אור הדין
קרוי צרעת ישנו בגדים קרוי צרעת ושני בתים קרוי צרעת וזה בשו'
תקות השם דמינו ממנהגו שילעו ליה זה יהיה פלא בישר כדי להזהירם
מלשון הרע המספר לשון הרע נשתנה קירות ביתו אם חזר בו יטהר
הבית ואם עמד בדשעו עד שהותך הבית משתנין כלי העור שבביתו
שהוא יושב ושובב עליהן אם חזר בו יטהרו ואם עמד בדשעו עד
שישרפו משתנין הבגדים שעליו אם חזר בו יטהרו ואם עמד בדשעו
עד שישרפו משתנה עורו וינערע ויהיה מוכרל ומפורסם לזכרו עד
שלא יתעסק בשוחת הרשעים שהיא הליצות ולשחק הרע'

תעלה אן הדי מעגז באט מעהם פי ארץ ישׁר באט באה הרה לינדעמלעני
לגמארדאת והיג אדבאק ידקרק וזאר מרם והקסיון בשבי מראות מטגריץ
ובקסיון נותניץ והרה לינדעט גאת תנודר ען קער רדי לאן מן סער בלשוץ
הרע וזאר רג ליטאנה פיהא וגעולהא קררה ותכלם במהא לם זאמר בה אלו
התי אסתנבטי פילאת פאסרה לאן לנטיק מאט עמול אלא ללכמאל פנדר פיה
הדי לפאקץ פירברי הבתי וגערל אהי תהק ואכתתאר שנקץ במתלמא פערל
גחדי ושרישת בניו גזא מזה תכלמו בלכריב עלי לנבי וטלבו לטמע מן נעמן
למי דלענהם אעתיקתאר שחק והם ארבעה אנשים לרי באנו פגח שער
שמרוץ וכמי קל לה נעמן למי לחקה יטלב לטמעק שלה הוא לקח כברים
להנה טלב כמד פקשו פיה אף הוא ללא מלשוץ אלה ושבועה יעני אנה
חלפה באן אסתארה אמרה ומזה אגת ללכריב ורשך פי מן יתק וורקי לנרב
קל וחומר לחסתר לשוץ הרע קשו זה יריע לעצמו או ייטיב לעצמו
ונאמ' בכלה עבדות גדולה ונאמ' בלשוץ הרע גדול אגשנ יבדת ייי כל שחני
חלקות לשוץ מדברת גדולות תעלה מא קשו אהב כל המעיד על חברו
בשקד כשו העיד על הקב"ה שלא ברע את העו' וכדלך אמרתך בעץ לי
עלמא ללכמולין בקולך אמרו עליהם עולת למיד דב רבי הקדוש שלא
שיז שיהא בטולה כלימדי איש איש כיה דב' לחה איש איש רברו
הלבני ישׁר בני ישׁר מטמאין בדיבות ואת הגוים מטמאין בדיבות
ואמרת אלהים להביא גוים ועבדים איש ורל קטן רי תורה שיאין
מטמאין בדיבה וחכ גדו על כל הגוים דברים ונקבות שיהיו עמאיים
כדבים תמיד לכל רבריה והוא שיהיה הזכר בן תשע שנים ויום אחד
והנקבה בת שלש שנים ויום אחד ומעלה דב מבשרו תזכ האמ' בתו

וְיָשָׁב שְׂכֵמֶת דָּדֵי הַבָּתּוּלָה מִחֻרֵי הַחֲלָלִים שֶׁהָיָה מִתְקַבְּצָה בָּהֶן וּבְשִׁיּוּיָהֶן
 הַדָּוָב אֵינּוּ יוֹצֵא בְּקוּשֵׁי כַּעֲרֵבֵת דָּדֵי וְאֵיךְ בִּינְיָאֲתוּ וְתִאֲוָה וְלֵאמֹר הַנִּצְחָה לֵאלֹהֵי
 כְּגִדְרֵי וְיִוְרָד כְּמוֹ בִּצְקַי שֶׁלְּעֹוֲרֵים דְּוָהָה כְּלוּבָן בֵּינָה הַמְדַזְרֵת אֲבֵל שְׂכֵמֶת
 דָּדֵי קְשׁוּדָה כְּבִינָה שֶׁאֵינָה מוֹדֵרֵת יֵצֵא מִבְּשָׂרָהּ כֹּל שֶׁהוּא טָמֵא הוּא טָמֵא
 דְּבִי אֲבֵי מִסְכָּנוֹת הַטְּמֵאוֹת כִּי דִּבְרוּ אֲבֵי מִסְכָּנוֹת הַטְּמֵאוֹת וְדִסְתָּת תִּהְיֶה עִמָּךְ
 בְּדִבְרוּ שֶׁתִּהְיֶה טָמֵא מִדִּבְרוּ וְלֵאמֹר מִרְבֵּד אַחֵר כְּגֹן אֲבִילָה שְׂתִייה נְשִׂיאָה
 קְפִינָה הַכִּינָה דִּיאֵית אֲשַׁנָּה דֵּר בְּשָׂרָהּ שִׁינָה בְּמִשְׁךְ וְיִוְרָד יֵאָר
 הַחֲתִימֵי בְּשָׂרָהּ מִשִּׁירָאָה שְׂתִי דִּיאֵית נַעֲשֶׂה דָוָב וְאֶפְלוּ נַפְסָקָה הַדִּיבּוֹת
 הַדִּי הוּא דְּבִי וּמִנְמָא וְרַחֲבַעַם בֶּן שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ יִהְיֶה דְּבִי שֶׁנִּי אֲתִיחֵדֵק
 הַמֶּלֶךְ רַחֲבַעַם לְעֵלוֹת בְּמִרְכָּבָה וְאֵיךְ מִרְכָּבָה לֵאלֹהֵי הַדָּוָב שֶׁנִּי וְכָל
 הַמִּרְכָּבֵי לֵאמֹר דָּדֵי עֲלֵי יוֹאֵב בֶּן צְרוּיָה יוֹם קָתֵל אֲבִנְדֵר בֶּן נָדֵר לְפִי שְׂוִיָה
 נֵר לְיִשְׂרָאֵל פְּקֵל כִּי לְקַלְלָהּ לֵאלֹהֵי יִסִּיר מִבֵּית יִצְחָק דְּבִי וּמִצְוֹרֵעַ וּמִחֲדִיק בְּעַלְדֵי
 וּמִפְּלִבְחָרֵב וְחוֹסֵר לֶחֶם פְּלִמֵי גֵאָה שְׁלֹמֹה יִשְׁלַב יִקְתַּל יוֹאֵב עֲלֵי מִצַּת תּוֹנָאָה
 דָּדֵי וְהוּא דָּוָב אֲתֵה יִרְעֵת אֵת אֲנִי עֲשֶׂה לִי יִצְחָק בֶּן צְרוּיָה אֲנִי עֲשֶׂה
 לְשִׁבְיָ שְׂרֵי יִצְבְּאוֹת יִשְׂרָאֵל וְאֲבִנְדֵר בֶּן נָדֵר כֹּו וְיִהְיֶה רָגִם וְקָל וְעֲשִׂית כַּחֲבִמְתָן
 וְלֵאמֹר תִּוְרָד שִׁיבְתוּ בְּשָׂרוֹם שִׁיאֹוֹל פְּקֵל יִצְחָק לְשְׁלֹמֹה אֲבִיךָ קָלְלֵנִי וְאֲתֵה
 תִּהְיֶה רָגִם שֶׁאֵת קָלְלֵנִי פְּלִמֵי קָתֵלָה שְׁלֹמֹה לְקַלְלָהּ מִן בְּנֵי יוֹאֵב לִיבְנֵי שְׁלֹמֹה
 וְרַעֲיָתָהּ פְּהֵיִם פְּכֵאָה רַחֲבַעַם דְּבִי וְאִסְתָּה מֶלֶךְ יִהְוֵה מִחֲדִיק בְּעַלְדֵי וְעֲשִׂיָהּ
 מִצְוֹרֵעַ וְיִשְׂוִיָהוּ נֹפֵל בְּחָרֵב וְיִבְוִנְהוּ מֶלֶךְ יִהְיֶה חוֹסֵר לֶחֶם הַדְּבִי מִטְּמֵאָה
 בְּלוּבָן וְאֵינּוּ מִטְּמֵאָה בְּאֻרִים וְהַדְּבִי מִטְּמֵאָה בְּאֻרִים וְאֵינָה מִטְּמֵאָה
 בְּלוּבָן וְכֹל הַמְּשַׁבֵּב וְכֹל הַכְּרִי הַמְּשַׁבֵּב וְהַמְּשַׁבֵּב אַחֵר הוּא וְלֵאמֹר נִתְּמָה
 בְּתוֹ מְשַׁבֵּב וּמוֹשֵׁב שֶׁהַמְּשַׁבֵּב דִּיאֵי לְשִׁכִּיבָה וְהַמְּשַׁבֵּב דִּיאֵי לְשִׁכִּיבָה

שְׁוִיָה
 דְּבִי שְׂוִיָה
 וְאִסְתָּה
 שְׁוִיָה

והמה חילק בשני שמות לא כד שיהיו ראויין לבחור האדם וראש אש
יגע במשכבו המושב והמושב אבות הטהורות הן ומשמאל את הכלים
צמדע ואת האדם במשאל והיושב על הכר אין היושב ממשאל עד שיש
ברובו על המושב וכך הטהור אינו נטמא עד שיש ברובו על המושב
והנוגע בבשר הזב יבבס בגדיו כל טמא שנ' בו יבבס בגדיו הדי הוא
מטמא בגדים שיגע בהן כל זמן שלא פירש מטמאיו ועשה אותן
ראשון לטהורא כמזהו ומטמא שאר הכלים בבגדים חוץ מבגדי חדש
וכל טמא שלא באו בו יבבס בגדיו הדי הוא עד שלא פירש באחד שפירש
שיהיו מטמא בגדיו וכי ירוק הזב בטהור תשעה משקף בזב ריקו
ושבת דרעו ומימי רגליו לו מטמאין אדם וכלים דמעט עניו ודמי
מגפתו וחלב האדם לו מטמאין כלים בלבד דיעתו ולחה סדוהה יהדאי
לו אין מטמאין בוחו ומועז ורירי ומי האה שרו הדי הן כד יקו דס הוין
מקי אמה שלו ורם השותת מקין הדי הן כרם מגפתו וכל המרכבו
וכל אש יהיה תחת המרכב חלק מגעו ממשאלו ובמשכבו לא חלק שהרי
הוא אומ' במשכבו ראש אש יגע במשכבו יבבס בגדיו ובמרכבו הוא אומ'
וכל המרכב אש ירכב עליו הזב יטמא וכל הנוגע בכל אש יהיה תה וטמא
עד הערב וליא נאמ' בו יבבס בגדיו מלמד שאינו מטמא בגדים בשעת חגעו
ונאמ' הנושא אותם יבבס בגדיו אחר הנושא את המרכב אנו הנושא
משכב מטמא בגדים בשעת נשיאתו וכל אש יגע בו הזב ודין לא שטן
במ' מקי השמו' למדו שהכות הזה מדבר בהסמ הזב והו ציאו בלשון נגיעה
מה נגיעה צידו והדומה לידו משאר גוער הגרדי אצל נגיעה אה בהסמ
עד שיסיט בגוקו בגרדי לא שיסיט בבית הסתרים אכל הטהור המסיט

זאת הנזכר לנו שאם אזהרה וכשם שהנושא בבית הסתרים טמא כן המסיני
בבית הסתרים טמא' וכלי חרש אג' יגע בו הדב' אם נגע הדב בכלי חרש
מגבו אינו מטמאו אבל אם הסיני הדב' כלי חרש מגבו וזה חומר בהטו
מבגיעה' כלי חרש אף לו נהדה במקוה לא נהדתו שבירתו טמא וזהו
תשברו' ובין כלי דבוכית' ורחץ בשרו במים חיים' כל הטמאים שנכנסו
במקוה או במעיף או בנהר עלת להן טבילה אבל הדב אינו טובל לא
במים חיים' ואיזה הוא מים חיים' זה מעיף המושך שאינו מוסף
בימות הגשם' ולא חומר בצנורת והיו מימיו מתוקים ולא יתערבו
עמו מים אחרים ובה צלבר טובלי' הדבים הדברים ומהן לוקחין
לטהרת המצורע וליקרש מי חציאת' ומי המעיף כשר בכל שיהוא
והוא שיהיה בהן כדי להעלות טבילה' ומי המעיף שיהיה בבית הקוש'
והוא מי גיחון העליף שסתם חזקיה מולך יהו' והוא שעתיד ליבאת
מתחת מפתח הבית והוא הנקרא מיה שילוח ההולך ליטמא מים
חיים הוא שבת בו ביזם ההוא יבאו מים מירוש' ובאין לא יסמע לה
צות פי וקת מסירה ורשך מן קלה' לחרה' ובתור ערוכותה פהו מן תרבה
תלך לבקעה לטאהרה ואמי סרעה' לחרבה פי למא פולך מן חרבה
ובתור חרבה לטאהרה לוי' אנהבסת הנאך פתקגרת מנהא תלך לעין
ואיש כי תבא מה' שכבת דרע' שכבת דרע אב מאבות הסמ' ומטמא
במגע ואינה מטמאה במשא והרואה אותה מטמא בכר' שיהוא אבל
הנוגע אינו מטמא לא בכערש' והוא שתהיה לחה אבל יבשה אינה מטמאה
ואיש ללמדך שאין שכבת דרעו שלקטן מטמא' עבר שיהיה בן ט' שנים ויום אחד
כי תבא' ב' מתשמיש ב' בחלום וייחוב פי אמה שלו שנ' אה חתים בשל

וואָן שׂכבת דרע מטמאה לא אס בן היתה לבנה קשורה התחת ^{בין}
ובהמיות בשר שנ שכבת דרע ורחץ את כל בשרו רחיצה שכל
בוקו עולה בה בבת אחת דו שבילה וסמיה עד הערב כי צר אב
שמש בלילה ירדך לה עדיב שמשו שליוס ואם שמש ביום ירדך
לה עדיב שמשו שלמותו היום וכל בגד וכל עור שכבת דרע מטמאה
כלים במגע ובלי הדש באויר והבגד הטמא שיעורו שלשה על שלשה
והעור חמשה על חמשה ואשה אש יש איש אחת שב דרע עד שתהיה
אשה להוציא תחיתה מבת שלש שנים שאינה מטמאה איש אתה
עד שיהיה השוכב איש מישראל אבל הנכרי אין שכבת דרעו מטמאה
וואן האשה מטמאה לא בשוכב עולה כרדכה שנ שכבת דרע ואש כר
תהיה זבה הרי גלגל טומ' נדה הגוים אין חייבין עליהן משום נדה
ולא משום זבה וליא משום יולדת וחכ גדלו על כל הגוים שיהיו כזבים
תמיד בין ראו בין ראו ראו רענף טומ' וטהרה רם הנדה ורם הזבה ורם
הקושי ורם היוולדת כולו רם אחר הדא ומן המקור הוא בא הרי לרם
הו יפיץ מן שטח ולסבב פיראך ברורה טבאע לאחמרה פיתח ללג' או
רסוב ג' לטחל ג' הו יקבל עכר לכימוס קבלו' אה מתלית לטחל פאץ
לי טריק מערה לר' אף יפהר מטה א והו במקור פל' אף ארי אנחב
הרות אמר אף עלי לאמרה ופאן יכסר בל' אף קו ואשה עד שתהיה
ברורה ובאט לנקד' אף הבת מטמאה בנדה ואת' ביום לידתה ובאיבות גת
עשרה ימים ואנמי קו ואשה ליעלמך בלאמור לנביעי למענת אף
אבותרי פ' לנסא וקו רם ליעלמך אף לרוב באשה אינו מטמא
בשדה בין שיכעקד מן הרחם אע"פ שלא יבא לחוץ בין שיצא לחוץ

לפי השנים הרי חזקה אע"פ שעדיף הדם בבשרה' שבעת ימי ה' בנר'
בין ראית זם אחד בין ראית כל השבעה הרי היא נדה ומטמ' כלים במגע
ומטמאה אדם במגע ובמשא' ומטמאה משכב ומזעב ומרכב מתחומן
של וכל א"פ תשכב עליו' ואם על המשכב הוא' וכל א"פ תשכב עליו'
ורם הנדה מטמאה בנדה שנ' ואם על המשכב הוא' ואם שכב יש איש אתה
בין מדרכה בין שריא כדרכה' איש אזהה להוציאה פחות מבין תשע
שנים אם בעלה אינו מטמא משום בועל נדה ורא' משום מגע שהבועל
אב הטומ' והמגע ור' הטומ' ומנ' שהקדושין הועסי' בנדה שנ' ותהי נר'
עליו' וכת' והיתה לאיש אחר' מה הוייה בקדוש כך הוייה בקדוש שנ'
ותהי נדתה עליו עד שתהיה כחיה' לטמא משכב ומרכב לא שמשכבו
ומרכבו ור' הטומ' בלבד שאין מטמא אדם וכלים אובלי' ומשיקף
בלבד' ולמה נגדעה טומ' משכבו מטומ' משכבה מצני' שנ' ותהי נר' עליו'
וטמא שבע ימי' למה נאמ' וכל המשכב א"פ ישכב עליו יטמ' מאחד שאמ'
ותהי נדתה עליו' איני יודע שהיא מטמא משכב' מפני השמו' למדו שהכת'
ניתקו מטומ' המורה מלמא אדם וכלים ותראו בטומ' קלה שיהיה
משכבו ור' הטומ' ורא' יטמא לא אובלי' ומשיקף בלבד' ואנ' כי ידוב
דוב דמה' רם יהיה דובה בבש' מפני שהמדעה למדו' דובה מחמת עצמה
ולא מחמת ור' שאם בא רם בימי נדתה הרי היא טמ' ואם בא בימי
דיבתה הרי היא טהור' הרי לפיכך לא אמרנה למסתור הבה לר' יסתובת
רבהטאת לעיני לר' טי' לקוזה למאסכה וימכן אתן יך דלך למדך מן אמ'
ראך לסל והו' ינהד בעך אדם לטביעי' ללאמר אה' לר' הו' דם נדה פקד
יך בזהרה יומי' אונ' אתו מאת דאר' פאתן באתן יום פתכמא שומרת יום כנגד
זם

ואין כהן יומין פה הסמא דבה קטנה שנ' ימשי' ואין כהנת ג' פה תסמא
דבה גדולה שנ' רבים' קלו ימים שנים רביעא לשה' בלא עת נדונה'
שיהיה הפדש בין נדונה להיבחה ותקלו יום אחד' או כי תחזב על ל'ט'
שאת ראת של'ט ימים סמוך לנדונה הרי' זו דבה כגון שראת בשמיני
לנדונה ובתשיעי ובעשירי' והלכה למשה מסיני שיאין בין זמן נדה
לנדא לאת אחר עשר יום בלבד' של'ט מהם תהיה דבה גדולה ושבעה
לספירה ויום אחד עשר לקרבן' תהיה טומ' אייא' כשהיה אב הטומ'
בנדה ובועלה במזוה כבועל נדה ומטמ' משכב ומתעב בנידון שהרי'
הקיישה הכת' לנדא שנ' דוב טומ' בימי נדונה לעשות לה מרכב כנדה
ואם טהרה מאזבה א'על' שהיא טמאה בנדה אחרת כגון טומ' לידה
או טומ' נדה או טומ' נדונה הרי' אסופרת בהן ואינן עת רי' הספירה
וסקרה לה שב' ימ' דבה גדו' צריכה שתספור שבעת ימי נקיים אבל
אבל הנדה ודבה קטנה אינן צריכין לספור' ואחר תטהר' אחר
טבולה' וטבילתה ביום שביעי אחר הנץ החמה ומזות לבעלה לערב
ומז' שבוך צריכות טבילה הרי' הוא אומ' בדג' וירי' ולא שנה במים
שיטבול כל גופו' וכל הרברים האו' א'על' שהן מפ' השמועה הרי' נמ'
במ' יובא וטמא ער הערב וטהר' בנין' אב לכל הטמאים שיבואו במ'
ובית הסתרים ובית הקמטים אינן צריכין שיבואו בהן המים שנ' וידו
לא שנה במ' איברים הנראין בלבד כידים א'על' כן ראוי' שיבוא בהן
המ' לפי כך אמ' חכ' לנו ילמד אדם בתוך ביתו שתהיה אשה מדיחה
קמטיה במים ואחר כך תטבול' הנדה והזבה והיו לרת הבת על אחת
מהן חייב כדת אפלו בשבעת ימי נקיים שנ' בנדה שב' ימ' תהיה בנדונה'

וצוה לה כל ימי דוב שמש כימי נדחה וביחלה באת כימי נדת רותה
 תמדת ונאת בנדה דאיש את יצב את אש דוה ונכרתו וכד ברור
 וגרתי שהם מאות ^{ובטהרות} גדולת הכותל דאין מדברים שרעתו של אום
 מכרעת אותן והדין מכלל החקים היא שאף המזמ' טיט או צואה
 שתעבוד במים לא גרסת הכותל היא והדבר תלוי בכוחות הלב לפיכך
 אמ' חכ' שכל וליא הוחזק באלה טבל ואנפ' כן רמז יש ברבר כשב
 שהמכוץ לבו לפיהר נקשו מסומ' הנקשות שהן מחשבות האף ורעות
 הדעות כמן שהם כים בלבו ולקדש מ' אותן העצות והביא נקשו במדי
 הדעות נהד' והזהר את בני ישראל מנזום כרדך אדם להחזיק עינמו
 מן הטמאות ומרברים האסורים לעשות כד' ^{ס"א} שרלא יקר ברבר אסור
 אמ' חכ' אסור לו לאדם שיבוא על אשתו סמוך לוסתה שמא תדעה
 דם בשעת תשימיש שנוהזל את בני ישראל ועד כמה אם היה רכה
 לראות ביום אסורה לשמש מתחלת היום ואם היה רכה לראות בלילה
 אסורה לשמש מתחלת הלילה וליא ימותו בטמאתם שאם לא נזהר
 יבוא לדי מיתה בטמ' את משכ' אש בתוכם כל הטמאות אינן לאל
 משום מקדש וקדשיו וכד המטמא נקשו ברעות הדעות נכרת שנאת
 מ' יי' טמא וככל הנפש ההוא דאת תורת הדב ואש תנא ממ' שכבת
 דרע' הקיש שכבת דרע' לזכות מה דכות מטמאה במגע כן שנת
 דרע מטמאה ברגע' והרזה בנדה והדב את דובו כל הבא על הנדה
 גורם לו שיהיה דב וגורם לה שתהיה דבה וליא יש אש ישב עם טמ'
 כל השוכב עם הטמאה גורם לבנו שימותו לפיכך הסמיק פרשת
 אחר' מות לו איש אשר ישיב עם טמאה'

והמדת בעץ למעאני למנהקולה מן
נור גלגלם פי פדע דאתתה בעז שרי
בה פבתדי פי פדשית אחררי מות

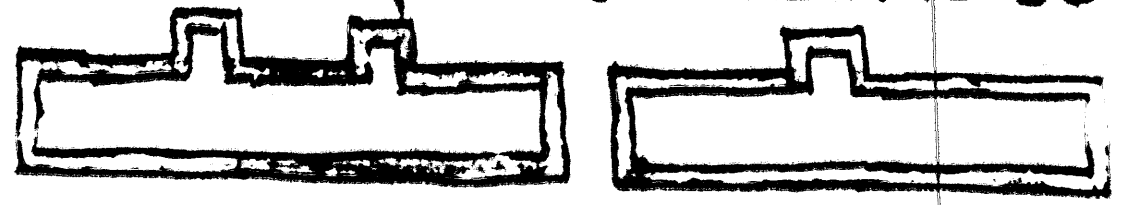
אחררי מות שני בכמה להמה הגכיר מיתת שני בני אה כאן להודיעך
שלא היה להם עוף לא דה ובשביל שימותו נהירא אה מלהכנס למקדש
לפי כך ניתן לו רשות להכנס במקדשות ידועים ומקדש המקדש נאמר
עליו שני וזאליבא בכל עת קאו אה בכל ימות ואין משה בכל ימות
והרי שנה שרי נהי בלכה גדול עז רבול למקדש פי בלחץ תעצמה
למקדש וכנה מן אשכי וליא ידכל לי אהיכל ולו פיוס לכפור לא פי
וקת לעבודה למעלומה ובדלך בלכה מנהי עז רבול למחצע שרי זה
אז ידכלה גיר בשעת העבודה בין בהן גדול בקנים בין בהן הריוכר
בחוצ פמן העדא ורכל שלא בשעת עבודה אז כאן בהן גדול בקנים
חייב מיתה והו מחצע לארוך שנאש עלה ארוך וליא ימות ואז רכל להצנ
פקט חייב מיתות קאו אה יבא בכל עת זה יום הכפור אלה הקדש
לרבות שאר כל ימות השנה מבית לערבה להזהיר על כל הבית יכול
על כל הבית במיתה תל אלה ערבת וליא ימות הא כאיזה צד לפי
הערבת במיתה ועל שאר כל הבית באזהרה והרה למיתה היא מיתה
בידי שמים פי בענן אדמה יעני ענן השכי ליכ לרי קלפיה וכסה
ענן הקני את הכפרת ולמינים יעתקרון אז הרי לענן הו ענן הקנרת
ראן תם בסב ידא פי לענן תע לרה עז הרי לאעתקאד בל אן קו אנאה
יקול אן ענאיה ללאה מוגורה פיך בהן גדול עלי גאיה מן לתחרז פי
לאעתקאד ליה יתשוש פי לתגבים פי וקת דכולה לליא ימות עקד קאו

אין כהנים גדו כותיר כהנו ימותו פי קדש הקדש " בדעת יבוא אהרן
יקול אהן לא ידכל אהה לי קדש הקדש גיר פי יום הכפון פי וקת מא יודי
פרבז בקר ואהיל וילבס לת יאב והו קו בזאת כהנת בר קדש ילבש
הרה לך בגדים לך הי כהנת ומכנסים ומז ננסת ואבנט מאדתה דא
לכתאן לאבדך וליא יך פיהא שי מן לרהב והי לך יבדס כהא לעבודה
לכניצה ביום הכפון לאנה ידיר יסתגער עץ לעגל לך עמל והו אהב
סבא יטלב יסתגער עץ לרהב והו לאבס דהב ופי רלך קלו אהן קטיגור
ננשה סכגור יקול לים לעדו ירבע מחב פיתשפע פיה ומכנסים בד יויו
עלבשרו ללמרך עלב ישת המכנסים קורם לכל הבגר שנו מכנסים
יהיו עלבש והיכף היו הכהנים חוגרין את האבנט היו חוגרין על לבו
שנ ריה חגרו בידיע קלו ריה יחגרו במקום שמדיעין וקל יונתן צעזעל
ליא ייסרון על חרציהון על לבו ייסרון ורחץ במ' את בש' ולבש
הרה לרחיצה טבילה וכרלך כל כהן הדיוט לא ילבס תי אבה לעבודה
לא בעד טבילה ככאן מעהם פי למקדש מוצע מעד לטבילה ופי בית
ראש כהנו יטבולו פי לים לך ינע שרמ' לך מקראתה לפים בת ומאת
עדת בני ישראל יקח שני שעירי עדים קד אעלמתך אן קרבן צבור
שעירים כונהם אבטו במבילה יוסף ושחטו שעיר עדים וכונהם אן
יעתקדון לגן לך הי בדעמהם טובה לענוה ונתן אה על שני השעיר
גרל מן קו גרלות גמר את תעלמנת אנה מא שוויך במראה בקומה
ובדמים גרלות למה מעלי עליהן גרלות לחת ילך לאן לך יקרב פי
למקדש אפיכל מן לך יראח בה לעדאל פאעלמנת אן לכל גזדת הנת
ולכל עבודה סוי פי למקדש או פי עזאל גורל אחר ליי וגו' אחר

היה כגוב על אחד משני הגורלות ליתר ועל השני לעזרלי ואישה הנה עזרלי

זה הד גבוה מכל ההרים שבאותה הארץ והוא הנקרא צוק
ואתרו הגורלות בשרים מכל דבר ועשהו בן גמולא בבית
שני שלזהב ובבית ראשון שלאשכדוע ודו היא צודתו

ומן קו גדלות עלמנא
אמהמא שוויף ולאהיה

פיראק

אחד גדול ואחד קטן או אחד זהב ואחד עץ והיה נותנן בכלי ושמו
קלפי והוא מחדיק שתי יריו שלכהן וכפר בעדו ובעד ביתו ביתו
דו אשתו כיצר הוא אומ' מניה שתי יריו בין שני קרניו ומתורה וכך
היה אומ' אנא יי' חטאתי ועויתי ופשיעתי לתנך אתי וביתי אנא יי'
כפר נא לחטאתי ולעונתי ולפשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי ולתנך
אני וביתי ולקח מולא המחנה גחלי אש עושיף ביום הבקל מערבה
שילאש בצד המז' שממנה לוקחין לקטרת והמחנה שלכל יום היתה
שלזהב וביום הבקל שלכסה כרי להקל על הכהן גחלי אש לא קחמין ולי
רמץ ומולא חתניו כייד חופני אנשי יעני קבילה מעתדרה והי ודף
מאיה דיבאר וקילאן העינת הקטרת מן עבודות קשות שבמקדש
דקה שתהיה דקה מן הדקה יעני אן קד קל ושיחקת ממנה הדק
קלמית קל הנא דקה למרנו שתהיה צריכה שחיקה אחרת ונתן
את הקט' על האש לתני יי' כיצר היה נותן הקטרת על האש מניח
המחנה לתני הארץ בארץ בין שני הברים ובבית שני היו מניחין אותה
על אבן שתייה ובשהוא מניח הקטרת לא יניח לתניו שמא יתעטנו
יריו לא מניח הקטרת מצד המחנה הרחק ממנו ומחיד יריו לתניו
והעינת הקטרת ונתתה אל חתניו ועשייתה על האש בלשו הדבר נאמ'

כס
בתחילת מלפ

שהן מעבודות קשות שבמקדש ובאנו למינים יעתקדו אנה מנח הקטן
חוץ לבקרת ודכל בעד רשך ויעלקו רשך לרשך כי בע ארזה על הכפרת
והזה בארצנו זו הארצנו הימנית הסמוכה לבהן היא המקראת ארצנו
לענין הדין וסבבה נקראת צרורה ובה היו מבין לפני בהן גדול בלילי
יום הכפר בדי שרלה יישן ושבצרה נקראת את קומץ והקטנה נקראת
קייטוף ונקראת דרת וביצד היה מזה טובל ארצנו בדם ומזה כמיצוף
ומתחיל על הכפרת אחת בין שני ברי הארץ ושבע לקני הארון הרי שמונה
שני והזה בארצנו על הכפרת קרמה ולפני הכפרת יזה שבע פעם קמץ קו
קרמה יעני אור שני ואחרה ובערהא שבע ולמינים יעתקרו אן לכל סבע
וכל אדם לא יהיה בא מועד למויצע לדי לא יגזל וקנה פיה פי וקרת
לעבודה מן המזבח ולפנים ויצא אלהים אע לפני יי זה מדבח הזהב
והזה ערלין היכף היה מזה על טהרו שלמדבח יעני למויצע לטייב מן
למדאר לדי מן לקטרת והתורה ערלין כיצד היה בהן גדול מתורה
מתורה על רשך כל ישראל הוא מתורה ומתחיל להתורות על הקלות בתולה
כיצד היא אומ' אנה יי ומדכיר את השם בכתבו והוא השם המפורש
חצאו ועודו שני לפניך עמך בית ישראל ובני אה עם קדוש יי אנה יי
בפר נא לחם אים ודעויות ולפני שחטאו ושעו ושפטשנו עמך בית
ישראל ובני אה עם קדוש יי ושרה ביד איש עתי עמי הוא איש מובן
להוריתו ולא היו הבהנים מניחין את ישראל להוריתו לא בהן מהן וקל
גנאה אן עתי רגל זמאני יעני זקן ובאנו למינים יעתקרו אנה יעלק
לשעיר פי למרבר במי קל לשרה אתו לעדאל המרברה ולחק הד
מא בא בה לנקר אנה קושד לשון שררה רית חניה בסר

והציה בין קרנו ורוחפור לאחוריו והוא מתגלגל ויורד וליה היה מגיע
להצי ההר עד שהוא נעשה איברים ומיד הוא מסתכל בלשון של זהודות
שבסוף הם נתבטרו עומתיהן שרלישו היא נהפכת לבנה ומיד הוא מנקה
בסודי ואנשי הסובות שידק מביטין ואנשי ירוש היו יורעין ותקעין
במקדש ומריעין ההר הם יהיו חמתי כנכ פש ילבי ומשא השעור עליו
טעיד המשתלה לפי שהוא כפרה לכל ישר בזמן שעשו ישר תשובה
הוא מבטרי על החמורות ועל הקלות אבל בזמן שלא עשו תשובה אין שער
המשתלה מבטרי לא על הקלות והנחם שם בגדי לבן שנובר בהר
בהר גדול טבורת יום הכפרו בעת שישלים העבודה יפשוט אותן וגונדל
במקומן שנ והנחם שם זה גנדה ולבש את בגדיו לו בגדי זהב
ובטרי בעדי ובער העם זה וריו בודיו הר אשון שיער החמורות וישרך
פי וריו ישר לכהנים ויקוד ובני אה עם קרז שיך שנ ועל הבהנ ועל בועם
הקהל יבטרי והמשלה את השיער לעד יבכס בגדי אעלמנא אן לוי
יעתני בשער המשתלה נמא ומרמא בגדים ומרמתי יהיה מנימא
משנת דחיקתו ליכוס ושירפו באש את ערתם לא היו משמיטין אותן
^{ועצית אל מאוע למתגב זה חזון למגדה למיהודות הרבבית}
לא היו מחתבין אותן בעורף והיתה לבם לחק עולם כל מעשה יום
הכפרו וכל עבודות שבו ושלוה השעיר כורף חוקה אחת ומצות עשה
אחת היא שנ והיתה לבם לחקת עולם כי ביה' יבטרי עלי עצמו שליוס
הכפרו מפפר לשיבים אעק שאין שם שעיר המשתלה שנ כי ביה' יבטרי עלי
לטהר אתכם כו אי יום הכפרו מבטרי לא עבירות שבין אדם למקום שנ
מכל חמתי לפי יי אבל עבירות שבין אדם לחבדו אי יום הכפרים
מבטרי ואי מתבטרי לו ער שיתן מה שהוא חייב לו וירמחו ועניתם

זאת נפש גאל לנפש פילענדי פו יום הכפור ה' מרעד לתחרים ה' אשיימא מן וראת
למגסאם ויהי אכילה ושתייה ורחיצה וסיכה ותשימיש המנה וכו'
עילת סנדל' אכילה ושתייה מנ' שנ' ויעבך וידעי' ושתייה במל' אכילה
ורחיצה וסיכה מהבא וראת סבתי ואתענה ורחיצה בסיכה שנ' כמ' בקרב
וכשמך בעצמותי' תשימיש המנה מהבא אם תענה את בנות ואם תקח
נשים על בנותי' אם תענה מתשימיש ואם תקח מיצה נעי' סנדל מהבא
וכי התעבית במל' אש' התענה רוד אבי' מלמד שהורך יקה עם רוד כעבמ
מאבשולם וכתר הכהן עבודת יום הכפור בכהן גדול ב' כהן המזבח
כשמך ב' במחזבה בגדים שנ' אש' ימשה אחו ואש' ימלא את ידו קד
אעלמותך אן כהן גדול מפרשי' אחו שבעת ימ' קורם ליום הכפור ומחזנה
בגדים ילבושה לתיאב' היאם ובעד רשך יך כהן גדול אחת בשנה
היה לעבודה לא תק' לא מרה פו לסנה וליא תק' מוחת' פו לפנה וליא פו
סנת' מרה ותי' רשך תבניה לרזי' לעקור ורשך אן לאנסאן תבתק' חלי
אחה וסבחה פו לארבע אתקופות למי יאול מן אכילאפה אן לחו וכו'
בדד וליבושה וטרטובה ומא יראים טבאע הדי' לשב' מן תלך לבי פיי אחת
פקר תקדא טבאעה פו תקופה מן אתקופות פיקע פו תלך אתקופה כמא וכו'
יקר תבעה פו בע' אתקופות פול' כמנה לתובה ושל' קראן פו תמאם סנה
עמד כמל' ל' אתקופ' פאר' תגבלת לבי יא מרה בעד מרה וטלת למרה
כמתל סנת' עסד עדיה לתובה ובעב לאנסאן לבי יא לאבתנה ליתעו'
לראתהא פול' כמנה הרה לעבודה אחת בשנה ובעד פו עאשר תשרי
ל' הרה לאנסאן הי' מתל היאם לבי יקה לתן לעלם בליק פו תשרי והו ראש
השנה לייציה פבעלת הרה ל' לאנסאן פו כול סנה מואדי לתלך לאנסאן ל'

קדשים בחוץ קלו עונש שחטנו אזהרה לא שחטנו וולא עונש הכה לא אנו
כן הזהיר קלו עונש תעלה עולת ושם תעל כל אש אנכי מדנוך מקיש עולת
לעשייה מה עולת עונש והזהיר אה עשייה עונש והזהיר ולעשייה הי של
שחטתה ולא אזהרה פי לעולת השם ורץ פן תעלה עולת ולעונש ואלפתח
אהל מועד פו ונכרת זה עונש למעלה קדש בחוץ וברוך שאת קדש
קלו אין לי לא עולות שאר קדש מנ תלושים תגעולתך עולה בכללותה
חלמה יבאת להקיש ליה מה עולה מיוחדת שהיא בעשה וולא תעל כן
כל שהיא בעשה הרי היא בלא תעשה והו קו פי שאר קדש ושם תעשה
כל אש אנכי מוצק פמן יז שים תעשה יתברגאן בחוץ ליה תעשה פהדי
לאו הבא מכלל עשה ורגב אן תעלים אן מך חרר מקום המזבח בזמן
הזה ובאן בהן טהור פלה אן יקרב וול פי דמאן בגלות וריס הו מקריב בחוץ
והגר הגר בהחבם צדיק הגר להתיגר בפני שלש שני בתבבם ואם נתגר
בינו לבין עימון אינו גר ולדילי עלי אן תחרים לרבייה פי למדבר מר
סבב אים הו מיה קל בערה ואיש איש מבית ישר אש יאכל בלרם ונתני
פני זה עונש והזהרתיה וכלרם לא תאכרו למי גער רם לקרבן פי הדי
לפינל יקרב על גבי המז להתי לא יתקנא ויאכרו חולה תבקות ליה ולי
עוקה לרי לא תנולח ללקרבן ולעוקה לא י מנה שלמים פביה י פי דמהא
ללא יתקבנה איצ קלפיה ובסהו בעפר תקל אשר יצור בשאינה מדומן
ציר במדומן חיה ועוקה הטהורים ליה הטמ אש יאכל פדטלש
ותנבלה בירי והשוחט חולף בעזרה שהוא פטור מלכסות ושם
את רמיו זה העוקה שהוא בשח' בבהמ' שני על הארץ תשפכמ' ונאמ
בעוקה ושפך את רמיו מה שפיכה האמו בבהמ' בשח' כך שפי האמו

דאך תעלם

במזון בשרי בגדרה שווא' ובפחה השוחחתי חייב יבניות ואם לראת
בסה ודאה אחר אתה הרם חייב לבסות שני אמר אל בני ישרי הצווי
לכל בני ישרי בעקר באן יבב אן יקור עקר קלמי דאד לבי קטו צווי
שני עקרים עקר למטה ועקר למעלה' לבדת שואגב עלי מן אכל חרב
ורם רשך סך כתאפה רשך לגרא ותקרה וקסאותה וברוחה וכוונה לרס
מולאים לטבאע לאנסאן וליא מואתק למדאגה פולרשך יג'יר מדאג בלי
אנסאן פתתג'יר אכלאהק לנקוס עלי מיא קילאן אכלאהק לנקוס לראתק
למדאג אברק פיך רשך סבב נקצאה וקל פמלהא ויעסר עליהא לאתנא
בלבאק לסבב נקצאה וכתאפתהא פיך רשך סבב לבדת למר'כוד פ'לי
תורה פ'י אוכל חלב ורם' ובלהנקש אל תאכלג' ופול' מפ'י השמועה
למרו שידו נבלת העוקה הטהור שיהיא מטמא אתה בבית הבליעה שנאשר
תאכלי וקור נב וטרי' ר'מר שיש למיננו נב וטרי' והו העוקה הטהור פ'רי
הר'י יקור אר'י דבא בנבלת העוקה אינו מטמא ואר'י אכלמטהא לרס
יטמא לא אתה הך לנב בבית בליעתו' ונממא' פ'צ'ל מטמא בגר'ים
לראנה קלפיה ובבס בגר' פכאן תיאבה תקור ליה מטמא'י לא טמאונב
ואתנה טמאדעני' ואם לא יבבס ובנ' לא ידחף' רשך לטב'ילה למענ
מקדש וקדש'ין פ'אין מאה קלפיה ונשיא עונו פ'הו ברת וקד אעלמתך
מדעני ונשיא עונו פ'אנה ש'י באנה לם ילתבסה פ'י ר'אתה לא באדג ענה פ'הו
ידול בסרענה **א** כמעשה ארץ מיצר'ימה היו עושין איש נושא איש ואשה
נישאת רשני אננ' וכמעשה ארץ כמעני' שורברי הבא'י שעושיין ל'נב'
הצורות שעושיין לבובבים ויעשו באותן הצורות מעשים ברי שידר'
בגהם לארץ ויעשו בו מעשים שאין בהן תוחלת כגון החרישה והזריעה

והרעיה בזמן ידוע יכול לא נבנה וליא נשע אילנות כמותן תל ובחוקותיהם
ליא אמרתי לא בחקים החקוקים להם וליא נבנותיהם ויאנשי ארץ כנען
הם היו ראש עז ותחלתן והם שחקקו לו הרבך של עז. שג ובחוקותיהם לא
הלכו לו חקות עז אש יעז אתם האדם וחי בהם למימותהי תוקסם
קסמין מנהא ארס ומנהא אכלאק פלארסא לבדל לנפס וליא כולאק
ליא לאח לגסם קאר אענתנא לאנסאן בעולם לארסא ועמל למימות חמל
לה לעולם ולעמל למימות מן לאנסאן וכיאן רלך פבב אנסתמר אר חיאנה
פי לוניא וסיבב דואס בקאנה פי לאכרי והו קו אש יעז אתם הא והי בואם
וקאו איב וחי בהם וליא שימדות בהם כגון שיאתום אחתו גוי שי עבד על
אחת מכול מימות התו או יהרוג אחתו אם אנס אחתו להנאת ענמו כגון
שיבנה לו בית רב שבת הדי זה יעבד ואל יהרג ועל זה וכיוצא בו באם
וחי בהם איש איש אר כל שאר בשווי כרד איש איש למעט אן בן
נח אסור בגר עריות לא תקדכו לגרות לו דברים המביאים לי גר
עריות כגון חבוק ונשוק ורמיה וקפינה והרי נהי עין שלת ר אר בזאת
מן לעריות ורו בגר נכאח לתן סבב רלך לגריו והו קו אל תקדכו לגר
קריבה המביאה לדי גריו יכול יהוא חיבב כדת על הקריבה תל עשות
ליא הקודבות הקודבות במלקות והעושות בכדת ומן קו אל תקדכו
בלשון רבים כאן רלך אזהרה לאיש על ידי האשה והאשה על ידי
האיש זו אזהרה לנשים ערות אביך השוכב עם אביו חייב שתים
אחת מש ואת חכר ליא תשכב ואחת משום ערות אביך והרי הוא בסק
ליא אם באת עליו בשוגג חייב שתי חטאות וגוי שעבד על אחת מן הערות
ואסורות עליו נהנה והעל היה שוגג שאק שגגה ליא לישר ערות

אשת אביך אביו שחנם או פיתה אשה הרי זו חרות לו יישאנה שוה
נחמ' לא אשת ואף כחן אישות הבא על אמו חייב שתיים אחת משום
עדות המקד ואחת משום עדות אשת אביך עדות אהתך בת אביך
מולדת בית זו אחותו מאמו שנשאת בבתובה וקדושין או מולדת
חורף שדינה אביו עם אשה והוליד ממ' בת אם דינת אמו והולידה בת
הרי היא אחותו וחייב עליה ואם היתה אחותו מאמו חייב שתיים
אחת משום אהתך ואחת משום בת אשת אביך למעט לרי' מן אגלה
כרי' תחייב אחותו בת אביו מן כבב אן באנת אחותו בת אביו מותרת
להם פלמא ח'מת בסיני שירר תחרימהא וכרדה מרת'ף ללת ידגעו
למרהב לאור' עדות אחי אביך הבא על אחי אביו חייב שתיים
אחת משום ואת זכר ואחת משום עדות אחי אביך אלא אשתו ולא תקנע
זו אזהרה לבא על אשת אחי אביו עדות בת בנך או בת בתך
תעלמנא אן הרי' לקבל תחרים הבת ליתן להם יגי להא תחרים בייך פי נין
לתו ג'א ק' עדות בת בנך או בת בתך ודלך לשהרה' לאמר מאחד לאמר
בת הבת שתק מן הבת כשם שאמר בת היענה קל חזמ' ליענה ענמה
יהי' יתעלם בקל חזמר' אחי לעונש עלי בתו ועל בת בתו ועל בת בנו
קמתעלם בגז שוה מן קו כי עדותך הנה וקל' אשה ובהה את בת בנה
ואת בת בתה שארה הנה וקל' לעונש פי אשה ובהה באש ישראל
פגה פי בתו ובת בנו לפי הנה מותר למא קל' פי אש ובהה הנה פכאן לעונש
שדיעה מתעלם בגזדה שוה והו קו את' תהי גזרה שוה קלה בעיניך שהרי
ביתו אחר מדגוקי תודה וליא למרה הבת לא בגז שוה את' הנה הנה
את' יא דמה דמה קתעלמנא לעונש מן קו הנה הנה לבתו ובת בתו ובת בנו

קבצתן ערמה אחסן מן וגורה נאקקן לאת קצור ולגוד פיה ואת ערסיה
לעריזת מכלל החקים היא גזרת הכות קלו אז אתקשו לבוא עליה ערוה
אי אתקשי להכור בשר בחלב לא אתקשי ומה אתעשה יאבי שבשם גזר
עלי וקלו גדלו ועריזת נקשו שרלאדם מתאמה לה ומחמדתן לעי נך את
דורשין בסתרי עריות בשלע מקב שמה אחד טרור בשאלת הדב השנים
נושאין ונותנין באבד עריות בך באור לידו בך לא באנו נקשו מתאמה לה
ומחמדתן אבל גדל אתב בא לידו הוא מהאמה לו ואם לא באו לידו אתבו
מחמדין אין לך רבר קשה להובעה עו לא לערוש מן העריות וליא קבולו ישו
מבנה זו לא בתרעומת שני בובה למשפחתיו על עסקי משפחות הוא בונה

והמת בעך למעאני למקולה מן נור
לכלם פי פדשת אחרי מות בעז פדי
בה נבתדי פי פדשת קדשים

קדשים תהיו הו לתבזה מן אבותך לאחור לגסמאנייה ולר' את לטביעיה
מתר' לאתנבל לעריות להן באטר לאגסאן יבצרב נחו לשהואת ולר' את
ובאתנה לקריב מן לאגסאן ומן ר' עסר לאתנבל מן לעריות על ישר
קלו בבה למשפחתיו על עסקי משפחות וקלו לא קבולו מ' בנה זו לא
בתרעומת כי קרוש אני יי' ג' למי באן לשלמה פי ג' איה לבמל ולתנזיה
מן לשלמה לגסמאנייה וגב לתשבה בחלאת לבמל כמי קל מה הוא
רחם אק' אתה היה רחום מה הדא חנון אק' אתה היה חנון מה הוא קרוש
אק' אתה היה קרוש איש אמרו ואביו תידיאנו למי באן לשלמה ולתרביה
לי לאם אבותך מן לאב ולאורלל עליה א אבותך מן לאב פבאן ש' ב' מנה
קליל פסבקהא פי ליראה ובעכס ר' לך פי לכבוד קלו איהה הוא מורא

זכה יאכל וממחרת השלמים באבלין לשני ימי ילילה וביום השנה
נקרא מותר והמותר נקרא קגור והקגור נקרא מותר לפי ששניהן מוצ
טרעף ועומץ כל אחר מהם בדת ובעובד שרעה והקגור הוא שפגול במחש
בשעת עבודה והמותר הוא שנשאד אחד זמך אבולתו והוא הדין לכל
הקדש קלוף שלפגול ואם האכל קלו בוקר אדנך לשימוע שיאף זה לא
במה שצב על זבחן שיאכל ממנו אחר זמנו שהאובלימה אחר המחשבה
חייב בדת ומצ שהוא חייב בדת פגול קלו אלהי גזרה שזה קלה
בעי שהדי קגור אחר מגופי הורה וליא למדו הכת לא בגז שזה דילת עון
כח בנת במותר ואבלין עזנו ישא כו ונכרתה ונת בקגור והבטש האב
מה עונה תעשה מה להלך בדת אה כאת ברת והאוכל מהם בשגגה חייב
הטאת קבועה קוראם האכלי אכל בלא מצדד אחר אבולת אדם ואחר
אבולת מדבה יעני אן מן קרבה חייב ברת ואזהרתיה כולה מן קו פול
מלואים לא יאכל ביד שחם וכאן יקול כי קדש הוא פלמי קלהם נים
בול פסולי המוקד שיף ליתף לא תעש על אבולתו פמך ראל תעלם אנה אן
מא קל עזנו ישא פהו ברת ובק צרכם את קציר ארצ' מן קו ובק צרכם
ידל אן לוי יגמדע פגליא בקצירה פטור מן הקיאה שנ לקצור וקו ארצ
ידל אן לפיאה אינה מן התו לא בארץ ישל ובחובה לארץ מרברי סופר
והקיאה אף לה שיעור מה התו ומרברי סופר אחר מששים והקיאה נוהגת
באלו בדרך שהיא נוהגת בזרעים חלקט קצי לא תלקט הנופל מתוך
יד בשייקבדף השבילים ויקצור שתי שבילים לקט שולש אינן לקט וכל
שהלך הקוצר והניחו לאחוריו הרי הוא לקט וברם לא תעחדל העורלות
הן האשכולות הקטנים שאינן מעובד ואין ענביהן בדת עות לא מעוררות

ומשיב צפון שרף אש כולות ידו העניים בעוולות ופחד פתח לא תלקע
לו העניים שירדו מן האשכולות לו הארבעה דבר שהן פתח ודק
ועולות ופחד כח בהן לא תבזה לא תעולל לא תלקט וכן בהן לעני
ולד העל אחם הדי מדות לא תעל שנתקה לעשה ואתו לוקה לא אם
כן לא קיים עשה עבה הדי לא הנחה פתח בשדה מויציאה מן הגורף לא
הוציא מן הגורף מוציא אמר קמה הדי ששקפה התבואה ואתה אתו
שאכלה וליא נשתייר ממתה בלום הדי זה לוקה לא תגנבו דו אתה לגנב
ממנו לא תבחושו בגן שיאמו אתו אתו לך רבד פל והוא אתו זה הוא
מבחוש קלו לא תבחושו זה הבורח במחוז שיש להברו אתו וזה אתה
לבוך בעקדן ואעפ"ש לא נשבע והדי הוא מסור לעדות על לא תבחושו
ולא תשק איש בעמי זה הנשבע על בקידה מחוז וכל הנשבע על בעיות
מחוז עובד בשני לאו משום לא תשק ומשום ולא תשב בשמי לשיקר
כאן שאם שבעה שלא עשיתי כך וכך והוא עשה זהו לשעבר אבל להב
אתה שבעת שיקר קלו איזו היא שבעת שיקר נשבע והחליף ואם
נשבע בעדים והתראה הדי זה לוקה ומן קו ולא תשק איש בעמיתו
עלמנא אן טעות הגוי מות וחללת את שם א' אחת נשבע על שיקר
כאן פיה חלול שם וברמץ על פתח לא לר"ה בסמאניה פיה לא ^{ל'סותפוק}
והו לה בעיס פתי ר"ל חלול השם כגון הנשבע על שיקר ומן סבב ר"ל
כאנת שבעת שואת ושיקר מן החמודות ונדר לנהי פיה מן גמלת עשר
הרבות לאן פיה חלול השם לא תעשק את רע ולא תגזל כבוד נתפרש
בפרש וידע וליה נשנו כאן לתי שרוב בני אדם בגדל לא תליף פנע שבו
אתך עד בקר זה שבו יום שיהוא מזה כל הלילה וכל מי שלא בדב

ששנתו מכשירו נחמ' בו ויראת מ' היא פל' פ' שהיא מסוד ר' ל' נחמ' בו
ויראת מ' לא תעשו עול במו' דהה' עמות אתה ד' תודעה את החייב
ומחייב את החבאי וכן המענה את הד' ומאריך בדבר ברי' ר' ע' אחד
מבני ד' י' ה' זה בב' ל' מ' ו' ה' תשא פני ר' שלם ותאמר ע' כ'
הוא זה אדכור אז שהיה בעל ר' י' ע' שיר' לא יאמ' הד' ה' ו' ו' ו' ו' ו'
הזה חייב' ו' ר' מס' אדכור והוא חייב ע' ל' תשא פני ר' ועל זה נחמ' ו' ר'
ל' תהר' ב' ו' ו' תהר' פ' ב' ר' ל' יאמ' הד' ה' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
זה ב' ו' ו' ה' ה' ה' א' א' א' א' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
ע' ו' ד' השות' בעל' ר' י' ש' ל' יה' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
ל' ק' ר' ר' ר' ל' י' ש' פ' ל' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
ל' ק' ש' ו' ב' ב' ל' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ'
ל' ר' א' ו' ו' ב' ל' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ'
אותו ל' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
א' ע' ש' א' א' ק' ל' לא תה' א' ר' ר' ל' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
מ' ע' ר' ר' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
ר' ע' ל' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ג' ר' ל' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ד' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
א' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ו' ב' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
א' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ו' ע' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'

זכרון לך

שהדגן מהדג הזה ושלשת בניו ורואה היתר ודמי כהן אביד החיים והו
מן גבול עמלק וכו' כהן וראש השנה ד' כלש ג' אתג אהה אהה
לחק ואתג' אפתיק איה ופען רב' מהה לזה את עלי חב שלש חלתי
הבליה דימ' הק' ליה ורואה בשעת מיתו' אה' שיבחו ואלהו ורואה
הכבוד עליה איה ורואה נגד אה' נשמותו והיה ג' אהיה אהיה ורואה
שאר' רג' חלק ליה שמה' ליה תענה' עלים רעך' שמה' רעפת אהתו
עובד בהדר אה' רשעים באה' עלי' אה' חיה רעה באה' עלי' חייב אה' אה' ו
ת' ליה תענה' עלים רעך' אה' אה' שמה' רעפת אהיה אה' אה' אה'
מן שמה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
על רעך' והוא שבת אה' רואה יג' ונשא עמו ק' אה' אה' אה' אה' אה'
הודגת שלש' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
בלבך' ליה אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
הדי' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
כמוך' ליה אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
מישר' שמה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
רבים ויהי אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
יהיו ר' ויבין ת' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
עד נדיעה ואה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
למרור אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
ברבים ת' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
למבייש אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
באה עמנו אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'

בקהל מבין אותו מבית מדרש שדרך לית תזדעזע כלא הזורע כולאי אדעים
בארץ ישראל ליקה ובהוצאה לארץ מותה ומיני אדעים הם מיני חטים עם
מיני שעורים והבסמות היא שנכסמו ראשיה והיא ממיץ החטים ושיפון
ממיני שעורים וכל מיני קטניות וכל מיני תבואה כולאים כזה
והחריבית באילן הדי היא בכלל שדרך לית תזדעזע כלא ולקחה
כולאים שיעטובד אף אסור בק התו לא שני מיני בגר שהם חסדחלים
קטש שנצמר וקטשתי'חרו' שיהיה שוועו וטווי ונודע יעני מכרונה
ומגדול ובהווקר ואתן באן חוט של צמר בתוך אריג שלקשתה או שלי
קשתה בתוך אריג של צמר הייב להוציאן ובהן הליבש בגרי בהונה
גלה בשעת העבודה ליקה מעני האבונט שהוא מרוקם בצמר אבל
בשעת העבודה יבוא עשה וידחה את לא תעש ובומדי עלהו לונשין
צמר וקטש ולי איום למשהור ענוד ההבאן קבט מוצר הדי אלבאם וענן
על בהמו ירכסוף למות צארה את יצ'הון בפעל לטביעה לאן לצום
הארז ולבתאן בארד דיה ייגון צקה לחידאן עלי צנקה תאני מא לם
תריבבה לטביעה והר'ג'לם יומור בה קלפעל חראם ולמולור חללוהו
לית יור' והר' פעל ענה למ'צור לתהייג לקוי לששהמתי'שרי לם תזגוד
מש צורה ל'אתהא והו פעל לנאק ציף ל'י לא יש ערוף לם בל'ד'את
ל'כמאנייה ואיש בי יש את אשה שכבת אדע והיא שפח נחרקה
ל'תיש' שפחה חרופה האמו בתו היא שחציה שפחה וחציה בן חורף
ומקדו'שית לעבר עברי או שפחה כנענית שנתן לו רבו שב אם אדוניו
יתן לו אשה בקרת תמי' ד'מ'קרת' היא ליקה והוא מביא קרבן
אשכ' ומן קו בקרת נתעלם שאין מולקף לא באומר ביאת שפחה

הדומה משונה מכל ביהות אסורות שאם עירה בה ורלא במור פטור
ואם בה עליה טרלא כדכיה פטור שני שכבת זרע ואם בה עליה ביהות
הדכה אינו מביא לא אשם אחד ועד לתם ערלתו מן קו בית המזבח
האריך ידל אן חכם לעולה בארץ ישר פקם אחי בחדינה לארץ פתוחה
תלמה ולושה מסיני וכל אהל שניסע כל פדיו שעושה אהל משניסע
שדל שנים הרי הן אסורין והאכול מהן כדית חקה והמושה עשכבשכט
דאש השנה לאהל ומאחר בתשרי עד טו בשכט יחשב שנה לעולה
קדש החלים מלמד ששני רבעי ירד פדיו ומכרך עליו אש קדש במז
וכן על פדיו נסע רבעי ורינו להיאכל לבעליו בידיה כמעשר שני ואינו
נוהג בסוריא ובנסע רבעי הרי אהמ' דאש אה קדשיו לו יהיו ובפורה
נסע רבעי לעצמו מוסף חומש ובאחר בתשרי עד טו בשכט חמש בשנה
לעולה ולרבעי ובזה הן בארץ ישר פדהו אהל בפרוטה ומשליכה לים
ההולך ובחדינה לארץ פטור יהיה לכם מלמד שאם נתעברה השבה
נתעברה לעולה ולרבעי ומן קו כולקדיו ואתקלו הנזירות חייבות בעולה
וברבעי ומן קו כל עץ מאכל ידל אן אר' נסע אהו לגיד מאהר לבגד
שכסע לקדחת הוא פטור מן העולה מן קו בית המזבח ונסע עתם ידל אן
לכביעה לר' נסעו גוים דודם שיכנסו לארץ פטורין אבדל משבא כל
הנטיעות שניסעו גוים חייבות ואחר הנטיע ואחר המכרך ואחר
המרכיב חייבות מן קו ונסע עתם אהל נטיעה שלשע שותפין ובשנה
החמישית האם את פדיו יעני בגיד קדושה ורלא פדיון' להוסף לכם תבן
אין פורין אהמ' לא משיגי' לעדות המועשרות והוא מן שנתגמר תבואתו
שכס החורים לעולה אן באהמ עו ע' יעלה אפעל מברוהה והו אהמם ירדו

דבירה

פאענה מעלומה רבובב מלא מעולם פיאחוד גארדיה חסנה אתיאכנה
 ודי הגדים תוך גלשה פיהאחנה מן קחה רלך לכובב אה תתמור תוך לנטיעה
 פי תלך גסנה פמה סבב תלך לאפעל לקביחה חרמות לעולה לא תאכ
 עלהדים למות פאמו על עץ יחקמו ארם ויאכלו ללחם חולה ומנהם מן
 תקדי נפשב ~~לחולה~~ ויעתקרון ברלך מויאכאנת שגן במונהם יאכרו
 עלי מאיריה ואחורה פיאחנהם שגן בזעמהם ויכבר ונהם בזכאכאנת
 פחחמות לשריעה רלך והרי לאו שבכרלות ואף לוקף עליו לאנה אזהרה
 משתדבה בך אמור כתיבה קטן אזהרה רבן סודר שלא יאכל אכילה
 המביאה לירי שקירמ' אף מצדיק על הרוב בית דין אף בית דין טוע'
 מן כלום באחתו היום שהרגו בו את הנפש לא תאכלו ועדיין הדים במחוק
 לא תאכלו עד שתתקללו על רמבם לא תאכל על הדים שבגומה יאסור
 לאכול מבהמ' קורם שיתצא נפשה לא תמחשו אידה הוא מנחש האומ'
 הם אירע לי רבר פל' אעשה כך וכך כליעזר עבר אכל' והאומ' הוא איר'
 ונפולסקלי מירי הואיל ונקל פתי מע' לא יהיה לירבר פל' הואיל ועבר שועל
 מימיני יקבעני אדם רמאי' עבר נחש מימיני' ובן לו המנחשין בחולה
 ובעוקות ובכובבים הם עשה מעשה וכיך לשם ניהוש לוקה' וליא תעוננו
 אידה הדא מעונן לו בותני העתים שרואין בכובבים ואח' יום קל פרב
 לרבר פל' יום קל רע לרבר פל' ובן המהבויף לעשות דבר דה משוב שהוא
 מעונן לוקה' ובכרל' הדא אחד את העינים קטן אידה הדא מעונן זה
 האחד את העינים הדרי הוא גגב רעת הבריות ומרעה להן שעשה והוא לא
 עשה הדרי זה לוקה והרה ליבנה ישמון פאעלהא שמוארג' והו ירדי לשהל
 למות נעאנת מוכנה פתלה עקולהם אן למותהם מוכבן והו נתן מן לחייל

וכפלה בטיש וקעל שנוארהי נועמץ אסחור להא וקעו פאזת ראש זה המגלה
שני צדעיו כדקך שמגלה עו על ובץ שגלה כל ראשו בץ שגלה שני צדעיו
בלבד לוקה שנים ואם גלה מדימה בלבד אז משמל בלבד לוקה אחת והמגלה
הדא שולקה ואם סייעד המתגלה שניה לוקיץ והאשה פטורה בץ שנתגלה
בץ שגלה שני ולא תשחית את פאת דקנ' כל מי שישינו ~~שבתת דקך~~
ישנו בה שיחת פיהה ובל ממוות לא תענש נשים חייבות חוץ מבל תשחית
ובל תקקס ובל יטמא בהן למות וליא תשח את פאת דקנך ה"ה דקך
כומדי על לה שחית פאת דקנ' והמש פיהות יש בדקך להי העליון ולחי
התחתון מימין ולהי העליון ולהי התחתון משמל ושכולת הדקך שהיא
ראש הדקך וחייב ער כל פיהה ופיאה ואפלו השחיתו בבת אחת לוקה
המש מלקיות ואינו חייב ער שיגלוהו בתער שני ולא תשחית גלוח שיש בו
השחיתה ולי לאן למשהור ענד רהבאן קבני מוצר פי קסיסי לנצארא פיי גלי
רום ולי פקנ' אנהם יחלקו לחאהם ושרט לנקש דקך עו על לעשוות
בעצמן חבורות לעבודתן ודקך השומנים שעושין חבורות בעצמן נשימות
להן מת שני לנקש ושריטה תדידה אחת היא לא שהשריטה ביד והגדידה
בכלי גדידה לעל שני ויתגדדו כמשפטים ואם שרטי לא ער למת ח'א על על
קטור ער למת בץ ביד בץ בכלי חייב ועל על בכלי חייב מלקיות ובדי פטור
וכתבת קעקע כתבת קעקע הוא שישרוט על בשרו וימלא מקום השריטה
בוחר לאו ריו אז ששר וכיוצא בהן וזה מנהג הגדים עו על שרושמץ עצמן
לעבודתן והעושה כתבת קעקע בבשרו לוקה ואינו חייב ער שירשום ויקעקע
שני וכת קעקע לא תת בבשר ואפלו שרטי אז קעקע בבשר חברו ואם סייע
לוקיץ שניה" את לחל' את בתך להדכו" אלי אמר הואיל והתורה נתנה

לִי הַשּׁוֹת לִיקַח בְּסֶק שְׁלֵמוֹת וְשׁוֹמְרֵת הַדֵּי אֲנִי נוֹתֵן אֶת בֵּיתִי לָהּ וְאֶמְחֹל
לָהּ הַבְּסֶק אִם אֶתֵּן לָהּ אֶת בֵּיתִי יִדְוֶה עִמָּה וְיִתֵּן לִי הַבְּסֶק שְׁלֵמוֹת הַיּוֹאֵר
אֶת הַבְּסֶק שְׁלֵמוֹת עֲרִיבֵי נֶאֱמַר אֶת הַחֹלֶל אֶת בֵּיתִי לְהִדְנוּ יַעֲשֶׂה אֶתֵּן הַחֹלֶל בְּרֵאשִׁית
קָדוֹשׁ וְהוֹלֵא הַיְתָדִים דָּמָה בְּלִי הַיְתָדִים מֵאֶתֵּן בֵּי אֶתֵּן יִהְיוּ בְּנֵי אֶתֵּן
אֶת עֲבָדֵי הַשֵּׁמֶן וְהַקֶּדֶשׁ יִתְּנֵם לָהּ שֶׁבֶת לְגַבִּי מִקֶּדֶשׁ כְּחֹלֶל לְלִמְדָה
שֵׁמֶן שֶׁבֶת בְּמִקְדָּשׁ וְהִיָּדָה הַגֵּרָה מִמֶּנּוּ שְׁלֵמוֹת לֵאמֹר לֵאמֹר לֵאמֹר לֵאמֹר
בְּמִקְדָּשׁוֹ וּבְמִתְעַלֵּי וּבְאֶתֵּן וּבְאֶתֵּן שְׁעַל רִגְלוֹ וְלֵאמֹר יַעֲשֶׂה קָדְשׁ וְיִתְּנֵם
מִקְדָּשׁוֹ וְהֵן יִשְׁבֶּה בְּעֵדָה לֵאמֹר לְמַלְכֵי בֵּית דָּוִד בְּרֵאשִׁית שְׁלֵמוֹת הַחֹלֶל
דָּד וְיִשְׁבֶּה לְפָנֵי יְיָ אֵין לֵאמֹר בְּזִמְן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קָדְשִׁים בְּזִמְן שֵׁמֶן בֵּית הַחֹלֶל
קָדְשִׁים לֵאמֹר בְּעֵתֵי מֶלֶךְ שֵׁמֶן בְּמִקְדָּשׁוֹ אֶתֵּן שֶׁבֶתֵי הַשֵּׁמֶן
וְהַקֶּדֶשׁ יִתְּנֵם לָהּ שֶׁבֶת לְעֹן אֶת מִקְדָּשׁוֹ לְעֹן וְלֵאמֹר מִדָּ
הַמִּקְדָּשׁ אֶתֵּן לָהּ מִמֵּי שִׁיבֹה בֵּיתֵנוּ אֶתֵּן אֶתֵּן אֶתֵּן אֶתֵּן
הוּא אֲנִי דֵּה הַתּוֹחֵ שְׁרֵבִיט שְׁלֵמוֹת בֵּיתֵנוּ וְהַקֶּדֶשׁ קָדְשִׁים וְאֵם
רַבֵּי יְדוּעִים וְהַשֵּׁמֶן בְּמִתְעַלֵּי עַד שֶׁתִּפְנֶה מִחֲשֶׁבֶתוֹ וְיִשְׁמַע כֹּסֵם מִרַבֵּי מִתְעַלֵּי
שְׁחִירֵי נְמוֹכִים כֹּסֵם אֵין נְבוֹדֵי לְאֹדֵן לֵאמֹר שֶׁבֶת בְּרֵאשִׁית וְאֵין שְׁמֵן
כִּמוֹ שֶׁעֲשֶׂה בְּעֵלֵי אֲנִי לְשֵׁמֶן הַשֵּׁמֶן בְּמִתְעַלֵּי וְהַשֵּׁמֶן בְּמִתְעַלֵּי אֶתֵּן
קָדְשִׁים אֶתֵּן הוּא אֲנִי דֵּה הַתּוֹחֵ הַמִּרְבֵּד מִשְׁחִירֵי וְהַשֵּׁמֶן אֶתֵּן בְּעֵלֵי אֲנִי
זוֹ אֶתֵּן שְׁלֵמוֹת בְּנֵי נֶאֱמַר וְאֵין הֵם שְׁנֵי אֲנָשִׁים שֶׁהֵלְכוּ עִם שְׁמֵן אֶתֵּן
וְעִמָּה וְאֵין עִנִּים אֶתֵּן הוּא יְדוּעֵי לְוִקַח עִנִּים עִנִּים שְׁמֵן יְדוּעֵי
יִמְנִיחֵם בְּפִי וְהַקֶּדֶשׁ קָדְשִׁים יְדוּעֵי וְהַשֵּׁמֶן יְדוּעֵי וְעִמָּה מִשְׁחִירֵי עַד
שִׁשְׁתֵּי יְדוּעֵי וְיִרְבֵּד בְּמִתְעַלֵּי לְהִיָּדָה אֶתֵּן עִמָּה מִשְׁחִירֵי לְוִקַח מִשְׁחִירֵי
חֲצִיתֵי קָדְשִׁים וְהִיָּדָה לְאֶתֵּן לֵאמֹר לֵאמֹר לֵאמֹר לֵאמֹר לֵאמֹר לֵאמֹר לֵאמֹר

והיא יתחיל קצת נהיה בכמה נקטת אני היא תחיל לנעמאד ותקות פי אעמולה
והיא אמור גמרא נהיה כליה ליה גמרא נהיה כליה גמרא נהיה כליה גמרא נהיה כליה
מך למקצור בהא' מפני שיבה תקום' כל שיבה בחשימוע אפילו גוי בעל
שיבה משה רעמוך ממנו וליהן ר' י' ל' למכון' תקום והדרת' קימה שיש
בה הדור' ליה יעמוד בבית הכנסת וליה בבית המדרש' הנה למינה הי' ג'
אמר באתר אש לעלמא ואלקח אהאממה תעצמות להם ויהי ויהי לא לחכם ולי'
חכם למסאוי ר' בשלעלם' קלו תלמידי חכ' שבבבל היו עומדין זה מפני זה
וקמו אהן אפס מר' יהודה היה מוכבד תלמידי חכ' יחד מדיאי והיה עומד
בעני תלמיד חכ' ומנשקו ער ראשו וקורא ר' מר' ורבי' ובבבל היה למנה
אבראם לתלמיד ר' רבון דאי' עלי אבראם לעלמא ויראם לתלמיד ר' רבון
כבוד ומורה אעצום מן ושרה ובר' קלו אבין ורבון רבון קודם ואן ליה יפתי
בגיר אהן אסתארה וליה יעציה וליה ג' צבה' קלו המורה הלכה בעני רבון
הייב מיתה' ואן ליה יסי' ליצנה בה שיה ידן אתו לבק דבות ורו ראי' ליה פעל
נארה מנכר פליא יחמלה עלי' נארה ליה אתאולה תאוי' גרא וידן אתו
לבק דבות' קלו מורה רבך במורה שמים' והר' הו' פליק ג' ליה לר' אמרנא
אן נתברק בה' ויקום בוגה לעלם מנר' יראה ויקום פי גמרא לתלמיד מנר' יקרב
מנה בארבע אמות' וב עלי' אומנות אה' יש העסד במל' אהתן פטורין מלעמוד
קלו מה הדור שאין בו חסדן בים אה' קימה שאין בה חסדן בים' וישלך אהם
דק' עלי' לשכף לכאמל ג' ראי' להושיבו בשיבה ורו באן כג' ל' והר'
למעני הו' לר' ר' בר' ענר בני עלי' כח' קלו ר' יהיה דק' לבית עלי' כל הימים
קע' מנהם גמלם פי לשיבה וחממהא עליהם טור' ל' הר' וק' ר' בר' פי ג'
תלמוד אן שכף בה' מבית עלי' ר' בר' אהר' יש' בעד לחובן יום יקא פי ל' אר'

אזכור משה עטורב אז יקה פי לשיבה פקל להם אז ראי לישב בשיבה
שמבני עלי אז רבות בהם וליה היה דק לבית עלי ויראת מם אזי תבטל
ולם יקום בעני החכם רינו מסוד לשמים קטן ברובה שהזא מסוד ללב טהמי
בו ויראת מם וכי יגור זה גר צדק בהרצכם בהנה שירכם תקיעה לא
תונו אתו דעובדת רבלי וקטלוגר לא תונה שלח תאמ' לו אמשהיית עונת
על ודבחי מהים בצ שבוך ועכשו נבנסת תחת כנע השם ואתה בת לו כמ
זו מרונה יתרה לגר והדי הדא בכלל ואתה בת לרעך כמ' והאמהבו קיים שת
מיוות עשה והמונה אותו ברב' עזבה משום ולא חזמו איש את עמ' ומשום
לא תונו אתו כי גרים הייתם בארץ מוצ' מוב שבך אזלתאמרו בחברך
לא תעשו עול במש' במרה' לא תעשו עול במש' המרה' זו מרירה הקרקע
וסמאה משפט לאן לשכך לר' יקום לארץ וימסחאה ויבסרהא יך יערה
בראהי' להנדה פי מדערה' לאביא ותחדירה' וליה יפעל ר'ך באפעל
והמיי' לא צחה להא קהו יסמא ריי' ושוקט' במשקל' לא יוסף ולי' ו
מז המשקלות שהסבימו עליהן אנשי אמותה המרונה' ובמשורה' שלח
ירחיח ואפלו במסורה שהרי התו הקפידה עול המשורה שהיא אחד משלש
שלושים רוג' מאזכר צדק' לו המאזנים יצדק אותן יפה יפה' אזכר צדק
לו המשקלות יצדק אותן יפה יפה' איפת צדק' לא יפתה הי מכיל לאנס
לא י המכיל למאיע' וקטן חייב לצדק משור' יקולו אז לאביא ושאודאן
יגב עליהם לתרגיח והו קו' איפה שלמה וצדק' אמרה תורה צדק משור'ך
'כמה ברוך אחד למאה וביבש אחד לתרבע מאות' ובמקום שבהגו להכניע
חייב להכניע לו נפח' קטן עלי גהה' לשארד לשערי' והי' צדק שיהיה הי' שלך
בצדק יקולאן יך ולפ' לאנסאק בצדק' אזכר יי' ג' אנ' הריב את מא' מצד'

קטן על מנת כן הוציא אתכם מארץ מצרים על מנת שתקבלו עליכם מצוות
מצוות קטנה עונשן של מצוות יתר מעונשן של מצוות שזה ביתו לבני המקום
וזוה ביתו לבני חבדו וכל הכותל במצוות מצוות כפר בייצאת מצרים שהיא
תחלת הימי וכל המקבל עליה מצוות מצוות הר"ה מורה בייצאת מצרים
שהיא הגורמת לכל הצווים איך עושין משקלות שלבנות וללא שלענות
ולא שלשאר מיני מצוות מעט שמעליה חלורה ומתחסרין אבל עושין
שליחה סלע ושלכוכית ושל אבן שהם ולא יטמין את המשקלות במלחכה
שיפחותנו וקטן לה' תלה הבת יציאת מצרים גבי משקלות מעני שלא יטמין
אזרח במלח' אמ' הקלה אני חזקה שבחנה במצור בין טפה שלכבוד לטפה
שאינה שלכבוד עתה אני להפרע ממי שטומן משקלותיו במולה ושומר
את כל חק ואת כל משפט ועשי' אתם ליתן שמירה ועשייה לחקים כמשעטנים
והעשייה שיעשה כמו שצוה והשמירה שיזהר בהן ולא ידמה שהן פזעין
מן המשפט והמשפטים הם המצוות שטעמן גדול וסודות עשייתן צלולה
ידועה כגון הסוד גדול וטוב דמ' ובמור אבדאם והחקים הם המצוות שאין
ייעמן ידוע אמ' חכ' חקים שהקדתי לך את רשאי להרהר בהן ויצו
של אדם מוקצות עליהן אומות העו' משיבי' עליהן כגון אסור בשר בחלב
ובשר חסיד ועג ערו ופרה ארום ושעיר המשתלה והעדריות מכלל חק
כמו שביארנו איש איש מבני ישראל תכדידה אעש איש לאת' למור' לוי
כאנת עבארתה משהורה פי וקת לתנדיל הו' ע' ובן נח חייב עב' עב' עב'
תל' לך כדר איש איש וסמי מור' ומלכום שקוץ בני עמון הי' צורה
כובב מ' מן אה' לאמלאך וט' אקרב אנה צורה אחר' יסמא לכיוון כמי
קל ירמיהם עשונ' נג'ם למלאכת השמים פתן לם ידע פאעל' לוי כחן בכדת

באיש הזהות קטן ההוא. לא אנוס ולא שוגג ורוא מוכינה ובמשפחתו
יעצ לא מעיף לה פרי קטל עד ועלי עבאדהא והתקדש והייתם קדשים
הוי התקון שרמה קטן בשנה שתקן שרמה עירובין וידים יצאת בת קון
ואת חכם בני ושמה לבי ואסנרו דלך לי מים ראשו יעני גסל לדי
קבל את כל לטעמם לי קו והתקדש ואסנרו מים אחרונים לי קו והייתם קדש
כי אני ייגהי קו ברבה וקדל קדושת מצוות והו לאנפנילמן לאראן
קאסדה ואלאכלהק לדייה כי איש איש את יקלל את אביו ואת אחיו
איש איש מבני להביא בני נח שהיא מצווה בכבוד אביו ולא הקטן ולא
מי שאלו מבני את אביו אשר יקלל עד שיקלל בשם את אביו ואת
אחיו ולבנות ואקלו אחר מיתתו דמיו בו כלמא קארמיו בואו דמיהם
בם קהו סקלה מן קו באבן ידגמו אתם דמיהם בם קטן ומקלל אביו ואם
מות יקל עונש שמענו אזהרה לא שמע תל איש איש את יקלל תל
ל לא תקלל אם היה אביו דייך הרי אגא בכלל ל לא תקלל ואם היה נשיא
הרי הוא בכלל ונשיא בעמל לא תאמר ואם בור הוא הרי הוא בכלל ל לא
תקלל הרי אתה דך בנך את משורשיתן עד היצר השוה שבהן שהיא
בעמך את אבך שבעמך אתה מודה על קללתו ואמי לקללה בגורש
קמי מאגמולת לשון הרע ולם ינבר רוד עלי שמעי לא כמי קללו בשם
בקי כי בלאמה יקד יי עליך את דמי בית שאור ואיש איש ינאק את
אשת איש להדיצא אשת הקטן איש ינאק את אשת רע להוציא אשת
הגוי עתה אישות לגדים עלי שר אבול אשת הגוי על הגוי אסורה וחייב
עליה והו קו מות ימות הנאק והנאקת דו אזהרה לכבועל משכבי אשה
מלה ששכב משכבות לאשה אם רצה בעלה לבוא עליה בך בודכה

ג'ן שרלא ברדבה ומי שנכשו טהורה ונאץ מהשבתו לתאוותו בלבו ללא
יבוא על השתו לא ברדבה ומן קו העבוי אשה ולייב הבא עליה שרלא
ברדבה כבא עליה ברדבה הבא על הזכור און הביא זכור עליה הגדולים
בשרליף אחר גדול ואחר קטן אם היה הקטן בין תשע שנים ויום אחר אם
יתר חלה הביא שתי שעות הגדול נסקר ואם היה פחות מבין תשע שנים
שניהן פטורין ומכין אותו מכות מדי וכין הבא על הנדה גם דרך דברותו
הייבין באת שרע אתה ואתה ענין הכת בזמן ששתייהן קיימות שיהי
השתו ודו שפא עליה הוה והעדוה נשרעין ואם בא על הנדה אחר מיתת
אשתו הרי לו גברות ואם הבהמ' תהרגו כדי שרלא תהיה תקלה וזכרון לזו
עבא עליה וקו ובכל בהמ' ואת קולו ביום ויראתה ללא חרף הכת בין קטנה
לגדולה וראו את עדותה והיא תר את עדותו יבול ללא יהו חייבין עד
שיראה ותראה ללא דו ראייה להתראה שהיא מן הזמן שבו והיא תרא את
על כלו הוה אומ' ללא יהו חייבין ללא בהתראה וכי יבד מתרין בבביל עבדה
אומריין רי זה המעש אסור ואתה חייב עלין אם פירש הרי הוה שובג ואם
חדר לעשות הרי הוה מדיד ונענש וקו חסד הוה כהן קבל לתנדייר
יתחוג לאנסאן אכתה ויעתקד אנה חסד פקאללה אן הרי לדי תעתידינה
אנה חסד תכוננו חייבין עליו בדת ומן רלך קלפיה ואישאש יקח את אחת
ארלא ברשון לקחין את מקרה העדה על רם הבטא מן המקור חייבין
ואינו חייב על אחת מן העדיות עד שיעדה בה שנה העדה והוא שיכניס האש
העטרה מקור רמיה כת באן ולהלך כה ממקור רמיה מלמד שמראות הדם
ארבעה כמו שביארנו ערדים ימותי קידל אנה בדת ואעלם אנה ערף ל
עריות לדי הי במקלה ולדי הי בשדקה ואשת איש בחטף וקל אן בקיית לעדות

בפניו לוי מן גמולתהן דריתו לוי רבד קיהא ערדים וקלתי אשת אחיו נחיה
אשר קלו מה פרה יש לה מות ירד לאחד דמן כך אשת אחיו יש לה מות ירד
אמן אם מות אחיו בלה בנים הרדי אשתו מות לו ואם בא עליה והיא איבה
דאיה לה הרדי הן בבית שני ערדים יהיו והבדלתם בין הבהמו הטוהו לטומאה
קלו דאית החיה כדלשהיא מוכדלות בסימניה הרדי היא פהו רבד העוקה קלו
סימני העוקה רא נאמ' מן התו רבד חפמו קיהא בלאסוקהרא למי פצל בהמה
והיה הטהורים בבוואץ קיהא בולף חפמו קי עוקה טהור בבוואכה למומדה
קיה ותי חקק וקורקבץ נקלה ואצבע יתדה והייתם רי קרע כי קדש אני
קדש העלמותך אף לקדשה קי חק ללאה והו שלתנדה מן להלאת לגמאניי
בראך נכון מתנדה מן ללד' את ולשהואת לוי הי מבהקה ללפנוס לחתי נכון
נתעבה בלמקארק לוי קלו קי מן תעבה בה קרן עור פניו ונתקדש במלאכים
ואברל אתכם מן העמים יבנו ישר מבאניף רלגוים בלבאסהם ובאנול
קהם ורביאיהם וחתי סיירהם וגמיע אפעלהם תך מבאנינה לאפעללגוים
להיות לוי לחתי נבלג לקצר ללאהי לוי בה נכון ממך אקיל פיהם כי חלק יי עמי

: יתמת בעץ למעאני למבקולה מן בור

: לנרם קי פרשת קדשים בעזרת שרדי

: לה' בבתי קי פרשת אמר

אמר אל הכהן בני אה' אעלך שיה בני אה' עד שיהיו בביהונם מבאן
לחילים שהם מטמאין למתים בני אה' מבאן שהנשים מיטמאות
למתים החמץ מתים שבהם הרדים מים מים אה' אביי ואחיו ואחיו ובנו
ובתי יאחתו הבתורה היא הששית ואקלו היה המת קסף אף הכהן מיטמי
לו שני אמר ליהם מי שיש לו אמירה הוא מודהר' לנפש מן לדבות

הדם היוצא מן המת שג' לנפש' וכפ' הוא אומ' כי הדרם הוא הנפש' בעמיו
לעמז' אינו מיטמא אבל מיטמא הוא למת מצוה' ואידיה הוא מת מצוה
מת שאין לו קובץ' כי אם לשאריו' אפ' תכרוגו להכ' אן לבה' מיטמא לאשמו
מ' ק' שאר אב' היא' הקרוב ליה הארוסה' אליו ליה הגרושה' יקול'
א' כי כמות אמר' ונ' ארוסה' או ליה אג' גרושה' פ' א' פ' א' פ' א' פ' א'
ל' ארוסה' או גרושה' א'ינו מיטמא ליה' ור'נו ולבתו בני ק' י'מה יצאו הנפלים
ולאחיו מאביו ליה מאמו' ול' אחותו הבתולה ליה הארוסה והמפ'ותה'
הקרובה לרבות את הארוסה' אליו לרבות את הבוגרת' ליה י'מה'
מצוה עליו להטמא ליה ר'נה להטמא מיטמא' אהו בעד' כרהו' להיטמא
ול' לאחד עמה של' י'מה' הוא לונטמא'תי על אב' אלקט' ע'מדות קל'
או אגע בקבר קל' להיטמא זו מצות אבילות שא' פ'לו הבהנים חייבי'
להתאבל על הקרובים' הול'אי ל' י'סמונהם מית' מצוה' ליה י'מה' בעל'
בעמיו' אם מת כהן גדול' א' הבהנ' מיטמא' לו ו' אם מת הנשיא' שאר'
הבהנ' מיטמא' לו' ת' שלם אן לבה' א' י' נטמא ל' ג'ר' הול'אי למד' בור'ין פ'ח'
לוקה ב'ן באר'ץ ב'ן בחו'נה ל' אר'ץ ב'ן בעני' הבית ב'ן של'א בעני' הבית והו'
עומר בכשרות' ומטהר' אתו באפר פרה' ל'א י'קדחה ב'ת בהי' א' א'א'
קדח בד' אשו' המש' קד' יחות בב'ת אחת לוקה המש' מלק' יות ע'ר' ל'הי' וק'י'
א' א'ראם מ'ונ' מ'ן ה' ע'ב'אם פ'אי ע'נ'ם קדח בו פ'חו לוקה עליו' וק'ל פ'י'ש'
ל'א ת'ש' קדחה ב'ן ע'ינ' למת לחייב' על הר'אש כב'ן הע'ינ'ם ועל ב'ן הע'ינ'ם
כב'ר א'ש ו'א'ינו חייב' ל'א על כג'י'ם ועל למת' ופ'את ח' ל'א יג'לחו' ר'אך למי'
וג' על'י ל'כהנים ל'תק'ציר ו'א' ל'א ירבו ש'ערהם פ'ל'אך כ'ר' פ'יהם ופ'את ח'ק'נ'
ל'א יג'לחו' וק'ל מ'ן סבב כ'ומר' ע'ל' ל'י' ח'א' ו'ל'א ח'א'הם פ'ל'א י'עמ'לו כ'ל'אך'

ובצערם לא יב שרנות ה' ושרטו לנפש' להייב על הנהנים כי שר
והייב מן סבב כומרי ע'ז ארי קל פיהם ויתגדדו ללא יעמלו לכהנ כ'ג'ר
קדשים יהיו לה' בעל כרהם יכונן לבהנים מתנזההן מן ל'ד'אל אכ'ת'ג'
מ'י'ס'י ור'א יח'לו ש'ס'ג' ה'ר'י נה' ו'ט'ב'ול' י'וס' א'ן ל'א י'ע'ב'וד ח'ת'י י'ע'ר'י'ב'
ש'מ'ע'ו'ן ק'ט'ו א'ם א'י'נו ע'נ'י'ן ל'מ'מ'א ת'נ'י'ה'ו ע'נ'י'ן ל'ט'ב'ול' י'וס' ש'ש'מ'ש' ו'י'ר'י'ס'
ח'לו'ל ח'לו'ל י'ע'נ'י א'נ'ה ח'י'י'ב כ'ד'ת מ'ת'ע'ל'ם מ'ן ק'ו ו'ר'א י'ח'לו'ל ל'מ'ר'כ'וד פ'י ל'ט'מ'י'
ו'ש'כ'ר' ל'פ'א'נ'ל א'ח'י' פ'ע'ל' פ'ע'ל' י'ד'ע' פ'י א'נ'פ'ס ל'ע'ו'א'ם א'נ'ה ח'ת'ע'ר'י פ'י'ו'ו'ו'
כ'א'ן ד'ל'ך ל'פ'ע'ל' ח'ל'ל' פ'ק'ד' ח'י'ל'ל' א'ת' ה'ש'ם ו'ה'ו ק'ו ה'י'י'ב'י ר'א'מ'י ח'לו'ל ה'ש'ם
כ'ב'ו'ו ר'ש'ק' י'ל'נ'א ב'ס'ר'ת ח'ב'י ט'ב'ח'א ו'ר'א י'ה'י'ב'נ'א ר'מ'י'ל'ל'א'ת'ר א'ו ח'מ'ה'ל'ך
א'ר'ב'ע א'מ'ו'ת ב'ר'א ת'ו'ר'ה ו'ר'א ת'פ'ל'י'ן פ'מ'ן פ'י'ד'ו'ה' ל'כ'ה'נ'י'ם ב'ר'ר פ'י'ה'צ' ו'ל'א
י'ח'לו'ל ל'א'ן ל'ש'כ'ר' ל'פ'א'נ'ל י'ח'ס'ב ע'ל'י'ה' ל'כ'ט'י'ה' ל'ה'י'י'ן ח'לו'ל ה'ש'ם א'ש'ה
ד'נ'ה ו'ח'ל'ל'ה' א'י'ד'ו ה'י'א ד'ו'נ'ה' כ'ל ש'א'י'נ'ה ב'ת י'ש'ר כ'ב'ו'ן ג'י'ו'ר'ת ו'מ'ש'ו'ח'ו'ת
ו'ש'כ'ר'י'ה' א'ו ב'ת י'ש'ר ש'כ'ב' ע'ל'י'ה' ל'פ'ק'ו'ל ל'ה' כ'ב'ו'ן ל'מ'נ'ה ש'כ'ב' ע'ל'י'ה' ל'כ'ה'ן ג'ד'ו'ל'
ו'ש'כ'ר'י'ה' ה'י'א ח'ל'ל'ה' ב'ת ח'ל'ל' א'ו ג'רו'ע'ה' ש'נ'ש'א'ת ל'כ'ה'ן ו'ה'ו'ל'ד' מ'מ' ב'ת
כ'ר'י ה'י'א ח'ל'ל'ה' ו'כ'ן ח'ל'ל' ש'נ'ש'א' א'ש'ה ע'ש'א'ת ח'נ'ה' ש'ל'ש ח'ל'ל'י'ם ו'ש'כ'
ח'ל'ל' ו'ד'א'י' ו'ח'ל'ל' ס'פ'ק' ו'ח'ל'ל' מ'ר'ב'ר'י'ה'ם ח'ל'ל' ו'ד'א'י' ה'ב'ט' מ'א'ע'ו'ר'י' ו'ש'כ'
ה'ו'ד'ע'ו'ת' ו'ס'פ'ק' ח'ל'ל' ה'ב'ט' מ'ס'פ'ק' ד'ו'נ'ה' א'ו מ'ס'פ'ק' ג'רו'ע'ה' ו'ח'ל'ל' ה'ב'ט'
מ'ר'ב'ר'י' ס'ו'ף ד'ה' ה'ב'ט' מ'ן ה'ח'ל'ו'צ'ה' ש'ה'ח'ל'ו'צ'ה' א'ס'ו'ר'ה' ל'כ'ה'ן מ'ר'ב'ר'י' ס'ו'ף
ו'כ'ה'ן ג'ד'ו'ל' ש'כ'ב'ת ע'ל' ל'מ'נ'ה' ע'ש'א'ת ד'ו'נ'ה' ו'ח'ל'ל'ה' ו'א'ש'ה' ג'ד'ו'ל' מ'א'י'ש'ה'
א'פ'ל'י' ל'א'ת נ'ת'ג'ר'ש'ה' ל'א' מ'א'י'ש'ה' כ'ב'ו'ן ש'כ'ו'ת' ל'ה' ה'ר'י' א'ת' מ'ג'ו'ר' ש'ת' מ'מ'ב'
ו'א'י'ן א'ת' מ'ו'ת' ל'כ'ל' א'ר'ם ו'ד'ה' ה'ו'א'ת ר'י'ח' ה'ג'ט' ה'פ'ו'ס'ל' ב'כ'ה'ו'נ'ת' ת'כ'ר'י'ל'ה' ל'א'
י'ד'ו' מ'ר'ו'ת'י'ן ל'ה'ו'צ'י'א נ'ש'י'ם ג'ז'ן ה'א'י'ס'ו'ר'י' א'י'נ'ן מ'ו'ד'ע'ו'ת פ'א'נ'ש'י'ם

לח יקחו עד שיקח ויצעול אבל אתם בעל דרך דנות היתו ליקח משום דונה
וגדושה וחללה וקדשותו תקול בעל כרהו וקדשותו לכל רבד שצדקושה
לפתוח ראשיתו ולבדך ראשיתו וליטול מכה יפה ראשיתו והיו קדש לרבות
בעלי מדמדף לקדושה ונתן בהן כפי תהול לזנות הבזה על בזה בה שיהיה
השנת איש הוא בחכמה והיא בשדקה והבהן הגדול מהחיו ממנון בהן
גדול ראש לכל הכהנים ויהיה גדול מהן בכה במהאי בחכמה בעושר
והן להן ין גני פייגמועו לה מה אמולטלה ויעמיד התי ין הגנא מן כל ראחור
מנהם והיו קד בגדול מהחיו שיגדלוהו אחיו אשר יצדק על ראשו שמה
המנו ומליה את ידו ללבש את הבג הקיש מרובה בגר למשוח בשמן המנו
ואתה הויה מרובה בגר שו כהני בית שני לפי שרליה היה שם שמן המשחה
את ראשו ליה יפרעי כדד הרי לנהי פי כהן גדול לרליה יצן אן ליה יחדם רשך
עלי כהן גדול ליה וקת ליהן אמוי פי גיד חזק פולשך גמיד פביי פי כהן גדול
אן רשך מן הגל לעבודה שמן שמש והו פרוע ראש פהו במיתה אמוי ארי
דכל למדוש והו פרוע ראש דלם יעבור פהו באזהרה ליה במיתה ובגדיו
ליה יפרום כדד הרי פי כהן גדול איצ לרליה יצן אן רשך מן הגל לאחזן פקט
ליה פי וקת לעבודה איצ ליה יפרום על מתו כדדך שבני אדם פורמין על
מיתהה והא ביצד כהן גדול פורום מולמטט והה ריזט מולמעלק ולפרק בן
כהן גדול וכהן הדיוט אן כהן גדול יחדם עליה אברא אן פרוע ויפרום ואפ
לח נכנס למקדש וכהן הדיוט פי וקת רבול למקדש פקט פמך עבר והו קמע
בגדים חייב מיתה והן רבול בגיר עבודה כהן באזהרה ועל פל נפשת מת
ליה יבא כהן גדול ליה יטמא ואקלו לקדושים וליה יהוה ביתו ולמיית
הזולתי שתי מינות ליה יבא וליה יטמא ותעלם לכהן הדיוט אנה ליה ירבול מע

מייית לי לבית מן קו' לה יצמא' וקט' כהן גדול' לה יצמא' פה' גזרה שזה
מה' לה יצמא' חייב בכל' כד' לה יצמא' חייב בכל' יצמא' ומן המוקדש לה
יצמא' עליה יצמא' כהן אחד המונה בשעת העבודה אבל שלא בשעת העבודה
מוותר מן קו' חלה כהנה אר' עבר והוא אופן לה יחול' אר' כהן הדין
לה יעבוד והוא אופן' כי כד' שמן מתלקו' כי שמן מנ' יי' עלי' והר' יחול' עלי' אר'
משירות הבהן כהן נדר' והוא אשה בבתול' יקח' אשה לה קטנה' מנ' בת
שנים עשרה שנה לנשואין שנ' והוא מבין הוא' בבתול' לה בוגרות' יקח'
אשה ולה שנים' מן קו' קטן בבתול' יקח' הוא ששנה בבתול' לה יקח' וילאן הבת
מכר' עשה עשה הוא' למנה וגדול' וחול' זנה' כרד' הודיא' עלי' כהן גדול' מן סבב
ללמנה לר' הי' מות' לכהן הדין' ואסורה לכהן גדול' ונתברר' כי קו' למנה וגדול'
וחול' זנה' אר' באנת אמר' אתה ואתה כהנתה' הלה לח' את מת' לתן
למנה ובעד' גדול' ובעד' חולה' ובעד' זנה' אם בא עליה כהן גדול' לוקה'
אדבע' מוקדש' על בעי' אתה להנה יבי' אסור' מוס' י' וכמה יב' אן י' הדין'
להן שבבתול' והן לוקה' עליו' לכן קטן בשם שגזשה חלוקה בל' אן בעני' עצמה
כך כר' אסור' בהונה בל' אן חלוקה' זה מזה' ות' אר' גדול' מן כהן הדין'
כי אם בתו' מעמיו' גדולים' וחשוב' היו בי' אן והיו משי' את בנתיהן ובהונה
כי אם בתולה' ואת' מחבת' עץ' ולי' יחול' לר' בעמ' הדין' למה' לכהן גדול' אן
לה יבעור' למנה ורו' למה בעי' דנות' להנה יחול' אותה' ותחרס' על שאר' הבהנים
כזה' אן כהן גדול' אם בעל' להנה לוקה' שנים' אהת' משום' את' לה יקח' ואת'
משום' ולי' יחול' למה' אן לה' פסול' בשר' איש' מזל' לר' אן י' בו מוס'
לה יקרב' זה מוס' קבוע' והו' למה' אן לה' יתקדש' מן פיה' מוס' קבוע' לי' לעבודה'
בל' אן י' בו מוס' לה יקרב' זה מוס' עובר' חרום' זה שהוא' פוחל' שתי' עיניו'
כאחת

שמוע מטורכי לעצב והו אן יך רבנותה מקלובה ליל אורא מוחל לבהאים ' או
גבן ' ליל ימותה חתגביה מ'ולא שר'ת עלי עיניה ' וק'ל שיש לו שני גביבך זה
למעלה מזה ' וק'ל שיש לו גב'ך אחר יעב חתגביה מוח'ל' וליא פ'ר'ק ב'נהמא
או ר'ק ' שותהיה נקודה לבנה בשחור שבע'ך או נקודה שחורה בלבן שבע'ך
או תבול' בעינו ' ק'ל אנה תבול'תו והו אן יבול'ט לביח'ך ב'טוואד ' או גרב
בן ר'ח ב'ן יבש ' או ילקת זו חת'ית הח'נד'ית והיא קשה מן הגרב ' או מוח
אש'ך ' זה שנמ'חו אש'כו והוא סריס אדם ואק'לו היה ר'וח באש'כו יענ'לא'ו
מקד'ש' הקד'ש ומן הקד'ש יאכל' כל ש'כך מן בני אה' יך בעל מוס' פ'הו ישתג'ל
מע' לכה' פ'י למקד'ש במ'א יכ'ונו יעו'זהו מ'ת'ל הת'כ'יל לח'טב ב'אדג למקד'ש פ'הו
יאכל' מן לקד'ש ויאכ'ר נבי'בה מע' אה'ל למ'שמר ל'י'הו מ'נהם ' א'ך א'ל הפ'ד'כ'
נהי בעל מוס' ען ר'כול למקד'ש ו'ו' ל'ג'ר ע'בורה ' ו'ו'ר למ'ו'נ'ע ל'י' לא יג'ד לה ל'י
ר'כול ל'יה מן למ'ד'כה ו'י'ר אכ'ל ו'י' ל'אול'ם ו'ל'ה יכ'ל פ'אר'י ר'כול ו'ו'ר ל'ג'ר ע'בורה לוק'
וב'ל'ך א'י' ע'ב'ד בעל מוס' פ'הו לוק'ה ו'ל'ים הו ח'י'ב מ'יתה ' וינ'ד'ו מקד'ש' בני ישר'
ה'י' לנה' לכה'ן נמ'א ש'מ'ש במקד'ש והו במ'יתה כ'מי ק'ל'ז'ל'ת יח'לו' את שם
קד'ש'י ' וק'ל ומ'תו בו כ'י יח'לו'הו ו'ל'יק' ח'לו' ח'לו'י א'ם ח'לו' ו'ע'ב'דו בע'ומ ח'י'ב'ך
מ'יתה כ'י'ר'י ש'מ'ים ' א'נ' יק'רב מ'כ'ל ח'ל'ע'כו ו'פ'מ' עלי' ' נהי נס'ר א'ה ען ת'ס'ב'י ל'
ט'ומ'ת'ה ל'לקד'ש'ים א'ן יר'כ'ו ל'י ל'ק'י' ש'ו'ת'ם ט'ומ'ת'ם ' א'יש א'יש מ'ז'ד'ע א'ה כ'ו
ב'קד'ש' ל'ה יאכ'ל ל'רבות את הס'ך ' ה'י' נהי לכה'ן נמ'א ען אכ'ל ל'ת'ר'ומ'ה
ס'ק'ו א'יש א'יש ל'רבות את הפ'ד'ר'ל וה'ר'ה מ'י'נות ל'ה ת'ע'נ' ש'ל'ת יאכ'ל ע'ח'ל'ת'ר'ומ'
והוא ה'ר'ך ל'ש'אר קד'ש'ים ור'ב'ד זה למ'רו ה'כ'ת מ'ו הק'פ'ח ב'ג'ד'ה ש'ו'ה ו'א'י'בו
ב'ת'י'ד'וש מ'ן ה'ת'ו ' ומ'ע'י הש'מו'ע'ה למ'רו ש'א'ס'ור ע'ד'ל ב'קד'ש'ים מ'ג'ו'ע'י ת'ור'ה
ו'א'י'בו מ'ד'ב'ר'י ס'ו'פ'ר'ים ' וע'ד'ל ש'אכ'ל קד'ש'ים ח'י'ב מ'יתה ו'ל'יק' ח'לו' ח'לו'י

כֹּת וּמִתּוֹ בּוֹ כִּי יַחֲלִיחֻהוּ וּכֹת וְלֵא יַחֲלִיחֻהוּ אֵת שֵׁם קֹדֶשׁ גְּדוּדָה שְׁוֵה כֹּת בְּעֵסֶה
תּוֹשֵׁב וְשֹׁכֵן וּכֹת בְּתַדְמָה תּוֹשֵׁב כְּהֵן וְשֹׁכֵן וּכֹת בְּעֵסֶה וְכֹל עֲדָרָה מִה. עַל
בְּעֵסֶה אֲסוּד כִּי עַד לְבַשְׁמֵי קֹדֶשׁ אֲסוּד מִדְּרֵעֵי אֵה אֲיִדָה הוּא רִבֵּל שְׁוֵה
שׁוֹה בְּדָרְעוֹ שְׁוֵה הוּא אֲוֹמ' דו תַּדְמָה יַעֲבִי הִי לְשֹׁכֵן וְלֹא אֲנִי וּמִן אֲבֵל
תַּדְמָה טַהוּרָה בְּטוֹמ' חַיִּיב מִיִּתָּה בְּדֵי שֵׁם וְדִלְדִלְרָאךְ קֹדֶשׁ הִי לְעֵבֶל וְשֹׁמֵן
אֵת מִשְׁמֹרֶתִי וּמִתּוֹ בּוֹ כִּי יַחֲלִיחֻהוּ וְלֵא יַאֲכֹל מִן הַקֹּדֶשׁ כִּי אִם רַחֵץ בְּשֵׁם
זֶהוּ הַדְּרִיךְ לְכֹל הַקֹּדֶשׁ שְׁוֵה יַאֲכֹל אֲוֹתָן הַכֹּהֲנִים עַד שִׁיבּוּרָה וּבִא הַשֵּׁשׁ
וּנְהַרְוֵה בְּטַהוּרָה שְׁוֵה מִדְּרֵעֵי הַשֵּׁשׁ זֶה הוּא מִתּוֹ הַכֹּהֲנִים נִבְּוֵה
לֵא יַאֲכֹל לְטוֹמ' בְּה' רִבֵּל לְגַת אֵן לְמִלְיָה חֲלָל לְכֹהֲנִים וְהִי נִבְּוֵה לֵא
יַעֲבִי לְכֹהֵן אֵן בְּלִבְּוֵה חֲלָלָה וּמִתּוֹ בּוֹ כִּי יַחֲלִיחֻהוּ הִי עֲנֵשׁ לְכֹהֵן אֲוֵי אֲבֵל
קֹדֶשִׁים בְּטוֹמ' רַחֵץ כִּי יַאֲכֹל קֹדֶשׁ בְּשֵׁם מִשְׁלֵם קֹדֶשׁ וְחֹמֶשׁ וְאִם הִי מִיִּד
מִשְׁלֵם קֹדֶשׁ וְחֹמֶשׁ רַחֵץ מִעִילֹת וְלֵא יַחֲלִיחֻהוּ אֵת קֹדֶשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִי
נְהִי עַן אֲבֵל לְטוֹמ' אֵת אֵלֶּי יִרְיֵי רִבֵּל שֶׁהֵן עֲתִידִין לְהַתְּנֵם לֵא יַעֲבֹ
אֲוֹתָן חֲוֵל וְיַאֲכֹל אֲוֹתָן בְּטוֹמ' וְהַאֲכֹל טוֹב לְחַיִּיב מִיִּתָּה בְּדֵי שְׁמִים שְׁוֵה
וְהַשֵּׁשׁ אֲוֹתָן עֹף אֲשֶׁמָּה יִלְךָ חֲוֵל חֲוֵל תּוֹשֵׁב כְּהֵן וְשֹׁכֵן תּוֹשֵׁב דֶּה
שֹׁכֵן עֲוֹרִים וְשֹׁכֵן דֶּה שֹׁכֵן שְׁוֵה וְהוֹלֵא עֲדָרִים וְכֹל דֶּה לֵא יַאֲכֹל
קֹדֶשׁ לְהַבִּיא אֵת הַדְּרֵעֵי הַבְּהֵמָה שְׁוֵה אֲסוּדָה וְעַבֵּד עַבְדֵי אֲסוּדָה וְהַסְמִיךְ
וְכֹל דֶּה לְמִתּוֹ בּוֹ כִּי יַחֲלִיחֻהוּ לְחַיִּיב הַדְּרֵעֵי מִיִּתָּה וְכֹת כְּהֵן כִּי תִהְיֶה לֵא וְגִדְּוֵשׁ
בְּתַדְמָה שְׁוֵה אֲוֵה לֵא אֲסוּדָה לֵא אֲבֵל בְּתַדְמָה שֶׁנֶּה הִי בְּתַדְמָה הַקֹּדֶשׁ
לֵא אֲבֵל מִתּוֹ בְּעִילָה אֲוֵה גִדְּוֵה הִי הִי אֲוֵה לֵא אֲבֵל בְּתַדְמָה אֲבֵל לֵא
בְּחֵדָה וְשׁוֹךְ שֶׁנֶּה מִלְּחָם אֲבֵה אֲבֵל מִלְּחָם וְלֵא כֹל לְחָם וְדִרְעֵי אֵה לֵא
הִי יֵשׁ דֶּה מִיִּשְׂרָאֵל פּוֹסְדִין אֲוֹתָן מִלְּחָם לְבִיתָן מִתּוֹ בְּנֵה חֲוֵדָה לְבִית
אֲבֵה

כנעריה ואחכתי בתדומה ואיה אובלה בוחה ושוק וקיל עלי גדת לנאוד
כהן שהשיח בתו לעם הארץ אין דוגן עולה יפה ליה תהיה למנה אז גדוש
או ימותו בולת בנים או קטטה והיה ביניהן שזה כמו חליל ארבע שליטה קל
ושבה אל בית אביה פרט לשומרת יבם כנעוריה פרט למעובדת ומאורסת
כל אע בזמון לא תקרי' זו אזהרה למקדיש בעל מום כל מום ליה יהיה בז'
זו אזהרה לשוחט בעל מום לא תקרי' אלה ליי' זו אזהרה לחורק הדם ואשו
לא תתנו מהם זו אזהרה למקדיש על המזבח בעל מום שבור עאר שלי
כסדר לים יקרי' והדרך הנכונה ר' ערוב בדגליו של הדם יעב אלו כאת
רגלה מנענקה ליקראם בדבכה לאנס אן וקלוט שיהיו פרסותיו קהל טורח
כקדשות החמור' כדבה תעשה אתו' מותר להקדיש בעל מום לבדק הבית
ואם הקדיש תמים לבדק הבית עובד בעשה שנ' נדבה תעב אתו' בעל מום
זתה מקדישו נדבה ואין אתה מקדיש תמים ולבדק ליה ידעה המקדיש
בעל מום לבי ~~מקדיש~~ מקדיש משום כל אע בזמון לא תקרי' ומעוך וכתות
אין מקדיש מסורס ואין מסרסין לא זדים וליא בהמ' היה ועוף השכדים ענ'
ובאדי' לא תעשו בלום בבם ליה תעשו' ומיד בן נכר' אין מקבלי' מן הנכרי
דבר שהיא חובה בגוף חמאת ומקבלי' מהן דבר שאינו חובה בגוף עולות ולי'
יהיה בהם מום כי משחתם בהם' בהמ' שנרבעה פסו לקרבן שאין משחתם
ליא מלשוך כי השחית כל בשר צו' שור או בעב' פרט לבלאים' או עז
פרט לנרמה יעבי לרי' ישבה נועתאני' כי יולד פרט לייצא דופן' והיה
שבע ימ' פרט למחוסר דמץ' תחת אמו פרט ליתום' ואיזה גווא יתום'
זה שפידש להיים וזה שפידש למיתה כל אלו אינן ראויין לקרבן ושודאו
שה' שור לא היה' שה לא עוף' או להביא הבלאים' ושור ואו מוסקה על

ענין האשון ללמדך שהיא כחה במדקדקין' ליה תשחטן מי ששחט שח'י
כש' יבאת שח'י שאינה ראיה ראב' ללא תשחטן מי ששחט אחרון ורקח'
ללא תשחטן' מבוא שחמולקות ראיה לשניהם' רמי שקדם מעט' אתו ואת
בנו ודאי וליא אתו ואת בנו ספק' אתו ואת בנו' מי שבנו בדרך אחד'י יצא
דבר שאין בני בדרך אחד'י' מבוא ש'אסורו במקבות לא בזכרים' והם ידע
שזה אביו ודאי וליא ישחטן ואת שחטן אינו ורקח' בידם אחד' באותו הזמן
שהיה הולך אחר הלילה' בתי במעט בראש' יהי ערב ויהי בקר דם אחד'
ובת כהן יום אחד' מה יום אחר האמור' ולהר' היום הולך אחר הלילה' אף
כאן יום אחר היום הולך אחר הלילה' ביום זבח' אכל התורה נאכלת
ליזם ולילה בקדשי קדש' וליא תחל' את שם קדשי' זו מדבות ליה תעשה
והו' לתערי עלי' שי מן למינות בשעת השמור' וליא מצוה קלה על' אף
חלול השם' אמר ע' ואלוי ע' ושפי' רמ' וליא בשעת השמור' פאן עבד' ולי
כהרג חלול' את השם ואם היה בתני עשה מ' אשר' חלול' את השם ברבים'
ונקדשתי בתוך בני ישראל' יעני אבא מאמור' באשהאר הר' לדין להק
פי' למלא ואן לא נבאק פיה אד' יה' מור' וליא ממזן ותגלב עלינא וידעינא
ל'בקר ליה נביח אנפסנא ל'לקתל פ'ב'ל' יך קדוש השם זכאנא אד' באן
ברבים במת' להננה מי' ועזריה' המור' בא את מא' מ'ב'ל' פ'ר' מנת שתק' שו' מ'ע' ע'
אזת שמ' ברבים' מוע' יי' את' תק' אתם' מצוה על' בית דין' להשוב ולקבוע
חדשים כדי שיעלחו לכל ישראל ויודיענום אתה הוא יום שהיא מקראת קדש
שנ' את' תקראו אתם' לפי שאינן בשבת בדאשית שכל אחד מונה ששה
ועובת בעיני' לא הרב' מסור לבית דין' ר'ב' שבת שבתון' שבת ממלא'
ושבתון מדבר שהיא משום שבות' ר'ב' פ' לשבת ויום הכפ' כל מלאכה

ק'ל' ע' (ה' ח'ת' ב') וצ' ע' א'ת' כ'ג'
פ'ר' מנת שתק' שו' מ'ע' ע'

לֵאמֹר וְקָטְפִי יַחַד טוֹבִים כֹּל מִלְאכָת עֲבוּדָה לֵאמֹר פִּי יַחַד טוֹב בְּעֵץ ^{לְעֹמֵעַ}
מוֹתֵר כִּגְזֵן מִלְאכָה שֶׁהִיא לְגֹרֵךְ אֲבִי וְקִצְרֹתָם אֵת קִצְרֹתָי וְקָטְפִי רֵאשִׁית
קִצְרֹתָם מִמִּקְוֵם שֶׁאֲנִי מֵבִיא אֵץ אֲתָה קֹדֶרֶת וּמִמִּקְוֵם שֶׁאֵץ אֲתָה מֵבִיא
אֲתָה קֹדֶרֶת מִבְּהַר שֶׁאֵץ מֵבִיאֵץ לֵאמֹר מִבֵּית הַשְּׁלֵהָ וְלֵאמֹר מִבֵּית הַתִּירְלוֹת
שֶׁבֵּהָ לְעֹמֵר יֵרֵא מִן אֶרֶץ אֲשֶׁר רָקוּ וְהוּא יֵתֵן מִעֲרֵב מִקְלֵי מִמַּחֲרֹת הַשֶּׁבֶת
הַמִּינִים אֲוֹמֵר שֶׁהִיא שֶׁבֶת בְּרֵאשִׁית יִקְוֹל אֵן לְעֹמֵר יִקְרַב יוֹם לְאַחַר לֵדִי הוּ
בְּעֵד אֲוֹל שֶׁבֶת בְּעֵד יוֹם טוֹב וְלִבְנֵי אֲוֹלֵי יִקְוֹלוּ אֵן הַדָּה לְשֶׁבֶת הוּ יוֹם טוֹב
בְּרֵאשִׁית וְהוּ יִשְׁמַח שֶׁבֶת עָלַי מֵאֵת קָל אֲוֹקְלוֹס מִבְּתֵר יִשְׁמַח טִבָּה פִּיךָ יוֹם
הַקִּרְבֵּת הַעֹמֵר וְלֵם יִגִּי פִי הַדִּי לְעֹמֵר נֶץ אֲנִי שְׁעוּרִים לֵאמֹר בֵּת עֵלֵם מִן קוֹ
בְּבוּרֵי קִצְרֵי חֲטִיִּם פִּי עֲבָדָת תִּעֲלֶמְנָה אֵן הַדִּי שְׁעוּרִים וּמִבְּחֹתוֹ שְׁנֵי עֲשָׂר
כֹּל־בְּשֵׁ שֶׁמִּקְרִיבֵי אֲוֹתוֹ נִסְכֵּי עֲשָׂרוֹן חוּץ מִזֶּה שֶׁהוּא שְׁנֵי עֲשָׂרִים וְחָם
וְקָלֵי וְכִדְמֹלֵי הַדִּי לֵאמֹר שֶׁבְּכִלְרֹת לִבְנֵי גֵא פִּיה לִבְנֵי אֲנִי לְחֹלֶק קָלֵי לְמֵאֵת
הַלְכָתָה בְּתִבֵּה רַחֲמֵנָה לְקָרִיב אֲמַצַּע לִוְמֹ לְךָ לֶחֶם בִּי קָלֵי קָלֵי בִי כִדְמֹלֵי
לְהֵיב עַל כֹּל אֲחֵר וְאַחֵר עַד עֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה עַד עֲצֵמֹד שְׁלִיִם וְהוּ נֶעַף
נֶהֱאָר שֶׁשֶׁה עֲשָׂר בְּנִיֶסֶף שֶׁאֵץ בֵּית רֵץ מִתְעַדְלֵץ בּוֹ אֲחֵר חֲזוֹת וּמִתְקַנּוֹת
רִבֵּן יוֹחֵן בְּגֵאֵי שִׁיֵּה יוֹם הַנּוֹף כּוֹלֵו אֲסוּר עַד הִבִּיאֲכֶם עַד בְּכִרְלֵי
מֵאֵי הַתְּקֵץ דָּרֵשׁ וְהַתְּקֵץ לְרֵדֵתִי בְּכֹל מִשְׁבֵּתִי שֶׁאֲסוּר הַחֲרֵשׁ נוֹהֵג בְּכֹל
מִקְוֵם וּבְכֹל־זֶמֶן וְסִפְרֹתָם לֶחֶם מִצּוֹת עֲשֵׂה לְסִפּוֹר יַחַד הַעֹמֵר וְשִׁבְעֵי
הַעֹמֵר יוֹם יוֹם וְשִׁבְעֵי שְׁבִיעֵי תְּמִימוֹת רֵאשִׁי רִלִילֵאן קִצְרֹתָי בְּדִלְהָה לְהֵאֵת
יֵעַד מִן אֲוֹלֵי לִלְרֵךְ תְּמִימוֹת מִמוֹשְׁבֵּתִי תִבִּיאֵן שְׁתֵּי הַלֶּחֶם אֵינֵן בֵּיתוֹת
לֵאמֹר הַחֲרֵשׁ וּמִן הַתְּקֵץ שְׁתֵּי הַלֶּחֶם הִיא אֲדָכֵן שְׁבִיעֵה טִפְחִים וְרַחֲבֵן אֲרִבֵּעַ
טִפְחֵי וְעֵבֶף אֲרִבֵּעַ אֲרִבֵּעוֹת שְׁנֵי עֲשָׂרֵי לְעֵשְׂרֵךְ הוּ לְעֹמֵר וְהוּ עֲשִׂירֵית ^{לְעֹמֵר}

וזאת תהיה שאלת סוף ובלבד ששעת קבץ והקבץ ארבעות לוגים והחלג ארבע
 רביעיות והמכרית חצי רביעית והרביעית מוחזקת מה המים יאמן היין
 משיקל שבעה עשר דינר וחצי דינר והדינר שש מעין והמענה שש פוער ונץ
 והפוער שש דינר והערושה אחת משמונה באינד והאינד משיקל
 ארבע שיעודות חקת עזרים בכל מושל לחצי כל מוצע יפסק פיה מושבתי
 לרדתי אינו מהג לא בטני הבית וכל מוצע יפסק פיה רדתיכם פהו בנהג
 בטני הבית ושליא בטני הבית ובקצול את קצול ארני ולמה הזכיר הבית
 הפיאה בק המועדות לרדתי מה שאתה חז כל המוצעית מתנחה עניים מתקן
 מעלה עליך הבית כלו ערה להג שלשה רגלים אך בעשור כיון שאתה
 בכל מועדות מקדמי קדש והשוה אותך בעשיית מלאכה שהיא לימורך
 אבי חזר ואתה אך מייעט עשיית אותה מלאכה כיום הכפול את לא תענה
 בעצם היוב הזה ונבר על עצמו שליום הכפול חייב ברית ועלבי השמשות
 מבת מדרות וקלו וכל מלאכה לא תעשו והאבותי לפדק בק והאבותי
 והברתי אן לברת הו אתה מן והאבותי לאן לנפס למתוסכה ימכן אן
 תתנקה מן תורף לאוס אך ולנפס למתגדמה למצומה לא ימכן אן יחזול
 מן תורף להלא וליא תברא מן גר'אמהא והו לאברך לוי הו אסס מן גמולת
 אסמא להלאך ולפואת ותעלמא לאתהרה לילענוי מן אזהרת מלאכה
 קלו מה מלאכה באזהרה ועונש כך ענוי באזהרה ועונש מה עונש מלאכה
 לאחר אזהרה אה עונש ענוי לאחר אזהרה מערב עד ערב חייב אדם
 להזסיא מחול על קדש שנ בערב מערב עד ערב מלבד שבת יי יקול
 ארי אתהק שבת ומועד פיקרב קרבן שבת קרבן קרבן יום טוב ובדי קלו כל
 התרד מחברו קורם את חברו אך בחמש עשר יום להדש אך למעט

חזקוני

וְיָבֵעָה עֶשְׂרֵי בְּאֶסְפֵּךְ אֵת תְּבוּ הָאָרֶץ מִן כֶּאֱמֵן עֲלֶיהָ שִׂימָן מִקֹּדֶק לְתַבּוּאָה
וְלֵם זָפִיחָה לֵא יתם לֵה טֹלֵעַ לִי חֵג הַסְּבֹת וְלִקְחָתֶם לֶחֶם בַּיּוֹם הַדְּרִא שׁוֹן
וְלִקְחָתֶם בְּלִקְיָחָה לֵא מִשְׁלֵא חֲרִים לֶחֶם מִשְׁלֵם לֵא גִזְלֵ וְלֵא גִנְבָה
בַּיּוֹם הַדְּרִא שׁוֹן דֵּה יתם חֲמוּעָה עֶשְׂרֵי פֶרִי עֵץ הָדָד הַדָּר בְּאֵדְלָה מִשְׁבָּה
לְשִׁנָּה הָדָד לֵא שִׁיחִיה בּוֹ חֹם פֶּרִי עֵץ שֶׁנֶּעַם עֵצוֹ וְפֶרִי שִׁוּוֹי
תִּמּוֹל בְּקֵת בֵּת טֹלֵא יֵהֵא בּוֹלֵא שְׂרִבִּים אַחַד בָּאֵן הוּא אִוֵּל בְּקֵת אַחַת וְלֵקָה
עֵץ עֵבֶת דֵּה מִשׁוֹלֵשׁ פֶּקֶה שֶׁעֵצוֹ מְבוּסָה בְּעֵלְיוֹ וְעַדְבֵי נַחֲלֵי שְׂרִבֵּי גְדוֹלְעוֹתָנָן
וְשִׁמְחֵי לֶחֶם יֵשׁ שֶׁבְּצֵימָ לִלְבֵּי מִהַל בְּמִקְדָּשׁ כֹּל שֶׁעֵבֶת שֶׁנֶּעַם לֶחֶם יֵשׁ שֶׁבְּעֵימָ וְשֵׁ
אֵל הָעוֹלָם יוֹם אַחַד דֵּה הוּא רִיף תּוֹדָה וּמִדְּבֵי סוֹף לִלְבֵי נִיטֹל בְּגִבּוֹרֵי כֹל שֶׁעֵבֶת
זָכַר לְמִקְדָּשׁ סִימָנֵי אַרְבַּע מֵינֵן שׁוֹן פֶּרִי עֵץ אַחַד בְּקֵת חֲסֵר אַחַד עַדְבֵי נַחֲלֵי
אֵיף פְּחֹת מִשְׁנֵים עֵץ עֵבֶת בְּמָה יֵהֵי וְמָה עַדְבֵי נַחֲלֵי שֶׁאֵיף בְּהֵן לֵא טַעַם וְלֵא
רִיחַ רִיף שְׁנֵים קָל וְחֹם לֵא שִׁיחֵי רִיחַ לֵא יֵהֵי לֵא שְׁלֵשָׁה אֵמָ חֹב אַרְבַּעַת
מֵינֵן אֵן בְּגַד חֹבִים וְתִלְמִיד וְעַם אֶרֶץ וְבוֹד חֹבִים יֵשׁ לֹטַעַם וְרִיחַ בְּאֵת רֹג
תִּלְמִיד יֵשׁ לֹטַעַם בְּלֵא רִיחַ בְּתַמְרִים עַם אֶרֶץ יֵשׁ לֹטַעַם בְּלֵא טַעַם בְּהַדָּם
וְרִיחַ לֵא מִלְּתֵא בּוֹר לֵא טַעַם וְלֵא רִיחַ בְּעַרְבָה בְּסִבַּת חֹם שִׁיחֵי הֵתָה
סוּבָה בְּתוֹךְ סוּבָה פֶּסוֹן תִּשְׁבֹּן שֶׁבְּעַת יֵמָ יֵשׁ יֵבֶת קָבַע לֵא יֵשׁ יֵבֶת עֶרְאֵי
לְסוּבָה רִלָּה עֲלֵי לֶעֱבֵן אֵרֵי כֶּאֱמֵן מִינֵל עֲלֵיהֶם פִּי לְמַיְבֵר קָל לְמַעַן יִדְעוּ דְרֹתֵי
לֵה עֲלֵת נֵר תִּמְוִיר דֵּה נֵר מִעַדְבֵי שְׁמֵר לִקְיָ אִוֵּתוֹ בֵּיף הַעַדְבֵי וְלֵשֶׁב לְמִחַר
וְלִמָּה הַזְּבִיר מְנֹדָה בְּאֵן לְלִמְדָךְ שִׁיחֵי אֵמְרֵיכָה דְשׁוֹן עַל הַמְנֹדָה הַטְּהוּוּהָ
וְלִקְחָת סֹלֶת וְאֶפְסַת אִוֵּתָה דֵּה הוּא לֶחֶם הַפְּנִים וְלִמָּה נִקְרָא שְׁמוֹ לֶחֶם הַפְּנִים
שִׁישׁ לֹטַעַם פְּנִים וְהֵי אִוֵּתוֹ בְּרֶפּוֹסֵיף שְׁרֵאֵב וְהֵי אִוֵּתוֹ כֹּל אַחַת מֵהֵן
עֶשְׂדָה טֶפֶח וְרַחְבָּה חֲמֵשָׁה וְעֵבִיָּה שֶׁבְּעַת אִוֵּתוֹ נִוֵּתָן אַרְבֵּן בְּגַד רַחְבָּה שְׁלֹחַן

וכוּסֵל טַעֲחִים מִבֶּאֱן וטַעֲחִים מִבֶּאֱן וטַעֲחִים מִבֶּאֱן רִיחַ בְּאֵזְבֵּי עֲתִנָּה
 הַדּוּחַ מִנְשַׁבֵּת בִּיבִיהָ וְהָיוּ נֹחֲמֵן שֶׁשׁ שָׁנִי בְּזֵבִי לְבֹנָה וְנֹחֲמֵת עַל הַמַּעֲרֵבֵת
 לְבֹנָה וְהָאֵן יִתְבַּר שִׁי מִן אֲרֵבֵאֵן אֲגַאֲרִי וְהַגְּבֹרָה עִי שִׁנִּי בְּזֵבִי וְעֹנֵד אֵן
 יִרְעֵעַ רִיחַ הַתְּנִים יִבְבְּרוּבָה עַל מַדְבַּח הַזֶּהֱבִי בְּמַחֲוֹתָהּ וְיִגְעֹלוּ מִעַל רִיחַ הַתְּנִים
 אֲבִיבֵי בְּזֵבִי לְבֹנָה תִּאֲמַרְי וְקֹל רִיחַם לִי אֲהַכְרִה יַעֲנִי מִיָּא יִקְרַב מִלִּי רִיחַם הַלֵּךְ
 שִׁיבִיר אֲרֵבֵאֵן קֵהִי אֲבִירֵן רִיחַם הַתְּנִים אִתָּה קִרְבֵן בִּיּוֹם הַשַּׁבָּת בִּיּוֹם הַשַּׁבָּת
 בֶּאֱן יִגְעֹל רִיחַם הַתְּנִים עֲלֵי אֲשִׁלֵּהָ יוֹם לַשַּׁבָּת בִּי יִבְבְּרוּ אֵת הַתְּנִים יִרְבִּילֵן לִחֹת
 לִיָּא יִבְבְּשֶׁה אֲשִׁלֵּהָן רִיחֵיָם לִתְנֵי תַמִּיר וְבֶאֱן עִי אֲמַקְרֵשׁ אֲשַׁכְּבֵאֵן יִסְמֹנְגֵהֶם
 בֵּית גְּרָמִיר יִבְבְּעֹן רִיחַם הַתְּנִים עִי לִשְׁבָה מִתְּרִדָה לֵהֶם וְכִתְּנוּ יִחַכְמוּ טַבְכָּה
 חֹתִי יִנְטִירִי כִּי אֲנִי אֵת אֵת רִיחֵן לִלְמֹד הֵם וְכִי אֲבַטִּינֵם עַל מַעֲשֵׂה
 הַקִּטְבִּי תִקְרָאן קֵהִים אֲחֵכֶם שֶׁשׁ רַשְׁעִים יִקְרַב מִזֵּאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקְוֹל אִתָּה מִתְּרִיר
 הַלִּשְׁבָּה אֲלֵי הִי מִלְּגַמִּיעַ יִשְׂרָאֵל וְהִי אֵת הַלִּשְׁבָּה וְלִבְנֵי לִי אֵת מַחֲוֹתָהּ וְלִבְנֵי מַחֲוֹתָהּ
 יִקְוֹלֵהָ בֵּהָן גְּרָמִירֵי אֲכַבֵּר מִזֵּאת וְאֵת הַלִּשְׁבָּה לְמַשְׁמֵר מַחֲוֹתָהּ יַעֲנִי מִשְׁמֵרִי
 הַיִּזְבֵּחַ חֲקֵת עֹלָם לִי יִקְרַב לִי אֵת הַבְּרִירִי וְלוֹ בֶּאֱן בֵּהָן גְּדוּל מַרְוֹבָה בְּגָדִים
 תִּהְיֶינָה יִקְרַבֵּם בְּנֵהָן וְקִירֵאֵן מִן גְּמֹלָה לְנִסִּיּוֹת אֲלֵי נַעֲשִׂיו בְּמַקְרֵשׁ אֵן רִיחַם
 הַתְּנִים לִי יִדוּל אֲחֵר טוֹרֵל אֲעִיד וְאֵת הַדִּירֵה עֲלֵיהֶם מִן קוֹל אֲחֵי מוֹרֵךְ וְרוּר לְשׁוֹם
 לִיחַם חֵם בִּיּוֹם הַלִּקְחוֹ וְיִיבֵא בֶּן אֵשׁהּ יִשְׂרָאֵל יִצְאֵת מִבֵּית דִּינִי שׁוֹלְמֵשׁה
 חֵלְמָה יִצְאֵת לִי שְׁנֵתִי חֵסֵן כֵּל שֶׁבֵט רַךְ אֲמַרְוּ לִי אֵן מִשְׁפַּחַת אֵם קִרְוִיהֵה
 מִשְׁפַּחָהּ אֲמַרְוּ לִי מִשְׁהָה וְהִלֵּאת בֶּן הַנּוֹגֵשׁ אֲתָה שִׁבִּיּוֹן שֶׁבֵא הַנּוֹגֵשׁ וְהוֹצִיא
 אֵת הַיִּשְׂרָאֵלִי לְעִבְדֵךְ בְּחַמֵּר וּבְלִבְנֵים יִצְאֵת אֵשׁתִּי וְהִי אֵת רִבְרִיבֵת הַיִּזְבֵּחַ
 אֲוֹתִי וְנִבְנֵם אֵת אֲשִׁתִּי וְנֹחֲמֵבֵרָה וְיִלְדֵהּ זֶה שֶׁנִּי וְיִצְאֵת בֶּן אֵשׁ יִשְׂרָאֵלִית וְיִקְרַב
 בֶּן הַאֲשֵׁהּ הַיִּשְׂרָאֵלִית אֵת הַשֵּׁם קִירֵאֵן הַלֵּי בֶּן הַיִּשְׂרָאֵלִית סֵב מִשְׁהָה בְּעַד מֵא

סב לזאת ליתן אחי קולות השם גא משה קבאנה סב לתי גאל לתו ואל
כאלת עליה שלמית בת רבדי שהיתה שלימה מכל מום רבדי שפית
רבדנית מובאן אמר חכ בלהמורה רבדים מביא חטא ואלהדיתה שלמית
אלא תקולל וינחהו במשמד למה הניחהו לתי שליט ירע משה במה
תהא מיתתו הוצא את המקולל אל מחוץ למח' מקום שהורגן בו בית
הן והיה רחוק כמו עשה מילף כמו שהיה בין בית דינו שלמשה ל שהיה
לעני אהל מועד ובין סוף מזהבה ישר' וסמכו השמות העדים סומכין
דיהם על ראשו הם ובית דין אחד אחד ויאומ' לו וימין בראשך ואתך
בכל הדוגי בית דין מי שסומכין על ראשו לא מגדה שני וסמכו בלהשמע
איש איש להביא את המי' שבני נח ממוקן על ברכת השם בכר' יום
דבין את העדים בכנוי ינה ימי את ימי נגמר הדין גדול שבעדים אומ'
כך וכך אמר בעירוש והשני אומ' ואב כך וכל השומעין קודעין על חלול
השב' ולימ' בתי לתי ששמו בשם אלים בגימטריא והמקולל בשם עני
קניין קודעין בו והן נח שגידה מיתתו בסף בלמקש אפרו קטן כן אמרו
ההורגו נהרג עלי' ומכה נפש בהמ' ישרמנה אמו אלו חבל בהמ' מפרים
מה שחפרה בשיריה שבר תחת שבר עין תחת עין כל לגראחת ואל
לרבאת רייה מל עלי מא רבד חבורה תחת חבורה פאש יתן מום בראש
הנותן מום בגופו של חבירו מותנין מום בממונו תבדילה ומכה בהמ' שלמה
בשרים אן תך שלימה אמו נול עליה ובלוף אדם נול ההורגו אינו כהרג
עליו ורמזו אותו אמן אן סוקליך את הנסקל לטא בו הן משדי שני בני
הדם והעדים הן שסוקליך אותו שני יד העדים תהיה בו בראשמה וצפ
ישר עשו יעני אמיתתא מא אמרו בה מן קתל למגדה ותלייתו על העץ

ותמות בעץ למענאני שמוקולה מן נור
 לילום פי פדשות אמר בעזרת ערי
 בה בבתרי פי פדשות בהר סיני
 בהר סיני ומה תל בהר סיני והלא כלהתו כולה נאמרה בהר סיני לא
 מה שמטה ויזבל באמרו לו למשה בסיני אקח כלהתו כולה כלליתיה
 ופרוטותיה ודיקרוקיה מסיני אעלם יא אתיה לנאמר פי הרה למימרה
 אנה אמר סביל למימרות קמאט לטבב אנהא אסתכ'נת בסיני מן גמולה לי
 מימרות וד'אף את מל לאנסאא ואתח'את לאמנדאע יעסר עלי לאנסאא
 עלי קרד כ'יאה לפתסר ועבאעעה לגסמאנייה פלמא סר'ב לאלא תהר'יב
 נפוסהם ואכר'אגהא מן תלך לחלה לי חלה לקנאעיה וקט'ע לשדה ואנעאק
 ל'ינלה לגסמאנייה פשרע'הם במא ר'בר פי תלך לפדשה ונסבת לי הדיסיני
 ל'אתרה יב ולתכו'ף חתי ימתתלו ר'לך פי תבאו אלה ארץ מאימתי הת'
 חילו לממת שמטה ויזבל מאחד ארבע עשרה שנה משיכנסו לאכך שבע
 שנים כבוץ ושבע שנים חלוק ש'ש ש'ש שנים תזרע שרך עד שיהיה כל
 אהר ומהר מביר ארצו וראש חדש תשרי הוא ראשה שנה לשמט וי'ובלות
 שרך ל'אתזרע ש'לא לעבור את הארמ' בשביעית וכדמך ל'אתזמר
 ש'לא לעבור אילך בשביעית את ספ'יח קצי ל'אתקצר ש'לא לק'בור
 ספ'יחי שביעית כדרך שקוצרין בשאר השנים ואת ענבי כז' ל'אתבצר
 ש'לא ל'אסוף פירות אילך בשביע' כדרך שאוספין בכל שנה ושנה ולב'מ
 ול'חיה כל'זמן אשהחיה אוכלת ממין זה שבשרה אתה אוכל ממין זה
 שבבית כלה בשדה חייב ל'בער מה שבבית אף החיה אוכלת אף הב'מ
 אוכלת וספרת לך מצות עשה לפ'וד שנים שבע שבע וולקדש שנת

משמים

ושתי מדינות לו מסורין לבית דין הגדול בלבר ולפי השבוע השמיני ^{והיבולות}
אחתה השנה שאחד הדבן הבית היא שנה ראשונה מן השבוע השמיני
והיא שאחד השמיני ורפי חשבון זה שנה זו שאנו עומדין בה שהיא שנת
המשותפת ליום ושמונה ושמונים ליציאה שהיא שנת און ושש מאות ורפי לש
טוהת וזה היא שנה שנייה מן השבוע הרביעי והיא שנת כג מן היובל שהיא
שש ועשרים יובלות אחר הדבן בית שני תהא שנה זו סוף לגלותינו והעבדות
שוקת תדונה תעבי שוקת ונאמ' בדאש השנה דברון תדונה מה תלו
בזבל בשוקת כך תלו בדאש השנה בשוקת בחדש השמיני גזרה שנה
שכל תדונה שבחדש השמיני לא יהיו לא בשוקת וכל והעבדות תעבידי
מלמד ששנותיה תעבי וקשונה לאחדיה והיא הנקראת תדונה ולמה
מעבדין שוקת ביום הכפור שליובל כדי להוציא העבדים בכל ארצם
תקעין בכל עיר ועיר מעיירות ארץ ישר ביום הכפור שליובל לכלי שניה
בזמן שכל יושביה עליה והוא שלא יהיו מעבדין שבט שבט לא כולל
בתקן ומשגלה שבט ראובן ושבט גר וחצי שבט מנש כמלו יבולות יובל
היא בזמן שהיובל נהג הוא נהג בין בארץ בין בחוצה לארץ ביר
בעני הבית בין שלא בעני הבית תשבנו איש אל אחיו המוכר שדהו
קודם היובל היא יוצאה בזבל וכי תמו ממכר לעמי מעות קונות דבר
תודה או קנה מיד עמי לו מטלטלין הנקנין מיד ליד במשיבה והיא
תקנת חכ' יצאו שטרות וקדקעות שאין גופן ממון והעבד הקטן לקדקעות
עמיתך לא הקדש אלתונו איש את אחיו זו אונאת ממון וההונאה
שנות קנה מקח זה דיר הנייה פחות משתות נקנה מקח ואינו מהחזיר הונאה
יחד משתות בטרל מקח ימהדיר בלדמה ואלא תונו איש את עמי זו אונאת דבר

הפ' ל"ג
א' תל"ט
ל"ט

וידיעתם מה' כל דבר שהיה מסור ללב פהמו נמו ויראתם מאלהיך אני יקני
כל היצו עק מאונאת דבר נענה מיר והמור בר דבד שייד אתה מפללך גנות
להברי והיש כילא יהיה להגאל זה הגר שישתנו יודע חליא מור יש אבו
יטר שבט אלה בלי זה שיגה ידו ליל שיולה ומצבא עד שימצא דבר
שאינו מדיו בשעה שימכר בגוף שימכור שדות אחרות כדי שיגא אונלו
הטרה יתן שומעין לו כדי גאלתו או יגאל את כולה או יציה את כולה
אבל מקנתה לילא יגאל בית מושב עיר חומה דף בית עדי חומה סינה
מהגה לא בארץ ומשום ישוב ארץ פאנה לקרייה עד שנה תחיימה להגיא
חדש העבור אשר לילא חומה בית וקרי אשר לילא חומה לילמוד שחתם
היה הבית בקיר החומה שנמצא דרי הוא בכלל ביתי עיר
חומה במי קל וחומה היא יושבת אמי לפנה נגלה פליס הפ דאמין
פי חכם בתי עיר חומה ועדה מגדש עיריהם לילא ימכר הרי למגדש הו
גלאקה וראע וגא אפקל אן קו לא ימכר שלילא ישונה מגדש ועיר ועיר
למגדש ופי ימוך אחיר והה דקת בו זו מצות צדקה תן לה דבר שית
דק בו וחי עמך בזמן שאתה חיה אתה מצווה להחיותו ובזמן שאתה
עני במותו אז פחות ממנו יתן אתה מצווה עלין אלהיך מאתו נשות
איהיה הוא נשך ואיהיה הוא תרבות נשך בנקה ותדבית בקידוה וידעת
מה' הוא כל דבר שהיה מסור ללב נאמו בו ויראת מה' והו אן יהיה עיר
צאחבה ארי אחת אג ליה פיענייה פיענייה לילא קל ויראת מה' אני
לילא את הוינא אתכם אני הוא שבחנתו במצד בף טפה שלבבור לילא
שיאנה שלבבור אני עתיד להפרע ממי שתולה מצותיו בגו ומלוה אודע
ברבית לילא לילא פך תלה הכת יציאת מנה גבי רבית ופי ימוך אחיר ונח ל

דוד המלך עבדו לא יעבד בו עבד לו לא יעבד בו עבד כנעני
קטן לא יעבד אחריו בלי כטה ורוא יטול לתוכו בליס למרחץ בליטה בסע
בבד בטכיר כתושב עבד עבדי נחשב ואינו עושה לרבו ולא מלאכות
שהטכיר עושה אותך וכבר ביארנו שהתושב שכיר עולם והשכיר שנו
שנים ואם בא היזבל והוא בעבודתו ויצא ואקח אתן לו לא אדבע שנים
או פחות שש עד שנת היבול ויצא מעמ' הוא ובניו עמו וכי יעלה על
דעתך שדב' לוקח אשתו ובניו לא שדבו חייב במחצותיהן אר
משעודהו לפי שאסור לקרות לו עבד ואר' אחד אבותיו ישוב שוא
יאמ' רבו הדאילויש לו אהדה אקח ממנו גד עוף כסף ואינו נותן לו כולם
באישוב אר' אהד' אר' אר' אהדה אבותיו שהורישו לו ביד הקנה כי
עבדי הם כו' עלתנא שיהיו לי עבדים הויכא אהב מארץ מצר' לפיכך
לא ימכ ממכרת עבד' אה עבד כנעני אה' חכ' כל הקונה עבד כאל קנה ארון
לעצמו לא ימכ ממכ' עבד' שד' א' עשה בזה סמט' אר' עמודים כל אבן
הרקח זהו אה' לא יבאע עבד עבדי קי מוצע בש' לרקיק וינאד א' עליה ויבא
עליה למשתריץ לא בוגה גמיר ויציאנה ופי' צמץ הרי אהרה לגונב כעש
ומכרו לא תרדה בזכ' שלי אה' אה' החם ר' את הכוס הזה והוא אה'
צדק' ר' ומה אס' בד' קל' שהיא ההמת הכוס אה' חכ' שהיא עבודת פדק'
חד וחומ' למעבד' צד' חמוד' ויר' את מט' זה רבד שהוא מסור לל' וגם
מבני החוש' מותר לקנות גד תושב כנעני אה' הולירו בארץ ויבא
נודרו בינינו נוהגין בהן מנהג עבדות והתנחלתם אתם מבאן שאין יבא
בזבל' לפיכך בהם תעבדו בלהמשחר עבדו עבד' עשה רבת לעולם בה
תעבדו ואינו משחררו לא צד' אש' איברים ונמכר לגמיתושב עמך

זה המזכיר ענינו לגר תושב או לעקד משפחת גר זה המזכיר ענינו
 לענין וחשב עם קנהו זה ויגזאל ליל ידנו בפרך לעניןך אבל אם העבירו
 בתוך ביתו איך אתה מצווה יעני אנה נכבד עליה לגוי ארצה העבירו
 בפרך לענינו אחי בגיר הצרתנא עליה יגב אף נכבד ומצבה
 לא תקימו לכם מצבה שאסרה תורה הוצאת בנין כמו האבסדרה יאספו
 שם עובדי ע"ז ויציחו עליו עבודתם הרי זה אסור לעשות כבנין הדרה
 ואסור לעבוד שבת י"י והבן משפית היא שחוקקין עליה עבדנה
 ומשתחיים עליה לפיכך אסור להשתחות על אבן או ליהי כרי עליה
 נעבוד את י"י כעבודתם ואסור להשתחות על אבנים מפותלות שב
 ארצנו בארצכם בארצכם אף אתם משתחיים על האבנים אבל
 אם על האבנים במקדש או לעל הרהלגארה משכרפה
 אכליכם יסגורן עליה אף את שבתתי תשמחו לסבב
 דבר ע"ז ולשבת פ"י אכר הרהל שרשה דלך מן סבב אף
 יר לע"ז לריה יצן אף קרה הגשטור מן הרהל מצוה פ"כרה אף
 נה בשלמנות ולו אנה מע עובדי ע"ז וקו ומקדשי תיראו
 לי למקדש ונקק הנאך ללסגור מהלמה יעמלו עובדי ע"ז
 אלו מקדשי תיראו והרהל מצות עשה ליראה מן המקדש
 פ"י שדה הרהל למצוה קאלו וליא מן המקדש אתה ידא ליה
 דיאתו ומן גמלת ידאתו כמזה קלליה יכנס אדם להר הבית
 ולו ובאפגרתו ודקיקה מקל והומר וכדלך איצ מן באן
 ישלם יזל קאים ולו ליה לכהנים פ"י וקת לעבודה יכוננו
 לעמו לערת בשם י"י וקלו אף ישיבה בעזרה ארליה

למלכי בית דוד בלבד שנ ובא המלך דוד וישב לפני יי וקבל למה השמך
שמדת עבת לעז ללמדך שכל המבנה את המועדות כאלו ניטפול לל

ותמה בעץ למענני למקדוה מן כור

לעולם פי פדעת בהר סיני בעזרת שר

בה נבחר פי פדעת הם בחקתי

אם בחקתי תלכו הרי אתם את אעתיק את לחקים וכן לא נתאול פיה אול

נהדרד אחד מדתיו שלה קבה לא נקוד לגזרת הכות היא ונתתי גשמים בעתם

אמ' חב היזה הוא עתם בארץ ישל לילי שבתות ולילי כביעותי ושמך הגשמים

בארץ של משהנה עטר במרח שון שואליך גבורת גשמים ויובדון ימיא דל

גשמים לי הרי לקח מן סבב עולי גדלים ללא פיהם יקטע למער ותנמל

לאנהאר פוך רלך שבב בעל אנה בשנה יחדת וחלב לאת עבד הארצכם

ואת חרב של שלים מכלל שראייה המולהמה צדה וזה יארע וישיה בן

אמון בשעלה פדעה נכו דרש וחרב לא תעבד בארצכם ואעלה חרב

של שלים וליא שחלב אורים ותמים וכיון ש דוה המותים ב

עליו מינא שפתי דובבות יהיה אומר ירדק יי שי פיהו מריתי מינא

ירמיה דוח אפרמו משיה יי דימה ימיה שהיה המלך המשיה מרתי

להם עבדים על מנת כן הרעאתי אתכם מארץ מצר על מנת שתאבדו עוב

חצוה יי הולך אתכם חופ מיות מלמד שכל אחר ואחד מאנשי דוד המדברו

בשתי דומות של ארם הר אשון מעני רלך אן אנשי דוד המדבר כאנו אב

מן ארם הר אשון מדתיך וקן מוטות עלכם שבה עול מעג בלמועית והי

אגריאלי לישב תעמל פילאענאר פתעוב האמלהא ואם בחקתי יי

אנו במרתי וקתי תמיאסו שהטת דקרה המיא ינפיץ מן אצנחה לא

בגדיים בגד שיאמר פידות לו עלי בבבזר הרי הן מוזהרין לפי שאין קדוש
הן בימי חרם הן לוי לא בבבזר מנן לכל הקדש שנן בבהמה וחרם בהמה נמנן
זה בעלמם שפודיהו בשיוויז ומוסק הוה... אף כל חרם הרי לחרם החרם
חרם סתם והוה אף יקול הרי זה חרם פקדו הוה לרבהנים שנן כשרה החרם לכהן
לוי יתרה והוה קול לוי ימכר וליא יגאל ואף קול זה חרם לשמים יש לו פריץ והוה
לברק הבית כל חרם אשר יחרם מן החרם לוי יתרה זה שנגמל דינו בבית
דין למיתה ואמר אחד עקב זה עלי אף לו עקב שכבר מתהוה שנן מחר
אמות וכל מעשר החרץ זה מעשר שני וחרם גאל יגאל התורה מעשר שני
מוסק חומש וכל מעשר בקד ובאף הרי מעשר בהמה והוה לבער לוי
כל אשר יעבר תחת השמש כיצד מעשר יש מעשר בהמה מבעט לדין ומנח
שבט עלי הדין ומוציאן אחד אחד והעשירי דוש מן בסקדא העשירי
היה קדש צריך שיקרא לו שם מעשר לוי יגאל במעשר הזה אומל לוי
יגאל אצו נמכר לוי וליא שחוט לוי תמים וליא בעל מום קלתי שלמען
לוי יחליטנו וליא ימיד אותו מכרר קלו מעשר בכלל היה ולמה יצא להקטע
אלי מה מעשר קדש מזבח לוי ימירנו וחרם המיר לוקה וחרם המיר
בשאר קדשים הוה לוקה קלו לוי יחליטנו במעות וליא ימיד אותו בבבזר
במותו וזה הליאו אע"פ שאין בו מעשה לוקה עליו לפי שבא בטע לואן
אלה המצות כו בהר סיני קד הערמותך אן שתכרין בשלש עה ורפך
גמיע שלמל ושתעריך בה נסבות לי סיני לשתכב ושתאבד ושתאבד לשתכס
לנארה ונבהה מן אמר ה' זה למסדמה לוי הוה ולמותה ללוצרה ל
גסמהנייה ולערכים ובהר סיני ושהקדישות ולבבזר ולמעשר הוה מן הרי
למעני קלו סיא לפריישות נרדים יקול אף אבד אג הרי לאבזר מן סדל

לְאַחַד מֵאֵלֶּיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה וְהוּא שֶׁלֹּא תִּשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֹהִים אֲחֵרִים וְשֶׁלֹּא תִּשְׁתַּחֲוֶה
בְּמִזְבֵּחַ זָרִים כִּי אֵלֹהִים אֶחָד הוּא וְשֶׁלֹּא תִּשְׁתַּחֲוֶה לְשׂוֹרֵךְ
וְשֶׁלֹּא תִּשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֹהִים אֲחֵרִים

וְהַמִּזְבֵּחַ בְּעֵץ לְמַעַן תִּשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה מִן הַיַּם
לְעֵלֶיךָ כִּי קָדְשָׁה אֵם בְּחַקְתִּי בְּעֵד שׂוֹרֵךְ
כִּי הוּא הַמִּזְבֵּחַ בְּהַיִּים בְּעֵד אֵלֹהִים
הַגֵּוֹת וְהַמִּזְבֵּחַ הַגֵּוֹת בְּחַקְתִּי
בְּחַמּוֹשׁ הַקְּקָדִים בְּעֵד שֶׁהַכֹּהֵן לֹא מוֹדִים

בְּמִזְבֵּחַ סֵינִי בְּהַהֲלֵךְ מִדֶּבֶר רִמּוֹת פְּרִישׁ לֶךְ בְּמִזְבֵּחַ זֶה הַמִּזְבֵּחַ וְהַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה
הַיּוֹם הַחֲדָשׁ הַזֶּה לֶךְ שֶׁהַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה מִצֵּי הַדְּגָלִים שֶׁהוּא מִדִּבְעֵי מִדְּבַע
מִדְּלֹת חֲשֵׁבֶךָ הַמִּזְבֵּחַ זֶה שֶׁיִּפְּוֶה הַמִּזְבֵּחַ וְהַמִּזְבֵּחַ בְּדִקְדוּקָה יִפְּוֶה
לְמִשְׁפַּחְתְּךָ לְבֵית אֲבוֹתֶיךָ מִשְׁפַּחַת אֲבֹתֶיךָ מִשְׁפַּחַת וְאֵין מִשְׁפַּחַת
אֲחֵרָה מִשְׁפַּחַת לְגִלְגָּלִית לְאֲבוֹתֶיךָ לֵאמֹר עֲבָדָה אֵין לֵאמֹר אֲשַׁכְּחָן
יִשְׂרָאֵל מִן אֲבוֹתָי לֵאמֹר מִיָּמֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֵין יִשְׂרָאֵל בְּלֹא אֲחֵר מִנְהֶם
שֶׁיִּתְעַד תִּתְּנֶנּוּ לְאֲשֵׁרָה כִּי הוּא הַמִּזְבֵּחַ לְגִלְגָּלִית אֵין אֲבוֹתֶיךָ בְּרִי
וְאֵחֵר שֶׁיִּפְּוֶה כִּי אֵלֹהִים מִדְּבַר בְּכִל מִדָּה כִּי אֵלֹהִים אֶחָד וְתִתְּנֶנּוּ תִתְּנֶנּוּ
לְאֲשֵׁרָה קְדוֹשׁ הַעֲרָה הוֹדִיתִי לְאֲשֵׁרָה אֲבוֹתֶיךָ לְגִלְגָּלִית שֶׁלֹּא תִּשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֹהִים אֲחֵרִים
לְהֵם נְשִׂאִים כֹּת קְרִיָּה וְלֶךְ שֶׁהַשְׁתַּחֲוֶה עֲבָדָה הַגְּבִיָּה הַקְּבִיָּה וְעַד
קָרַח קְרִיָּה לֶךְ שֶׁהַגְּבִיָּה עֲבָדָה חֲסֵד הַקְּבִיָּה קֵלֶךְ בְּנֵי שְׂמֵעוֹן
פְּקוּדֵי קִדְּוָה מִשֶּׁהָ אֲמַר מִן עַד יִשְׂרָאֵל אֲמִי שְׂבַע שְׂמֵעוֹן פְּתַכְּבוֹרֵי יִשְׂרָאֵל
עַד הַיּוֹם בְּאֲפֻסָּהֶם לֵי מִשֶּׁהָ לְבַנְיָמִן לְמַעַן כִּי תִתְּנֶנּוּ בְּבִגְדֵי
מִגְּדָן לְמִזְבֵּחַ מִן סִבְבֵי אֵין קְבוּרָתוֹ שֶׁלֹּא תִשְׁתַּחֲוֶה בְּחַרְוֵן שֶׁלֹּא תִתְּנֶנּוּ לְאֵלֹהִים אֲחֵרִים

יְהוָה עָלֵינוּ הַחַדְרָה וְהוּא מֵאָה קָלוּ וְיִתְקַבֵּל בְּקִרְבְּנוֹתָיִם יְהוָה בְּנֵי בְּקִרְבְּנוֹתָיִם
לְמַעַן כִּי תִּזְכְּרוּ בְּעִתְּכֶם כִּי כָּל מוֹלְדֵי מֵן לֹא עָרְמוּ מֵן סָבָב מֵאָה קָלוּ וְהוּא
אֲבוֹתֵינוּ הַחַדְרָה לִּם תָּךְ עָלֵינוּ שְׁלֹשָׁה אֲבוֹתֵינוּ וְהוּא קָלוּ בְּעִתְּכֶם לְבָנוֹת יְהוָה
וְגוֹנֵי וַיִּצְרֵם וַיִּשְׁלַח יְהוָה שְׁלֹשָׁה אֲבוֹתֵינוּ בְּעִתְּכֶם וְגוֹנֵי שְׁלֹשָׁה אֲבוֹתֵינוּ
בְּנֵי דָה עָלֵינוּ וַיִּצְרֵם שְׁלֹשָׁה אֲבוֹתֵינוּ בְּעִתְּכֶם וַיִּשְׁלַח שְׁלֹשָׁה אֲבוֹתֵינוּ
רַעֲיָה תַחַת רַעֲיָה וְהוּא קָלוּ בְּנֵי בְּעִתְּכֶם חֲלָם יְהוָה לְבָנוֹת בְּעִתְּכֶם מוֹלְדֵי בְּעִתְּכֶם לְעַ
בְּעִתְּכֶם לְמַעַן שְׁלֹשָׁה אֲבוֹתֵינוּ אֲנִי תַקֵּד מַעַשֵׁה וְהוּא בְּעִתְּכֶם עָלֵינוּ לְעַ
שְׁלֹשָׁה הֵי מֵן הַמִּבְּרָךְ אֲךָ אֵת מוֹלְדֵי לְוִי אֲךָ לְמַעַן מִבְּרָךְ עֲשִׂים אֲמִי
מִבְּרָךְ חֲרָשׁ תַּאֲבָרֵךְ לְבָנוֹת יִשְׂרָאֵל לְמַעַן שְׁלֹשָׁה אֲבוֹתֵינוּ אֲנִי שְׁלֹשָׁה אֲבוֹתֵינוּ
אֲנִי שְׁלֹשָׁה אֲבוֹתֵינוּ יְעֲנֵי שְׁלֹשָׁה אֲבוֹתֵינוּ מִבְּרָכָה יְבוֹנוֹ נְשִׂיָאִים וְהוּא אֲךָ אֲךָ
שְׁבָב לְוִי לִם יָךְ לְהַם נְשִׂיָא מִעֲלֵים לְהַם כְּרַמְתָּהֶם מִבְּרָכָה תַּבְּרָךְ לְבָנוֹת
אֲהַר לְכַרְמָה רַעֲיָה וְכַרְמָה הַחַדְרָה אֲוֹלָהֵם כַּהֵן גְּדוּל וְכַרְמָה לְסַגְן וְכַרְמָה
אֲמַרְכָּנוֹ וְכַרְמָה רַעֲיָה וְכַרְמָה גְּדוּל וְהוּא אֲךָ אֲךָ אֲךָ אֲךָ אֲךָ אֲךָ אֲךָ אֲךָ אֲךָ
לִם הוּא מִדְּרַעֲיָה עָלֵינוּ יְגוֹד יַעֲבֹד בְּמִדְרַעֲיָה וְהוּא עֲבָד תְּהֵוּ חַיִּים מִיָּתֵם בְּרָי
שְׁמִים יְהוָה עֲבָד שְׁמֵנוֹ אֲהַרְרָה לְהַם שְׁמֵנוֹ תְּלֵי לְהַם יְהוָה לְבָנוֹת
וְהוּא בְּרָי לְנֶךְ כִּי הַרְיָ לְמַעַן וְהוּא קָלוּ וְהוּא יְהוָה בְּעִתְּכֶם עָלֵינוּ לְשִׁמְרָה חַנּוּן
לְמִזְוָה וְלְעַבְדוּת לְוִי הַחַדְרָה חַיִּים עָלֵינוּ מִיָּתֵם חַדְרָה וְהוּא חַדְרָה וְנִסְוֹן הַחַדְרָה
וְנִסְוֹן הַחַדְרָה וְשְׁמֵנוֹ הַחַדְרָה אֵת מִשְׁכַּן הַחַדְרָה לְעַם לְוִיָּם לְהַרְמָה
מֵעַ לְכַהֲנִים מֵן בְּאֵרֶג לְמִדְרַעֲיָה כְּמִי יְבָרַךְ כִּי קָלוּ וְשְׁמֵנוֹ אֵת מִשְׁכַּן אֲהַרְמָה
בְּאֵן עָלֵינוּ לְמִדְרַעֲיָה חַדְרָה וְהוּא יָךְ תְּלֵי בְּאֵרֶג לְוִיָּם מֵן בְּאֵרֶג וְלְכַהֲנִים מֵן
אֲבוֹתֵינוּ וְכַרְמָה בְּרָי מִשְׁמֵר רַעֲיָה תְּרַתִּים שְׁמֵנוֹ הַחַדְרָה וְהוּא חַדְרָה אֲהַרְמָה
הַחַדְרָה תַּבְּרָךְ אֲהַרְמָה וְשְׁמֵנוֹ לְמִשְׁמֵר בְּאֵרֶג מִקְדָּשָׁה לְוִיָּם בְּאֵרֶג כִּי עֲבָד

דוד מאל ששמרת יהודיע יהודים וכסאן להם פי למקדש כד נראה ממלוות
בגדי כהונה ועלי בזה כל שאתה מכתוב אסם דאש המושמר פארי קתמת
משמדות אבד שחזהא עלי אסם תוך למשמדות לקרימה איש עליו
באתת כסאן להם לעלות מות אסם למחוך ככסאן לכל רגל עלים ומחזוב
עליה אסם רגל לרגל ככסאן מכות על עלי עולם דאובן רוד אים ומכות
עלי עלי יהודה אורה ועלי עלי אקדים שור ועלי עלי דך נחש והרה
לרגלים באתת פי למרבר קרפ לוי דחילהם שבה חרותם ונאמי פי לבלאו
לני ירה ככסאן פי בער פי ומקדמם יהודה וטמאס דך געולה יזן לאנים
שגבאן אז ארי כרגו מע מחוך געול לשהדב סמעהם הרה גיה עליהם
ולא תלדות עמה ומשה אה הנדיר הששה רימר כלו הנדיר שניה כל
מקום שהיא מזכיר מיתה שוב בעאה הוא מזכיר עונם ללמדך שאין להם
עון לא זה והחננים הניב החיב קרימה ידילן פתח המושכן כהן פי למשרק
וכרסך פתח העדה כסאן פי למרדה ואיני בתי כנסיות תך אבוא אבהא לי לי
מסדה הקרב את מציה לוי באנו לכהנים פי למרבר קריל פלרסך אח
האגו פי לויים יעמונהם בלמזור לוי יים הי עבאדה מתל לחר אסה
והפניל לחנני וחמול למשכן ואראניה וקלנהנים נהנים מרתין נתונם לוי
נתונם ראה וקל והדר הקרב ימות לוי שעבד עבדת כהן חייב מיתה בידי שמ
ואן עבדו עליהם קרה בהונה וקתלנה מיבא ואני הנכה לקחת את הלויים
פי וקת מאת קלמה מי לויי אלה יזן אמן לבבורים יאספי לויי מלם יאספו
אליו גיד בני לוי וכאנה לכהונה פי לקדים ולבבורים עליונות לכהונה
מן לבבורים ואענות שבני לוי והקון בעת ההוא הבדיל לויי את שבני
הלוי פקד את בני לוי ככסאן הלוים שלשה גרסון וקתת ומרדי

כְּבֹדָהּ בְּנֵי שָׁן גְּדוּלַת שֵׁן הַחַמּוֹל לְיִצְחָק וְלִמְנוּחָם וְסִתְמוֹת לְמַעֲבָן
וְדִמְיוֹ לְמַעֲבָן וְהוּא שְׁלֵמֵי יִשְׁמֵהוּ הַלְעִים וְכֹדֶמָה בְּנֵי קִהְתָּ גְבוּב לְמַעֲבָן
וְהַמְדִּיחִם ה' אֲחֵנִי וְהוּא לְאַרְוֶן וְלִשְׁוֹתָ וְלִמְנוּחָהּ וְלִמְנוּחָהּ וְלִמְנוּחָהּ
הַקְּפֹרֶת וְאֲחֵנִי מִתּוֹל לְמִגְדָּל וְלִבְנֵי וְלִמְנוּחָהּ וְלִמְנוּחָהּ וְכֹדֶמָה
בְּנֵי מִרְדֵי שְׁמֵלִים שְׁבָן וְהַמְדִּיחִם לְקִרְיָם וְלִבְנֵי וְלִמְנוּחָהּ וְלִמְנוּחָהּ
וְכֹדֶמָה מִטָּה וְזֶה וְכֹדֶמָה לְמַעֲבָן וְחַפְזָה בְּהַבְלֵם שְׁבָן וְחַפְזָה שְׁבָן
הַמַּעַל וְקִפְרוֹת הַסֵּם וְשִׁמּוֹן הַמֵּאֹר וְהוּא הַתְּהִלִּים בְּהַבְלֵם עֲדָה שְׁלֵמֵי
כֹּדֶם וְשֵׁן וְכֹדֶם עֲדָה לְבִבְרוּיָם כֹּדֶם וְשֵׁן וְשֵׁן וְלִמְנוּחָהּ כֹּדֶם כֹּדֶם
יִכְטֹר בְּלִבָּא אֶן יִכְוֹן לְבִבְרוּיָם שִׁמּוֹן וְלִבְרוּיָם וְלִבְרוּיָם לֹא כֹדֶם
קָשָׁה אֶן לְבִבְרוּיָם דְּאֵדוֹן רֵעֵה וְהוּא מִשְׁכָּל וְקָדֶם לְשֵׁן אֶן הוֹדִי לֵג מִמֵּה
לִי דְאֵדוֹן לִבְרוּיָם עֲדָה כֹּדֶם בְּבִבְרוּיָם וְלִבְרוּיָם בְּבִבְרוּיָם כֹּדֶם
דְּאֵדוֹן לְבִבְרוּיָם עֲדָה לִבְרוּיָם שְׁלֵמֵי וְשִׁבְעִים וְמִמֵּה וְלִקְהֵל הַמַּעֲשֵׂה
הַמַּעַל שְׁקִלִים וְכִינֹר עֲשׂוֹ כֹתָבוֹ קְתִילָה בְּמִכָּה הַבְּבִרוּיָם וְכֹת בְּהַבְלֵם
קְרִיָה בֶן לִי וְהַבְּרוּיָם מִמֵּה וְשִׁבְעִים כִּי רֹת וְכֹתָבוֹ עֲלֵיהֶן הַמַּעֲשֵׂה
שְׁקִלִים הַמַּעֲשֵׂה שְׁקִלִים וְהַבְּרוּיָם הַכֹּל בְּבִבְרוּיָם וְכֹתָבוֹ הַבְּבִרוּיָם וְהַבְּבִרוּיָם יִרְיֵהן
לְהַבְלֵם הַבְּרוּיָם כֹּדֶם שֵׁן כֹּתָבוֹ עֲלֵיהֶן כֹּתָבוֹ עֲלֵיהֶן כֹּתָבוֹ עֲלֵיהֶן כֹּתָבוֹ עֲלֵיהֶן
קֹדֶם אֶת בְּבִבְרוּיָם בְּהַמַּעֲשֵׂה סְלֵמֵי וְנֹתָמָן לִבְהֵן וְהוּא הִי מִמֵּה הַבְּרוּיָם
שְׁלֵמֵי וְהוּא קֹדֶם בְּבִבְרוּיָם בְּנִי תִתָּן לִי וְקָשָׁה אֶת קְתִילָה תְּכַרְכְּבֵהּ בְּבִבְרוּיָם
נִשְׁמַת אֶת אֶשׁ בְּבִבְרוּיָם מִבְּנֵי שְׁלֵמֵי שְׁנֵה וְעַד בֶּן הַמַּעֲשֵׂה וְקָשָׁה אֶת אֶשׁ
לִבְרוּיָם וְהוּא קֹדֶם בְּבִבְרוּיָם הַמַּעֲשֵׂה שְׁבָן לְהַבְלֵם וְהוּא לְהַבְלֵם
בְּהַבְלֵם אֲחֵנִי לְמִקְדָּשׁ וְהוּא בְּבִבְרוּיָם הַשְּׂרָרָה וְהוּא לִי בְּהַבְלֵם לְמַעֲבָן
וְכֹתָבוֹ אֶת אֲחֵנִי הַקְּפֹרֶת וְהוּא לְבִבְרוּיָם הִי יִי וְהוּא לְבִבְרוּיָם לְמִקְדָּשׁ

פ' למשכן והי בגדי הערד למרבוהה פ' ינעב למשכן והי שנת את המזבח
 ופרשו עליו בגד אדמון וקדקל הש המד ותקדד על המזבח וקדקל המזבח
 אן כהן פ' וסט למזבח שי שכל להתחזה כהן יגדעון לנאג על ידך להתחזה
 ויפוק עליה שי מן אגאני למקדש והוקו כופץ עליה תסבת ובעד ר' ע'ך
 ג'זזה בבגד אדמון ור' יגו אל הקדש ומתו יבולתם נגעו יהו היינץ
 ת' יאך אל כלי הקדש משום עבודה הם חייבין והענין חייבין משום תביעה
 והי' למחרם עלי לר'ים והאגב עליה מיתה והו אן ר'א יתבאר לר'ים שגל
 מן אשגל לכהנים מתו ונגזיה למאני לר' הי מן עבודת הכהנים ולר' לית
 לר'ים מע לר'ים כמי קל אל בקשד יהושע בן חנניה לסייע את ל' יוחנן בן
 גדגדה אמ' לו חזור להתחייך שבבד אתה מתחייב בנסשך שיאני מן השו'
 ערים והתה מן המשורדים קבל לר' יתבאר לר' למקדש גד שגלה ללאך ביה
 חייב מיתה בדי שימים והו מאה קס ושמו אתם איש איש על עבדו ואל
 משאו ור'א יבאו לר'אות בבלע ולו לא בני קהת לא יבואו לאוואני מכ'
 שופה וקת שרחיל פ' עינאום לכהנים בתג'יה לבר'ים ור'אך חייבין עליו מיתה

ונתת בעץ למעאני למקדוה מן כור *
 ל'ר'ים פ' פ' שות במרבר סיני בע' שר *
 ד'ה נבתדי פ' פ' שות נשיא *

נשא את ראש בני גרש כלהרה למעראדמן סבב למשמרות לר' מ' ש' *
 חילק אותן משמרות משמרות וביין שבא דוד המלך ושמואל החוזה תאנו
 אותם ב' משמרות הכהנים עשרים וארבעה משמרות והל'ים עשרים
 וארבעה ונתנו עליהן מחוברים וקראו לכל המשמרות בשם הממונה שעליו
 יהירע יהיריב והמשמר שותחת יר נאמ' יקרא משמרת יהיריב

וכך שאת כל המשמרות ביד חלונות היו במקדש ובהן בגדי כהונה ועל כל
הדלי בהוב שם המזונה וכל משמר שישמור קורא אתו בשם המזונה
ואתו לראות מיהתו וילבשו המזחלכות כל משמר מחדלנו ששמו בות עליה
איש איש על עבדו ואלמוז ור' לא ללויים מע בעניהם בעד לית יתבאולו אשגו
בעניהם בעד במי מתלפי ל יהושע ור' יוחנן ינו את בני ישראל קד אעלהוק
אן כל מצוה פיהת לשמור מסוד לבית דין והם יאמרו ישו בעתלהת יקולעיהת
לשור נואה מתלשמן לר' לשמור ומתל לקרנות לראמה נישלהו
מן המזנה זה מהנה שבינה והי לעדה ומת יליהת קל וישלהו מן המז
זו מצות עשה ומז בלי תעב שנ וליה ינו את מחכ' והו אן לית יבנס עמא
לעדה פבאן למצורע יבא חוץ לשלש מחנות קל כל מצורע וכל לב וכל
פמא לתעש' ור' מהנה ג' מאר' והו ק' שדהו מן המז' את מחוץ למחנ
ת שדהוים ור' ינו את מחנ' קל מצורע יבא חוץ לשלש מחנות מחנה
שבינה לר' בנגרו העדה ומחנה לר' בנגרו הר הבית ומחנ ישראל
לר' בנגרו ירוז וכל מדינה עליה אסוד הי בנגר מחנה ישראל ומן שבב ר' לר'
באנו למצורעים פתח שער שמר' והזב ין חוץ לשלש מחנות אתרא
למצורעים ולצוות מה ק' יד בדר הר הבית וצימא מת יכל הר הבית אתר'
וקת מה יזו מי ברה על פמא מת באנו יזו עליהת ומרס אכרמה חוץ לשלש
מחנות ועצמות יוסק עמו קלו עמו במחנה לר' איש אזו אשה כי יעשו מכל
חטאת האדם קלו מכל חטאת האדם ממה שבימי לבין חברו על הגנבות
ועל הגזלות ועל לשון הרע למעל מעל לרבות הנשבע בשם לשיקר
והשמה הנקט ההוא לרבות כל חיובי מיהות בית דין שיתורו יכול אק' ^{הנהר}
על פי דומדק שנו השמה הנקט ההוא ומה יזו יוד עין שרית חטאן אינן צריכין
להתודות

כי יעשו לרבות מינות עשה' ומנ' שמתורף' אצל שאין שם קרבן של רב
אלבט ישר' והתודו' ומנ' אה' בגלות שנ' התודו' את עונם ואת עון אבותם'
זה ורדי' בדי' קט' מוחות שלי' ידע להתודות מלמד' אתו שיאמר תהא
מיתתי פקדה על כל עונתי ורדי' זה מינות עשה' וכאמ' קחו פחכם רב' זה
איש שהרא' ידע לרבר' בדי' איש שהרא' ידע להתודות בדי' והש
את אשמו' זה אשם גדול' חלה הוי' רב' רב' מפי גדל הגר שנ' ואת ארץ
לאיש גאל' זה הגר שאין לו ירש אבד' ישר' שבטי' לא בדי' גדל הגר שמת
לפי הוא כפי עשה הגדל' תשובה מחיי' הגדל' לכהנים והדי' הוא כהנים שנ'
האשם המושב ליי' לכהן מלבד אהל הכהן זה אשם גדול' וכד' תדומ' לכל
קדשי בני ישראל' קט' משך הכהן כלהקדשים ונתנ' לכהן' ואיש את קדשו
לו ידו' זה מעשר שני ונסע רבעי שהוא רבעו' ואלא שיא' שר' הי' ובעלים
מתל' תורה ושרמים ופסח ומעשר שני ונסע רבעי' איש איש ביתו אשתו'
כיון שמדדה באישה הראש' מדדה באישה השני' ומאיכיהו' אישה הראש'
זה הק' בה' כי תשטה אשתו' הדי' מעגה באן פי שלקדש וליס' הואמר עבדי'
קט' את' אדם מקנא לאשתו' לא אס' כן נכנסה בו רוח טהרה ומה הוא שבת'
ויקנאו למשה במחנה' מלמד שכל אחר קנא לאשתו עלי' משה' איש
איש פרט לאשת קט' אשתו פרט לאמנה' ומעלה' פרט לשומרת יבם'
ושבב איש אהה' פרט למי ששבב אותה קט' ובהמ' שכבת זרע' פרט
לצאת עליה דרך אישים' ונעלם מעיני אישה' פרט לאשת סומה' והוא
כמזאה' שיעור הצומ' והסתירה כדי' שייצלה ביצה טרוכה ונחתנה בלפס'
והמלו' גחונים בכדי' שיפשוטו ידו ויקח כפר מן הסל' שנ' כי בער' אתה חונק
כפר לחם' וער' את' בה' הא' יש בה ער' אינה שותה' והיא לא נתפשה'

קדצי להנוסה שחדי נתקשה קמח שעדיים מומאכל בהמה לפי שעשת
מעט בהמה לית צדק עליה שמן ולת יתק עליה לבנה מגיד שאם נתן שמן
או לבנה עבד בולאת פשה פשם ששומר על שחמו כך עבד על לבנתו
מנחת קבאות מנחה אחת לקדוש הרבה מנחת דבר שני ונוסרו כל
הנשים מדברת עוף מדברת אמה ואם אמה שיאמרו הלא בת קלו
היא ובתה במה מדברת עוף לפי שהיא אחרת אמר אמר אמר
לשעבר אמר להבא והעמדה הבה לפני יי בעזרת הנשים סמוך
לשעבר ניקמד מים קרשים שנתקדשו בכיור שייעורו חיי רוג בלוי
חרש שיהיה חרש ומן העקר אף יהיה בקרקע המזל לוקחין עקר
מקרקע העזרה מתחת הדפנה ושיעורו כדי שיעלה על כפי המים
והעמיד הבה את האשה והעמיד לית חגרת את האשה לית שתים
ופרע את ראש האשה מגלה שיערה וסותר מזחלקות ראשה ונתן על
כפיה פדט למי שאף לה בך או עקומה או יבשה מי המרים יטילו
לתוך המים רבד מר והשביע אתה הבה בלשון שהיא מכרת בה
ואמר אלהי אשה וליא חרשת ויתן איש בך את שכב מבלע אישן
שקדמה שכיבת בעל לשכיבת בעל להוציא ארוסה או נשואה שלא
בגדלה ואמרה האשה וליא ארמת אמר אמר למה שתי פעמיכ
אמן מאיש זה אמר מאיש אחר אמר נשואה אמר ארוסה
אמן לשעבר אמר להבא וכתב את האלות האלה בכתב קודם שנתקל
עליה השבועה פסולה שנ' והשביע וכתב הבה ואם בתבה ישר או בה
קם פסו האלה עליהסדר ואם לא פסו בספר זו מגלה שלעוד פיהוד
כמו ספר תורה בספר ברוך אחר וליא בשנים וכותב בלשון הקדש

ומחה שלא יהיו בדיו וקלוקלותום אלא כתב שיכור לה מחותן מגלת שמונה
שכתבה בלילה פסו' שני והשקה והקריב כשם שקרבן ביום כך כתיבת המגלה
ביום והשקיתנה ביום הקדים עקר לחים קסלי ותמעל מעל בתישה פרט
לשוגגת ונדחעה דרע' אשה הר' איה לולר' היא ששוחתה ושאתנה ראיה
לולר' איה שוחתה ואם טהורה היא ודרבה לילך נקבות תלר' דכרדים
היה רובה לילך בצער תלר' בריוח שנ' ונקתה ונדחעה דרע' הזכרים נק'
ראין דרע' ואין הנקבות נקראות דרע' אשר תשפיה פרט לקטנה תחת
קרבן לשוחתת יבם שאינה תחתיו אישה שתהיה כמותו והוא כמותה
אישה פרט לאשת קמץ ואשת אנדרג'נט שאינו איש ונק'ה האישה מעון
בזמן שהיא שמוקה מעון האשה ההוא תשא את עונה' ובזמן שאינו
מזוקה מעון אין המים בודקין את אשתו זה שבא ג' אה' אסורה אחר
שהגדיל' ומשדכו המכאסף בישול בטלה מגלת שוחה' באין פי מולך בות
שני מולך יסמא בן קמץ ובאין אסם אמה הילכ' קטן הולכי אמו עשתה
נבולה שלזהב ופרשת שוטה בתובה עליה' באנת ה'יה לטברה עליה נספ'
פרשת שוחה' איש כי יפליא לנדך נדיר איש כי יפליא במופלא הסמוך
לאיש הקדישו הקדש ונדדיו נדרים ודבר זה מדרבי תורה' ואידיה הוא מופלי
הסמוך לאיש זה בן ג' ע' ויום אחר וליה הביא שתי שערות ודו הי' את
עונת נדרים האמו בכל מקום נדיר להדיר' ואפלו אשה הגוים אף והם נזיות
שנ' רבר אל בני ישראל עבר שגדר בנדירות רבו כופה אתנו לשחות ולהטמא' וינו
מיסר לו שחם היסר לו יצא לחירות הנדירות בטע' הבית ושלח בטע' הבית
והנודר שלא בטע' הבית ^{הרי הוא} נדיר לעו' ומי שגדר בחוזה לארץ קונטן אתו
ומחייבין אתו לעלות לארץ ישר' ויעב שם עד שימות אתו עד שיבנה המקדש

האיש מריד את בנו קטן בנדיד ואת האשה מרדת את בנה ורמה הרמה
הנה שמואל ולי שהעבים לה אלהה שנ עשי הצוב בעיניך אסורי נה
רות המשה ענבים ונמחשים ויי' וחד צבים וזוג וכו' מצטרפות ונקח
על כל אחר ואחד בכזית והיא בדביעות והיא הקדוש בכזית פרה
והרבי ומי ענבים והסמור מותרת שנ מגען היא ואלו עץ חסובי שבר
תמים או גדוהות מותר לנדוד ושיבר זה ששומר פרו בתו הוא השמר
שולת ערבות י' חומק שמתערב ביי' אינו חייב עליה לא אחת שנ חומק
י' ואם אכל כזית מכל אסורי לוקה שתיים משום אתו אסור ומשום
לא יחלבו תעמ לה יעבר על ראשו אחד המגלה ואחד המותגלה
משגלה שערה אחת לוקה ובין שגלה בתעמ או בזוג בגון תעל דתם
תלש שערה אחת לוקה משרת ענבים הוא רגל שמתערב בו היא וטע
מו טעמי וממשו קרוש היה ערד היה ל' מכאן שכותם נדירות
שליש יום ארבעה נדיר עולם ושהן שמשון ושמואל ואבשלום
והיה ומותר לה לוקה בתעמ הנדיד אינו מנמא לתת ולא יבא באהלו
המות ואם נממא או בא באהלו המות לוקה בעת עשתאם ביי' בזרון
בין בשגגה וגלה ראש בחדו והיבן מגלה בעזרת הנשים בלשכת חסדיים
אינו מגלה עד שיהיה קתה העזרה קתוח שנ קתה אהל מועד לא שיגלה
כנגד הקתה שזה בדין מקדש הוא והימים הדיא יתרו עד שיהיו שני
ימים או יתר לתי כך מי שבממא ביום שנרד אינו נסתר מאשר חסא על
הנפש ומה נדיד שולת אסור על עמח לא היצא מן הגען כתמו בו מאשר
חפא על הנפש קלוחו למי שאסור על עמחו רכל הרבה וקלו קי גמאנא
רבי מנדיבא אמ' ל' ארי בשם ל' יצחק ל' דיין מה שאסרה עליך תורה

לא שאתה אומר עליך רבו אחרים וולקח הכסף את הזרוע בשוה
לך יכרם מגלמים הזה ושוק וידי יכרם מן הדי לאר הזרוע בשוה
והיא אחר מששים מן האר וזהה הזרוע מפדק שלא רבזה וער
כה ובגדו בדגל שוק והו לך וזהה גלוח מע מזכרת עם הדאש והרס
שלימך בן יעשה על תורת נהוד עלי קדר מה יוד איתם קללה און
בזורה און ישבך קרבנות מעלומה פמא יב עליה לא מן נטיה בה סוף ילנת
סחם נדידות פיקרב לקורבנות למד בורה פי אלו מן מה חרם עליו לנוד
אנה לא ישב עם שותי יי כמי קאל אומרף ליה לנדי לא סח סח לבורמא
לא חקרב כה תברכו פטר ברבת בהנים כה בלשף הקרש כה
בעמורה כה פנים בנגד פנים תברכו את בני ישראל מזכה על כל כהן
מיוחס לבדך את ישראל בכל העלה ותעלה תברכו בעשרה ובהנים מן המנין
וכל כהן שיאיו מבדך איו מהבדך אמור להם שלא יהיה המקרא
מהם אמור להם שאש שני בהנים און יער רשף לום יברכך ער
שיאמר להם שיהי צבוד בהנים ואחר כך אומ' יברכך לעסוק לאוה
ג כלמאת בנגד אבר יבח ויעי באמה יחול עלי אבר יבח ויעי יברך אתכם
ולעסוק לב' ה כלמאת בנגד המשה חומשי תורה באמה יחולמי שנתן לנו
חמש חומשי תורה יברך אתכם ולעסוק לב' ה כלמאת בנגד שבעה
דקיעים באמה מי ששבינתו בשבעה דקיעים יברך אתכם והי ס חרף
והו לך קלפי שלמה הנה מצותו של שלמה ששים גבורים סביב ריה
מגבורי ישראל כאן מבתוב עלי מצותו של שלמה ברבת בהנים ובאנו יבאנו
בשם המקורש והוא הנהגה מיוד הי ואו הי לך לית יקראת בחסב הגאה
לא בחסב למעני לאתכל מנה והו למעני לך ירל עלי ומזב וגזר לאתה

האברים
במזונה
פי יעאו
הזרוע
המקבה
יוק ולטון
ע בשלה
מאתים
ים ששים
ארבעה
אחפן
בעט פרו
תכרם מ
נזירות
לשה

יקול

דלילה חקיקתיה לית שך פיהא פוקתו ברשך מן וקת משה לי וקת שמעון
הצדיק והעסרו לנאס פיהדי לנאס פנקל לי אסם ארז מנה קלו מעמות
שמעון הצדיק בטלו אחיו הבהנים מלבדך בשם המעמדש פאסתעמלו
שם מן יב' הדעה יד לעלי תוב שלמה ארז מן לאור והו סר מן לי
פלים שלמה מתעלה בלעקל לפעלא והו ג' בלמאת יהוה אלהים אמת
סר הדעה לג' בלמאת נאפע גדא רמך עלמה והם באמו יבאדכך פיה
פלמא אעסרו פיה איב בתמוה ואתעמלו איב שם ארז מן הדי והו
מן מב' הדעה בערר אהיה אהיה והו בעיד לפהם לבתה חרופה ואתסזע
לפע' פיה והו ידל' דלילה ארז מן לאור והו איב מן עלם לעקל לפעלא
קלו מערב המשהיתן היו הבהנים מבריען את השם בנעמיות אחיהם
הבהנים ומן גלילה שם המפורש ואבראמה לית היו מלמדי אתו לבנהם
ותלמידיהם ההגונים לית אחת לשבע שנים תלמי עלמו בטורל לגרלות
ועסדת תוך לפעלא עלי לבחנים ובקו בהנ הגלות הריוניים לית תאמל
להם פיה לבדכה פדפע דלך לנאסם ואתעמלו לפנוי לדי הו מן מעני לדי
סיאה והו לך דלת נץ יוד וסמי ארני מן מעני אנה סייד לוגוד בלתי
ומחילה ומן הדי למעני יתביי אן בל' לך דלת נון יוד הו מנסוב לי למואך
לדי הו סייד לעלם לית פל' והו שרו שלעולם למד' כור פיה בעל' למואצ'ע
והו למסמא פיה רגתמא אישים והו למפוי עלי לנביי ואחי כון בדיבת
בהנים בגיר תרגום קלפית פסיד למשנה אן רלך מן סבב קו ישא יי
פנו ארזי וקד קל אשר לית ישא פנים פכאן צאהר ליתמר אנה מתמקן
תעסר דלך עלי אנה קלם פתרכה בגיר תרגום ושמיו את שמי על בני ישר
והבהנים מתכוונין לבדך את יל והקבה מברכך ואני אברכך שאף

הברכה תלויה בכהן לא במי שיצוה בה ויהי ביום ברות משה זה ראש
חדש ניסן שלשנה שנייה שש עגלת דב ארו אנשי אדם הרה לעלות
ליחמול עליהם אלהים אומני למקדש פקוד צב יקול אנה א מדדע צמי
קלאנקלוס ביר מהפך וקיר אנה א מלבשה לבתם עגב מנקוש ופוזן
המקרב ביום הדאשון נהשון געמינו בבי אלתקדמה היהודה פי בדי
שי לאק למלכות היהודה קערת כסא בן אחר לקדק בן לקעדות
ולכפות אן לקעדות יש להן שזלים זהב אן לו שזלים הקריב נתנול
בן צוער קל פיה הקריב את קרבנו ונתקדם ביום שני לאנה צאהב עלם
ולעם יתקדם פי כל תקדמה קלו תלמי חב ממזר קודם לכהן גדול
עם ארך זאת הנכות המזבח הרה לקרבנות כמות פדים ואלים מבטי
ושעירים לתליהם לכהנים ותריגהם פי צנעת לקרבנות קדבו הרה לאנווע
למכותה וקד אעלמתך אן הרה לקרבנות לרי ללנשיאים הי בעד
למלואים ואולה יום ראש חדש ניסן קרבן נהשון ובבא משה אר
אהל מועד ירל עלי אן משה פי וקת לנבוה יך ער ועומד לה באלים
ולא בתרומה ובאן משה מתוהל ולנבוה פינתרד פי אהל מועד לקבור
לפי לנבווי וישמע את הקול כני לפיץ אליהי לו אצל לי לנבו באקול
קל משה ידבר זה יענו בקול וקל לא אסיה וישמע את קול יי אלי
זה אעליא רתבה לתי תך מן למפיץ למפארק לי למסתפיץ לגטמאני
מרבד ולם יקול מרבד לאן למסתפיץ הו מן גוס למפיץ עלי גהת לי
עקר ולנינקל ולמעקול עלי מאת קלו הנא היודע הוה הידוע הוה הדע
ענמה פבאן לרי פאץ עלי משה וקבלה משה הו בעינה לק אבול
מקבול ומן חית לא תעיר פיה וליא תבליד מן גהת ראתה הו למפיץ

והו' שפיץ והו' למסתפיץ ר' אבהו א מתשאההה מן גהה ג'את ג'ה' שר'ה'ה'ה'
מ'ר'ב'ר' מעלה בערת מ'ב'ן שני ה'ב'ר' והו' אשדה מאפי' למעב'ן ר'ש'ר' ש'
מ'ב'ת'ן ור'י'ס' למ'פיץ ג'ס' ח'ת'י' י'ח'ו'י'ה' מ'ב'ת'ן' ו'ש'מ'י'ע'ה' ר'י'ס'ת' ב'ח'ת'ס'ה' ג'ס'
מ'י'ת'נ'י'ה' ב'ד'ל' א'ר'ר'א'ן' י'ת'צ'ר' ל'י' ל'נ'ב'י' י'נ'ב'י'ה' ע'ן' כ'מ'ל'א'ת' ח'ח'ת'נ'י'ה' פ'י'פ'י'ץ'
מ'ן' ר'ש'ר' למ'ב'ת'ן' מ'א' י'ב'מ'ר' ל'ק'ו'ה' ל'נ'ת'ק'ה' ת'ם' י'פ'י'ץ' מ'נ'ד'א' ע'ל'י' ל'ק'ו'ה' ל'מ'
ת'כ'י'ל'ה' מ'א' י'כ'מ'ל'ה' א' ע'ת'ד'ב' ה'י' א'י'צ' ס'י'א'ס'א'ת' ו'ר'י'א'נ'ב'א'ת' ח'ח'ת'נ'י'ה' ג'ה'ה'
ל'נ'ת'ו'ס' ל'נ'ת'ק'ה' ע'ל'י' י'ד' מ'ו'י'נ'ל'ה' א' מ'ב'ן' ש'נ'י' ה'ב'ר' ק'ד' א'ע'ל'מ'ת'ך' א'ן' ל'
ב'ר'ב'ן' ר'ל'ה' ע'ל'י' ו'ג'ו'ד' ל'מ'ר'א'י'ב'ה' פ'י'ך' ק'ו' מ'ב'ן' ש'נ'י' ה'ב'ר'ב' מ'ן' ב'ין' ל'מ'פ'י'ץ'
ו'ל'מ'ס'ת'פ'י'ץ' י'ת'צ'ר' ל'פ'י'ץ' ע'ל'י'ת' מ'ר'ת' ת'ק'ר'ם'

ותמת בעץ למענתי למגפולה מן בור
ג'ל'מ'ם' פ'י' פ'ר'ש'ת' נ'ש'א' ב'ע'ז'ר'ת' ש'ר'י'
ב'ה' . נ'ב'ת'ר'י' פ'י' פ'ר'ש'ת' ב'ח'ע'ל'ת'ך'

א'ל' מ'ו'ל' פ'נ' ה'מ'נ'ו'ר'ה' ק'ד' א'ע'ל'מ'ת'ך' א'ן' ר'י'א' ת'ך' ל'ס'ד'ג' א'ח'ל' מ'ו' . ע'נ'י' ה'מ'נ'ו'ר'
ל'א' ב'א'ע'ו'ג'א'ה' ק'נ'י' ה'מ'נ'ו'ר'ה' ו'ח'י'ל'ה' א' ח'ת'י' ת'ק' א'ב'ר' ל'נ'ר' מ'י'ע'ר'ב' ס'ת'צ'י'ר' כ'ח'ת'נ'
ש'ב'ה' מ'ד'ו'ר'ה' . ו'ל'ק'צ'ר' פ'י' ר'ב'ר' ל'מ'נ'ו'ר'ה' ה'נ'א' מ'ן' ס'ב'ב' א'ן' ל'ם' י'ר'ב'ר' פ'י' ו'ק'ת'
י'נ'ע'ת'ה' א' ל'פ'ר'ח' ו'ה'ו' ק'ד' ע'ר' י'ר'ב'ה' ע'ר' פ'ר'ח'ה' . ו'ק'ו' מ'ק'ש'ה' ת'ך' ק'ט'ע'ה' ו'א'י'ה'
ג'ד' מ'פ'צ'ר'ה' . ו'ק'ד'ל' א'ן' מ'ק'ש'ה' ש'ה'י'ו' מ'ע'ש'י'ה' ק'ש'ף' . ק'ח' א'ת'ה' ר'ו'י'נ' . ו'ל'מ'
פ'י' ב'ו'נ'ה' ת'כ'י'י'ר' ל'ר'ו'י'ם' ל'ע'ב'ו'ר'ת' ה'מ'ש'ב'ן' ר'ל'ך' ל'א'ת'ה'ם' ק'א'מ'ו' ב'ו'צ'י'ה' ל'א'ת'
ו'ר'א'ת'ם' ל'מ'ס'ו'ר'ת' מ'ע'ה'ם' ו'ב'ו'נ'ה'ם' ל'א'ת' ע'ב'ד'ו' ע'ל' מ'ע'ו'ל'ם' ו'ל'א' ש'ב'ח'ו' ב'ר'ו'ת'ו' . ו'ל'
ו'ה'ם' מ'ע'ש'ד' מ'ן' ה'ש'ב'ע'י'ם' . ו'כ'ו'נ'ה'ם' ק'ב'א'ו' ע'ל' ע'ל' ש'נ' ו'י'א'ס'ק'ו' ל'י'ו' ב'ר' פ'נ'י' ר'ל'ך'
ק'ל'ר'ל'ך' כ'א'נו' א'כ'ף' ל'ש'ב'ע'י'ם' . ו'ה'ע'ב'י'ר'ו'ת' ע'ר' ע'ל' כ'ל'ב'ש' . מ'א'י' ע'ו' ל'כ'ל'ע'ר'ת'
ל'ע'ש'ו'ת'ם' כ'ר'ל'ע'ת' . א'י' ב'ת' ב'ן' ל'א' ב'ת' ב'מ'צ'ד'ע' ו'ג'ל'ח' א'ת' כ'ל'ש'ע'רו' ב'ד'ל'ל'

אות ראשו ואת דקנו ואת גבת עניו פדע' ואת כל שעריו יגלה ככללי
כללי ופדע' וכללי ואתה דף לא כענין הפדע' מלמד שיאין הלויים מגדלון
לא כענין הכללי האחרון שהוא בית השחי ובית העדה והנה אתה את
הלויים הנזכרים אין תנוקות הלויים פשאר תנוקות הקורבנות לא שווי לים
בעזרה והשיר מכה לפניהם כי נתנים נתנים כרר דלך להנהם מתנות
לוי מיעקב ולמה הפריש לוי מעשר נתנים למה להנהם תחת יד בהן גזון
זאת את הלויים מבין חמש ועשרים שנה ובת מבין שלשים שנה האת באתה
בר חמש שנים ללמוד והבין שלשים שנה לעבודה כאנו יעלהו ללויים
תנועה לשיר וללמד ותצדקה שלפני לעד יד מכה וללוי ותצדקה לאצבע
מע אלפך לחתי יכוננו אתה לרובן ולפנין להן מתנחם כמי קל הוגדם
גלוי עמל מעשה השיר ובאת הדי לשכך יצדק אבהאמה מע לסאנה טי
וקת קצתה לשיר פיצרזה אכרזה לריר וליא רצה ללמד פאעהוד ללוא
ינמל כלי לעד והבין חמש שנה ישוב מנבא העב שומע אתי כלי
ניבדה במשמע תל וליא יעבד עוד ושדת את אחיו באהל מועד מגוי
ויבת שחדוד לנעילת שערים והדי כאן פילמדבר אמרי משוכנסו לאון
כי לוי אתו נקסול לא בקול כמי קסו ברא באהל מועד שוכמד אבול
ולו ובית העולמים איגן נקסול לא בקול ומן נקסול בקול רבע שזער
נקסול מן לכהבם במום רגע מתרע את העצים ומת כלי ויעשו בני
ל את העשי במועדו רכד לפסח הנא למענתין לאתול לאן לפסח
לצאתם ממצרים גא פיל שפית פלם יעלמו הלהו רוחה את השבת
או יאנו רוחה פגא אנך פיה במועדו וכל מאה קל פיה במעודו פהו רוחה שבת
ולו הר למה יקרב בטומ' אתו אינו יקרב בטומ' פכאן לגואב איש כי יהיה טמא

ויהי אנשים אע"היו טמ' לנפש אדם קד' און הול' את' לטמאים דם מ' שט'
וה' כען ש' נטמאו בנדרב ואביהוא ח' ל' לאמר בר' ל' און נדרב ואבי מאתמ'
יום ראש חדרש ניסן ועביעי ש' להם יום שביעי בניסן והול' את' לטמאים
שביעי ש' להם יום ארבעה עשר כמ' ק' ו' לא יבדלו לע' העסה ביום ההוא
פק' לו מת ש' ל' יורה נדרמ' להם' ויקדכו לע' משה' אמרו לו ה' ה' ה'
ואנו נטמול היום ונטהר לערב ידק הדם עלינו ונאכל העסה בלילה'
למה נגדע' אמ' להם משה עמדו ואשמ' מבאן אתה למר שכול הנביאים
מ' כען שתשרה עליהם הנבואה ומשה ל' אינו כן' ל' כל זמן שהוא מנש
להתנשא מיד רוח ה' יוש' לו בשתו' איש איש כ' יהיה טמא' יחידים
טמאים נדח' לעסח ש' וא' מדובין טמ' נדח' לעסח ש' והי' י' י'
הצבור טמאים כגון שמות הנשיא בל' ישראל חייבין להטמא לו' לנפש
טמא' מת נדח' אבל טמא' שרץ נזבל ומעריב שמשו ונאכל' או נדח'
רחוקה נקוד עליה ללמדך ש' אתה רחוקה וד' ל' לא מ' המודעית ולח' י'
ה' מ' י' ש' בינו וצ' ידוע מהלך ט' מיל רחתי ימכן ל' ה' ו' י' פ'
למודעית יום י' בל' אכר י' ל' ידוע נ' ל' א' וה' ו' י' א' א' א'
ש' י' ק' ו' י' י' א' A'
א' A'
ל' י' א' מ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
מ' י' א' ו' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
ע' ש' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'
א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' A'

כח עבודה זרה לנצורה ומן כח עבודה חזקה לנצורה כח עבודה זרה לנצורה
מחדת לנצורה ומקתדר אחזה פתח בנולת עבודה הרגה לארא בעל עבודה ומור
לנצורה פתח רשך סבב לכרת לחור כור פתח פתח וביום הקים את המלך רכור
פתי הדי לנצורה כח כח רחילה פתח פתח פתח פתח כח רחילה פתח פתח
ורלטה לענין קל אן כח רחילה פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח
הגורלה מעגד וקע רחילה פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח
הנחט לענין חטו וקעו לי אן ירחל פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח
מרחלה יקעו פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח
פתי מרחלה ורחלה יח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח
פתי רחילה ורחילה פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח
פתי יחמו ועל פתי יחמו את משפטי שמי עשה לך שתי התנחות כסח
הורתי לחיצות המא בוקר גיר מפתח פתי קל פתח פתח פתח פתח פתח
הבחו מרחלימו והדעתם ליכרב בלחצו צרות ולשונות הוא לתנב הליגה פתח
לעלינתו ויחזור בתשובה פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח
השנה גזרת הטת רמז יש בה בלחמו עורו עורו ישנים משינתכם והיך פתח
מרחמים מתדרימתכם ואת כל הרגה למינה ותקעתם בחיצות פתי וקתל
קת אבד ופתי וקת לשור אור וליגה פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח פתח
הדי שלש ברבות של ראש השנה קל וקת עבד צו לו שונות והיך לבס
לחצרו לו חברות אני ייג לו מלכיות ולסבב לוי מן אגלה באנה מלכיות
פתי ליתבדא קל לחכ לל המלכות עליכם כרי שיעלה זכרוןכם לפתי
ובמה בשונות והי בשנה השנית הדי לעל יעלמכא כח כח רחילה פתח
פתח ירחל רגה יהודה ובעדה ליריעות ולקדשים והו מא יחמל בני גרי שור

וזה מודרי ובעדה רגל רחוב פיקימה למשכן חיה יחזק לעבד יחזקו אל
החיות שלי חמרהם בבתה וענר יצרו יגו וקד למשכן מנצנצו פירחיהם לאמו
ובק ייה לאמונה וכאן יגב את יבתה הנבאה ויהי בנסוע האדף פתקה לי לאמוצע
אלי פיקימה חובב למעני סידכר הנאך ובעדה רגל אפרים ובעדה לאמנה
יאמר משה לחובב בן קרי זה יתרו וקו והי צבנו לך יענייה נחלה בארץ
והיית לנו לעינים יך מעל פנהרדף אלי יסמו עינים כמי קל אם מעני העדה
והלפי בחשמרך בני עמוך ענר מוא חמי עלי יבש בנקור לבם כל עף ימיר
עלב מנהים יעצוה לפנהרדף יתלהם וכאן מוא אל מן אמרה אענא חבב
הלך עמה כמי קלובני קיני חתך משה נקדרו מקיני מדבני חובב רשכך
במדרבר יהודה וקלו שלש משפחות יבאו מיתרו אחת גרים גמוריים
ואחת חבב הקני שלי חזקתה יעלי ואחת רשעים גמורים והם שלי קל
עמם ויאמר שאול אל הקני ואחת צריקים גמורים והם יישיבי יעבדך
שמעתיכם הרעתיכם סובתיים שמעתיכם מגדי שמעתיכם תרעוהם שהיו יוש
בין בשיערי המקדש והם יושבי לשבת הגזית סובתיים שהיו סובים ברזח
הקדש ויסעו מהר יי דרך שלשימי קלו אתו היום סדו מאחר ייה
שלי ימ יעני סארן מסאפת ג' אחים פ' יום ואחר רחם הם תערו וסארן
ענק וסי ירו מעהם לארץ לעל יקו מחול לעבד פלם יקו והו קו וסארן
ברית יי נסע לתני וענף יי עלי אמרי לענף שלי כאן יכל עליהם תמאתה
מעהם אמרי התייר הגדול פלם יסיד קדגמאם ויהי בנסעה אדף אתה
מקום הפרשה לא מקומה ברגלים ענר קו ונסעו הקהתיים כאן יגד את יקו
הנאך ויהי בנסע ולמה בדת אותה כאן להבדיל בין פיר עבודת ראשו יקודענות
וייה לאתן קו מהר יי סדו מאחר יי ואלב ויהי העם כמתאנבם פלמא

באמת ה'ה'ה שלרשה מו'לועה פ'ג'יד מבאנהא ק'לו אנהא ספר בקני ע'נמו
ג'ע'ר ה'ה'י ל'ספר בקני ע'נמו ופ'ה פ'ה הד'ת'ת מ'ד'ר'ש'ך ק'לו א'ן ש'ב'ע'ה ס'פ'ר
ש'נ' ה'נ'ב'ה ע'מ'ו'ר'יה ש'ב'ע'ה ופ'ה ה'ר'ה שלרשה ח'מ'ש' ו'ש'מ'ו'נ'ים א'ו'ת'ו'ת ס'כ'ר
ס'פ'ר י'ך פ'ה פ'ה א'ו'ת'ו'ת י'ל'ק'ט'ו מ'ח'ו'ך ת'י'ב'ו'ת ש'ל'מ'ו'ת מ'צ'י'ל'י' א'ו'ת'ו' מ'נ'ע'י ה'ל'ק'ה
ב'ש'ב'ת פ'ל'ר'ש'ך ה'ר'ה שלרשה ס'פ'ר בקני ע'נמו וק'ל'פ'ה א'נה מ'ט'מ'ו'ת א'ת' ה'ו'ר'ים
ע'ל'י מ'א' ע'ל'ם פ'י ת'ל'ך ג'ג'ד'ה' ו'י'ה'י ה'ע'ם ב'מ'ו'ת א'ת'נ'צ'ים נ'ו'מ'ו'ת ה'ע'ו'ב'ו'ת
י'ש'מ'ו'ת' מ'מ'ו'ד'ו'ת מ'ן מ'ע'נ'י כ'ד'ו' א'ח'ו'ר י'ע'נ'י א'ן כ'א'ן א'מ'ו'ד'ה'ם ה'ס'ו'ך ו'א'ע'
ת'ק'א'ר'ה'ם מ'ה'ש'ו'ש' ו'ת'א'כ'ר' ב'ק'צ'ה ה'מ'ח'נ'ה ל'ו' ש'ב'ע'ים ח'ק'נ'ס' ש'מ'ו'ת'ו'
ב'ת'ב'ע'ר'ה ל'ר'י ת'ש'ט'ע' פ'י'ה'ם מ'ש'ה ב'מ'ע'מ'ר ה'ר' ס'י'נ'י ו'ה'ם נ'ד'ב' ו'א'ב'י'ה'ו'ת
ו'ה' א'ס'ט'ס'ת' א'ע' ב'ק'ד'בו' ה'ו'ל'א'י ל'ג'ד'ים ל'ר'י כ'א'נו מ'ע'ה'ם ק'לו י'צ'א' ו'ל'מ'ד' מ'ה'
א'י'ד'ע' ל'א'ב'ו'ת'ו' ב'מ'ר'ב'ר ב'מ'ע'ש'ה ה'ע'ג'ל ו'ב'ק'ב'רו'ת ה'ת'א'ו'ה' ו'כ'ף ר'ו'ב' ה'נ'ס'י'ז'ו'ת
ה'א'ס'ט'ס'ת' ה'י'ד' ב'ה'ך ה'ח'ל'ה מ'כ'א'ן א'מ'ל'ח'ב' ק'ש'י'ם ג'ד'ים ל'י'ש'ר' כ'נ'ג'ע' י'צ'ר'ע'ר'
ש'ד'ו'בו' ה'ו'ד'ך ב'ש'ב'י'ל'ר'ב'ר' ו'ה'מ'ן כ'ז'ר'ע' ג'ר' ה'ו'ת' ח'ב'ו'ב' ח'ב'ו'ב' ש'ב'ה' ק'ע'ר'
ל'ט'ל' ש'פ'א'ת'ה' ל'א'ת' א'נה ו'ת'י'ק' ו'י'ה'ת'מ'ל' ו'ה'ו' ש'פ'א'ת'ה' ש'ב'ה' ל'לו'ו'י' ש'ט'ו' ה'ע'ם'
ה'י'ז' ה'צ'ר'י' ל'ד'ק'ט'י'ף מ'פ'ת'ח' ב'ת'ו'ה' ו'ה'ד'ש'ע'י'ב' מ'ר'ח'י'ק'י'ף ו'ט'י'ה'נו' ב'ר'ח' א'ו'ר'בו'
ב'מ'ר'ב'ה' ו'ב'ש'ר'ו' ב'ק'ל' כ'ו' י'ק'ו'ל' א'ת'ן ל'מ'ן כ'א'ת'ן י'צ'ל'ה' י'ע'מ'ל' מ'נ'ה' כ'ל' מ'א' ט'ל'ה' ל'י'
א'נ'ס' א'ת'ן מ'ן ר'ש'ך ק'לו ל'ח'ב' ד'ל' ה'מ'ן ה'י'ה' מ'ת'ב'פ'ך ל'ה'ן ל'כ'ל' מ'י'נ'י מ'ט'י'ע'ב' ל'כ'ל'
מ'א' ט'ל'בו' י'צ'נ'ע'ו'ה' מ'ן א'י' ל'ה'ן כ'א'ת'ן י'ת'ב'ת' ו'ה'י'ה' ט'י'ע'מ'ו' כ'ט'י'ע'ם ל'ש'ר' ה'ש'מ'ן'
י'ק'ו'ל' א'ת'ן פ'י'ה' ד'ה'ו'ב'י'ה' ו'ל'י' מ'ו'ת'ל' ל'ר'י י'כ'ל'ט' ע'ל'י'ה' ש'י' מ'ן ל'א'ד'ה'א'ן ו'ב'ד'ר'ד'ת'
ה'ט'ל' ע'ל' ה'מ'ח' ל'י'ל'ה' ק'ר' א'ע'ל'מ'ו'ת'ך א'ת'ן ל'ט'ל' ה'ו' מ'ן ל'א'ב'כ'ר'ה' ל'י'א'ב'ס'ה' ל'מ'ת'ע'ר'ה'
פ'י' ל'ה'ו'י' פ'ת'נ'ט'ב'ך ו'ת'ח'כ'ס'ב'ר'ט'ו'ב'ה' פ'י' ל'י'ל' פ'ת'ה' ט'ל' ק'כ'א'ן ל'מ'ן י'נ'ל'ל' ב'ג'נ'ב'ה'
מ'ת'ל' ק'ו' ו'ע'ל'י'ו' מ'ט'ה' מ'נ'ט' ב'ס'מ'ו'ך ל'ו' ו'ק'ר' ב'י'נ'ת' מ'ן ר'ש'ך ק'ב'ס' פ'י' פ'ד'ש' ו'י'ה'י' ב'ע'ו'ו'

תוֹבָאָה

בבנה לבי שפחתיו קלו על עסקי משפחות הויה בובה יעני וקת מא
באלהנכסל מן לעריות פונקטל כלי שבץ מן דוגתה לוי הי ערוה ערלי ומן
גמולתהם פחדם ויזכור כמי קל האמו לאביו ולאמו לאת רחמייהו קלו לא
קבלו מינה זו לא בתרעומת' למה הרעוטה רטי' ולמה לא מינאתי חן
בעי רגשי סמך רטי תערומתא סן למה לוי הי רטי בלואם לייך בתרסק
ולמה לוי הי רגש בלואם בערה' ומן קו למה הרעוטה רעם הי רטי ולמה
זה שרחתני רגש לאן קד תקרם לה בלואם וזה קו שרלה נאז ביד השלה פולח
אשרתי לאמה עלי משה' אסקה לי שבעים הוילאי בודל לזקנים לוי' אג
חדקו פו תבערה' והתיכבו שם עמך' עמך ברומך וך בהכמה בידאה
בייחוס' והיה לבם לדא הי אובלי' אבדלה פסות וממנה מתרדף' ויא
ובקר ישחט להם ומינא להם' אמ' משה היצאן ובקר ישחט להם שווה
להם' אם את כל רגי הים יאסקה להם שווה להם יעני אמהם ואסקה בעני
יאנהם' אסיפת רגים בשחיטה בקר ויצאן מן קו ומינא גזרה שוה' מה
שחיטה בהם' מתרת אזהה בך אסיפת רגים מתרת אזהה' היד יי תקצר
הוי מאב מא קלו היזבל אל לערוך שרלהן במרבי' ויאסקה שבעים איש
מזיק ישר' אסקה מכל שבט ששה הרי שבעים ושנים בינור עשו בתנו פו
סה' ואל כל אהת ואהת כות דקן ושכני פירדות לבנות והנחתן בכרי ורקח
כל אחר ואחר נייד ועלו שני ניידות לבנות ביד שנים ועלה ביד לוי ומידו
שני פתקין וכתוב עליהן דקן דקן וייבא לוי ובחירו לעצמם שנים
מכלל השבעים שני וישארו שני אנש במהנה' והמ' בכתב' ומאין חנה
לוי ומידו קיל אנה מא לא בא למשה והם אפיהה מן אמה ותחת לוי
לוינתן בן פנד' ויאבול מן הרוח את עלי' אערלם אן נבחה מישי'

חשר יתקן הוא משה שמדא גס רבו בנבואתה ' אמרו והלא אנו נביאים
במדותו לא נבטוינו שבעדוש ' ומה מרים ומה שרלה רבד גנאי על משה
לא השוח אחוה לשיאר נביאים נהה יבו ובלקית מרים בצרעות קל וחומ'
לבני אדם שמדבריך גנאי זה על זה או יו ביאח שם רע על חבריה
מבאן אמ' חכ' כלה מסקר בלסוף הדע נלקה בצרעות ' על אדות האנ'
הבטיית ' וכי כושיית היא והלא צעוקית היא לא מה הבושי הזה משונה
בעורו כך יקורה במעשיה הנחבים מכל אדם ' וארבעה נקדד אסו
בושים ' יקורה ושיאול שג' על רברי כוש בן ימיני ' ובדרך בן נודיה קל
קיה עבד מוך הבושי ' וישל נקדד אנו כושים שג' הלא בבני כושים אתם
לי בית ישל ' וכולם בענף אחד ' והאיש משה ענו מאד ' ירל אן משה
כאן מאיל לי לעבדה לי שג' לא קנה לא קנה לו קל עכו ' ורל אול מאד
לקרנא הו קל סני ' קדישת משה מאשתו מן גמולת שרלסוף שיעשה
משה מעצמו והסבימה דעתו לרעת מקום ' הוסיק יום אחד במעמד
הר סיני ' שיבר את הלוהת ' קידש מן האשה האל משה ומה ישל ירדה
שכינה עליהם לא קעם אחת נאמ' בהן היו נבנים רלילני ימ' את הנשואל
אשה ' אני שיה שכינה שורה עלי בכלעת אינו דף שיעדוש מאשתי לפי
כך קידש מן האשה ' אם יהיה נביאכם יי' במא אה לי אתה דע ' הודיען
הקבה שכל הנביאים מתנבאין אחר שתקול עליהן תדרמה אתו בחלום
הרילה אכל משה פה אול פה אורבר בו ' יעני בגר וסאטת מרלסוף והי'
אשיית לר' אנקבלת בהא נבונה משה מן סאור לאנביא והי אן לאנביא
לית יתנבו לא עלי ידי מרלסוף ' וכל הנבי' כשהן מתנבאין במר אה הן ילאן
ונבהלין ומתמוגין וסימה גועלת עליהן ואבריהן מאד עדין וכוחן כושל

כל הנבי' אינן מתנבאין בכל עת שירימו לא עומדין ומדברין ומתכונן כדי
שתשדח שכי' עליהן כל הנבי' מתנבאין בחלום או במראה אחר שתקול
עליהן תרדמה ומשיה אינו כן קלפי' שגה לאור ענה אלהי' וטובה ליב'
באנ' ידבר איש אל רעהו וטובה לג' עמרו ונשמ' וטובה לר' ובבוא מע'
וישמע את הקול' במראה ולא בחידה כל הנבי' כשהן מתנבאין על ידי
מלאך ה' מתנבאין במשל וחידה ומשה ר'א נתנבא לא במשל ולא בחידה
וחידה היא לרע' לר' יך למעני' מכחן קיה והו' גיר משהו' כמי קל אחידה נא
לכס חידה וטעמה כן משל וחידה ומלי' ג' אן למשל יך נא חידה אמור
מסתה סנה וקד תך ברקיה מתל צוהר משלה ולמעני' למקצור מכנון
כי באטנה כמי קל תעוהי זהב במסכיות כסף וטחידה לים מן נא חידה
שי לא פליא ג' יטוב לתעני' וטחמהם פיעהד למעני' מן נא חידה לכלאם
מתל חר' שמשן וטחלי' ינה הי רחוק בד' את למעני' באנה מתל מאקא
בראשי הערק'ים ואעלים אן לאמתל וטלג' את ותשביה מן טקוה למתכ'י'נה
לר' תרוב לממתנע את פי אגדל לאוקאת פה תרוב לטנבי' אמתל ולג'וז
והי למלאך למר'בור פי סאיר לאנבי'א' אחי משה ר'א נתנבא על ידי'
מלאך לא אמר חרה פק' צ' בסנה ובנד ר'ך לר' פעל ולקוה למתכ'י'לה פי
נבמותה לר'ך לר' נתנבא במשל ולא בחידה ותמנת יי' יביט תמונה הנ'
הו' חקיקה בלאסם למשתדך או למש'ך יעני' ידך שי מן חקיקה ללה אמתל מן סאיר
לנבי' ומהו ע' לא יראתם ומה מרים ומה ש'א ר'רו גנאי על משה לא השוו
אותו לשי'אר נבי'אים נלקו בצ' צ'ת החספר בגנות חברו על אחת צמה ובמה
ולם ת'כר יצ' את אה' לא בק' ויקן אה' למי ר'אי ליצ'רת צהרת פיה פנה אלמרים
ולם ת'כר מן סב' ש'התה ש'א יס'ר ויהי אה' יי' במ וילך קלפ' למסמין

אמרתם ליהוה אלהינו ויהי לנו חוקים
ויהי לנו חוקים ויהי לנו חוקים
ויהי לנו חוקים ויהי לנו חוקים
ויהי לנו חוקים ויהי לנו חוקים

ותחת בעץ לא פאני למקדוה מן נור
לעולם פי קרע בהעלותך בעצרת שרי
בה' נבתי פי פרשת שריה לך

שלה לך אנשים ולא נאמ' שיהי' אנשים ללמדך
שליא הלכו לדגל ברמץ הא שני ותקרבון לי ברכם ותאמרו
נשלוה אנש לפעם ולת האמ' בהקב' שיהא להם
שהיא ארץ טובה ורחבה לפי כד דק' יתם הקב' ויקרא
מש להזשעבון נון יהושע' קל לה משה יה יצירך
מעצת מרגלים הושע בשמו אות אחת משם המפורש' ושם
אחימץ ששי ותלמי' אחימץ שהיה מיומן ליהוים
יעני אנצמיהם ששי יעני שיש לו שש אנצבעות
בכר' ורגל' ותלמי' כשהוא מהלך בעצת הארץ ותלמי' תלמי' חברון
שבתחברו בה ארבעה דוגות שרי' יתם נבנתה לפע' צפן מצר'
קילאן חברון בנאהא ארם הרשע שבע שנים ואתמי צען מצר'
פני צמאן נמרד' לך כון ארם קברה פי ש' עדה וקל פי מצר' ובה
חם בוש ומצר' וקו רשע' בש' חמה לילא יק' תמה' קהל וקו ויבא
ער חברון ולא נאמ' ויבאו מלמד שליא בא ל' בלב קשו ציון ששמע
בלב את משה אמ' ליהושע יה יצירך מעצת מרגלים הלך אל

הבדיל ונשתנה על קברי האבות ואת רבנו שלנו יהי רצון מלפני
מעלה מדגלים ונתקבלה תפלתו וישארו במנוח בשמים שלחני הו עורר
ובתה מא גרר ינקר עליה מא כהן החולל את יסמא לשאה יכאן יחולל למוע
ד יד הל' פ'קהם ד' ואתנן החמור רמאתך וב' החמור שיי מן לתן עמלק
יזב בארץ הנגב רבנו שקד והרלה בת והעמלקי והכנעני יושב בעמק
לא שאמת עמלק בליבך מעת שנלחם בהם והכנעני יושב על הים והל'
בת והכנעני יושב בעמק יהק בלב את העם וכי יכול בלב לשתק
שי מאות לא אמ' להם בלב ומה עשה לנו עמלק לפי כך שנתקו דימו
שכלב חבד ש ר'דר גמא על משה ביון ששתקו אמר להם קדע לנו את
הים הודיר לנו את המן העלה לנו את השליו ביון ששמעו לסקול אתו
באבנים ויוציאו רבת הארץ והל' לא הו יביאו רבה לא על עינים
ואבק' ק'ק' עליהם המו יביאו רבה על חברו על אחת כמה וכמה ארץ
אכלת ישיבה הוא קילאן איוז מ' את פ' תוך לא יאם פבקה יכבו
עליה פ' בלק ריה אנשי מדות כאנ' אהל תגארה ואהל מבי' ומי'אן
פהם ח' ארץ ונהי בעי' בחגבים קילאן ואחר מן בני עצק מן הנפלים
ד' אהם פחמוריהם פ' תובה כמתל מא ת' חמל' לגראו וקילאנהם קטו
לא נטיף ג' אצלהם לא כמתל' לגראו תאכל ותהרב' וכף הי' ב' עי' כ'
כ' ארץ יהו צנא מן ל' פנהא ושגאעיתהם ויבכו העם בלילה הוא דה
לילי תשעה באב' מכאן אובה למד שהמרגלים יצאו בדאש חרש
תמוד אמ' להם הק' ב' אתם עשיתם אותה בכייה שליחם אני אעשה
אותה בכייה ל' וות' ה' ב' תבכה בלילה ובות קדא עלי מועד
לשבר בחורי בתשעה באב אירעו חמ' ר' ברים כגדר על אבותי שר'א

ב' ק' שו

יבטו לאדף וחדש הבית בדאשו ובשנייה ונלכדה עיר גדו יבית תנו
היה שמה וחדש נוראם דוקם בעבע ממורכי ארוס את ההיכל ואת
סביבי לקיימה שבת עין שדחה ארש נשינו ונענו יהיו לבד אסור
לאדם שיצאה קהל שטף ויאמרו איש אל אחיו זה דתן שבת
נתנה ראש זה קרח וקיל אפסם טלבו יעבדו עדי קדנו בגוי לטו שטמו
אלה השם יאנע אתך לגוי גדול סלרבר שייצא מטי הקבה אפלו על
תנאי אינו חדר בו מוצאן אמ' הכ שבני משה ביוצאי מצרי בת בנות
מזל מבן עשר שנה ומעלה וכות בבני משה ובני רחביה לבו עד למעלה
וילפון מעלה מעולה ועתה רגדל נא בח ארני יד גדול גדו מכליו
ללמדך שאתך לגדולתו שלה קבה קץ וסוף פאשר רבדת כין שעשו
ישו עדי ופקש משה עליה רחמ' אמ' לה קבה יי ארך אפים אמ' משה
ליצדיקים אמ' הקבה ליצדיקים ולרשעים כין שבקש מעגל אמ' על
ישו אמ' לפנו רבנו שלימו הלא אמרת יי ארך אפים ליצדי ולרשעים
ייאמר יי סלחתי כדברך כאשר הזמ' משה יי ארך אפים ליצדיקים
בלבד יי יצדעו יי שנה בלא בלב אמ' חרות ונשדטו על חרות האמות
לפי כך כתי לה קבה חרותן שנ ויתן את חרותן קרית הארבע ללב ב
ענה ודמה נקרא שמו בן יונה והלא בן קנה הוא ללא שפנה מעצת מדגליס
פנו וספנו לבם המודבר דרך ים סוף יחזורו לאחוריה ממוקום שבאו וזה
בהרש אב בשנה ראשונה ער מות לעדה הדעה אין עדה פחותה מעשה
שהרי החרגלים יב יצאו והושיעו בלב נשדדו עשרה מבין עש יים שנה
ומעלה יצא שבט לוי מכלל הגזרה שהרי קדו מלבן וחדש ומעלה יצא
מבין עש יים ומעלה שאנו בכלל הגזרה ילפון נועדיים שהרי ערך בן

מלחם אף קרדו להם ולא חמשה מיני תבואה שהן הן...
והשעורים ושבולת שועל והשיקום לו שהן חייבים בחלה ושיהיה הקצוות
פניווי וקדחת הארץ שייצאו להוציא לארץ פטוורין שנאשר אפי מביא
אתכם שמה' שמה אתם חייבין וקדחת הוציא לארץ שנכנסו להו
חייבין והחלה בהוציא לארץ חייבין מדברי סוף ותאכל כמות שאינה
טומאת גוף בגוף המוגע בממאנות אבל בעלי קדאין ונדות ודבות הדבין
ויורדות ומצורעים אין אובלין אותה והמקריש חלה בין בארץ בין
בהוציא לארץ מבדק אפי קרע במצונו להקריש חלה מקרישין מן האפי
שנ מלחם הארץ כונן רב אפי בני ישראל להוציא עיסת הגור' והמדרות
להם לו הנשים שהן מצוות על הקדשות חלה יתד מן האנשים ועל
שלש עבדות הנשים מצוות בשעת לידתן על שאינן זהירות בנדיה
ובחלה ובהרליקת נר שבת תרימו ותרומה החלה נקראת תרומה
לפי כך כל שהוא אובל בתרומה אובל בחלה וכל המקריש תרומה
מקריש חלה ראש ערסתיכם מהתחלת דבר שנלוש והוא שרליא
ישאר קמח בערבה ותרימו תרומו' שיעור החלה אחת משלוש וארבע
בנינים בינוניות והנחתום משמונה וארבעים ושיעורו עשרין קמח והוא
משקל אחד מאות דוד ועשרים דוד מאזי מיצר' המצומות גוף כן תר
אתה' הרי החלה רומה לתרומת מעשר אתה נשאתה שרף בתרומה
ורענין רמוע ואפילה אחר הוא' ומצדק עליה הכהן המוציא בתחלה ואח
כך אפי קרע' המוציא שרליא וצותו לאכולה' ופי תשגו ורליא המצ
את כל המוציא ורליא המוציא שרליא ורליא המוציא שרליא
הוא שרליא המוציא שרליא המוציא שרליא המוציא שרליא

התורה ויהי מי שיש לו נפש רעה ויבכור בהמה טהורה ויהי בוכים
משמהו בלתי ישר ויהי תרומה ותלו מת מעשר ויהי חלה ושלש
ע וירא שיהגד וישרה מחזה ועניה חולין והקנין זוכין בהן
למקום המתנה ופריון הבין ופטר חמול ובינהגד וההלכה
שלשה ועשרים ועודות הקדשים השמונה שבמקדש היו נשקלן
לכדי כהונה שנכלהו בביתך ייכלתו החמשה שבירושלם
כלן לזכריס ונשק יבות ובהם נחלך נההיס ולבניך ולבנותיך כן
היו ניתנו לאנשי מעמדו והבכור ועודות קדשים וטהרה וטהרה
הדמים ובינהגד לאנשי מעמדו ופריון הבין לזכרי כהונה שכן נחל
נתהבסק ויהיו ולבניו ופטר חמול לזכרי כהונה והשמי לזכריס
דבות כלהלבי עהד וכלהלבי תירש והגן היון כפרישין תהון מה
והטוב שבו שישן ורץ הטוב שבו ונמן הטוב שבדגן שהרבי הטוב
יהי חלב שנבהדיומכם וההלכון מינו האשיתם אשר יתנו ליה
הוה הכהנים מתנותיהן לא מדעתה בעלם ובדעונם שיש להן בהן
בדוריהם כל אשר יבאו עליהם אלהים בוריהם כלטהור בבית
למדי כההנים שישן ורץ עיריכין טבילה כל אדם ביער
יהיה זהה כההנים כלפטר דהם אלה כההנים הזכרים
ך כהה תפדה יך למעט כההנים ולויים שהן פטורין וכהנתוליה
נדל פטורין מן הבבוקה ודין הואמה כההנים במדבר פטורין מאת ישראל
זינו רץ שישטורן את ענין פדה תפדה היה לפדותו בני לפדות ית
ועמון תהלה ויהל כך פדה בני ואת בכור הבה הטמתפדה זה פטר
המור וכההנים ולויים פטורין מפטר החמול שנאת בכור האדם ואת
בה הטמתפ כלש שנמ בכור האדם ישנו בפטר החמול מאמהו החיב
זכר פטורין משיעלים שלשים זס שנו פרוון מבן חרש אדם בכור שור
זכר כלבבון לה תפדה קדשה יך למעט בעל חום שפודין חום
דודש הם את דמם כן ואת הלבם להטו את רמון ואת חלבון להביא מעשה
המה ובעדס יהיה לך כהזה התנופה כן דיין הבכור והמעט כד
זה וטורק חמולס מן השלמים כלת רוממתה קדשים ואתה כהה
תדומת מעט דוהחלה אשר ירימו בני ישראל ליה יקחו כההנים
אך כדך כבון וקדושהו לא יעבו בבית הגמרת בזרעם לה תנהל
לה יקחו כההנים הבזה ובזה נחמל ליה יהיה לכההנים ולויים כן הדיע

מטות לא עלה הכהנים ואלוים בעונה ולבני ישראל הנה נתינת פלמט
בישיל זה מעשד דמשון מעשד בהמה ועבור הליהווי
עשה על כל הלוים לבוזה לה מקדש ולעבוד כל לויים מהם עבודה
הדמויה לו במשמר שלן יש מהם משוררים ויש מהם מנגנין ויש
שווערים ויש מהם שומרים בעלה וכל מי שישיך שור פנין ואת בני יין
חיותו המסבין עליהם והנשי יחשלו ויעמדין מהם קל במקדש ויש
להן בן לוי נלקח ובגדין נשד פנין הוגדס בן לוי על מעשה השלד ולת
ללמד קלן הוריה שלשן פנין יעקף חבה חמה מעלס חנה וקת זרה
לשיר פיעה לה לחן גליב ליהודי ולא דעה ללמד קל ללא מעמל דל
עזי וכוון למנגנים שה שבה לגרפה והייתם מי מגד יפה כחן פיה אל
נקבים וכל נקב ונקב מויענה עשדה מיני דמר קלן מיריחו היון שומע
קולה מגד יפה והודה מן אמת סמוסי קלי והשווערים עמה שלן
בזבדין והן הנקד חין שומריה סק ועמיהן מפתחות העדה ומע
דמשון חין בן קדושיה כללוהו נמי כלל דכרים ונקיבות ולבני לוי הנה נ
ופנין שהיה חולין ענינח שב לכס תקומתכם בגבן מן הגו וכל מן ה
מה בקדוש חולין לכל דבר חק מעשד דמשון שניטלה תקומתו חול
לכל דבר וכך חין מן ציחין כחן על שיחין מינו שכל דגן מן הגולן
כזות מוגס חתם לרבנותה שליה וחין עושין שלח בני שנתם ימה
בניבדית חתם שלחכם בק בדיית כיתקחון מוית בני ישראל מצור
עלבן לוי לה פריש ממעשד חתו מה והן הנקד חתו תקומת מעש
בגדיו מוגס מפיה שלם למדון חתם לויים גם חתם לרבנותה
שין ציחון תקומת מעשד וחין מן ציחין חתם מידם שכל יתקחון מה
בני ישראל ועד דחיקנס חתה לויים בזמנן שלח חתנו להם מעשד חתם
לא יתקן עמון לכהנים לפי שלח עמון ליה שלם חין מעשד חתם חת
ה מובחר שנצבה די חתם חתה לבן ממנן כותב חתם וכותב חתם
כטיס שישראל מפריש המעשד מן החלב שבן ונחמ חתם כל תקומת
מכל חלבן חתם מקדשו ממנן דבר שהודם ממנן חתם חתם לתוכו
מי חין שיחם נפלה תקומה חתו תקומת מעשד לתקן החולין נעשדה
הכל מחמע עי שיוציה מה שפלי וחכלתם חתם חתם בלמקום בו
ובחנה לחין ולחתי שחן עליו חתם חתם חתם חתם חתם חתם חתם
עשד דמשון בטבע ולוי חתם חתם חתם חתם חתם חתם חתם חתם

לוחות
לויים
לויים
לויים

ושחט אותה ולה שתיים מיכחן שחן עושן שתי פרות ושחט
לפניו שחטה חן שידפה שלא כנגד ההיכל ולה מיכחן שחן שחן
זאתה לאו פניו כנגד ההיכל ולקחה כהן מרמה באיב עלו מגוד
מינות יד לא מצות כלי והס קיב לרמה בכלי פסולה והזה אלנכו
זהל מועד מיכחן שחן כנגד ההיכל שבפעמים והס חסד זהה
מן השבע פסולה ושחט אותה מפיה שמועה למדן שלמה הבה
לא ללמד שחם נתעסק ברוב דחד בשעת שחיטה פסולה ומפלן שחט
עמה בהמה וחדתה קיה בהמה כש והפדה פסולה ושקח את הפה
לעיניו שיהיו עיניו בה ללמד שהמלכה פוסלת בה משעת שחיטה עד
שתיענה הפל ושקח אתה פדה שריפה שלמה בעינים מפלו בק שאבגב
כש את עורה והתבשלה ואת רמה על פדה יש שחם חסד ממנה
כלום מפלן מפרשה חן משענה פסן ולקחה כהן עץ מרזו וזוב ושנית
עץ חרז שחן דין שם יחדל וזוב מין פחות מטפוז והיה זה הזוב שחן כל
מיתן בעלי בתים ומתבלק בו ויחן שם לוי שני תולעת משקל חמש שלע
תולעת צבוע חרום לאב פקוה ולאבלגה והתולעת הוא הגדלים הש
החרומים ביותל הרומי לגד עני החדובין והוא כחן החוגות ולעת כחן
יתוש יש בכל גד גד מהן ונקר את תולעת על שם התולעת שבתוכן
והשליך אל תוך שרפת הפדה אל תוך בטנה ויחן משליך קורס ינת
החוק בדובה ולא חתך שתיענה חפר וזחם השליך פסן וכבס בגדין
כלה עוסקין בפדה מתחלה ועד סוף מטמאין בגדיים ורודין בשדובם
טעונין טבילה והעדבת שמש שכן כח בשורף וכבס בגודו את בשבם
וטמא ערה העי והסוף חיש טהור חסיפתה חפר בכל חרום מי שרלחון
מחדש שוטה וקטן שנוח סוף חיש מכילל שאינן צריך בהן לא חרום מעל
מקום בין חמש בין חשה טהור זה הטהור למעשה שני חזעף שחיונ
מעדיב שמשן והערודין חן מדין שהטהור הכותב זה הפל שהה חן מערב
שמש לפי כך היו בית דין בבית שני מיטמאין את הכהן שורף את פדה
בשרץ וכיוצא בו וטוב לזכור כך עוסק בה כרי לבטל בדיו אלה זרים
שמורין מה עולה על לוחם למן הקבלה וכן כל מעשה הפדה היה בעיני
יום והניח מחוץ למח חן מכניסין מאפדה כלום לעזרה ושלטה
חלקים חולקין את כל הפדה אחד נותן בחייל ואחד בהל המטחה
ואחד מתחלק לכלה משמדות זה שמתחלק לכלה משמדות חן

אשר יצאת הארץ כשם ככל האדם הישר חוק מחדש שזונה וקצף שג ואתה איש
מכיל שיהיה יבדך כהן לא אדם מכל מקום בך איש בך אשה טהור זה
הטהור למעשה שני אע"פ שאינו טהור ולתובתה ואיזה הוא טבור יום אע"פ
שאינו מעדיב שמשך לפי כך היו בדת ר"ף בבית שני מנמאסין את הבהר השוקה
את הטהרה בשדך וכי יבא בו וטהור ואחר כך עסק בה כרי לבטל רבדי לו הזדים
שמוקד זה פולה על רוחם לאמן הקבולה וכן כל מעשה הטהרה היה בטבור
אם והניח מהוץ למח' אף מבניסין מאפנה כלום לעזרה ושלש חלקים היו
החלקים את כל אפנה' אחר עתה בחיל' אחר בהר המושבה ואחר מותחלק
לכל המושבות היו הבהנים מוקד ט"ף מומח' וזה שניתן בהר המושבה היין
ישר מדין מומח' וההשבות בחיל' היה מוכן ומרנע שג והיתה לעדת בני
ישראל לעזרה מלמד שמתייבן אהו וכך היו מבניעין מאפר כל פרה ופרה
ששורפם בחיל' לעדת בני ישראל למשנה כל ישרי ראויים למשמרה ומהלל עמי
אשר נהפך עליה' ותשע קדות ארוכות נעשו משנתנו במו ימה אז ער
בבית בנייה' פרה ראשנה עשאה משה לו ושניה עשאה עזרא
והשלישית ער הדבן הבית' והעשירית עשאה אותה המלך המשיח משה
יגלה' ובמקום טהור היו מנהיג את העקר בכלי ארש שאינו מיטמא מגבו
אע"פ ואם הניח הכלי על שדך נמאס האקר' למי נדה נובנת אפר השדה
כל המים שנתקלמו הוא הנקרא קידוש המים השל שניתן עליהם האקר' הר
ונקרא מי חסרות ומים מקודשין והוא שיקראו הבת מי נדה' ולמה נקרא
מי נדה מצב שהן מטימאין המגע בהן שלא לימור' ואם היה בהן כרי הייה
הרי הוא מטימאין' וכבס האסר את בגדיו' מלמד שכל העוסקים בו
מתחלה ושי' נמאסין בגדיהם' להקת עולם הלה שלמה הי' מן לחקים'

והזהר שיתבון לטהר את לבו וזה משגיגין המים על הטמא
כל שהוא טהור או בקבד הנוגע בקבד טמא משום אהרן ובית הערס
טמא וארץ העמים טמאה ושוריא בארץ העמים ומקום שישבו בו
גרים בארץ ישראל טמא עד שיבדק והגרים אף להם טמאות קבדות והזהר
הטהור על הטמא כלהטמאים מקבליה דייה כגון דברים וזבות ונדות
ויחירות שנסמך או במת מדף עליהן בעל ישי ובשביעי והרי הק טהורים
מטמאות מת אעפ"י שהן טמאים בטומ' אחרת שג' והזהר הטהור על הטמא
ואיש אש יטמאה ויהי יתחטא ויבדל אע"ל אן גמיע לטמאות שחיותה
הילעבין מקדש וקדשיו כמי קל את משכן יי טמא' אחי אן נטמא וול
ידכלי למהקדש טמא יגב עליה שיי וחד למחילע לוי לא יגוד לטמא מת
אן ידכלה משער ניקנור ולקנים פאה' רכלתהו חייב בדת וול לא בזמן
הזה ששהוא חרב' מתי השמו' למדו שזה שג' ומזה מי המדה לא נטמא לא
לשיעור שהנוגע או הנושא מי המדה שיש בהן כרי דייה שלא לזוקר
הרי זה טמא ומהטמא בגדרך תורה' רבמה שיעור דייה כרי שייטמא
ראשי גבעוליך שלא טוב במים' והנוגע במי המדה' אם נגע במה שהוא
טמא ואינו מטמא בגדים בשעת מגעו' היא למדת שמי מדה אם מטמא
הטמ' שלתו' וכל אש יגע בו הטמא יטמא להינת ולר הטמאה' הנקט
הנגעת הטמא' הנוגע בטומ' עבמה יהיה ראשון לטומ' והנוגע בראש
לטומ' יהיה ולר הטומ' וקירלאט שלמה ובעלית לה גמיע למצוות רון פרה
אדומה ועגלה ערופה ושעיר המשתלח ואי' קירל בשני בחלב וטרה אדמה
השטן מקטרב עליהן ואומות העו' משיבין' יקול אן לביטל ולפכד לטמא
יקול מאטבב הולתי וקטן אן לבבליים היו מתלשך בשערן שלשעוד

ומשנת לר

והוא טורל רבא טורל רבא והוא טורל רבא והוא טורל רבא והוא טורל רבא
שחוקות לך אתה רשאי להודיע בהן וישב העם בקרש כאתן וקופט
בדש נצח מסאקה וקופתם פי שמרבר וקריב אנהא למרדלה לך קל
פיהא דבי אנהם וקפו פיהא יח סנה' בחדש הדתע זה חדש ניסן שלשנה
שלישית ותמזת שם מריים ותקבר שם קלו שלשה מותו בנשיקה משה
וזהו המריים במושה וזהו על פי יי' וכתב במושה וימזת שם משה וכתב בזה
שם מות אהרן וכתב במריים שם שם שתי פעם מרמר שימותה במוחזק בנשי
קה אהרן ומפני שהיא משה ולא בזה על פי יי' ודלא היה מים לעם
לשתות הבאר הייתה בשביל מריים ובין שמתה בסתלקה הבאר לערב
למים והזרה בשביל משה את המטה מולפי יי' לאקרב את ה' להמטה
הי מטה את לך הי מוחזקת ופע הערה לך קלפייה או יבץ ושלפך
בשביל אה' והמך בשביל משה קלמי משה נסתלקו בורך ה' וישבת
שלשת הדועים בידה אחר שמעו נא המריים נקד ללה עליה חן יך מנה
יחדג במחמר גמאענה ישל פי מוצע לית יגב פיה חרג ומתלה לך פי חק וכל
לשפך חרור השם תפץ יבדו מנה שחרג והו מן אפעל לערוך ודלא יצוד
לא ען היאה דדי ייה מן היאת לנעם קמן רשך העלים אן אפצאל לבלק ייה
לזה יבחר פיהא לאנסאן אתרי משה אבחר לבלק וסייד לנביץ חוג
והו לבלק לרדי לך יגב עלי כל שפך אן יבעד מנהגד הקנה האחרון
המן הסולע הזה מ'שפך לאנהם אד'זה לי צואן צוד חית שיאו לית חית
אמר קול'שך קל להם המן הסולע הזה ור'ם עתדה למא אן ינהר מן ל
צואן ליצוד לית מן ליצודן לפשן ול'צוד הו לך יסמא חלמיש במוטהו
פעמים תוהמו אן משה קצוד לי למוצע לך פיה מא ענקרה לי מוצע

והאני לתן קדוהם כהן לאחותהן כמי קל אל נסיתו במטה פלמי חרג
לם ינהל שמוא פי מרה ונאחדה וקדילתן משה לרב למון בע לאור לילי אמו
גיה נרבה עבדה שמוא תקלה לילי לחלמיש פדאר נרבה נרבה תאנה פמה
למוא איני וייבאו מים רבים יבאו להם שמים עשמה עינת מים והיו נמו
שכך לכל שבט עך מים את עתה בתהן וכאנת הרה לעין פי חיה תעין
לארץ כמי קל מהדת תבדע ארץ יען לילי האמתם ביי וגר לילה עמיה
משה ומה פמשה כמי חרג ומה כמי לם יהי פמשה יען בכללם לילי
פמנו יען את קד גרא עליהם לגבב מן לילה והמה מי מדיבה המה שמוא
אסטגני על באסטגנות שלהם שמושיען שיליעל עתיד שיליה במים
לפי כך עמד וגדר כללם הילור היילת שרלי והם לילי דעו שפילמי מרי
בה הדת נרוץ הרה מה לתפן את הפכ באם ייי שרברי הנביאים כבד
שאתן בזתב בלילי ורברי הקוסמים בתבן שיש בו מעט כד ומן רשך
תעלים את רברי הנבי פילי מן למעמדך חקיקי לילי תגסים פיה לחת יעודה
נקד עליהם אתם אהיהקוסמים פכאן אמורהם כללם פלכיה גסמאכיה
קד יקאדנה אמן לאער און אומן לגרמי פילי להם אה אמן לאערעל און עוקת
קל רשך לעולתמר תרף למקסה רכדעה להרבה פיעותבהם חקיקה רשך לילי
פערל וישרה משה מולאכים חקד ש אל מורך אהום דה הדד ושם אשמו
מהיבבלי את כללמלה עמד לתלה גי לאימם לילי מן וקת אסתלאן
עשו מן יעקב לילי אמן וישרה מלהן וייבאנו ממונר אמ' חב וייבאנו
ייי מדינר לילי ערירי מרלהן ועך הדי לאבתראק אן לילי למרלהן הו לילי
הו לילי הו ביאנו מדמנר לילי לילי הו לילי הו ביאנו ולמרלהן הו הוקר לפענו
כמי קל ויסע מרלהן הו הנהל רעב מוחנה יען באנה יאור וישרה מוחנה

וּלְאַתָּה הוּא שְׁלֵי אֲדֹנָי הָרוּבִי מוֹמִינִי הוּא לְעֵלְיָהּ יִקְוֶה אֶתְּ לֹם בְּזִמְתֵּי מוֹמִינִי מִן רֵאשִׁית
לֹא בְּבִוּוֹה וְרֵשֵׁתָּהּ לֹא נִעְבַד בְּעַ וּבְבִרְוֹם לֹא נִשְׁתַּחֲוֶה מִיִּבְאֵר יַעֲנֵי לֹא יִגְיִיחָהּ
מִן אֲמֹלֵאכֶהֶם שִׁי דִרְךְ הַמִּזְלֵךְ מִלֵּךְ יַעֲנֵי אֶת לֹא יִסִּירוּ לֹא מִקְּאֲבֵל לְאֻמֹּתָם
לֹא יִסִּירוּ עֲלֵי לְבַלְיָתָר בְּמֹתֵל מֵאֵת עֲמֹלֵי אֲמֹלֵךְ כִּי לְבִוּוֹהֵת פְּשֻׁרֵי לֹהֵם
דִּרְךְ הַמִּזְלֵךְ שְׁלֵי הוּא שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה אַתָּה וְדִלְךְ הוּא מִקְּרֵאֵת לְמֹדֵעַ שְׁלֵי יִסִּיר
כִּי מוֹכֵב לְמִלְךְ וְהוּא מִקְּרֵאֵת מֵאֵת יַעֲנֵי אֲרֻבֵּעַ מִן שְׁלֵי לְמִשְׁרֹדָה מֵעֵת
בְּמִסְרֵה נְעֻלָּה לֹאן לֹם יִתְרַבֵּהֶם מִלֵּךְ אֲרוּם יִסִּירוּ מִקְּאֲבֵל לֹהֵם בְּשֵׁשׁ עֵלְיָהּ
אַתָּה פִּקְדוֹ בְּמִסְרֵה נְעֻלָּה יַעֲנֵי יִסִּירוּ פִּי שְׁלֵי רִיק לְגַתְרֵה לְמֵעֲתֵהֵת
בְּדִגְלֵי אֲעֻבְדָּה יַעֲנֵי לֹא יִסִּירוּ רִבֵּעַ פִּתְרֵיךְ בֵּהֶם לְמַעַלְה פִּילְתֵּגוֹ חִדְק
הַמִּלְךְ בְּעַם כְּבֹד זֶה עֲמֹלֵק שְׂכַת בּוֹ וִיִּדֵי מִשְׁתָּה בְּבָרִים וְבִיד חֲדָקָה
בְּשֵׁם רֹחַת שִׁבְךָ עֲשׂוֹ וְיַעֲנֵי וְיִסִּיר מִפְּלִי מִיִּבְאֵוּ בְּשֵׁם רִיק שְׂבֵשְׁבִיל
שְׂבֵשְׁבֵי עֲשׂוֹ לְעַנֵּי אֲבִיו בְּתֵן לֹה אֵת הַר שֵׁעִיר שֵׁן הַנָּה מִשְׁמַע הַאֲרֵץ הִיא
מִשְׁבֵּךְ יֵאָסֶף אֵת אֵל עֲמִיו יַעֲמִיו הֵם מִן תִּקְדָּמָה מִן אֲחֵרֵי
לְכַמֵּל לֹא אֲרֻבֵּךְ לְהִיאֵה וְיִלְבַּשׁ אֶתְּ אֵת לְעֵדֵךְ בְּנוֹ לְעֵדֵךְ כִּתְּמֵה כִּתְּמֵה
גְּדוֹל בְּלִבֵּי שֵׁת הַבְּגֵדִי וּמִשִּׁיחֵת בִּיּוֹם שֵׁן וּמִשִּׁחֵת אֶתְּ וְכֵהֵמ לִי וְיִרְדֵּי חֲשָׁה
הַלְעֵדֵךְ חֵךְ חֵהֵד קֵד יִכּוֹפֵן אֵת הַזֹּלֵאֵי לְשִׁכְרֵיךְ אֲרֻבֵּוּ בִּיּוֹם פִּתְרֵךְ אֵת לְמִאֻחָה
וְעֵלֵי אֵת חֲשֵׁה כִּתְּמֵן וְקֵת פִּתְרֵהֵךְ וְיִכּוֹפֵן אֵת לְבֵהֵךְ לְלִבְגְּךְ הוּא יִסִּיר יִשְׁרֵ כִּתְּמֵן
מֵאֵת בִּתְּמֵן יִדְבָרְהֵם אֵת וְקֵדֵלֵךְ יִשְׁרֵ אֶתְּ מִזֵּה מִזֵּה בְּמִוֹת אֵת פִּתְרֵל וּדְאֹפֵל
הַעֲדָה קֵלֹה הַרְהֵה לֹהֵן הַקְּבֵה דִּמְוֹת חֲשָׁה פִּתְרֵהֵךְ בְּאֻדֵי כִּלְבֵּת יִשְׁרֵ לֹה
הַנְּשִׁים יִקְוֶה אֶתְּ אֵת בִּתְּמֵן רִו כִּלְקֵיִי פִּתְרֵהֵךְ וְאֵת לְאֵחָה אֲחֻשׁל יִשְׁרֵ חֲתֵי לְרֵגֵל
וְחֻמְסָה וְכֵתֵן יִכְלֵה בִּינֵהֵמֵת פִּלְרֵשֶׁךְ בְּכֹו עֲלִיָּה חֲתֵי לְעֵסֵת קֵלֹה הוּוֹ כִּתְּמֵיִדֵּן
שְׁלֵי אֲהֵרֵךְ אֲוֵהֵב שְׁלֹם וְחֻדְקָה שְׁלֹם וְיִשְׁמַע הַכְּנַעֲנֵי מִלֵּךְ עֲדָה מֵה

מה שמיני שבע שמות התייג - הגדול שלהם שני דרך האתרים והן לענין גל
מ'הוק' ל'ה' ה' ב'ב'ל' א'ה' ק'ל' כ'י'ן' ש'מ'ת' א'ה' ב'ס'ת'ר'ק' ה'ע'נ'ן' ש'ה'ו'ת' ה'ת' ל'ג'ם'
את הדרך' ו'ה'ל' כ'ה'ת' ש'מ'ח' ע'ר'ד' מ'ע'כ' ש'ה'ו'ת' ר'ו'מ'ה' ל'פ'ר'ד' ו'ד'ר' י'ש'ר'ו'ד'
ו'נ'ה' כ'ד'ר' נ'ר'ד' א'ם' ח'ז'ח'ד' ל'ה'ם' ה'ז'י'ד' ה'ג'ד'ל' י'ח'ר'י'ח'ו' א'ת' ע'ד'י' ח'כ'נ'ע'נ'י' ש'י'ה'י'ן'
ה'ד'ם' ל'ר'י' ו'י'ש'מ'ע' י'י' ב'ק'ו'ל' י'ש'ר'י' ש'ה'ז'ד' ל'ה'ם' ה'פ'נ'ן' ב'ש'ב'ד'ל' מ'ש'ה' ו'ת'ק'נ'ו'
נ'ט' ה'ע'ם' ב'ד'ך' ז'ה' מ'ו'ג'ב'ר' א'מ'ד'ו'ם' ש'י'ע'ש'ה' ב'ו' ל'י'ש'ע' ה'נ'ס' ל'ק'י' ש'ל'א' ה'י'ה' ב'ו'
מ'י'ם' ש'נ' ו'י'ת'מ'ר' ל'י'ש'ע'י' ע'ש'ה' ה'נ'ח'ל' ה'ז'ה' ג'ב'י'ם' ג'ב'י'ם' ב'ל'ח'ם' ה'ק'ו'ל' ל'ג'ל'א'
ל'כ'ע'ק'ה' ל'ר'י'ק'א' ל'י'ח'ן' ק'ד' א'ע'ל'מ'ו'ת'ך' ה'ת'ל'ס'ע'ר'ל'מ'ו'ת' מ'ן' ל'ח'ב'ס'כ'ב'י'ן' א'ן' ל'מ'ן' ע'ב'ע'ה'
ח'ז'ת'ר' י'ת'ב'ס' כ'כ'ס'ן' ל'א'מ'ו'ת'ל'א' ע'י'ה' י'ת'צ'ד'ק' ב'ס'ד'ע'ה' ו'י'ש'ו'ל'ה' י'י' ב'ע'ש' א'ת' מ'נ'ח'ט'
א'ע'ל'ם' א'ן' ה'ד'י' ע'י' ל'מ'ו'ד'ב'ד' ה'ז' ב'מ'י' ק'ל' נ'ח'ש' ש'ד'ק'ה' ו'ע'ק'ד'ב' ו'נ'ח' א'ל' א'ן' מ'י'ם'
ע'א'ח'ז'א'ט'ו'ת'ה'ם' ל'ע'נ'א'י'ה' ל'ל'א'ה'י'ה' ו'א'מ'ק'ו'ת'ה'ם' מ'ן' ג'מ'י'ע' ה'ד'ה' ל'א'ח'ו'ר' ע'י' א'מ'ק'א'
י'ר'ל'א'ח'ה'ם' ע'ל'מ'י' ע'כ'ו' ד'ש'ה' מ'ו'נ'ה'ם' ל'ע'נ'א'י'ה' ע'א'ח'מ'ל'ו' ע'ו'ק'ע' ע'י'ה'ם' ס'מ'ו'ת' י'י'ה' ת'ל'ך'
ל'ח'י'ת'נ'ח'ת' ל'נ'ב'א'ר'י'ה' ו'נ'ב'א'ע'ה'א' ו'ה'ז' א'ן' ה'ד'י' ל'נ'ח'ש' ב'ע'ב'ע'ה' א'ן' י'ג'ב'ו'ל' ל'י'ה'
נ'ע'ס' כ'ל' ח'י'ד'א'ן' י'נ'ב'ר'ה' ו'ר'ו' מ'ן' ב'ע'י'ד' ב'מ'ו'ת'ל' ח'ג'ד' ל'מ'ו'ג'ב'א'ט'י'ם' ל'ד'י' ע'י' ט'ב'ע'ה' א'
ה'ג'ב'ו'ל' ל'ח'ד'י'ד' ל'י'ה'א' ו'י'ד'ב'ר'ה' ע'ם' ב'א'ו'ב'מ'ד'ו'ת'ה' כ'ל'ה'ח'ת'ר'ע'ם' ע'ל'ר'ב'ו' כ'מ'ת'ד'ע'ם'
נ'ב'ל'ה'ע'כ'י' ע'ש'ה' ו'ך' ש'ק'ה' ר'מ'ו'ת' נ'ח'ש' ע'ש'ה' מ'ש'ה' ו'ש'י'ם' א'ת'ו' ע'ל' נ'ס'
י'ע'מ'ל' ע'מ'י' ע'ל'ם' ס'ו'ל' ג'ד'י'א' ל'ה'ת'י' י'נ'ב'ר'ו'ה' ג'מ'י'ע' י'ש'ר' מ'ת'ל' ל'ט'ו'ל'ע'א'ת' ל'ר'י'
י'ע'מ'ל'ו' ל'מ'ל'ו'ך' ע'י' א'ע'ל'א'ח'ה'ם' ו'י'ע'ש' מ'ש'ה' נ'ח'ש' נ'ח'ש' ו'כ'ס'ן' מ'ן' ל'א'ג'ב' א'ן' י'ך'
ל'ה'ב' ל'ק'י' ש'א'ן' ע'ב'ו'ת' ב'מ'ד'ו'ם' ע'ש'ד'ו'ת' ל'א' ע'ש'ה' א'ת'ו' מ'ש'ה' נ'ח'ש' מ'ל'ש'ו'ן' כ'ח'ש'
ו'ה'ב'י'ם' א'ת' ל'נ'ח'ש' ה'נ'ח'ש' ו'ח'י' ק'ל'ו' ו'כ'י' ה'נ'ח'ש' מ'מ'י'ת' ו'מ'ו'ח'י'ה' ל'א' כ'ל' א'ח'ן' ש'ה'י'
מ'ס'ת'ב'ו'ל'י' כ'ל' ע'י' מ'ד'ע'ל'ה' ו'מ'ו'ב'ו'נ'י'ן' א'ת' ל'ב'ן' ל'א'ת'ב'י'ה'ן' ש'ב'ש'מ' ה'ן' מ'ח'ת'ר'ע'א'ד'ן' ו'א'ם'
ל'א'ו'ה'ן' כ'מ'ו'ד'ק'א' ל'מ'ע'ב' ע'י' ר'ש'ך' א'ן' ל'א'ת'כ'ס'א'ן' א'ח'י' מ'ח'ס'ה' כ'ח'ו' ל'מ'כ'ו'ל' ו'כ'ס'ן' ק'צ'ו'ת'

תמונה ש'ק' יר' ל'א'ה' פ' ת'כ'מ'י'ל' נ'ק'ס'ה' ו'ד'ה' פ' כ'ב'א'ע'ה' ש'ל'פ' א'ז'ה'י'ה' כ'ר'ץ' מ'ן
ל'ש'י'ד'ו' ו'ה'ו' ל'י'י' ק'ל'ו' פ'ה' מ'ס'ת'כ'ו'ל' כ'ר'ץ' מ'ד'ע'ר'ה' ו'ה'ו' ל'א'ת' צ'ל' כ'ל'מ'ע'א'ר'ק' ל'י'י' ה'ו'
ס'ר'פ'א'ן' ל'ע'ל'ם' ל'א'ס'ע'ר' ו'כ'ל'ץ' מ'ן' ש'ד'ו'ר' ל'מ'ז'ה'ר'ה' ל'ס'פ'ר'י'ה' ו'מ'ך' ת'צ'מ'ר'ד'ה'ה'
ו'כ'ז'ר' ס'ר'פ'י'א'ן' ע'ב'י'ה'ה' ו'א'ר'י' מ'ז'ה' מ'ז'ו' ל'ש'י'ז'ה'ת' ו'ל'ל'י'ה'ת' ו'ל'א'ע'ת'נ'ת' ע'י'ג'מ'ה'
ו'ל'ש'ת'ע'ת' ל'י' כ'י'ל'ה'ת'ה' כ'מ'י' ק'ל'ו' מ'ד'ל'ת'ע'ת' ל'י' ר'ש'ך' ע'ת'ע'ך' ל'ח'ם' ו'מ'ך' מ'י'ס' ו'נ'ע'ל'
ק'צ'ה' כ'כ'א'ן' ג'ד' א'ח'ס' ל'ה'ר'א'ך' ו'ה'ו' ג'ר'ב' א'ר'ו'א'ו'ה'ם' א'ל' ה'נ'ח'ש' ה'ש'ר'ל'ך' כ'מ'י' כ'א'ן'
פ'י' ק'צ'ה' ל'מ'ש' פ'י' ק'ד'ש'ת' כ'ר'א'ג' ו'כ'א'ג'ה' פ'י' י'ש'ב'ה' ל'מ'ע'ב'ד' פ'מ'י' ק'ל'ו'ש'י'ם'
ז'ה'ו' ע'ל'נ'ם' ו'י'ש'י'מ'ו'ה'ו' ע'ל'ה'נ'ם' ו'ת'ח'ש' ה'ו' מ'ת'ל' כ'ח'ש'ת' ק'ל'ל' ל'מ'ל'כ'ו'ר' פ'י' ל'מ'נ'כ'ה'
ל'י'י' ה'ו' ל'ה'ר'ד'ר'א'ך' מ'ס'ת'כ'ר'ג' מ'ן' ח'ו'ש'ש' ו'נ'ח'ש' ל'י'י' ה'ו' ל'ח'ם' פ'י' ל'ש'י' ו'ה'ו' ל'א'ר'ו'א'ך'
י'ק'ח' ל'א'ן' ל'ה'ת' א'ז'ר'ת'ך' י'ל'מ'ע' ו'י'ד'ד'ך' פ'י' ל'מ'ע'ה' ו'ה'ו' ק'ו' ו'נ'כ'צ'י'ם' כ'ע'י'ך' מ'ח'ש'ת'
ק'ר'ל'י' ו'ק'ר'ל' ה'ו' ס'ר'י'ע' מ'ך' ק'ר'ל'י'ע'ב'י' ס'ר'י'ע'ה' ל'ה'ר'ד'ר'א'ך' ו'כ'א'ן' כ'ח'ש' ה'נ'ח'ש'ת'
מ'ו'י'נ'ו'ע' פ'י' ל'מ'ש'כ'ן' ל'י' מ'א' ב'נ'א' ש'ד'ל'מ'ה' ל'מ'ק'ד'ש' ו'ו'י'נ'ע'ה' פ'י' ל'מ'ק'ד'ש' ו'ו'ק'ת' ל'י'
~~ה'ו' י'ק'י'ה' מ'ר'ך' י'ה'ו'ד'ה' פ'מ'ל'ו' ל'נ'א'ם' כ'ח'ו'ה' ו'א'ע'ת'ק'ד'ו' א'ן' פ'י'ה' נ'ע'ב' ו'כ'ר' ו'ק'צ'ך' י'ו'ת'~~
ו'ה'ו' מ'ך' ג'מ'ל'ת' ש'ש'ה' ר'ב'ד'י'ם' ש'ע'ש'ה' ח'ד'ק'י'ה'ו' מ'ר'ך' י'ה'ו'ד'ה' ע'ל'ש'ל'ש'ה' ה'ו'ד'ו'ל'
ו'ע'ל'ש'ל'ש' ל'א'ת' ה'ו'ד'ו' ל'ו' ג'נ'ד' ס'פ'ר' ר'פ'ו' ו'ה'ו'ד'ו' ל'ו' כ'ת'ת' כ'ח'ש' ה'נ'ח'ש' ו'ה'ו'ד'ו' ל'ו' ג'י'ר'ך'
ע'י'נ'מ'ו'ת' א'ב'י'ו' מ'ע'ל'מ'ע'ה' ש'ר'כ'ב'ת' ל'מ'ט'ה' ש'ל'ח'ב'ל'י'ם' ו'ה'ו'ד'ו' ל'ו' ק'צ'ך' ו'ד'ל'ת'ך'
ה'ה'י'ב'ל' ו'ש'ג'ר'ם' ל'מ'ר'ך' א'ש'ו'ר' ו'ל'א'ת' ה'ו'ד'ו' ל'ו' ס'ת'ם' מ'י' ג'י'ח'ו'ך' ה'ע'ר'ל'י'ן' ו'ל'א'ת' ה'ו'ד'ו'ו'
ע'י'ב'ר' נ'ס'ך' ב'נ'י'ס'ן' ו'ל'א'ת' ה'ו'ד'ו' ל'ו' ס'פ'ר' ר'פ'א'ת' ה'ו'ת'ל'י'ך' ש'ל'מ'ה' ו'ה'ו' ס'פ'ר' כ'א'ן'
פ'י'ה' ט'ב' ל'ש'מ'ו'ס' י'ס'ת'ע'מ'ל' ל'ל'מ'ס'ב'ו'ם' מ'א' ר'כ'ר' פ'י'ה' פ'י'ב'ר'א' ל'ח'י'נ'ה' פ'ג'נ'ד' א'ת'ו'
ק'ל' ל'ר'י'ת' י'כ'ו'נ'ר' ל'נ'א'ם' י'ת'כ'ו'ד'י' ע'ל'י' ר'ש'ך' ל'ס'פ'ר' ל'א'ת'ך' ת'כ'ו'ל'א'נ'ה'ם' ע'ל'י' ל'ל'ה'
ו'כ'ר'ש'ך' כ'ח'ש' ה'מ'ח'ש' ו'ל'ם' י'ר'צ'ו'ה' ל'ח'ז'ה' ה'ו'ש' ע'ת'ה' ל'מ'ק'ו'י'ך' ל'ה' ו'ל'מ'ע'י'נ'י'ך' ל'ה'
ע'ל'י' ר'ש'ך' ל'א'ת' ל'י'ס' ה'ו' א'ת'ח'כ'ם' מ'ך' מ'ש'ה' ו'ש'ל'מ' ג'ר'ד' ע'י'נ'מ'ו'ת' א'ב'י'ו' ל'א'ת'ן' א'ב'י'ו'

הן מנהיב ענהו מן נחליהרנון
הזי יישיהו ששלל מיהו נצ' . ל .
המלך אהמור לבחירה ונענה ללמה שבחיה סבחן ללה ומח
הפעלה לענימה כמה קאלו אהכמים זל עשר שידות מסוקה לים
וער סופו וסוף שידות אהם והי מדמור שיר לים השבת שידות
הים ושידות הבחור ושידות החינן ושידות הגולה ושידות שידות
לחור ושידות ושעיה ושידות חזקה ושידות לעתיד לבחור שג' יום
ההון ושידות הזה ליי . במה חסדוה שדים אן נשיהו ישרש
כדוה נייבי העם לו שלשה חבות שהלבונד בות בעולם במחוק
זה מנהי במשענותם אן סנהרדי גולה וקולין שבחור כהנתת
לעלהם פיהן מהחטון בזכות הזולתי למד כודין . ומדתנה לחיל
יקולין פיהן לבחור למענה והן חנה חתונה להם פיהן חנה חתונה
שפלה למנכפנה ומנחלת במות ותחתה להם חנה חתונה חתונה
למדת פעיה ופי קוס לבגל ותקנוס חנק לים קר בייך לך דאך .
תחתל לעולם בלמה כמה חסדוה כל יצמח לכן למים וימח חנה
יביתל לעולם אהי מן עין חנה חתונה חתונה חתונה חתונה
כמה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה
למדה פיה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה
להם מן חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה
קא פיה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה
השחתה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה
סיחון שהיה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה
מחדום חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה
חני גבור ולק חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה
בחד צי והן חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה
למה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה
נקדה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה
המשלים חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה
בוחו ונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה
חלמה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה
יקולו חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה
עבדו חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה חתונה

מלמדי היתה וכו' ויהי חן ה' לך למי שתנעו את יי כדחה זר אף לה
אנה ש עלי אשכך זה מלמן שגוף פומה אל עונות פי עבדך ויני
אקרה לכן לתיפקדו בין למיתנעו ולמחן אמתה לאלת למור
כקל וזן עונתו לאלה כח עי מקדל ללדומי ובקש להקרה
לפי כד נתייהו מיני וכו' אלה רומה וזבני לעונ מברך שעה
נסים לאבותינו במקום הזה ומה שך וזן עקב לא ילו עץ שי מן אכמל
ואסתעמל שוימן שם המפורש והתבני חס מלמד טיהיה לזן
אחד שיקול כבנים הרבה

והמתבני בעץ למיעוני אמנה ולה מן נור לעולם פי פרשת
זה התקת בעזרת שדי נבתי פי פרשת וידה בל
ידה בל משיק אף מלנין דיהה שנה יום הזה החלתה חדר
וידה בל ויהמר מוחב ל דקני מדין לעולם מדו ומדין מתגדין
זה בזה ער שבו וישראו ונתחבבו זה מלני חבבים מעל לעני
בלבים שהיו עומדין על נבלה והתוהוין מתגדין זה בזה עדי ש
חבב וזממו זה לזה בוחו ונעמו וחד עלה זממו זה והליקה נבלה
שילג ומחין חתה למד שהיו מתגדין זה בזה שנה מכה חת מדין
בשרה מוחב כחוק השוד את ידק השדה מה ששוייה ה
אין כל ביהמה ויהיה חוללת ממנו וישלח מלמכים אל בלעם בן
בעור בלעם שבלעם בן בעור שבלעם עור ויהיה חזו בלעם
זה בנני שלבן החמי הנה כסה את עין הדריך מנעו את שיהיה
מלעבוד עץ וילבן דקני מוחב וזן מדין וקס מים בים שלמה
בידס כלי מלמה לא כלחה מהין נטען בקוסס כששד ידבד
לי בתה לה יהיה נביה מכלל שבעה נביהי ושלגים ואלה מויב לע
דינו ואלהו בן בדכל יתקו בלעם וישבו שבו מוחב שרי מדין
להיטן הלכו כיון שחמד להם כחשך וידבר יי חלי חמקו וישאבו
חית בנן לפי כד חזרו לחרצם בחותו היום אם יתן לי בלק מלמה
ביתו כסוק וקהב רבדי בלעם מוכיחין עליו שהוה דודק אחד ממ
והלמה קמבה יודיע בכלסור למה אמר בלעם מו המניסים הלה
עמר לא לגלות סודו ונדן ויהמר לו חזקה מה שדה משוק
לקדמך בחון החניש ויהבני את חתני מוחב בתה ממוין חבש
הוחב בעמון ויחד אף אלהים כיהולר הוחב בתחלה חלל לוקוסק

ולבסוף אמר לך... ואתי נשאל...
להטעות את בנינו בדהרם...
בצר לאתון וכתלר מן בצר בלעם...
ממען ויפתח יימות פיה ואתון פיה ואתון מן גמלה עשירה...
שנבדחן בין השמשות וכוון הרה לאמור במהמה הנבון...
נחטקה לאתון לבלעה שיגייב וזה נבון ויהי נחטקה עזובת...
התיחמה נסבת לאתון והי חלה מן חלה רוח הקודש פלמיה...
כונת בשבב ושרל נסכה אמורה רשין בטריק שבונה וכדלה...
משה כתב ספרו ופרשה בלעם שלש גלים מלמד שהיה...
מכה אתה אתון בדגל ודק בדיון אמרו לו שרו מן חבה לה...
אמרת הוית ידע מדע עילמה מדע עילמה ידעתי מדע עילמה...
לא ידעתי אמר להן שהן הנה אמרת אתה לה אנכי ואתון...
אמר לה רבתי עילה עד כהן אמרת אתה אמר רכבת עליה...
עד היום הזה ולא עור לא שעשית חותי סכנת לך שנהה סכנת...
לעשות לך כה מיכאן אמרו חכ בלעם היה בו על אתון מיד ונתב...
בלעם ויגלי ימות עיני בלעם הויה מותלו סקה להיס ואת עינו...
ותפקה עיני שניהם לו היה חכ עיני חכ לה אנכ עיני עיני...
עין קרית חן צות מוחצע אפרנה ואתניה ויזבה בלק בקר...
וישן לה יבה לא לפתותו כלחיליס שבמקדחיה חוץ משלב...
כיפני שהיתה כוונתו שלמה ובשכל דמותי נחת ממנו קות...
שבעה מדבחות כנגד שבעה מדבחות שנבע מדמך יעילה עוד...
כיון מדבחה חרם מדבחה קין והבל מדבחה טח מדבחה ובלדהם...
מדבחה יעקב מדבחה יעקב מדבחה משה כיון דער בלעם חן...
קרבן של לא יקבל וקרבן בלק חן יקרב ללה כיון גיחה כדגות מנה...
דות לדי כיון מלך יעקב מנה... וילך שפי קלו בלעם היה חג...
בדגל חות ויקר להיס חל בלעם ליון טו ממה מלשון קרי יקו...
יון דעררה כיון יקרה מה יעו שלה מה חקוב לא קבה אל כיון חן...
זה חן חן קבה מלי יעני לפן דוגוב ונה אדעס לא דעס יי וכלה...
דעמו רגע מהה מחמשת שנים ושמונה מאות ומחב עיני ושמוני...
בשעה וחין כלבה יבולה לכון יו מדע חוץ מאותו קר שערות

כל מינין יעלו ויקדו קטבים עין לני יעד יתנה שיהי יוקל למה ויזנע קהל
מתלווה הנבון לפני בנותיו הגדולות נקרה
למה יעזב ערו ויזנע נקרה
הן לא יסתפרתחו לבלתי להבקות למלוכה ולמה לקד בפעם בפעם
תהיה כחץ וכלט מענבותה שימין לקסימות פי למדתין לאולתין פאמחמה
אגרא פיה ותהי עליו רוח אהים וישתחלה מדבר פניו געל פכרתה פיני
אולתה מן זמר ישראל יירחמתו שדל שובן לשבטין קאל מה דחה דחה
שהן פתחיהן מכוננין זה כנגד זה חמד דמיון הללו שרת שדה עליהן שכינה
מיד ותהי עליו רוח אהים שתיס העין יענוי שרב מן חין לנבוזה מן מע
שתיס העין גופלו גלוי עינים חכבד בהסה לנבוזה מן לנבי ינטרה ויקע
עלי סחרין וגלוי עינים תנכשה לה לאסרה וקד יקל מן לנבי יענר מן יקע
להין יבקיה עניה מפתו שתיס ולס לאלך עחה לאן הוחסה לעמה לה תבט
בלה ותרקב ילק שפי ויהזלחיה למה עני מן לנבי פיוקת לנבוזה יהתחנתה
ותנכרה לחת תכלו הסבה והו קו ומתבונן רין כמין קער בלעס פי לט
והכח לאנהזה פטלב יקללת וישדל פכלללה תנה מן פחה יקלבה
למלך העינה הברכה פון מה טוב ומה לך יע כחן קערה למה שדה
שכינה עליהם משכנתו ישדל למה מלכותן מן שבת כנחלים נט
למה ילק מן דין כגנות עלנה למה מלכותן מן שבת כנחלים נט
להן מלך בן מלך יולמים מן לין למה מלכותן מן שבת כנחלים נט
במים רבים למה מלכותן עזה וידס מהנב מלכו למה מלכותן מן שבת
לכלביון ותנשה מלכותן שותק עזה וידס מהנב מלכו למה מלכותן מן שבת
הנה נפתי הוקרת על פניו קאל טובה קללה שקללה חיה השילוני חרת
ישדל מה רבה שביק חותם בלעס בן בעוק חחיה חמד והכה ידו חרת
ישדל מה שר יגוד הקנה במים שחם במו לו כל דוחות העולם הווינו חרת
למה חמו חבל בלעס הד שיע חמד כחריס עלי מים שרוח עמונית מנשבת
בן והוקרת על פניו וכולס חדרו חוץ מבתי כנסיות כמה שנויה פך יתלה
נד חונה קללה לברכה מעני יאלך מן למה עניו יאלך עות פיהם קללת בלע
חמה מה טוב ומה לך יע מה חנק טעות מנה שוהי בתי כנסיות ובתי
מולדות ומתל במה חנה חקו מלך יאלך לעער מבל כין בדוך כחן
קנדה יקול מבל כין חדוק שטרו המלך על פיו והחזיק מבל כין בדוך
חס יתן לי בלק מלח ביתו העמד כלמה הווי חנה יקול חני שילטת יאלך ויה
גחית ותרבה לחנה מה יעל אילך סאטמה מע פי אפעה וסאהב ועונה הנני

הולך לענין עקב ויך ויחזק לית נבון תהי עסק דת ויפול לא מעדת ויחדות
פעמא דתהי און עולק לעולב הבא סתמי נידה לית חיות נחדן וזה להוהם לבן
יחזק ונחזק לוי כחני עובדי עזי לכה וייענד ומה עניה יעצו אמר לו
טוה שלפן שונא דמות וזהם וזהבין כל פשתן העמד לך שווקים ותן בנור
מדין ימכרו כל פשתן בחנות ומידהן טועים יחד דיהם ואלהיהן דויעה עליה
ובלעם היה וזהב דמות לפי כך הוציח בשפתיו מה שבלבו אמר יעשה
העם הזה לעמך במה הימים ביחד לית הימים יקולחן נבנותה תתקיים
לית חד חמשת שנים שנה ליעדה אמר ונולח עתה זה דוד אמר ונולח
דוד זה המלך המשיח דרך כונב מיע זה דוד וקם שבט מישיש זה
המלך המשיח ומחזק פיתיו מהב זה דוד וקם היה האומדן חת מן חב ויש
כיבס חרצה וימורדס בחבל עני שלישים להמית ושלילי אחד להחיות והו
אנה ימסדהם פי אלה לית חיות חיות לית סטח דקין ויסלם לית חיות
וקקל בני עית זה המלך המשיח שנבון ומשלנים עדיים והיה יחדים
ידעה לדוד שנייה כל אדום עבדיים לדוד ויוסע עתה דוד בכל המשלך
והיה ידעה שיעיר חניבין זה המלך המשיח שנעלו מושיעים בהר ציון
אוימיה היה משומול או למי יהיה ויליה הבלי משיח או למי יהיה וילך
אחד עצת שמש ימים מיה כתיים יקולחן עסקר ילתפון מן אבה חריות
כדון מלך לביחם ולעמדה לית יקום לוי לך לביחם וקם בלק
הלך לדוד הלק לעשות העניה שיעץ בלעם ויטבי שרשבים טוים היה
עמהן יין בלה שותה חמנו הביעית משתנה ועדיין יין העמוני למחזק
וכיעד עשו העמית בלק שווקים וזהנות וה שבי דקניה מבחון ומעדה בפנים
וכיון שבה הישרלי לקנות כל פשתן מן הזקניה חמרה בזוקל והנערה
תמכור בזול וכיון שהוזה הלק העלה הנערה הנשקת חותוכוס שליין שחלה
ומיד הוזה משתנה וחמרה לה שמעו לית חמרה לן פער ענימך ובצדה עלם
ועבודתו בקר וחדלה עם ליתות מלמד שנתחללו ונתקד חנה לעם לחבחי
להיהן ויחלה עם מלמד שהם עוררות מביחות לית חתנות וחדנות
לעבודה שנוי שחתח ולפי שלב החיש נטה אחד דעות האשה הוזה נמשך
אחד עבודתה שנוי צמדי שרשלב על פעה חתנות לית חתנות העם חלו
סנה דרין והוקע עמותם לוי כלמי שנתחייב בבית דין ולשון הקערה לשון
דריגה נגד השמש כלמי שבהו עליו כשמש נהדק ויחמד משה חל יקט
שרשלב חיש חניין חמו להם משה כל חייני שבט ידונק שבטם
והנה חיש מביני שרשלב זה שלמיאל בן יצדי שרשלב חמו חתנות וחתנות

ענין זה בלעזר בן אהרן הכהן דלמה יחשבה לתי שאמר דלמה בן
 קושיהא הורף אמר אמר שהיא מוכמת קושיהא את בדיתי שולם שלום
 טעם טעם מיתה האמתיחה הוא ליהו ומאמתיחה בדרה ליהו משנעדה
 ומה נמרד משהקריב יפתח במו נהגזה שליחך אמר יפתח אמר אני
 בזה הורף אמר עם אהרן לתיך נמרד ער שמו אהרן והו ליהו היתעבי
 מתושבי גרתי והיתם לו ודעתו אחרת בדיתי בהנת עולם מי שהו
 מיוחס במותו שכליבהנת עולם ומי שאתיחייחם את לו בהנת עולם
 ההו והכהנים גרים בני צדק שצדק ענינו בהדינת דמדי ולמ' נקרא
 שמו זהו שבעשה רגשו כבינה מהדת מרוב הבעילות בן סרויה
 שהסרלי אשכנז ויהי אחר המעשה סמליותו פיו וסעלמסוק ידל
 אז לים גרמה פה הדיה למגה לוי וקנת מן סבם עשרה למה מוכנת מיתו מדמי
 קלמן בער מזה ברו מיתו מדבר תויבאהם ליה בערדהם ליהת תן והחלו
 לאשכנז למעדותי ובני קלוה ליהא שבעשה בבני קלוה ובעש
 זה הדם און ותעשה אהרן את פיה פני בעשה קרח בן הבלועים ובי
 השרעים מוכאן אמר הכ קרח ליה מן הבלועים וליה מן השרעים וליה
 לוי יעתקו את קרח באן פיו וקת לכסח בן השרעים קלוה שך אמה נשקה
 ויהי רוב ענין ער אמה אן מן הקניי ליה יך כקרה וכערתו וככ קרה
 ליה מיתו יעני בני הגדול לוי קר זהו מן הכמה והם אסיר ולקנה ואביאמן
 ליה משפחת השמועני שנים ועשרים לם ומאחזב ופי ליה לאור תשעה
 דח מן ליה ושרש מהות אתרא מזהם פיו מנינה נחו מן אלתותיו וימת
 ער און בתרף כונן כל מקום שבזכר ער ואונן נדברה מיתותן עמהן ליה
 ויהי יתן אדם ברדכן תולע משפחת התולעי למ' נקרא שמות תולע

עשר בשב
 יפתח אמר מלך ולמה חלך אצל
 נהן והקריב במו וגזר עליו הדין
 יקבל בער
 לא בער
 עיר יקל מ
 אצל ויקבל
 ויקבל אתו

הנזכרים עליהם שוה חזקתו כחזקתו כי בחזקתו מות זה
שני מות ימות האיש מן רשף העולם הן החיות לא שבוהה לעצמו כי ש
מרבד זה להם חלק בארץ ישור לא קטעת נחלתהם לעבד עבדאגהם
ויקרב מלך את משפטך נון גדול מכל מן להודך שיאך בה שבב אדם
לרוב בדין שיהיה לה' ומה בקשו בנות מלכות שאף אבי יודע שאם אין
לראש בנים חבנות יורשות לא לא בקשו לא חלק בכורה מלפני שהיה
בלקח בכור להעלה בן בנות מלכות ומה אמרו אם אתם יורשות
במקום שאף בן מחשב ומה להם תתיבם אמרינו ומה יכלו להשיבן
מבואן ויקרב מלך את משפטך נתן הנתן נתן חלק ירושה נתן חלק בכורה
והעבדות בלשון העבדה העבדות מירושם לחלק בכורה שלש חלקים
נפרו בנות מלכות חלק אביה שהיה מירושם מכל וחלקו בנכסי חסד
וחלק בכורה איש כי ימות וכן אף לה ירושת האב לבנו שאף לו בנים
מקל וחומר ומה הבן שהינו מוריש יורש האב שהיא מוריש אינו רין
גדלה יורש ומבן שהאיש יורש את אשתו שנ וירש אתה דו אשתו
לחלק משפט מה משפט ביום כך חלוק נחלות ביום יפקד יי אלוה
לכל בשר קיראן באת גרף משה וקבדה לעל יקום אחר מן אולתה
המשפט משה בהדי למעני יקוליא לר' העולם אסדרת לארו אח מן לי
ה יראנייה ולביעייה ולפסאנייה מא מנהא יברא ומא מנהא לא יצא
ולעל יאן הדי את משפט לי סייך לארו אח והו דאחב למוח למועתיני בתרבו
לעלם לאסקל פאגאב קח לך את יהוש בן נון וסמכת את ירך מלין הסמי
כה לעו אינה לא בקה חוץ מסמכת יהוש שה ציד נפיצו אומרוך לו
יש לך רשות לרין בביריני תורה או לרין בדין קל מוריני תורה ואתה בך

ירדן באותה רדף שנתהן להר שנות לרדף בנ יש לשהוך להסמוך אנשים הרבה
בפעם ראשונה והלא הב סמוך שלישים גוף ביום אחד ענוהתסדהוד את כל
בחוץ ביצור' דנ סמיכה דער רצונ בהן גדול וד עתה סנהדרין סמוך יהנע ענ
ולפע פבלע דוד הבהג וולפע כל העתה ותתמה מהודק עליי ילמד אנהודק
הנבטאט דמותה אהב וליכיהם שיתן לו המסורות וולפע לעדד הבנה יעמ
אדן המולקד שתי ולפמוד בעני פליאיש מה עור לא בתנ כהג גדול ענ ולפע לעזי
הכהג עמוד: אהן שולף באורים ותמים לא למוך והרייהו שע מוך על פז
ינאנו עלינו יבאו זה משוח מלמזה ובל בני ישראל שצורך הנבזר בו
עמנו זה אב בית דין וכל העויה לו סנדרי גזילה ללו שולף בילבד ובינ
שולף באורים ותמים הכהן עומד לתנ הערכה שיש אחריו והוא
מתקדל גשולכל העניו ועינו למטה וכשהוא משלים מביט אל החשך
גדוהתה מה יעלה מן האמצחה וכל אהת שותעלה לוקח אותה עם האחרת
ער שיהיו עם והוא מודר והנשיא מביט אל שתי אבני שהם מה שערלה
בחטף עלה באקוד שעל כתמיד תעולם אהן אורים ותמים פיה סך מן אקוד
לעקדל אפעל ולא שך אהן פיה הפס המפורש נהו פי לאותיות פמך סבב דלך
פתגן ער כלהבן שבט על שתיים עשרה אבנים והי לטורים למרפורה
ובדלך על שתי אבני שעל כתמיד שולכהן כהן על כל אבן שיש עבניי
וכהן אחרונה כהמלה פי לטורים ופי לאבנים ופי שתי אבני שהם לחתה
יך לסולתאבת בשתיים ועשרים אות פמך דלך פפרהא לאקודר ולצהאוח
ופיה אפר גדיב לא יבב אהן יפתט לגממוד לנאש עאעלס דלך והעתבכה
ויסמוך את ידו כל הנותק בעיף יפה הזאת נותק שגן וסמכת את ידך עליי
צו את בני ישראל התמידף והמוסקין ונסביהט באהן משליצבור והוא מתוומת
הלשנה

אלמוסען ונסכיהן ובלהתריך מחבירו דודס בית חבירו למעני
דעדה פי קלמשה שעיך עדים אחר לחטות ליה ולס יידי פיה
עידים גדל מאשה וי לאנהם כחני יקרבן פי קלמשה למעבודתם
דפיי שעיך מאשה ליה ואלמעני פי קרבן שעיך פי כלעיד מסתגף
הען עבדיה אנתים כמחוק אלמחיקו עיד דבת דבחהם לשעיקים
מה סתם פקסן ונתה מסתגף ען עבדיה לשעיקים ליי שחטולם
עיוסק חתי יקע אנתה דחוק בלכטיח פי כלסנה כמחוק אוחטותי נגדי
מיד וקד עלת קול אהבים זלובחגני ונץ עלה מים יקלן נוסודים
הגה לכה למשה מסני ולא לבייץ לה אהב למי מן קרבנות החג קלפי
ס שניונסכיהם וקלפיוס שניונסכיה וקלפיוס שביעי כחשפטם
הנתמעמן הויה אהחוק למחיה מים יעני אנהם ינסכו מים למעני אנהם
גאן למטר מן אלה וקלפי כליוס וביוס וביוס מחליוס שמיני קלפי
יוס השמיני ידל אנה דגלבפני עעמו קלוביוס השמיני נכתבו ויחד הקו
בנות וביוס ללמדך שהוה דגלבפני עעמו וקלפי שמיני מים בחג
רבן בפעען וצדך בדכרת הזמן בפעעמו ולפי שמיני מים בחג
ודת הגשמים במוסק זוס שמיני ולמה במוסק תנו רבנן יין שולין את
גשמים לאסמוך לגשמים ותמת בעץ אמעמני למינה מן

נוד לעולם פי פרשת פנחס בעדת שרי נבות פי פרשת
קלמשה מטות

מטות מומחין כך הפרת נדרים בכזומחין פלמחגו לנין ויחד
חידין עלי שיש למעלומה כדאחגו לנין לאחגו סחכס חייניתי
לכך אלך לשבועה ולא ללבייץ עלי הפרת נדרים לאחגו לנין
תעלמי חלוד ברו הוה חונן מוחל לאחגו לנין מוחל לנין והוין להותרת
קיס פוקחין בחזיר וחיין להן עלמה שיש מכין לאחגו לנין לאחגו
למייד חכמתו נידיין אונס כיידיד נידה ליי מטיגי ע לעונת נידה
ב וחייו הוה עונת נדרים מעיביה שתי שערות שיעורן כלי להנטל
זה זוב מעפשיין יכול לכוס דמשך לעמך לכל היוני מפי עטור
י מינות עשה לקיים מה שהוניה בעתיו בין בשבועה בין בנד
בנידנה בין בקדש לבדק הבית או לבית הכנסת ובזה נחמר מועמ
ותיך תשמר לאסר אסר וכלכנוי נדרים כנדרים וקלבנדרים יק
ללשון בני אדם כגון קונס קונס ונח עלנפשו עלנפשו הוה חוסר
עלמחלים כגון שייחוס דבר עלעלמיש פלולא ענה חמון הדידה לא

טב עת מי עשה משה...
באותו מקום כיון שהיה ענין...
כפדה דון שמהחזות...
עבירה יצאנה ידיהוה...
היה הוה עבירה ענין מעבירה...
לה והיה הוה עבירה ענין מעבירה...
חן לעבירה קד תפעל בלא...
לא לסיכון מעד קט ולח כלק לעבירה...
פוסת עמלה הוה הוה ליסתכר...
פולך הוה לטח פוגב עלי פחעלה...
פילחין והוה קדן לבני ישראל...
הוה למקנה העלמן בזאת עונג...
כיעד לדי פי שכר מה עני עני...
ושהתם לכל העס הזה חמ להם...
קד חתם עליכם בזה וכן כותב...
לדין בני ולגדיו ולדי עי שבט...
לענאכם נקדדים לאף מורה...
ובקד ובקד המן אמואשי...
ואף חן אתנחמו עדין חזב...
למעשה ושיהיה התנחמו כפול...
ולדי עי שבט מנשה בן יוסף...
ע שמתם בשביל הגביע...
גדל ממהן ויהי בן מנשה...
ותמת בעין למעשה למקד...
חשיה ממות בעזרת נדי...
ויכתב משה את מוציהם למס...
יעות פיסמן למסעה בזמם...
חמד שלה בער והוה...
חסם פלח לתפח על שחרות...
בזמם לבלע אמד ובללה...
זינה וכל אמסעות יעשה...
ומן חגלה דוהם לוי סבך...
ויכתב משה את מוציהם...

היה אהם רחם בית אישה ויהי להם יום שבת
למעלה אהם יום שבתו יש להם אהם להם ביום
היום שבתו ויהי ביום נדחה בלבו ויהיו עשרים
הישר אהם דהם ויהיו ידע אהם שיש נדחה אהם ידע
ידע אהם שבתו אהם אהם ידע שזה נדר הר"י דה ישר ויהיו להם
דהם יהי תהיה להם האיש מישר לאשתו הנשואה אהם
מאבותי מישר הבשר נדחה אשתו ושבבותיה: ויהיו להם מישר להם
ער שיגר שנה ויהי עט ליהם ויהם היתה מגורשת מסעק מישר להם
יסלה להם שיהם הישר להם האם אהם הבשר והיה להם עט עט להם
בדחה עטולה ומכאן אהם מכות מדרגות שנתכוונה להם ומכאן
שבתו מישר לא לשם הכר ולשם המדר שנת לא הניא אותה למדר יום
ויהיו ושבתו אהם אהם עט עט אהם נדר ויהי להם גרונה
אהם נעם אהם בתולה ומכאן עליה נדרים יש להם להם אהם נעם
גרונה ומכאן עליה נדרים אהם יכור להם ויהיו אהם בשעת הנה
אהם הבשר מישר בקורמין דו שייצאת מרשוח אהם ונתארסה ובזה
נעם ונדר למנה וגרונם יקום עליה לענות נפש אישה ויהיו ויהי
יהי אהם יקום ערס לקדם ע אהם אהם אהם מישר איש ד
יהי אהם לא שדחה אהם לא לענות נפש אהם אהם אהם אהם
אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם
עט נחתה עט נדרה בליה אישה מישר להם אהם אהם אהם אהם
היא דה שבת בתו מיום אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם
ובן מישר אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם

עברה ונתח נאמי ויהיה נאמי ויהיה נאמי ויהיה נאמי
בין נאמי לבתו בנעדיה בית אביה בשנודה והיא בבית אביה ואם מיטר
אחד רבתי מיני חינור ומה הקרש יש בין הפרת האב להפרת הבעל שהאב
החינור כולו חינור והשיבוטות ביום שמעו שנכר נרדיה ואסריה אבל הנעל
אינו מיטר לא נרדים ועצונות שיש בהן ענוי נקש או רבד שבינו לבניה כגון
שנדיה שלא תכחול ושריא תתקשטי שנכר אש לא שתו נקם נקמת בני
ישר ממת המדינים והרלא מואב שהביאו את בלעם לקלל את ישראל מאד
והביאו תקלה בנותיהם לישרי ומסרה מאליהם ישר בעלי המסודות אמרו
שהיה רגור למעלה מאלו ללמדך שבאותו היום נתעלו ישר על כלה אומות
הכלי הקדוש זה הארון ושני הרוחב וייצאנו על מדין באש זוהי את משו
ענינו על עיירות הגוים אין נרדף לא משלש רוחות וניהן רוח רביעית
לכלי שיש בה לב רוח והענין שהיה רגור שכלי רגור חמשת חלבים
הוא רגור רגור רגור חמשת חלבים לוי שייצא חמדין רגור שמשקחות שכל
וכן חמדין עיניה ונעור וחבור האביר עזריעה ואת בלעם בן בעור פירד
שנעשית העינה עיניו באה לבקש מתנות ומי התיר להן שיהרגו אתו ויהיו
כביא הדי הרמא אמרו את בלעם בן בעור הקצב הרגו בחרב בתחלה היה
הגוי ובלבסוקה וקום אמרו שילעם היה בועל אוננו וקום באמתו רגור
התחייב חיתה את השבוי ואת המלקוח ואת השלל שבי מן הנשפך
המקורו מן השמחה שכל מן המדינות ויקקו משה על קדוה הדי
בין שיראה נשי מדין וקום רגור רגור נקלו מישר כר נקל ישיר שביא
על הגדה היא נהרגת ענין שכל מן חמה הדי לבני ישראל וכל אשה ידעת
את ש לנשפך שכל רגור

או לה נבערה אדני וצעת רגלה א עלי לארץ ווקעת רגלה א בלהא עלי
לארץ פהי בעולה ואן וקע אטראק לרגלי עלי לארץ דוס טההא מרתפע
פהי גיד בעולה וטרי אקולי אן מא הדגו מנטי מרף שית מק נבעולה לישוטי
בערים והתראת אמרי אן באנת בעולה לרגי ישרלי פלם יקתלהא ודילן
דלך פהי הרי שלום הנה היו לפני ישרי כלהדג נקט בשדהגו בסיף אנו
אם הדגו בחץ הרי הדא טהור שלובל חגע בחלל בשניטל ממנו אבר שאם
ינטל מן הרי הרי ימות חדי זה חלל וממזא וכל מעט עדים להביא
דבר הנעשה מבנה העצביה ויאמר לעזר הכהן כיון שקקק משה נס'
תלקה נבואתו ממנו ונעלה הלכה ממנו אה חכ כל הכונעם אם חכמה
הכמותו מסתלקת ממ' ואם נביא הוא נבואתו מסתלקת ממנו אה
הזהב אך למעט גולמלי מתכות וטהיורי אדני לם תקבל צורה באמלה
פהי תסמא גולם כמותל אדני כנעת אנה ועארהא נאקרה לגרד ואלתמלים
ותרכיב למקאבץ וקטע לאטרדאק פהי תסמא גולם ואינו מקבל טומאה
כל רבר אג יבא באש אהך לך רבר שהיא עולה מדטומאתו עלידי האש
לא לא בא זה לא להמך שאינו עולה מידי גיעורי גרים לא עלידי האש
בלבן בהגעלה בשטיפה בהרהה בנעינה בקדקע בקנוה וטהר אמ'
חכ הוסיף לו טהרה אחר עבירתו באש להתירו מידי גיעורי גרים דו טבי'
אה במי נדה יתחטא אהך לך טמא שהוא צריך מי נדה שית טמא מרת
בלבר וכבסתם בגדיכם ביום השבי וטהרתם מלמד שטמא מת צריך
טבי ביום השביעי ואם לא טבל בשביעי הרי הוא בטמאתו עומד עד
שיתבול שם את ראש מלקוח השבי לו צייה באנת אן יקטם למחצול
בא לקום לרי כרגו ללחרכ וביא לקום לוקחה בננפק פלמא אר אדו לקום לרי

באמרנו רוד יגידו גויי שומותיב קל להם רוד אלהי כ"י בחלק היצאם
לחלחם כן חלק הישבים על השמים ויש יחה לחק בישור' כצאן למחצות
האנש היבאים נקש מחמש המדאחת ויאעטוד ולעזר' וכצאן למחצות לחק
דקה נקש מחמשים ואעטוד לר'ים' ר'לך עבה לחק ובר'לך בצאן יש' יעמול
ט' וקת הדובים יהבו ללפיהם הבחת ל'אן ור' בצאן מדעאחם ט' לעסוד ח'ם
גב יאפ'ו שי מן לבדה לא מאס והמ' להם יש' מן אודיהם וקד' בצאן ללפיהם
ולר'ים אצחאב יהבו להם ור' בצאן ט' אעודאק בל'א' יש' ל'ה' ל'י' קל מאת
מכרי' כס' ור'ת יגב יעס' ל' ישראל' גמיע מותנוהו ל'בהן אדוד' ור'ת אנה צאחנה
ול'תקדב' ל'ה' ק'ל' בל' הנחתן מותנוהו ל'בהן אדוד' ל'א נקרא ל'א על שמר ואינו
כהן להקדב' ל'א כהן לו שנ' וגם עירא ה' אד' ה'ה כהן ל'וד' מלמד שהיה
רוד מותן לו בל' מותנוהו ל'פי כן נקרא כהן לו' ה'ת נקרא מל' איש' אמרו
ידי עב'יה יבאנו י' הרהור ל'א יבאנו' ובקרב את קרבן יי' איש אנש מצא
כל' דהב' יקול' אתן ה'ה ל'אח' ל'י' הקד'בו הי' מן ח'לי לבס'א פקד' ימבן ט'
וקת ל'סל'ב אנהם הרהרו בעב'יה' אצ'עה דו בוד'ת וה'א ש'לש'לת שחמו'
ל'י כ'ץ בבול לבבול טהן עושין כן לבתולות כרי' ש'ל'א יס'עו פ'סי'שה ג'טה ויקלו
בתוליהן' ימ'יד ל'ו השירים והוא שמניחין ביד' טבעת דו חותם' עב'יל דה'
דפוס ש'ל'ר'ד'ץ ש'פוש'ץ אצח' על הדד' והוא כר' כרי' ש'ל'א יגד'ל'ה'ד' בומז'
דה דפוס ש'ל'בית הדחם ועושין אצח' הנשים המסודלות בדמות אב'ר'
ש'ל'אר'ב ש'ל'שון בומז' לשון דמה הוא' ל'כ'ע' על פ'שת'י'מ' ל'פי ש'די'בו
ע'י'ניהם מן הערוה' ור'מ' טבעת מבאן אמרו ח'כ' בל' הנוגע באצב'ע קטנה
ש'ל'אמה כ'א נגע באצח'ו מקום' וכ'י'ץ ש'אמרו ל'כ'תר ע'ל נקש'ת'ינו אמ' להם
מה ט'יבה ש'ל'כ'תרה דו ש'מ'א ח'זרתם לק'ל'ק'ול'כ'ס' אמ' ל'א נקרא מומנו איש'

ידי עבדה יבאנו יי הרהור ויהי ימננו דברך לבני ישר מוכתן אמר חכ
הרהורי עבדה קשי מועבדה לתי עשה עבדה נעשית בדברים הרמיה ליה
והרהורי עבדה נעשי בדברים עשיתן דאויף ליה מעבד רשך אתן לעבדה
קד תעבד בלילה למעדה ליה והרהורי עבדה בלילה ליה לם יך מעבד את
וליה בליך לעבדה ליה ולתעבד בלילה ליה לשריעה עתה עתה עתה ליה ליה ליה
שידה לישתכרם בהא פי ליה מור לויייה ללסיסה פלשך הו ללפיה פירב
עדי עתה עדי ליה ליה ליה בלילה ולתהגמור פי בלילה והו קו זמון
לבני ישר לתניי ומקנה דב היה לבני דאובן הדי למקנה מן מות חמל
מן בדת סיחון ועבד ומדיך עת צווד שט ליה ליה ליה פי ללכר
מר אפי עדימה ושטוט נחלי ארבוך ומורך עינים פתכיי דהא ושחתם ולל
העם הזה אמ' להם משה כשם שיה בלתם נחלה בתחלה בק אתם גולים
בתחלה וכך באתם שלמנאסר מורך אשור ויגלם ליה אובני ודידי
ולחיי שבת המנשי ויביאתם בלילה והבד ונהר גוזק ועדי מדי ללפיה
כין קדים ללם מרחם בליתכנים מן גהת לבית ליהנהם אהר ללגם ובקר
וליהם מן למותשי אם יעבדו בני דאובן ובני גר ואם לא יעבדו מי
מביתן שהתנתי צדיך ארבעה דברים היך קודם לליתנתי קודם
למעשה ושיהיה התנתי כעול ושיהיה רבד שאפשר לעשותו ולחיי
שבט מנשה גיוסא למה נקדע שבט מנשה מפני שקדעו בני יעקב
שמלתם בשביל הגביעי מסבת שם יעני יסמונה באתמאת תאנה גיר
אתמאתה ויאתר בן מנשה הור זה שנהג בעי שני יכז מהם אנשי העי
כששה ושרשים איש קלו זה יתיר בן מנשה שיהיה שקול ברובה שולט
די ליהן סבדי

שבטים ואהר

ותמות בעץ למענני למתקולה מן נור
 לילום כי פרטת רחמי המרבות בעזרת
 שדי בה בבותי כי פרטת אלה מסעי

ויכתב משה את מורשתו למסעי על פי יי' ברא חרות ליהם מן למסעות נוסחו
 למסעה באתם רגל לארצות על פי יי' יקול און שלמה אמר בעודי הוה
 למסעות וזה מסעי למורשתו ואון באתם למסעות אסם פולא ליתעת עלי
 רגל לארצות לוי יקע פיהא בול תסמא באסמהא או באתם לבול למקובלה
 להא קלד כי ארללה כי למסעות כלהם הוי כנה רכר למסעות למהלות
 לאמר חנה רכר מא לא פאירה פיה אנרלה ומן אמל הוי ליהם לוי יסבך
 לי לכהפר קל ויכתב משה ומורשתיהם לארצה לוי רגל עכרימא גרא ורגל
 און מא גמיע למעגדאת אנמי הוי יקנייה עבד לוי דאהא פאמי פ למס'
 תקבל פייכר רכדהא ככר ויתטרק ליה לתכריבעט לסאמע ומערהם
 חנה ריה יסבכאע ויהא יתבורר און תך מעגדה תאבתה קאימה עלי מרות
 גאגיל ללמאס כלהם ומן מעגדאת אשר יעה בלמן אעלמהא אתך אמנה
 ישר פ לארבר מ סנה ווגור למן פיה פ כליום ורגל למרבר הו כמי רכר ל
 בתאב מחש שרף ועק וצמ אנש אין מים ויהי מורשתע בעדיה מן לעמדה
 גרא גיר טביעיה ללמאסאן ריה מקום דרע ותאנה וקל פיהא אינ אנך
 אשר ליה עבר בה איש ונך ליהו לחם ליה אכלתם ויין ושכר ליה שתיתם
 והיה כלהא מעגדאת בינה מרשתיה פלמי עולם שלמה אנה ליתטרק
 להיה למעגדאת פ למסתק בול מא יתטרק ללאכבאג ויגן און מקהא
 מותהם כאנת פ כלייה קריבה מן לעמדהא ימבן מקאב לאנסאן פיהא
 מותל הרה לבראמי לוי יסכנוהא לערב ליום או אנהא מואינע ימבן

בן עזריאל אחרת ומהצדד ובלאגדתו באחד שבאחת אתו כהנת ההוא
 או את אחד שבבעה ונדלתי תורה למותו בעד איו כי תורה למי אצטע
 מה שדברתי לעשות ה'ה לאמה אתם כלהו' ואמר כבוד ה'ה למעגזאתמה
 כתבתי תורה למוראחל ליראתה לאתחיל כי עזרמון ה'ה למעגזה כי מהאם
 כוע לאנסאן כי תורה למותו בעד מ' סנה ה'ה נף כלהמה בידמה יעני צלי
 אשהאר ליה עלי מאהלכי ברההעם ומור מקבדים מה רדבן שובנ
 אדם להבור ביום כך ישר ליה יבאו לא ביום ובט עשה יי שפטים הו
 מה גרה כי א'אר להן פדעה כהן יעבר ברג לחמל וברג לתור פיעממו ל'
 בהאים ועלי מה קלה נזבח את תוע מצר' ער אבל השטים שהיו מת'
 אבלים על שמתי במגפת השטים דאת הארץ אע תקל לכם בנחרה
 אכר כי גמיע לחדוד ועבר ונסב ויצא ופי לגהה לשרקיה לא והתאויתם
 לשב אן למקדש כי אחר לשדקי וכל שבט יתמנאה יך כי חזתו וה'ה

יבורה לחדוד בשאתקדיב עלי מא יבאן
 ונתנו לרבים מנחלת אחתם כל ערי הלויים
 הוינה להן אמה מדגיש ולפיס תחום השבת
 ולבמזתם ולרובם ולכל חיהם שלא ניתנו לו
 לא רהיים אבל מיתיהן אינן וזכרין אורתן
 לא הוץ לשלשת לפים אמה אנת נפש ערמי

המוקדט ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר הקישן הכת אורו להלוי
 ומה הערש יש בן ערמי נדקלמי שיהודו לו למקדט ובין שאר ערי הלויים
 ע' ערי המקדט אורטות בין לרעת בן שאלא לרעת הזאיד ונבנס פהן נקוט
 ומה יערי הלויים אינן קולטו ונלא לרעתה ועגגה ה'ה בערי מקדט אינו

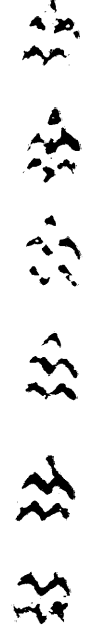
נותן שיכר הבית והדד בשאר ערי הלויים נותן שכר הבית
עד עמרו לתע העלמל יבוליהרזג אותו משהרג או מש
הרצה עד עמרו ואמרו בית דף הגדולה שראו אתו
אצל בית דף אחר ובית דף אחר הם שהורגין אותו או
התנו מעבר לידך לא היו שלש שבועות הידך קולטות עד שהוכר
שלש שבועות כנען שנש ערי מקלט תהיינה והן מעבדות זו את זו
לפי שהן מצוה אחת ואינן קולטות עד שבבשו וחילקו לבני ישראל
העמך תהיינה להבי ישר ולמך שבן נח שהרג בשגגה ואינו מקלט
ואם בבלי ברדלי יאם באבן יד או בבלי עץ יד לכר יד פילאבן ולעץ
אמי לבדל ללם יכר פיה לפי שהברזל אף לו אומר זה אבן והעץ יש
להן אומר אמי לחד יד פלמ יקאם זה רלונה יקת לבאקל מאתך ואמי ל
אבן ולעץ פיורא לי בית דף ויקיסנה הרלוי יקאל אבן רלמ גול הרלמ הוה
יחית את הרלמ בקג בו ארי לם ינח לקתל אנה בשגגה או ארי לחקה לי
גול קבל את יכל תחוב העיר וקתלה אף לו רם והוא לא אמיב לו אבדל
אם היה אמיב לו יש למוך להרגו ברף מרבות ואינו נהרג בבית דף
ושפניו הערה ההורגין בין בהרין בין בשגגה הוא בורח לערי מקלט
בית דף שבעירו שולחין לו ומביאין אותו ורנין אותו אם נמצא שורג
מחדירין אותו לעיר מקלט ונזהרין בו מגול הרם ומנ שיאף רנין רייב
נפשות לא בעשרים ושולע אנעף שרברי קבלה הן הרלמ הוא אומ' ושפכו
הערה והצילו הערה ערה שופטות וערה מצולת ערה שופטות והם ימחין
וערה מצולה והם המדבין ואף ערה פחותה מעשרה ומוסיעין שלשה נתי
שיהיה בית דף שיקול ויהיה בהן אחרים רבים להטות וישב בה וליה

עד מות הכהן הגדול רבד כהן גדול קי הרי לתכלה מראת אחר כהן
משוח ואתה כהן מדובה בגדים ואחר כהן שאירע בו פסול ומנו אחר
תחתיו את מות אחר מהן חוזר הדומה להדומה ולא עתה שהשנים קיימין
ומדומותיו כלהמן שהדומה בעיר מדלמו על אהב הכהן כרי שלא יתקלל
על בנה שימות ולמה עד מות הכהן לפי שהוא גדול הדור וכיון שמת
יאמר הרי גדול הדור מת דלוחומר ליהודים ונתיאש גולההם ואת
יצא אלך מפרד למעני אהם היה שם אהל ועיקרו בתוך התחום ונעו
חוזל לתחום נעו קולט ואת היה עיקרו חוזל לתחום ונעו בתוך התחום
אה עיקרו קולט לחקת משפט כשם שאין גומרי דף הדומה לאציוס
בך אין גומרי דף הגולה לא ציוס ויהיה בכל מוש אה ערי מקלט
ניהגות לא בארץ ישר ובקט הבית וליה תקחו כתר לנפש חיה הרי
נהי עץ אבר ריה מן אקאתל בסהו לנבלתה מן אגלות כל יגלה נדונה
ולא דף לא יבקר שבעביל שפכות רמ הגשמים נעצרי ומה הוא זה
שבת ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחר שנה כיון שערל ישראל
לרגל בשנה ראשונה אמ' להם דוד ברקו שימא יש בכב עובד על שאל
הגשמים נעצרי לא בשביל על ברקו מדף ועד באר שבע וליה מצאוהם
עוד על עלו לרגל בשנה שנייה אמ' להם דוד ברקו שימא יש בכב גלוי
עוד שאל הגשמים נעצרי לא בשביל גלוי עריות עמדו וברקו וליה
מצאו בהם גלוי עריות עלו לרגל בשנה שלישייה אמ' להם דוד ברקו
שימא יש בכב שוקבי רמים שאל הגשמים נעצרי לא בשביל שפי רמ
עמדו וברקו וליה מצאו בהן שפי רמ לפי כך עמד ושאל באורים ותמים
והושב ויאמר יי אל שאול ואל בית הדמים יגל אשר הדגו את הגבעונים

במדבר פ' שלבתיים ויקדכו ראשי האבות למשפחה בני גלעד
מאותו הזמן נאסרו שבטים לבוא זה בזה שימא תעבוד נחלת שבטי
לשבטי אחר ומאומתי החרו שבטים לבוא זה בזה משה פירש בגבעה
אמ' ח' לא היו ימים טובים ויער' בהמשה עשר באב וכיום הכתובים
זם שיררו בו לוחת שניים ונתבקר לה' עלמעשה העגל' חמשה עשר
באב שברו בו מית' מדבר והותרו שבטים לבוא זה בזה לטוב בעניהם
תהינה לנ' אך למ' אך למעט שאם היה בו מום שאף כותף אומת
להגשאלו' וכל' בת יודעת נחלה ממטות' הי'אך בת יודעת שני מטות לא
זו שאביה משבטי ואמה משבטי אחר ומתו יודעת' ולא תשב נחלה לנ'
יש' זה הוא אסור שבטים לבוא זה בזה' ולא תשב נח' ממטה למטה
אחר' זה הנשוא אשה ומתה בחייו וידע' אתה ואם ירש קרקע יתנו בנ'
משפחה רמה לבעל האשה ותחזור הקרקע לה' והלא ב' בלעזר ואל'
עוד ב' אה' מת ויקברו אתו בגבעת פינחס בנו מאיף לפנחס שלא היה
ל' לא נשא פנחס אשה ומתה בחייו וידע' אתה ומפני שהוא כהן לא
הקדשו בידושתו' ותהיף מחלה תרצה' בתחלה הזכיר הכת' דרך

לידתו ובאן	ותמה בעף למעאצ' למנאורה מן נור
~	לינלם פי פדשת אלה מסעי בעזרת
~	שדי בה' ותם הומש הפקודים בעד
~	שהכל לו מודים' נתחיל במשנה
~	תורה בעזרה גבור ונור
~	
~	

דרך נשיאתו

אלה הדברים למה נקראת זה הספר על שמו של משה אמר הקב"ה את
כוונתי זאת ישר בשתי דברות ואלא עמדו בהן ואתה כוונתה אותן במשנה
תורה ועמדו בהן ח"ו שספר אחד מן התנ"ך יקרא על שמו יא עלם אן
לם יהי להם משה שי מן לתו פ"ה ה"י ל"ספר לא מדא כהן נזקק שריטה
פ"י לשריטה למחמתאג ליהא פ"ה ת"לך לק"נה או מדא כהן מבהם פ"י
להם במשנה תורה או מ"זוה לם ת"ר מן ק"ב"ל או ת"ח"ד עלי שי י"א
לתס"ה י"ל פ"ה פ"כ"ד"ה פ"ה משנה תורה א"ש ר"ב משה אל ב"י ש"ר
ח"יב ב"י י"א ש"ב ב"ר ר"ו ח"ד ו"ה ח"יב ל"ר"ב ו"ה ח"י"ן למח"ב ו"ה ח"ל"מ
במעשיהם הרעים לפי כ"ך הוכיח משה ל' עלמה שעשו במדבר במדה
כ"ת ו"ל"ו במדב"ה זה שכת' א"ל ת"ע"ל"ו ב"י א"ן י"י ב"ק"ב מ"ל ס"ו זה שכת'
פ"ו ל"כ"ס ח"מ"ב ר"ך י"ב ס"ו ב"י פ"א"ה זה שכת' ונ"פ ש"ו ק"נה ו"ה ח"ר"ג"ל"ב
ר"ב"ו ב"פ"א"ר ל"ש"ו ד"ע ע"ל א"ר"ך ו"ב"י ת"ק"ל ר"ב"ו ת"פ"ל"ו ע"ל ח"מ"ן ו"ל"ב
ז"ה ח"מ"ן ש"ו ו"ה ח"מ"ן כ"ד ע"ג ר"ב"ן ו"ח ח"ר"ו"ת זה שכת' בשבתנו ע"ל ס"ר ח"ב"ר
ו"י ח"ב"ב זה שכת' ל"מ"י ח"ב"ב ח"ת"ק"ר"ו א"ח"ר ע"ש"ר י"ב ח"ח"ר"ב י"ק"ו ח"ח"ה
ל"מ"ס א"פ"ה ל"י פ"ד"ב פ"י"ה א"מ"ן ש"נ"ה ח"י ג"ד ח"ש"א י"א י"ב ו"ל"ב"ן מ"ן א"ת"ע ל"ב"ס ח"ה
א"ח"ר"י ח"ב"ת"ו א"ת" ס"י"ח"ו"ן כ"א"ן מ"ש"ה כ"א"ן מ"ן י"ש"ר י"ד ג"ע"ו ל' כ"י"ח"ו"ן ו"י"ל"ת"מ"ו
ל"ה פ"ל"ר"ג"ל"ך ל"ם י"ב"י"ח א"ו"ת"ם ל"י מ"א"ן ח"ל" ס"י"ח"ו"ן ו"א"מ"ן מ"ן ש"ר"ה ר"י"ה כ"מ"ן
ש"נ"ה ל"מ"א כ"א"ן פ"י א"ב"ר ל"מ"ן ל"ס"נ"ה פ"י ר"א"ש ח"ר"ש ש"ב"ט ג"ח"ע מ"ש"ה ג"מ"י"ע
י"ש"ר ו"ק"ל ח"ב"ב ח"ר"ב ח"מ"א"ן ח"ו"ת"י כ"ל"מ"י ש"ש"כ"ח ר"ב"ר ח"ל"ב"ה י"ב"ו"ת ו"י"ש"נ"ה
ו"כ"ל"ש"י"ש ר"ו ח"ת"ר"ש י"ב"ו"ת ו"י"ת"ר"ש ח"ו"ת"ל" מ"ש"ה כ"א"ר ל"מ"י כ"א"ן פ"י ח"י"ה ל"י ל"ז
ל"מ"ר"ב"ו"ר ח"ד י"ד"ה פ"י ל"נ"ס"ך ו"נ"ס"ך פ"י כ"ט י"ד"ה י"ג ס"ק"ל כ"ל"ה"א ג"ו"י"ל"ים מ"ן כ"י
כ"ד"א"נ"ט ל"י ל"א"ס י"ש"ר מ"ן ר"א"ש ח"ר"ש ש"ב"ט ל"י ס"א"ב"ע א"ד"ר ו"ח"ע"ט"א כ"ל"ש"ב"ט

וידוע וידועה פי למעשה מדע לארוץ כמי קל ליהא את שפר התו בו
והדי' ליה יחבב לא בטריף למעשה לאן לקררה תמורה והו במדבדלת נסאף
לר' לך שמי מחקק יי' להי אבו יטה עלי' ככס לך פעמ' ותימתי יתקייש
המקרא הזה בסוף ימי המלך המשיח ויהדורו כלהאומות לר' את האמת
ויאמרו אף שקד נחלו אבו' הבורכס אנפ' חב' ונבנים ויר' עים' וליא כחמר
נבנים מבאן אתה למד שהנבנים מעט ואפשר שלא ימצאו ויאצוה
את שפטי' דדאדהה לר' יף שיסבול את עול הצבור וער כמה באשר
ישא החמץ את הינק' וכות ואצוה אתכם דו אדהה לצבור שיתהיה
אימת הדין עליהם' ותקרבון לי כרוב ותאמ' נשל' אנפ' לפני' מבאן שלא
האמינו בהקב' שאמר עליה רש' באשר תעשי' הדברים' הדבורים בעת
עקיצ' ימותו ולא בעת שהורגין ישראלי' מיד הוא מת בצדו' ותשבוב בקרש
ימים רבים וימבן אנהם וקפו פי קדש יח' סנה' ונפץ ונסע המרבר ררך יסנוח
למא עמו באמו' למרגלים קל להם ירגעו דרך ים סוף מן חילג' ויהיה
ד'ם שיחתי יסתר ידו חול' לעמ' ארה כמי קל תסב את הד שעידי ימ' רבים
וקל רב לכס סב את ההר הזה' בעבור שאמ' עשו ליעקב יש' רב' בחלק
לו בצור ואלו הקב' לישר רב לכס סב את ההר הז' מבאן אתה למד שמהו
מדה כנגד מדה' לא חסרת דבר קלן אדר' שנים היו נותנים במן כל מיני
מאכל וכו' הבאר כל מיני משקה' והכסות שהיתה עליהן בצדכל היתה יתירה
לפ' מיני מלבוש' פאן למן יצ' אן יעמר מנה און מן ליעאם' ואלבאר פאן
לפ' מו' מעמא עלי' תרבות תר' לבק' אע' והכסות שהיתה מתהפכת לא שן אנה
אכרו מן מצרי' איצטוק מן אמ' אהם פירבסו מא שאלו לא אן שינן ירגע להם נכח
וילא ג' בתאן ינן' מאילת וכו' עין גבר' תנ' דו' שלמי' כרך תורנו ל' א'

ופסע ונעבד ספר סתום בתוך העטוה ללמדך שיצאו מרוחה לצורה
 לפי שהיו בני עשו מקפיק להן מהן וזאחד כך נכנסו למדבר שש ונעבד
 מדינת אחי ונעבד ונעבד דרך מד מואב האיהם לפנים ישבו בה ובעע
 ישבו החרם למנה הדברי הכות זה לפי שגמ לא אתן לך מארצו ירשה
 ובבני עשו גמלא כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף רגלי שלם תתמו
 ארץ אימים היא ארץ החריב היא ואתינה למדאב וליא לבני עמו לפי
 כך הזכיר הכות זה ויהי באנש המו כולאנשי המולחמ למות וכות בתליה
 ירבר יי לי לאמר מבאן אתה למד שמשנאך על אבן במדבר לא
 ירדה הנבואה עליו ברבור ארץ רעאים תחש כשם שאין ארץ מואב
 נקראת ארץ אימים כך ארץ בני עמוז אינה נקראת ארץ דמזמיפטי
 ארץ בני עמוז לפי כך הדבר הכות ארץ רעאים תחשב והעוים היעבים
 בהצרים טו פלשתים השמידו את הבקתדיים וישבו תחתם כולמי ענבו
 וישבו תחתם הרי הכבודתם ומעשיהם ואשרה מואבים מארבר קרמזה
 מדבר שירדה בו קרומות יומים הייתה שני קנפ ראש רכנו אדם מקעלו
 מאז כי הקשה יי לאת רחמי לפי שחטא בארצו ולקח ארץ מואב שלא
 הותרה לישר והרבה לפשוע ולהטוא לפי כך נמנעה ממנו דרך התשתה
 נקד אתו ואת בנו כות חט מולמד שראת היה לו לא בן אחר והוא שקול כננס
 הרבה מערער אנש על שעת נחל ארנן למנה הזכיר הכות זה פעמ רבות
 להודיען שבין שלקח כיהן את ארץ מואב ונהרה לישר והותרה להם
 חבר אדגב ששים עיר נחשבות כעלף אחר לפי שהיו קרובות זו לזו לבר
 מצרי הקרהי הליעיד שאתה ריהומה היא הנקראת ערי הקרהי מצריים
 יקראו להודיען שרש למנה הודיען הכות להודיען שרש ושני להודיען שיש

2
 לא במילת ומשעלו מתי מדבר ירדה הנבואה
 ואין לשון עוים לא עין לעין והטוח
 ישנה

לו שלש שמות כדי שלא יטעו וישנו התחוב ב ריק עוג מלך השש נשאר
 הוא וליא בניו מיתר הרפאים שאף להם מרפא הנה ערסה ערס ברזל
 הלה היא ברבת הלה כות בה ללמדך שהיה ערסו כות אות אחת מש 0
 המפורש והי הי לפיכך אין אדם יכול להדיחה ברבת בני עמ' לפי שארץ
 בני עמון הי ארץ רפאים ולקחו אותה בני עמון מידם ונשארה שם הערס
 תשע שמות ארבה וארבע שמות רחבה קלר בניו למעתאד למתעאקה
 אמה י' אעחלמן לשכך במקדאת תלת טולה פאן באן טול הדי לסריר
 ט' ארבע פיך טול לנאים עליה עלי למעתאד בנסבה לאמרה ו' ארבע או
 אכות קרילא באמת איש יעני ברראע לשכך מן סאיר לנאס רליא
 ברראע עוג פקר ביץ אן טול עוג מתל הלה טול לשכך מן סאיר לנאס
 פיא לית שעדי מאת נח מן מעני פי קצה עוג וטולה רבבר סרירה אולם יגרב
 משה יישר או להרי מעני תאני רים ארראה קט לחכס וליא תצוודתה תצווד לא
 יגרב יצאהר לנץ ותכדירה הנחר לגבול בני עמון וגמיע מאת רבר מן אחרוד
 ד' אף לליא יתעדא עלי בליאר בני עמון או יאכוד אחד לשכטים עלי צאחנה
 ג' מן קסמה קגא ברשך לתכדיר ולתשדיר ויך אעלמתך אים המולחו
 ים הערבה והו בחר מנרטיע מאן רכאן לבחר וליא יתבוון פיה חות לית מררה
 ואחרה פי לסנה ואת יהושוע צויתי יהושוע מליא מרמר שנת עטר
 באותה היום בשש עטרות בה ר' בכבוד בנבואה בעושר בגבו בחננה
 ותמות בעץ למעאני למנקה וליא מן נור
 לילם פי פרשת לה הרברים בעזרת
 שרי בה נבתרי פי פרשת ואתודכ
 ארני יחה קר אעלמתך אן ארני למבתוב לך רליתנון יור אן גדלה לי שרו

של עו' וראו להים למכתוב יודי הא דאו הא דא גר' צה טי' שלמה ואגמור' ברה
בלאסם למשה'ך פ'תע' בלארון פי' לאבות'ה וכתבה לעמק'
באלה דלת' בון יודי מן מעבי' ארני' לרי' הו' סידי' יעני' סידי' לעלם לפעול' ואתה
אדפע' רתבה מן גמיע' רתב' למלאך והו' אדפע' מן רתבה' להים' והנא סר'
עצים ור'אך' אן קר' ראו' אסטיגני' פ'ד' באת' טגנינות' שולהן שמושיען' שליש'
עתידי' שילקה' במים מן קבל' אן יודי' ור'אך' אבהם' אדרכו' חר'נת' תולך' טי'
בקמה' לרי' סק'סת' נטעה' משה' פ'יהא' ומא' תר'ל' תולך' להרבה' לקלבי'ה' פ'תע'
כ'תע' לאמר' כד'אך' פ'תע' ד'תע' תשפע' משה' א'תה'ס' י'ת' א'תה' ל'תע'ר' מ'ת'
אקולה' ור'אך' אן ל'נבי' י' א'כמ'ל' מן' שלק' ובר'ה' אן' ר'אך' אן' ל'נבי' ל'כ'מ'ל' ל'נב'ו'
יעמ'ל' מ'עג'ד'ת' פ'י' ל'ס'מ'ת' כ'מ'ת'ל' מ'עג'ד'ת' הו'ש'ע' ומ'ת'ל' מ'עג'ד'ת' י'ש'ע'ו'
ב'ז'ל'ה' מ'ע'לו'ת' ל'אן' ק'ר' הו' פ'י' ר'תב'ה' ל'מ'פ'א'ר'ק' ל'רי' הו' א'כמ'ל' מן' שלק' וי'פ'ע'ל'
מ'ת' י'פ'ע'ל' פ'י' ל'א'מ'ר' ל'ג'ס'מ'א'ני'ה' וי'כ'ר'ג'ה' א' ע'ן' טב'ע'ה' א' ל'מ'ע'לו'ת' ק'מ'ן' ס'ב'ב'
ר'אך' ק'ר' מ'שה' אן' י'ג'י'ד' ת'ר'ך' ל'ח'ר'ב'ה' ל'פ'ל'כ'י'ה' ב'ת'ת'צ'ל'ה' ב'ל'מ'פ'א'ר'ק' פ'ל'ם'
י'ג'ת'ב' ל'י' ר'אך' מן' ס'ב'ב' מ'ת' ר'ב'ר' פ'י' ל'נ'ב'ו'ה' ו'ת'ן' ק'ר' י'מ'כ'ן' ל'ש'כ'ך' י'ת'ה' י'י'א' ל'י'
כ'ב'ו'ה' פ'ר'י'ת' י'ג'ת'ב' ו'ל'ו' כ'ת'ע'ן' ב'ת'כ'מ'ל' ח'ל'ה' מן' ח'ל'ת'ת' ל'נ'ב'ו'ה' כ'מ'י' ק'ר' ש'ה'ר' מן'
ח'ל'ת'ת' ב'ע'ץ' ל'א'ת'נ'ב'י'ת' פ'י' ח'ל'ט'ר'כ'ה' ל'ל'נ'ב'ו'ה' ומ'ת' א'ט'ה'ר' מן' ב'רוך' ג'מ'וד'ה' ל'רי'
מ'נ'ע' מן' ל'נ'ב'ו'ה' ו'ר'אך' מן' ג'ר' נ'ק'ך' פ'י' ל'מ'ת'ה' י'י' ל'ת' ס'ר' מן' א'ס'ר' א'ר' ל'ע'ק'ל'ט'
פ'ע'ל' י'ק'ת' צ'י' ר'אך' ו'ק'ר' ר'ב'ד' א'נ'ה' א' מ'ש'י'ה' ל'א'ת'ה' י'י' ו'ל'ם' ד'כ'רו' מ'ת'ה' י'י' ת'ולך'
ל'ח'ש'י'ה' ל'ת' אן' ר'אך' ב'ין' ל'א'נ'ס'א'ן' ל'כ'מ'ל' ל'מ'ד'ת' ב'ט' ב'ל'ג'ס'מ'א'ני'ה' ו'ב'י'ץ' ל'
מ'פ'א'ר'ק' ו'ק'ר' ת'ב'י'ץ' ב'ע'ץ' ר'אך' פ'י' ל'ע'לו'ת' ל'א'ת'ה' י'י' ומן' ס'ב'ב' ה'רי' ל'מ'ע'ב'י' ק'
א'ט' מ'י' א'ר' ל'ש'מ' ו'ב'א'ר'ך' א'ט' י'ע'ע' כ'מ'ע'ע' ו'כ'ג'ב'ול' י'ק'ו'ל' מ'שה' ל'ל'מ'כ'ת'ט'ב' א'ן'
ק'א'ר'ד' א'ת' ת'ג'י'ד' ת'ולך' ל'נ'ק'ט'ה' ל'פ'ל'כ'י'ה' ו'ה'ל'כ'מ'ן' ס'מ'י' ל'מ'ק'ר'ש' ל'כ'מ'ן' ל'ג'ת'

מה גמולת עיר אהה מה אלבנוך והו שפיוש ואלה צב שרי פי גד איר לבחר לוי
פיהא לאשגאר לטי ייבה לרודתיה ושגד לארז עלי אצמזקה וכאן קצי משה
אנה הו לוי יבני למקדיש בני קל ההר הנזב הזה והלבנוך וקל פי בעץ
לחכ למה סקדנה שמו לבנוך מעט שהיה מלביץ עונות ישראל ונשב בגייה
מול בית פעור וביה עסכר באשר עינים לויהן יחסו ביה לגבול ופי למחצו
למכתפיה לית אתן גרינה פי רלך אן למי עינז בפעור אנוהנות רתבתה ב
ובאנה חטוט פי אספל לשאמליך והו לגור לית הספן על הדבר ורית
הגר עו מו' הרי נהי ען לדי אדה אן לנקצתן פי לשריעה לית פי למחצו
ולית פי למחצו ורו לית אד דקדוק אחר אנו נקצ דקדוק אחר פקד
עבר ליתן לבל מסיני ואתם הרבך בייג' באן אכל למינות ובז תרפק
והו ליתחאר באלים ובאהליה ומוא צבה אהל לעצאיל עלי מא בייג
פלמא פעל רלך בני דור המדבר בשלהם באחיאתה לר אימה והו חיי העו
הבא כמי בשר ל עקובה וחביריו ותלך למרה לטי אהרה וכמא בשר
שחור ואור אדה כמי קל ליה שמוט ומחר אהה ובנוך עמדי קלו עמדי
במחצתי פמן סבב תרך לבש ארה אמתכט נושא כליז בלאתח אר בם
ואן יך מעהם פקתל נפסה והנא נבחה גריבה והו קו ההורג ענמו אר
לו חלק לעו הבא ורלך אדי קתל נפסה בחמתו אן מן אגל סבב מן אשמו
ארנית מתל אחיהתל אמי מן קציר ליתכאל וקר הו עאדק כמל נפסה קול
קציר ליה ויש לו חלק לעו הבא במתל משא כליז שלש אולי ראה למחצתי
אתכנה מה אנו בחנם למרת אר אש בחנם למרתם ממוני וכך לרודותו אתם
תלמדו לית בחנם ושמר ועשי רלך יחנהם עלי לעלם והו ושמתם שהוא מל
ועשיתם יחנהם עלי לעמול לית אהר ליתן לעלם ולעמול מרתכט צבענה מא בעץ

המית ג'איה לעלם לאספרי ובר' קשו אף לו לה' ק'בה בעולמו שיה ארבע
אמזות שלה'כה יענ' לאנסאן לעלם לעמול והי' לה'כה וד'ה' הו' לק'ע'לי
לאהי' פי היא חכמת ובינת זה השבון תקופות ומזלות ומזת אורל מר
הדבנה'ת וקד'בה'ת מ' לארץ ובעדה'ת ותלך הי' חכמת בני יששכר ל'י' לו
הגיעה לינו פמי ק'א ומבני יששכר יד'עי בנה לעתים ר'שת מה יענ' יש
לאן למי' אבק'ע'ת לנבחה פי בית שני אעמורו עלי' חסאב בני יששכר'
בבל ק'ר'תנו ל'י' וד'י' ע'רי אן תקלה'ת ה'צבור נשמעת אקלו היו בהם חסאב
ח'ק'ש ומשפ'ט צד'י' לא אקראתם ולי' תקרי'ט במר'הב ל'ה'כ'אני'ה וענ'ה
ש'י' מ'ן ל'צוור ל'י' יק'רבו חתי אור'תדה'ס יצ'י' גם את בני ואת בנות' י'ט' באש
ומר'הב ל'ה'כ'אני'ה מ'ן ל'נבחה'ת אי'צ' יתבל'תו כי'אמ'ת ותע'רי'ב לאנסאם
והפע'ל ל'י' יטיק לאנסאן יק'ום בה'ת ולי' תקרי'ט כבע'ץ למר'תה'ב מ'ן ל'
אבל'תם ל'י' פ'ה'ת תס'תמ'ח שד'י'ד פ'ק'ל אן אחכ'תם לתורה מעת'דלה מתק'נה
והי' צד'יקים ל'תן צד'יק הו' לשכ'ץ ל'ב'ת'ת'ט פי אכל'תקה השמר
לך ושמר נפ'ט מ'ת'ר'י' ל'ך א'ג'ר'ת'ר מ'ן אע'תק'ת'ר לתג'ים ונ'ס'ת'ן מ'ת'ר'
ק'שו הו' אזהרה לשוכ'ת תל'מורו והו' ל'י' א'ד'רבו ב'סיני ותח'ק'ו נפ'י ל'ג'מ'ת'
נ'י'ה הנ'ת'ך והו' ק'ו אשר ר'או ע'י'ך' וק'ן יסורו מ'לב'ך כ'ר'י'מי ח'י'ך' יע'ני
אע'תק'ת'ר וק'ד' ל'ל'ת'ה וק'ד'ר א'נ'י'ת'ה' והו'ר ע'ת'ם ל'ב'נ' ול'ב'י' ב'ב'י'ך' י'ג' ע'ל'י'ת'
אן נ'ע'ר'ך ב'מ'ח'ד'י'ד ל'לה ונ'פ'י ל'ג'מ'ת'אני'ה ע'טה ואת' י'ע'ל'ת'ה ל'ג'מ'ת'ר ול'ג'מ'ת'
וה'ת'י' לו אמ'כ'ן ל'נ'ג'ת'ר תע'ל'י'ת'ה' ומ'ן ס'ב'ב ל'ך ק'שו מ'ל'מ'ר'י' את' הת'י'נ'וק'ות
ק'ר'ע'ש'מ'ע' ב'ת'ח'לה' וה'ה'ר ב'ע'ר ב'ת'ש ע'ד ל'ב'ה'ש'מ' וס'ט ל'א'נ'י'ת' ת'ס'מ'ח'ל'ב'
כ'מי' ק'ל'ב'ל'ים ע'ד ל'ב'ה'ש'מ' ונ'פ'י ל'ג'ה' ל'ע'ר'ב' כ'ב'ד' ל'ס'ת'ת' יע'נ' מ'ר'ת'ת'ע' פ'י ל'ה'י'
הש'ך ע'נ'ן וע'ר'פ'ר'י' א'פ'י' מ'ז'ת' ק'ל'ח'ש'ך' א'ו' ע'נ'ן א'ו' ע'ר'פ'ר'י' ח'לה' מ'ן ח'ל'ת'ת' ע'נ'ן

קדשך ראגע עלי לנבי בראתה והו זרמה למזחה זכרונה פתחה ואל יגבש
ולשך הו שלי יחול בין למדוך ולמדוך: מהוך האש הי תוך להחיה ולבון
ולקדע שלי יקע עלי לנבי עי וקת לנבוהה קול רברים אחתם שמעים הו שלי
אודדאך לפקלי קד יבטח בשמי ענה זכרתייה קל וכל העם ראים את הקלות
תעביה בלאהרדאכאזת לגס מאנייה שלי הי שביה בעין ואודה ותמונה אנב
ראים יעני לם ידכו חקיקה ושלך למדוך ולה בעין שיי מן פייכה והו לקול
הי חלה מן לפקל לקעל אנבי נבי עלי אמור גואמך במי קל חולתי קול וקל
והש יענו בקול בני לפי שלי יפיך עלי לנבי בלקול במי אז לאנסאן ידך
בלקול כל שמאע ברשך ידך בהר לקול כל ארדאך מעקול ונשמרתם
מאד לנקשתי הי אייב אנדאד מן אונתקאר לתגסים להן מע אשתקאר
לתגסים תעתיקד לתנוייה להן לגס מנקשם ומקענר ויחדיה למבאך ולי
חדוד והו קונעשיתם לכם פסל תמונות כל סמליתבנות זכר תבנות כל צמור
תבנות כל רחש תבנות ברדגה תרבר מאת קלפי למכרותא שמא תאמר
אעשה צורה ואעבוד אותה שכלא תעשון אחי יבול צורת אדם תלתבנות
זכר הו נקבה יבול צורת אבן תלוואבן מנע יבול צורת עץ תלו אעדה כל
עץ יבול צורת דג תלתבנות ברדגה יבול עוקה תלו אש תעוק בשמ יבול
בהמה תלו תבנות כל בהמה יבול צורת מדיאכים תלו אשר בשמ ממעלי
יבול תחום וחשך תלו ואש במ מתחת לארץ יבול הבוציא תלו ואש במים
יבול צורת סרסריורץ תלו ואש בשמים והי לביטאת יבול צורת חמה
ולבנה כוכבים ומזלות וגדלים תלו וכן תשע עיניך השמימה אבמור
צוור לחידאנאס מן נאטיק ואבבם ורביב וטאיר וסאבא עלי מאת רברו
פי אשר הדברות לאולת אעלים אתן לים עבאר לאבנא

וּלְמוֹדוֹ כִּי סֵאֲעֵתָה יְיָ הָאֵרֶק כִּי לִבְנֵי עַלְמֵי נִיּוּה וְהוּ מוֹכֵל בְּאֵרֶץ אֱלֹהֵי
וְהָהָר הַדִּי לְאֶקְרֵים בְּאֶקְרֵים לְפִעֲרָה וְיִסְמֹן לְקִמָּר לְדִיד וְהוּ שְׂבֵה הַדִּי לִי
מִדִּי לְאֵנָה מִקְדָּבִס בֶּן שְׁמֹס וְהוּ מוֹכֵל בְּאֶקְרֵים לִי וְהוּ אֶקְרֵים לְפִעֲרָה
וְהוּ בְרִיאַר לְתֹדֶךְ מִשְׁקֵקִי לְעִיּוֹן אֶכְרִי כִּי לְגֵהֵלָה וְלְמוֹדוֹר כִּי סֵאֲעֵתָה לְקִמָּר
יְיָ מִבְּסֵקָה בְּאֶקְרֵים לְפִעֲרָה אֶשְׁרֵה חֵלֶק יְיָ לְאֶתְרֵם לְבִרְהֵבָה יְקוֹל אֶתְרֵם תְּדַבֵּר
לְעַלְמֵם לְאֶסְפֹּל בְּחֶרֶב לְאֶקְרֵים וְתִרְבִּיד לְאֶשְׁבָּאֵץ בְּלִבָּן וְלְפִעֲרָה וְלְעַלְמֵם
דָּה וְלְעַלְמֵם וְדָלֶךְ הוּ לְתִרְבִּיד לְכֹלִי וְלְעַנְנֵה לְפִדְלִיָּה לְגֵהֵהוֹר וְכִדִּי קִלְבֵּן
וּמִדְּוִי לִי בְּדָבָר וְדָלֶךְ בְּחֹבִי לִי בְּמִזְרֵי וְהוּ לְתִרְבִּיד לְקִלְבֵּי יְיָ לְבִרְהֵבָה בְּאֶתְרֵם
עַלְמֵם אֶבְרֵי יִשְׂרָאֵל וְהָאֵרֶק מִזְדֵּל שֶׁן לְבֵל הַעֵמָּה תַחַת כֹּל הַשָּׁמַיִם יִתְחַבֵּס לְקִחֵי יְיָ
יְקוֹל אֶתְרֵם תְּדַבֵּר לְאֶשְׁבָּאֵץ לְבִחֵק דָּךְ תְּדַבֵּר קִלְבֵּי וְעַלְמֵם הַגְּדֹלָה כִּלְיָה
אֶתְרֵם יִשְׂרָאֵל וְהֵם אֶהְיֶה לְכֹל פְּלִיס תְּרַבִּידָהִם קִלְבֵּי לִי תְרַבִּיד לְאֵהִי רוּחֵ אֶבְרֵם
שְׂבִינֵי בְּמִי קָל וְאֶתְרֵם לְקִחֵי יְיָ וְכִי הַדִּי לְתִרְבִּיד וְלְעַנְנֵה לְשִׁבְצִיָּה תְּמַנֵּן
וְהוּ עֲלֵי קִדְרֵם לְכֹל יְיָ הַכּוֹל לְפִיֵּךְ לְאֵהִי וְלְתִרְבִּיד לְשִׁבְצֵי כִּי יְיָ לְאֵהִי
פִּלְטֵךְ הוּ לְתִרְבִּיד מִן לְקִדְרֵם לִי לְחֵרֶה לְקִדְרֵם יְיָ בְּלִבָּן לִי יְקֵעֵי לְאֶתְרֵם
לְאֶתְרֵם מִתְּלֵבֵי אֵהִי אֶתְרֵם גְּמִיעַ מִיָּה נִסְבֵּ לְשִׁבְצֵי מִן אֶבְרֵם מִתְּלֵבֵי
קִנָּה וְנִקְרָם וּבְעַל חֲמָה וּכְוֹעֵס כֹּל רֵךְ לְשׁוֹן בְּנֵי אָדָם בְּלִי אֶתְרֵם לִי עַל מִתְּלֵבֵי
מִיָּה נְקִיִּים לִי אֶתְרֵם וְהוּ תֵּפֶעַד עַדִּי עַן כֹּל קוֹה גְּמִיעַ אֶתְרֵם וְהִיאָה נֶפֶס אֶתְרֵם
תְּשֵׁבָה אֶרֶץ יִצְרָאֵל מִשָּׁן לִי שְׂבֵה רֵךְ עַלִּי קִדְרֵם מִיָּה נֶעֱדָה נֶחֱךְ אֶתְרֵם יְצִרְהֵם
עַן לְאֶתְרֵם בֵּיתוֹלִיךְ בְּנֵים וּבְנֵי בְּנֵי וְנוֹשֵׁב רִמְזֵם לְהֵם מִשָּׁן לִי מִיָּה יְקֵעֵי
כִּי לְבִלְאֵד לִי עַרְרֵי נֹשְׁנֵתִם וְהוּ תְּמַנֵּן מִיָּה וְיָם סֵנָה מִן יוֹם רִבְרוֹ לִי לְאֶתְרֵם
לִי גְלוּת הַמֶּלֶךְ יוֹיָבֵץ הַעֲדִיתִי בְּכֶם הַיּוֹם אֶתְרֵם וְאֶתְרֵם לְשִׁבְצֵי לְאֵהִי
יִמִּיךְ לִי יְיָ לְקִבְּלֵךְ מִנְהֵמָה יְיָ הַעֲרֵתְהֵם בְּדָאֵךְ וְכִי רֵךְ קָל וְנִתְרֵם

שמי בברזל כו' ונשאלו מתי מספר בגוים' מהל' מרא גרא עלינא ליוס
כי גלות מן בראש להלה וחבר ובהר גוזן לר' קתלהם משוגע ואתחאנה
ואמרו קראתם ואל' תבדו אינ' באדו והלכו ופאתו הם ור' אריהם לר'
לאן בעונתם ובעונת אבותם שבירים' ומיבאוך בלהרב' הלה באתחרית
הימים באתרית' ימים יעני' לאחד חמשת' לפים שנה ליצירה' ושבת
ג' י' ה' הבטיחנו הק'בה שבסוף מלכות רביעית יעשו ישר' תשובה
ועתה שאל' ח' אין בן רור בא לא בדור שכולו יבא' והוא שיעמוד
על ישר' מלך' קשה ויגדור עליהם גזרות כרי שיהזוץ בתשובה' כי שאל'
בא לי' ראש' ק' אף דורש' בסתרי עריות בשל' וליא במעשה בראשית
בשנים וליא במעשה אקלו ביחיד כמי קל' שאל' נא לי' ראש' יחיד שאל'
ואף שנים שאל' וליא ה' דורש' בסתרי עריות בשל' מפני שהאחד
טרור עם הרב והשנים מוציאת' ביניהן רברים שולא כהוגו' אמרו גדול'
ועריות נקשו שלתדם מתאונה לה' ומחמדתן וליא אמרו ה' דורש' שן
בגדל' שהגדל' אם הגיע לידו הוא מחמרו ואם לא הגיע לידו אינו מחמרו אבל
עריות ב' הגיעו ל' הגיעו נקשו שלתדם מתאונה לה' ומחמדתן וליא
במעשה בראש' בשנים מדאי טעמא לפי שהאחד טרור עם הרב והאחד
מהרהר ברבו במחשבה שאינה ראויה' וליא במרכבה אקלו ביחיד לא אמר
היה רב' ומד' מד' עתו מוסר' לו ראשי הערקים' למד' היום אשר בראש' אלה
אדם' שר' תשאל' מה לפנים' ולמקצה השמ' שר' תאמר מה לאחור' על'
הארץ' אר' תאמר מה למעלה מה למטה' השמע עם קול' יקול' אן מא
קט כ' אן חתול' מעמד' ה' סיני' לר' ור'ת' שגבה עלי' אמה' אן הנס' יקול'
אן קד' יק' ע' לעלם מעגד ואחר' אן ב' לאמה באמלה' ואמי' אנתם פתוארפת

עליכם להעבד את בני צד והו מא וקע פיהם עשר מכות' אהיה הדיאות ולישת
כי יי הדת הט' יקול אן הדל להם במעמד הר סיני לצורה אן ערלי וגוד שלאה
ואנה הו שלי' תב לה אעתק אר' ארבו ביה וליא יעתקד ר'אך ר'סוזה וזנה לית
גסם וליא קוה פי גסם אר' קר קל בשמ' ממוערל וערלי הארץ מתחת' ויא' אפטר
שזיה הגון בשני מקומות' אן עור יקול אן ר'יס שי' מן למבולק את' ישבהה'
מן השמ' השמיער' את קולו' מרמור שהדכף הק'בה שמי השמים הערלי'נים
זה עמיק' בהאש הד סיני' ל'סרך ליעלמהם טריק' לנבוהה' ויר'עת היסוהעבת
אר'לבד' יקול אן מן בעץ' שותעלים יקע' לאעתק אר' באעקר' ותדד' למעני
ואסותכראג' למקד' מאת' ונתאגהה' את' ת'חב'ר' מנהא' אבר' אר' ויאסם לען
לב' בלאשתד' אן לה' בחקיקת' לאסם' בשמים ממוערל וערלי הארץ מתחת'
קד קשו אן הדי' ר'ריל' נבו' אן ל'ס' שלאה גסם כמי קשו אן הגון מ'צוי' בשני מקומ'
פ'א' ר'אך הדל להם למעני' מעקד' ומקד' אן שלאה לית גסם וליא קוה פי גסם לא
ד'את' בס'טה פי ג'טה' ל'בס'טה וליא ונה' אמבאן פיה' א' לא' אגוב' למח'ף' שלי' ל'יס'
ל'גודה' עולה' וליא חבד'א' פ'אד' וד' צ'ר' ר'אך' באברה' אן ת'בת' אנה' מפ'אד'ק' ומגוד' א'
וגוד' שמו' ר' שלי' א'צ'מ' פ'יה' אנה' מוגוד' פ'י' בר' מעני' מן מע'אני' אגוד' ויא' בר'ג'
מן אגד'א' אגוד' ג'ר' ע'י' א'ש'מן' פ'י'מה' ופ'יה' חנה' מעני' מא' כ'ש'י' בקד' ולי' א'ל'ג'
ל'יס'ר' פ'הו' באפ'י' פ'י' ח'ק' ר'אך' ל'שי' ומן' ס'ב'ב' ר'אך' ק'ל' בשמ' ממוערל וערלי אר' מתחת'
וה' ל'א' למר'א' י'בה' א'ר'י' הם' א'שה' י'א' ר'ח'א'ני' מפ'אד'ק'ין' ל'א' אגס'א'ם' ל'יא' ישבהה'
אר' פ'יה'ם' פ'וד' ק' ל'א'מב'אן' (הו' ל'א' ונה' אמב'אן' פ'יה' ל'מען' י'ט'ב' ר' ור'ב' א'ר'א'ך'
ה'ר'י' ע'מ'ל' למ'י'נות' שלי' יך' פ'י' ע'מ'לה'א' צ'חה' ג'ס'מה' צ'א'רה' ל'נט'פה' ל'תי' ור'צ'ה' מ'נה'
פ'ר'י' צ'מ'ל' מ'א'ת' ו'א'מ'ר'ה' ו'צ'ה'ד' ל'מת'כ'ח'ן' מ'נה'א' כ'א'מ'ל' ו'ה'ר'ת' ה'י' ל'ט'ובה' שלי'
ת'ח'צ'ר' ל'ב'נ' א'ת' י'ב'ר' ל'מ'שה' ש'ר'יש' י'ב'ר'י' א'ן' א'ח'ת' מ'ע'ר'י' מ'ק'ר'ט' ק'ול'פת' ע'ר'

ער שיזכרו בולם שנ שש עדי מקורם תהיינה לבם והודיענו משה ל שאן
 שלש שבועות הידך קולנות עד שיזכנו שלש שבועות כנען ולמה הבדילן
 אמר הוסיף וזאת ליד מיוה אקיימונה ומה משה ל ורבן שלכל התביאם
 שהוא יורע מאמותת הקבלה מה שאין בני אדם יכולין לידע דקה לעשות
 חבי מיוה כדי לקבל שבועה שאר בני אדם על אחת כמה וכמה את בני
 במדבר לראובני היז שלש שבועות הידך מכוונות כנגד שלש שבועות
 כנען בשתי שורות שבכרם הברך ביהודה כנגד בני במדבר עכס בהר
 חפרים כנגד ראמת בגלעד קדש בגליל כנגד גולן בבשן וזה היא מדרתן

ודאה התו אשר שם משה

יקול להם בעמל למצוות ועושים
 לאגתבאט בהא ודלא בחצי
 מצוה ולמדתם אותם ושמותם
 לעשותם כל מא קלפי לתורה
 ולמדתם למען ילמדו ולמדתם
 אתם כל יי יחץ עלי תעלים

לתו והתנהא לרי בעלמהא וטעמול בהא יך לבנה וזה לאגס אתם וכמל
 לפתוס ולמדתם ועשיתם קלו שהתלמוד מביא ליד מעשה ואף המעשה
 מביא ליד התלמוד לרא את אבותי כדת יי יקול אתן לעהד לרי כאתבסינב
 כאר לנו ולבנינו לחאצריך ואלגאיבך לרא לחאצריך פקט כמי קל והודיעתם
 לבניך ולבני בניך פנים בפנים דברי יי עמכם בני אדראכיהם לשרני הרבות
 בסיני בולף פנים בפנים מתל מא קל למשה ודבר יי אל משה פנים אל פנים
 יקול אתן עקודיהם אתנולת בלעקר למפארק פקודת מלא אתנול עקר למשה

למען ארץ כורן עלי קודר ותבחה פכאן אדר אבהם לשתי הדברות מתול
אדר ארץ משה פולך בגיר וסאמה מלאך ודלך לאדר ארץ להי הו בגיר
וסאמה הו למבנא פנים בתעם ותעלם אן כל מא חזל בגיר ארץ לי קיף
וחבם פיה עקל לאנסאן הו עבה מית ידרך שנבי פי לנבוה וליא פעל ללקוה
למתכילה פיה ליה אן לפעל ולאדר ארץ ללגה לנבדי מן לקוה לנאמקה לי
לעקל למעארק ודלך הו למבנא פנים בתעם אנובי ייג הרה לרבות
למרבחה פי משנה תורה הי לוי נזלת בלוחות שניים וגא לרבור פיה
בלשך יחיד לאן כל שבך יחתאג ידרך בלברה אן וגוד ללאה וחדאנית
ונקי לגסמאניה ענה מן גיר תקליר וליא נקל וליא אבברה לראן לתקליר
פיה לשרבה ולשך פוללך גחת עשר הדברות בלפך יחיד קלפי לרבות
לאולי דבור וקלפי לאברי שמור פזבור ידל עלי קרושה יום והו קול
דבריהו בדברים ושמור ידל עלי לאתרה פי לאחרוד מתל תחרים בין
השמשות ומתל קו ושמתם את משמר קלו עשו משמרת למשמרת
והו לתבאער ען לחד למחרם ויסתכרג מן דבור ושמור כל שיענו בשמי
ישנו בזכרה וקלפי לרבות לאולי עליה לסבת כי עשת ימ' עשה יי את
השם ויחה הא וקלפי לאברי וזכרת כי עבר היית בארץ מצר והולאתי
עלתיך מכתלפתין ומענרלך אן כמי חרת לעלם בששת ימ' ידל עליה
וגוד ללאה כוללך כרוגהם מן מצר ועתקתם מן לעבודייה ידל עלי אן
תם מכרג אכרגהם ותוצאהם בסבת לאן לו בקועביר עלי חלהם לם
ימבנהם יסבתו פייצית מצר איצ' תדל עלי וגוד ללאה פבר את אבן
איזה הו א כבודו מאביל ומשקה מלביש ומכסה מכניס ומוציא רוחו
וסבו ומנעילו את מנעלו וכשהוא מת קוברו ובובה עליו ומספידו ועושה

לו אהרן ותכריכין וליא יכנס בשמחת מרעוה עד שנים עשר חרש ויעתרו
בו הביריו ללא תהמר אשת רשך וליא תתאווה בית רשך התאווה מדביאה
לידי המור וההמירה מביאה לידי גדל והגדל מביאה לידי שעי' דמ' רש' כד
הקפידה תורה על התאווה איסור היא חמורה הוא שיחמוד ממון חביו
ויפצור בו ולחבור אותו לו והתאווה הוא שיתאוו בלבו שיהיה לו ממון
הברו או אשת חברו קול גדול וליא יסוף קל' אלקים קל' רב וליא פסיק
יקול' און לקול' אר' שמעו בני לי' לה תקציע מתל' לא צוה את לגמאניא
והו קו' וליא פסיק אמ' וליא יסוף יקול' און מדא קט' ארדכו שי' מן לקול' סו'
הרה למרה בשמעכם את הקול' מתוך החשך משול' ליה' לחולך
שהשיא בנו ובתו והלבישן שחורים אמרו לו עבריו למה חלב שתם שח'
רים אמ' להם יורע אני לסקה ארבעים יום בני מגרש את אשתו ובתי'
בעלה מגרשה וכך ישל' לסקה מ' יום עשו אמת העגל לכך באמ' מתוך
החשך פי' ידבר ג' את האדם וחי' באנו יעתקרו און מן נאטיק שי' מן
ליצור שלא הייה אנה יהתל' וימות פלמי' למ' ימותו אקרו בלנבזה ולרסיה
אמי' לפצע פקד' פצעו ואתה טלו ולם יטיקו יקפו פ' מרתבה לנבזה והו קו'
אם יספים אנחנו לשמוע קרב אתה ושמע אנה למי' ארדכו שותי'
הדברות אהתלו ובארו און יהלכו מן מא וקע עליהם מתל' מא וקע עלי'
לאנביא לתי' תבטל' הו אסהב ותרתעש אע' צאיהם והיבת למע' אר' תנול'
עליהם פיבארו יפארוקו לחיאה פלול' תתחבבהם לעבאיה פאנצ'רבו ותוכלו
חתי' צהרו מן למחנה והו קו' וינועו וי' צמדו מרחק פקלו ר' משה קרב אתה
ושמע פתקדם וקבל' בקייה' לרברות ואו' צלהא ליהם פקלו ושמענו ועשינו
פי' דלך לך אמר להם שובו לכם לאהליכם יעני' אהרם הדאשון והו

אבילה ושתיה ותשמיש אמ' חכ' שאר הנבי' אינן פודשין מנשותיהן ומשה
ל' לא חדר לזהו כדאשון לפי כך פידש מן האשה לעו' ומכר הרומה לה
זבארהד עתו בזכור העולמים ור'א נסתלק ההוד מדעליו לעולם וקדק עור
פנו ונתקדש במלאכים והוא שרמז לו הל' ב'ה ר'א אמר להם שזבו לכם
ל'אח'יכם וחתה תה עמר עמדי וטוב לכם והאדכותם ימים וטוב לכם
בעו' הזה והאדכותם ימים לעו' הבא שמע ישראל יי' א' אחד עמך
רב חבל עמך ל'למדך שזה ישר הקן שמשודת היא בידנו שיבשעה
ש'יבך י'נ אבי' את בני' במעור בשעת מיתתו צום וידים על יי' הוד
השם ואמר להם בני' שמא ישבכם פסולת באבר שיצא ממנו ישמעל
וכיצתם שיצא ממנו עשו מי שאינו עומד עמי בייחוד אדון כל הארץ
ע'הו כולם ואמרו שמע ישראל יי' א' אחד יקו'לו א' שלהו לה' א' והו'
אחד וק'לו נדך להארץ בדל ש'אחד מ'א תתם להאדכה בארל
ל'א א' ת' ג' ק'לו כר'י שימוליכו על השמים ועל הארץ ועל אב'ע
פנות השו' י'ענ' ב'לך י'ערך פי' באטרה ובפכרתה גמיע למזגוראת י'תח'א
וי'פ'לם א'ן ר'יס מנהא ש'י וחדתה ב'וחדת ל'לאה והרה ה'לה מ'לכה ו'א'רבע
רוחות העו' ה'י ל'א'רבע ל'הו' ל'צ'א'רה מן ל'פ'לך נחו' ל'עלם ל'א'ס'פ'ל'ל'ת'ר'בו'
ל'מע'א'ד' ו'א'נ'ב'א'ת ו'א'ח'יו'א'ן ל'א'ב'ב'ם ו'א'ח'יו'א'ן ל'נ'א'ט'ק' ו'ס'ר ל'ר'פ'י' ל'ר'י' פ'י'
ל'ר'ל' מ'א'ת א'ק'ו'לה ו'ל'ט'ך א'ן א'חד ב'ג'יד ר'פ'י הו' ע'ד'ר מן ל'פ'מ'י'ה ו'א'ב'ם הו' מן
ל'א'ג'נ'א'ס ל'ע'ל'יה והו' ע'ר'ץ והם י'ס'מ'ן ל'א'ח'ד ל'ב'ם ל'מ'נ'פ'צ'ל ו'ל'יס ו'ל'ך ו'חד'ה
ל'א'ן ו'חד'ת ל'לא'ה ר'יס ב'ו'חד'ת ל'ג'נ'ס ל'ר'י י'ד'כ'ל ת'ח'תה א'נ'ו'א'ע ו'ל'א ב'ו'חד'ת ל'נו'ע
ל'ר'י י'ד'כ'ל ת'ח'תה א'ש'כ'א'ץ ו'ל'א ב'ו'א'ח'ד ל'א'ע'ר'א'ד פ'מ'ן ו'ל'ך ת'ך ל'ר'ל ר'פ'א
ו'ל'ע'ל י'ת'צ'ו'ר פ'י א'ח'ד ל'ר'פ'י ו'חד'ה ב'צ'י'נ'ה ת'ר'ל ע'ל'י ל'א'ח'רה ל'ב'ס'י'ט'ה

לפניך שחמל וליא פלאך למחיינה בלמדכז ושרי ליתחייט בלמדכז ולמאנב
למבומה בלשיכך מונה א ערי השתה לקרימה איש לא נעדר ובון לעוס
פליך שזג לא ידך לה מסאחה ולפליך למחייט שרי הזמבאן לעלם והו
גכס פי גיד מבאן הליסאפתה פאן מהאיתה תעבה למפאדק וחרכתה למיעה
לימדיה שיקאסדה רכל חדבה פי שוגור לעלמהא פתפדע עגמדיע ותבהת וכל
חדבה וגמיע שיקאסך ענדה בקשי לפני רוח וליך ליתדראך שרי חצל לאנב
אבי שרי קדליה אביר אהבי והו שרי עבר מההבה וחק ענדה אן פאעל
היה לאמור למבהתה שרי יגב לה לעבאדה בכל וליכך קטל בשני ידך
ביצד טוב וביצד רע למעני פי רשך אן יך גמיע חדבאך לטלב לממל
פי שנקס וליהתדא נחו ליצאם ותבסב לאכלאק שפאמלה לריציה כל
היה לאמור ומא ישבהה תסמא יצד טוב או גמיע חדבאתה שגמא
נייה לטלב ליצדרי וגיר ליצדורי ותצדקאתה פי משיאגל תכמר גס מה שרי
מך גמלותה לקווה לשהואנייה לטביענייה לפאדה ען שיק יאס ולתכילאת
לפאסדה כל רשך יסמא יצד רע פקליך קצד לאנסאן פי תצדקה פי כול
לגדאן לאהוב את יי והו מדא קטל כל רכך דעהו ואתרו בדבד ענדה
ובכל נפשך קטל אפלו הוא מונד את נפשך יקול אן מחבת ללאה תכוד
אעצם מן מחבת לאנסאן נפסה פארי טלב לאנסאן אן יתרך מחבת ללאה
והו לעמול בצדאינה או ידבבשי מן מאהייתה פליא יענר רשך ורו שרי
בעואת נפסה עלי מא ביי בשעת השחר ובכל נפשך בגמיע קוי נפסך
לחיואנייה ולטביענייה ולנקסאנייה ובכל מארך קטל ממוך יקולאן
מחבת ללאה תך אעצם מן מחבת למלחתי ארי טלב לאנסאן אן יתרך מחבת
ללאה וליא אביר מהא פיסמח בלמל מן דן מחבת ללאה ומאדך מן מעני

מאד מאד יעני לאגההאר בקרד מאת ימבן לאנסאן ולכד לרוחולמל
קאלו ישלך אדם שנקשו חביבה עליו ממחמונו וישלך אדם שממותו חביב
עליו כנקשו לבך נחמ' בכל לבבך ובכל נפש ובכל מאדך' והיו הדברים
הלה את אנכי מיבך היום על לבבך יעני יחוד השם לאל יחולמן לאנחה
ושננתם לבבך' אל תלמידך ובך אתה מוצאת בכל מקום שהתלמידים
קרוצים בנב שני וינאו בני הנביאים' ושננתם שיהיו מחורדיך בתוך
פיך' כש אדם שואך רבד אלההא מבמגם לו לאת אמור לו מיד והר' הולל
יסמית תלמוד תורה בכל מקום והר' הלאמר בתנאים שרדיעה ותעלמה
לבבך' ואלא לבנותך' מבאן שאף הנשים הייבות בתלמוד תורה' ודבות
בם' זו מדבות קרית שמע' בשבתך בביתך ובכלתך בדרך' קורף קרית
שמע בין זשביץ בין עומדיץ בין מהלביץ בדרך בין רובביץ עלגבי בהמה
בית שמא' אומ' אם היה רובב עלגבי בהמ' יורד וקורא' והיה לפרעון חנב
על החמור וירד לקרות בדברי בית שמאי ובאו הלפטים ולקחו החמורו'
מיד הזר לעשות בדברי בית הלל' ובשכבך ובקומיך' קוראין קריית
שמע פעמים ביום' בשעה שדרך בני אדם שובביץ וזה הוא לילה ובשעה
שדרך בני אדם עומדיץ וזה הוא יום' וקשותם לאות עליהם' ידף
לשון רבים מלמד שקושרי על שתי ידות והוא האטר שהוא קושד על
ידינו שני ידיך' זו מדבות לקשור תפליף על היד השמאלית לפי שהיד הימנית
נקראת ימין והשמאלית נקראת יד שנייה ליתר תשלוח וימינה' והיו לפונטות
בין עיניך' זו מדבות להנח תפליף על הראש' בין עיניך במקום שמורדו
שלת ימין דוקים' מבאן שהן שתי מדבות' ואתי הנשים הייבות בשתי מדבות
אל שני למען תה תורת יי' בפוך' הקישן הכות לתלמוד תורה' מה תלמוד תורה

אחת המצוות שכן ובשמו תעבדו ויהי יגב את נהלה בשיי מן מכוונת אתה
ונענתה את ר'אלך הקדש פיר'אתה קלו בלה משתק שם שמים עכ דבר
אחד נעקד מן העו' ויהי יענתה קלו לא ר'ה פקטי' ליה תנסו אתי יי'ג
אלך את ר'לא נמנען ונגתהר פ' אמרתה אתי כפי תחקה נא בזוונה ולא נטלנה
את יקום לנא מעגד את פ' בלה' ויהי נתשכך פ' מוא עידה לא מנר' צחת
בזוונה ותחקה נא אנה י'נלה ל'לנבזה פ' לא שך פ' נבזתה אצל'א כהשו
נסייתם במסה' עכד מא קלא הישי יי' בקר' אתם את' והו אתהם תשכבו פ'
לחקה אתי ופ' נבזוה' משה בטלבהם מנה י'ברג להם מא מן ל'צבר' ועשית
הישר והטוב' יגב ער'י ל'אנשאן את' י'גב ער'י נקסה מא ל'ם תוגב ער'יה ל'תו'
מתל' ל'פסא פ' ל'אכ'י ל'א'אוד את' ו'למקולה פ' ל'ביע' ו'לשרא ותס'ר'ים ת'קף
ל'משתר את' מן קבל ל'מי ע'אד והו קו' פ' שרוט' ל'שכף ל'כ'ייד מחייב ע'כמו
בלבד ש'לא חייבה אותו תורה משום ש'נ ועשית הישר והטוב' מה הענות
והחקים והמוט' פ'כ'אן ל'גואט ע'בד' היינו ל'פר' במ'צד' קלו על מנת כן הו'
באתי אתכם על מנת שתקבלו עול מצוות' קלו פ' להגדה פ' גואט מה
העדות את' מ'פטי' אחר העסה א'פ'קמיון ו'ו' לא ש'י ק'ל'ל' לא נאכ'לה בעד
בבש העסח' ה'ר'י מן ל'תחדי' ו'ל'תחריר' ו'ל'מחבה פ' עמול ל'מצוות' ל'טוב
ל'נו ב'ר'ה'ים' א'כ'ברת ל'שריעה בה צול' ה'ר'י' ל'כ'מ'ר'ל'י' וקדם ל'כ'מ'ל'א'ני'
בחסב ש'ד'פה ו'אנה ל'ג'איה ל'אכ'ירה והו ב'ק'א ל'ר'הור' מת'ל'קו' וה'א'ק'בת י'מ'
ל'עולם ש'כ'ול'ר'א'רוך והו ר'אלך ל'מעני בעינה והו ו'צול' עולם ש'כ'ול'ו' ט'וב
ו'א'רוך והו ל'ב'ק'א ל'ר'אים' ל'ה'יתנו כ'ה'יום ה'ז' הו ל'ב'ק'א ל'ג'ס'מ'א'ני' והו ל'
כ'מ'ל' ל'א'ול' ל'מ'ת'ר' ח'רת מ'א' ו'כ'ד'קה ת'ה' ל'נו' מ'א' י'ה'צ'ל' ל'נ'א א'סת'ח'ק'א'ק'
ל'ב'ק'א ו'ל'ר'וא'ם ל'א' את' ח'פ'צ'נ'א וע'מ'ל'נ'א ב'מ'י' א'מ'ר'נ'א ק'ל'כ'י' נ'ש'מ'ר' ל'ע'ש'ות'

וְעַיִן לִשְׁמֹרֵת וְלִשְׁמֹרֵת וְלִשְׁמֹרֵת וְלִשְׁמֹרֵת וְלִשְׁמֹרֵת
לְהַם בְּרִית בְּהִי יָמָא כַּעֲתִיד עִלְּוֹ וְנִתְּרַב בְּהַם עִלְּוֹ בְּעִדְהֶם וְהַם שְׂבִיעַ עֲמֹלָן
וְלִקְרַב בְּהַם גְּמִידָא דְּתַלְּוֹ לְבַבְּעֻמְנִים לְהַתְּנִיחַם אֲגֹוּ יִשְׁרָאֵל וְהַם תְּגִלְּוֹתָם חֲדָתִי בְּרִיתוֹ לְהַם
בְּרִית וְלִדְלִיא בְּאֵמֶן מִן חֲדֹלְהֶשֶׁם וְלִיא תְּחַנְּנִם אֵן לְהַם נְשִׁפְקָן עִלְּוֹ עִלְּוֹ וְעַן אֲמִן
תְּחַסְּמִן מִן עֲמֹלָה קִשְׁוֹ אֲרִיתִי לְהַם חֲדָתִי אֲתַלְּוֹ הִיא בְּהַם אֲדָם בְּאֵה לְהַם נְשִׁפְקָן
בְּשִׁבְחָו וְכַעֲמֹר מִזֶּה בְּאֵה אֲדָתִי שְׂרִיתִי וְהַם יִעֲרִים רַבְרִי שְׂרִיתִי אֲרִיתִי לְהַם חֲדָתִי
בְּעֵינֵיךָ וְקִשְׁוֹ אֲרִיתִי לְהַם חֲנִייה בְּקִרְיָה יִעֲרִי אֵן לְהַם יִמְדָה אֵן נְבִיעַ לְהַם שִׁימִן
לְקִדְקֵעַ אֲמִן מִנְהֶם שִׁי מִן אֲרִיךָ יִשְׁרָאֵל לְהַם רִשְׁוֹן לְהַם אֲתַמְּסִךָ וְהַם לְקִרְיָה וְלִיא
רִשְׁוֹה וְלִיא מְמִדָה וְלִיא תְּחַחֲתִין בְּם כַּהִי עַן מִכַּעֲתִיד לְבְּעִתָּהּ וְהַם בְּתִיךָ לְהַם
תְּתִין לְבִמֹּ וְכַתֹּו לְהַם תְּקִחֹו לְבִנְךָ קִשְׁוֹ רִדְךָ חֲתִנֹּת אֲסִרָה תֹוֹה וְהַם עִלְּוֹ הַגְּרִייה
בְּעִדְהֶם יִיא וְבְשִׁעֵת מַעֲשֵׂה קִנְיָן קִנְיָן בְּזוֹ כַּמַּעֲשֵׂה קִנְיָן בְּזִמְרִי וְהַם לְהַם נֹוֹרֵעַ
לֹו אֵן לְהַם קִנְיָן בְּזוֹ קִנְיָן כַּהִי חֲדָתִי שְׂבִיעַ בְּרִית יִיא לְהַם אֵן יִעֲרִי עִלְּוֹ וְעֹוֹה
מִכַּהִל רַבְּבִדָה הִיא קִנְיָן נִכַח גֹּוִיהַ בְּגִיר קִדְּהִי אֵן וְלִיא קִנְיָן בְּזוֹ קִנְיָן כַּהִי בְּכַתֹּו
וְיִנְרַב מִלְּקֹוֹת מִרְּאִיִּיתָה לְשִׁךְ אֲרִי בְּהַם בְּעִדְּיָם וְהַם רִשְׁוֹה כַּהִי יִסְרִי אֲתַמְּסִךָ
מִכַּעֲתִיד יִיא לְהַם לְמֹוֹרֵךְ מִן יִשְׁרָאֵל וְהַם הַגְּמִייה יִיא מִתְּלִיא אֲמִיהַ וְהַם קֹו שְׂשֵׁה גֹוִים
לְבִן שִׁסְוֹר מִכַּעֲתִיד יִיא וְקִשְׁוֹ רֹוֹב הַבְּנִים בְּאֵה הַהַם וְהַם אֲמִלְּהִי לְבִר פִּי מֹוֹךְ
בְּנִי יְהוֹדִיהַ וְשִׁם אֲמִן שְׂלִמִית מִכַּעֲתִיד הַם תְּתִנְוֹן וְהַם תְּשִׁבְּוֹ וְהַם שְׂרִיתִי
תְּגִדְּעֹן הִיא לְהַם בְּאֵן מִתְּלִיךְ מִכַּעֲתִיד עִלְּוֹ בְּלִחְדִיק וְלִכְסִד וְלִחְדִיק וְלִקְטִיעַ
וְנִבְשִׁי פִי רִמְדָה אֲרִיתִי לְהַם יִבְקִיא לְהַם אֲתִיר קִשְׁוֹ מִנְּבִיעַ אֲמִן שְׂשֵׁה קִינְיָן
אֲשִׁרָה וְהַם רִשְׁוֹה אֲפִלֹו עֲשִׂרָה פְּעֻמִּים שְׂחִיב אֲתִיר לְקִינְיָן שְׂחִיב אֲבִיר תְּחַחֲתִין
וְקִשְׁוֹ מִדְּבִיעַ תְּחַחֲתִין וְהַם שְׂשֵׁה אֲתִיר שְׂשֵׁה מִן הַמֹּךְ הַהַם בְּאֲרִיךָ יִשְׁרָאֵל מִכַּעֲתִיד
לְרִדְּוֹת אֲחִירִיהַ וְהַם שְׂשֵׁה מִכַּעֲתִיד לְרִדְּוֹת אֲחִירִיהַ בְּחִדְּבָה לְהַם הַם לְהַם

כל רבד שיצא מפיה הקב"ה אפילו על הנאת אינו חוזר בו שהרי אמר הקב"ה
ליהיא בן יהושפט בן נמשי בני רבעים ישבו לך על כסא ישר ויהיה הדבר על
תנאי וליאנתקיים התנאי ונתקיים רבדי של הקב"ה שמר הבדית והחסד
למאביד הדי שיריא יביקה ורית יעלה נחמה יתה למחציתם לבקא פאמי גי
אמר למשהור יקודל און רבד אבד ליה יתקטע על גוף חזק והו גלי הו אזהב
שדה קב"ה והשלים לישנא אלקניו קשו און עו עה גלי אסמאם שונאם
אדי עמודו פ' צילה פאן שלה יגאדהם פ' לרביא לאן רית חף להם פ' לאבדי ולי
יבד גאזה שמתל גאזא ישר גלי קד ימבן און יבד גאזא למחצן מנהם לחתא
יקבר שכד הדבה בעו הבא נכתם הדלה שקדשה לגריבה במדא נדיר נביא
באתוחיד והי מירבת עשה והו און נעת קד און פאעל אומד בגמלתה וסבבה
לאור ראחוד וקד קשו להב על מנת ליהרני על מנת ליחד את שמי יעני און
אברגנא מן מיצו מן לעבוריה וקעל מעני מדא פערל מן לאפצלו ולאחסאן
עדי שרטי אעתה אד שיתחיד ריתבא מכל קף בוסך ותסמא מרבות יקודלו
לקבר לעלי עול מרבות שמי יעני לאקד אד באתוחיד ואתבאת לגבובייה
ושמע ישר ענינו מרבות אתרי אתרתיב פ' מרבות דראש השנה באתמרת
לפסוק דמרבות שמע ישר ובאתמה פ' לאהבה והי מירבת עשה והו און
בתאמור ונעתבד רצא יאה ואואמרה ואפעעלה חתי נדרבה ונסתולו באודאנה
גאיה גלילה והרה הי לאהבה למערוצה אמן חב רפי שנ ואהבת את יי
אני יהי ע כיצד אהב את המקום תל והיו הדבד הלה על לבבך שמחוק
כך אתה מביר את מי שאתמר והיה העו קבלא עתבאר יצח לאיראך פתחול
גלילה ותקע למחבה צהורה רגב און נדעו לבאס אגמע לעבאתה פארי
ערפת אנה חק רעות לבאס רמערפת לחק ולאימאן בה קלאהבת את יי

אהבהו על הכריות כהגדרת אביך שנ ואת הנפש את עשו בחדר ר' לך
 בתענים אדרדאכה רעא לנחם ללמאמאן מן שרה מחבתה כר' לך יגב
 עלי מן אהבה את יערה לנחם בלטר' לך סארה א' מחבה ללמא ללמא
 א' ידו פיהת ויתנלו במחבה ללמא תע גל אסמה מדג' מן רעה ליה
 ותמת בעץ למעטני למנקה מן מור
 ל' צלם פי פדשת ואתחנן בעהרת שרי
 בה נבתרי פי פדשת והיה עקב

התחיל להגיד שבר המצוות ואמר בלשון הזה והיה עקב כמו שאתם לאכל
 עקב אשר שמע אבד בקורי ועשתרות צאנך מלמד שהן מעשרות את
 בעליהן ברוך תהיה חבל העמ' בלה שומע בדבה חמי שהיא חייב בה
 ואפילו מקיגי חייב לענות אמר' לא יהיה בך עקר ועקרה שלא יהיה עקר
 בתלמידים ועקרה שלא ישבה מהם רבד הלכה' והסיד יי' ממך כל חלי
 בעמול למצוות וקל' לתערי עלי נואה יהיה את תדור' אמר את' לגסם לאנהא צלוח
 ללאגסאם וארזיה ללנפוס קסירי ליהם תשרק' באש מאימת' ענה שרגוי
 נאסרת משנפסרה שנ קסירי ליהם' משפסרו נעשה לו לזה אבל שליטך
 אינה נאסרת עד שתיעבד שנ ושם בסתד עד שיעשה לה רבדים שבבתרי
 לאן ישר אין חזקתם שיעבד ענה' לאתחמד בסק וזה בעלי' הדי' נה' עך
 לאסתנפאע בלדינה ל' ת' יי' בהא ענה ולגשאות ל' תעמול עליהא
 קלו שלא ליהנות בצמ' יעבד שנ לאתחמד בסק' ופי' לך אכטא עכ' ג' זוח
 לאנה לקא תדעים ותחת לסאנה לשון שליחה בשם טומ' בתוב עליה ולבאסה
 ארזית שנעבד והי' ברעה ער אקיי' קלפיהא ואתחמדם' ובאן ג' צ' יעמול תדעים
 ולא תביא תוע' אל ביתך' כל הנהגה בענה ומשמשיה ובלהנעשה בשבייה לוקה
 שתיב

אחת משום חלה תביא תועבה אל ביתך ואחת משום חלה ידבק בדרך מאן
חיי נהי ען א'תענת שי מק' על' ומשמשיה לא אמרשנא בל'בעד ענהא ועך
ב'תענהא וען ב'ל'מא יתעב עליהא' ק'א' המבשל בעיני אשורה ל'קה ש'תני'ם'
אחת משום חלה תביא תוע' אל ביתך ואחת משום חלה ידבק בדרך מאן
נהיית חרם במהוה ב'ל'שהוא משום על' שנתערב בדברים המותרין חלה מאן
א'תה הוא האסור ובל' שיקך תשק'ב' מבאן אמ' חב' שעל' חסמאנה פשרך
או ב'תה על' תהרם במדו ר'ה' צ'א תהאר ר'ו' והלכתא מיני' פשרך ש'נ' שיקך
תשק'ב' ח'ת'ת'ע'ב' ש'מ'ת'א מפור' בה'י'ה' ה'וא'ת'א'ב' הסומא'ה' ו'ד'ו'מ' מ'ד'ב'ר'י'
סוף' ר'מען ע'ת'ך ל'סתך' מ'ע'ב'ת'ה' ר'ע'ה'ר' ע'ל'ע'ל'ם' ו'ת'ע'ל'ם' ל'ח'ל'ל' א'ך' כ'ד'
א'נ'ק'ט'ע' ר'ע'ב'א'ר'ת' ל'לה' ר'ד'ק'ה' מ'ד' ח'י'ת' ל'ה' י'ב'ן' ו'ק'ו' ה'ת'ע'מ'ר' מ'י'ח'ו'ת'י' א'ם' ו'א'
א'ך' ק'ד' א'ר'א'ח' ע'ל'י'ה'ם' ו'ס'ב'ב' ל'ה'ם' ל'י'ר'ו'ר'י' ע'ל'נ'ס'י'ך' ה'ו'מ'ך' ה'ס'ב'ב' ל'ה' ל'י'ר'ו'ר'י'
ה'ל' ח'ק'ך' ע'נ'א'ה' ל'לה' א'ם' ל'א' ו'ה'ו' ק'ו' ה'ת'ע'מ'ר' מ'י'ח'ו'ת'י' א'ם' ל'א' ו'י'ע'ק' ו'י'ד'ע'י'ב'ך'
מ'ב'ר'ל' ע'ה'ר'ע'ב' כ'ד'ר' א' ע'נ'ו'י' כ'י' ל'א' ע'ל' ה'ל'ח'ם' ל'ב'ר'ו' י'ח' ה'א'ר'ם' ג'ד'ך' מ'ד'י' א'ז' ל'ס'
ש'ל' כ'ר' ק'י' ח'י'א'ה' ל'א'נ'ס'א'ן' ל'ח'ת'י' י'א'כ'ר' ל'ח'ם' ל'א' ע'ל' כ'ר' מ'ו'י'ב'א' ע'י' י'ח'ה' ה'א'ר'ם'
ל'א' ר'י'ד'ך' מ'ו'י'ב'א' ק'י' י'י' ה'ו' ל'י'ג'ו'ד' ב'נ'מ'ל'ת'ה' ל'ע'ת'י'ך' מ'י'י' א'פ'ת'ב'ר' ת'ל'ג' א'נ'ק'ו'ס'
ל'י'י' י'ד'ו'ר' א'ע'ק'ו'ת' מ'י'ח'ו'ר' מ'ד' ק'י'י' ו'ד'ד' י'ע'ת'ב'ר' ע'ל'י' ג'ד' ה'ד'י' ל'א' ע'ת'ב'ת'ה' ו'ה'ו' ג'יר'
ל'ה'ר'י' ש'מ'ר'ת'ך' ל'א' ב'ל'ת'ה' מ'ע'ל'י' י'ד'ו'ר'ו' א'ה'ר'ל' ל'ר'ש'ו'ת' ש'ש'מ'ר'ת'ם' ה'י'ת'ה' מ'ת'ה' ע'ת'
ל'כ'ר' מ'י'נ'י' מ'ח'ל'ו'ש' ה'ל'ך' ב'א'ע'ת'ב'ת'ה' ו'י'ב'כ'ו' א'ת' מ'י'נ'ד' א'כ'ו'ר' מ'נ'ה'ם' ש'מ'ר'ת' מ'א'
כ'ע'ת'ה'ם' מ'ל' ס'נ'ה' ו'כ'ר' א' ב'ק'י'ה' כ'ל' ש'י' כ'י' כ'א'נ' י'יס'ד' א'י'ש' א'ת' כ'נ'ו' ה'ה'ר' ש'מ'ע'
כ'י' מ'וס'ר' א'כ'ר' כ'ע'ה'ק'ב'ה' מ'י'ס'ד' א'ת' י'ש'ר' ה'וא' מ'ר'ב'ר' ע'מ'ה'ר' ד'כ'ו'ת' כ'מ'י'ע'ב'
ש'נ'י' ל'ה'ש'ק'ט'י' י'ט'ב' ו'כ'ש'ה'ו'א' מ'י'ס'ב' א'ת' א'ח'ו'ת' ה'ש'ו' מ'ר'ב'ר' ע'מ'ם' ק'ש'ו'ת' מ'י'ע'ו'ר'
ש'נ' ב'כ'ב' ר'ר' ב'י'י' א'ר'ך' ח'ח'ר'י' מ'י'ם' מ'ח'ו'ר' א'ר'ך' ב'נ'ע'ן' ב'כ'ו'ת'ה'א' ב'ת'י'ד'ה' ל'מ'י'א'ה' ו'ל'ג'ו'ל'

ל'י
ל'י
ל'י

גורף חטה ושעורה. שני מיני חטים שהן החטים והכוסמין. ושלוש מיני
שעורים שהן השעורים ושכולת שזעור והשיקוף. ורם דבר שק שניחת וואן
ליס הי גרא מהמור ולפאנסאן. דרבר מן לאילנות ה' אצנאקה והי גקן ותאנה
ורמון דיתודבש. ודבש הוא למור. והרה למור אנת למש השור אנת וכאנה
לאסת עמאל ללנאס. וקו דית עמק. מברל שיאיני יוד עשה אנתה עשה
שמן. לא שמן מזה העסוק בל השיעורף. ובל השיעורף ומחלקותיה
הרבה למע מיני. אדף אש אבניה ברזל ומהלך תחבב חש מההוא בנן
למעטוף פיהא. וזכרות ושבעת וברבת. מפאק לברבת המהון מן התו.
ושבעת שתינו חייב מן התו לא ער שיבע. וברבת דו ברבת הזן. אנת
ייג' אההודייה. על האדף דו נחמה. העובה דו ברבת הנוב והמטיב.
ברבת הזן תקן אנתה משה בשעה שידד להם המן והוא תקן המוטיבא
להם מן השמדף. יהושע תקן נורה דוד ושרלמ תקנו הנחמה. חבמי משנה
תקנו הנוב והמטיב על הדוגי בית תוד. הנוב ושרלמ הסדיחו והמטיב שנתנו
לקבורה. ורם לבבך ושבת. מבאן אמ' חכ' העושר רוחה מבעליו ידאנת
שמים. למען ענתך ולמען נסתך להטי' באחדיתך. מענאה ליעמודך לי
שקא ולתעב. פי למדבר לבי יקרנו יחאדבו ילדי הענק וילפו לתעבילאן לי
וקזה פי לבדאדי ולתשענת זגב לשגאעה ערלי מאהו משהור וקרל לחתי
יברגו מן לתעב לי לדאחה ולנעמה פיג' דלך לר' ואחסן. הנתן לך כוד
לענ' חילי קל למתדגם אדי הוא יהיב בך עינא. יקול אן לראת ליציב
לר' יחיל פיה גרף לאנסאן הו מוהבהות פיק מן ללה. סבר אתל תשבח
הין מוביחין לחדם לא בתעו. ואעב בהר אדבע יום ואדבע לילי דלך
מן ה' סיון לי י' בתמוז. להם ליה אב' גמים לא שתית. קד יקעבין לנאס

מדיאגעה פון יקום משה מ' יום ומ' יורה ג' מדאר להם להא אכיל ומים לא שתה
ובלהם לה יקום עלי לזחיה קל שלמותשרע און רשך מעגד ודפ להע אנענע
ולמעגד יעמול אכותר מה הר' א' קל שלפילסוף הר' להא ימכפ און חזיאן און
בגיר ג' לא אקל מה הר' למבולג לא ותכותר להא ויפטר גסמה ויתחלה
לה קרד ב' לאמור לגסמאנייה ב' שנבי וסאיר לנאם והר' ממתנע ומתלת
באנשקה אק לבחר פולך גמאר וקר תנעעל לגמארתא קל שלמותשרע
און באגבתאט אלפכך באמר מן לאמור תנשגל קואה בולך לאמר פולק
עמי אמור צרוריה פבאנשגלמשה ותגבתאמה בולך למזקה אשר יק
גפרות קואה לגסמאנייה ען פעלהא ויבארת מ' ברה ען לג' אולאיתגה
גיה קל שלפילסוף נעמא אנה כמי קולת און באגבתאט לאנש און באמר
מ' א תבטל לאוואס ותתכלית נחו רשך לאמר פאצה הר' כאן לאמר
אשרה מן מאה הי משגולה ביה לבן ליש ראים וליא בעץ הר' למבולג לאן
לחזיאן לה יקל דיאיר עליה איאם ובעד רשך תהתר קואה ותבטל לאן
מארתה אבטלת והו לג' א פאן באן לחזיאן יקל אכותר מה ה' איאם ב' ג' ר
ג' א פולך מה מרץ שריד ימכפ און קואה לגסמאנייה תסתמר מן אנענע
קואמה א' און ינחל לכתה וימות קל שלמותשרע און גמיינ' אמורהם פי א'
מ' בר באנת מעגד את ומשה הו צאנעה א לישור ור' אחתאגו ישר אכותר
מה הר' למעגד את לינעה א משה פכף לא אר' אחתאגו הי לי מעגד פבלי
אחרים ינעמול לה קל שלפילסוף און כאן ולמעגד כמי קולת צחיה והו כרם
טביעה לגור פהו לא ידם אתרא אעצם מעגד אתכם והו אנקלה עלעל
דם לא יקל לא א' איאם וקר י' רשך עלי מרהבכם פי למארה לענצרייה
ל' ל' מ' מקומהא מחתאג לי מקום מן כארג לא דיארה און נק צאן פי

אחרי
יצחק
ל' ע'

אמור מיינתה לא חיאה פיהא וולת מורבבה מן אמור אפתס אבייה מן נארג
 מקיומה לראתהא ויברוריה פיי וגוריהא בלג'א ללחיאן פלקד תהבתא
 אבסאן לאמור לממתנעה ותקודל אנהא ממכנה פיי לגור ותקודל לו שיה
 ליה יוקקהם פיי אבר מ' סנה בגיד ג'א לאמכך ר'אך פיי צנך קללמ ינקה
 אנה למי אעתבר בראמהמא פהאנה נקסה ענדה לקדר קנאחהמיה

ומודאגנתהמא וילם יבאן לאייהמא ברהאן קטעי

✽	ש'מע מני י'דיר נ'עשי ר'ב'רים	✽	וה'קשב א'ענך אל מ'אמ'רים
✽	ו'אל ת'לך ב'ד'רך ה'ע'ת'אים	✽	א'שר י'ש'נו ע'ו'י מ'לנו ע'ו'י י'דים
✽	ו'אל ת'פנה ל'ר'ב'די זה ת'ם זה	✽	ו'ל'שים וג'ם אל ה'ע'ש'ו'רים
✽	פ'נה אל ב'ן י'ש'ע'יהו ו'ש'ח'ו	✽	א'שר מ'אג ו'ח'לק ל'ה'ב'ר'ים
✽	א'שר נ'ב'ר'ק ב'כ'ור ע'נ' ה'יו	✽	מ'א'ו'ת'יו ב'מו ד'ית מ'ר'ו'רים
✽	מ'ע'ון ע'ולם ד'א'ך ע'ולם מ'ע'ונו	✽	א'שר ת'ס'ב'ול ל'כ'ו'ב'י ה'ה'ל'רים
✽	פ'ל נ'א את ה'ב'ע'ב'ך נ'ת'נ'א	✽	ו'ה'ל'ם את ר'לו'תו מ'ע'ק'ר'ים

יה איה למעתבר אנכד מיה גא ביה הוראטי למתחאגגף ובון כל שכך מנהם
 יבחי נחו מרהבה ודו לם יחיק מדאיהיה לטול ולגואב' אעולם אן לתו תמחול
 לעולם וזאתעלים באכילה ושתייה פ' בעץ מואאנע קלו הדי ברימחא לכו למים
 ושאתם מים בששון וקלו לחכ דל בראכילה ושתייה האמוצספר זה
 אינה לא תורה פ'אד'י נ'ב'ר נ'א ש'י יב'קה למחסוס וי'ב'נרל לאמור לטביעייה
 ברקנאה לימא לא יכל פיי לתו ורא יהד קאערה מן קואערהא ורא יבטל
 לאמור לטביעייה תאמור למא קלו לחכ דל א'ך ר'אוי לה טייל בפרדס לאמי
 עמידא ברסו לחם ובשר וולחם ובשר דה הוא לידע האסור והטמא והטעור
 והחייב והקטור פ'מז ר'אך תעלים אן משה ר' כ'אך פ' ה'יה למדה משגור פ'י

המור לאהיה רוחאנייה רבעניה כהן יתשפע פיהה ענהם ור'אנטיא להם
המור שרעיה לר' תסמה להם ומיב פלמי להם יבונן לגמחהר יעמבלעלם
וזתעדיס פמתר להם במי תמיד כואמרהם ליה והו לאבולוטשרב וקאל
רברה תורה ברבון בני אדם קתן מלח לך הדי לאענתבאר זלא תענתזה
כאנה מאכבה וקאל לחכ אל אף לשנות מעני המחרקות שהרי מעשה
בשיערה למרום ר'א אבול ור'א שחה לא נידמה בבני מרום וכשירדו מלאני
השרת ור'א ר'א מר'א באובלי ור'א אבול פתביס באנבעל מן עתרה
למותרגם אתה יבער מן אתגסים אמר פ' הדי למכאן פקלבתכך באנבעל
ר'א לר'א הו אתגסים מהרץ ולם יקול במימור ר'א פ' הדי ידל אן תם לה עלי
אענתקאר אנקלוס בהא אנחקרת ללוחת פלאמור לרקיקה תנסב ל לאנע
מזל וגור לכט פ' ללוחות ומזל וגור למדא פ' למדא לר'א אקיל פיהה
כ' ארזה שמיך מעשה אנבעתך במגלתי מעני האת והחמה קאל
בשעה שעשו ישר את העגל שרל בהן הק'בה חמושה מל'אבי חבלה ק'ק
ודעם ומשחית וק' וחמה כ'ין שאמר מ'ש ד'אב' ל'י' ור'א עב'ר
נסתלקו מהם שר'ע ונשתייר אק' וחמה אמל מעשה ור'א הק'בה בשביל יסתלק
אחד ובשביל אה יסתלק אחד אמל הק'בה ה'א אה שעשה את העגל ור'א
ארור האיש א'ע יע' פסל ש' ובא' התאנק' י' מאד ר'א שמי' כבד מדבר
שנים זהם כ'ב ור'א יהוא ונתפלל משה על לעזר ועל אתמור שר'א יהוא
ש' ואתפלל גם בער אה' כ'ת כהן ור'א את עקרו אל הנחל הירד מן ההו
וב' להרץ ויחד על פני המ' מכאן שאת' אבור ע' לא במים ולמה אמר
משליכו לים החלה ור'א שכל החזבע בו אינו עולה ואתפלל אל' ור'א
אדני יהוה ש' דלת מן יוד' ק' אגלימותך אן תרני למכתוב לך דלת מן יוד'

לוי הן מן מעט לסי אדה קצרה פיה לי שריו שרעו יעני לעמם לאספול והוא
עקל אלעל לוי הוטי לגותבא מעלת אישים עק צדה יתשפע בלאקרב ובעד
רלך תכל לשפחה עזו לי ותגב לאודר וליא תכל אז רלך שי בעדישי לאן רלך
יחולגי ללגסיס ולי רבול ההות ללמאן ולמפארק מנזה ען רלך מבלתי
יכלת יימי לליא יידיקו בליאמהם לוי קלו ברעה חויביאם והם עמך ונול
הליא אמרת ההנה אתה עמי בני ישראל ואתה אמרת לי כי שחת עמך הליא
עמך גם מבחחלה בעת ההוא כי למ לוי בעד יידי בתמוז ועשית לך
אדון עץ לוחות שניים ידו ציזם הכפו והמשכן הוקם בדאש חרש נסן
שלשנה שניה היכן הניחו שני הלוחות עד שהוקם המשכן עשה משה
תיבה שלעץ והיא הנקראת ארגז והניח בה שני הלוחות עד שעשה
אדון שלזהב ולקח אותן מאחורי שלעץ והניח אותן בתוך אדון שלזהב ונתן
שבדי הלוחות ההן ויקח חסך מבאן אתה לחר שישבו הלוחות באדון
שלעץ ששה חרשים ואפס ל שני לוחות אבנים מהיכן היה למשה
אמרו אספדיון היה לה למשה בתוך אהלו וממנו לקח לוחות שניים
ואספדיון הו מערף לגוהר וקלו מהיכן העשיר משה מפסולת שלוחות
לוחות ראשנים טביעיה מכלוקה חגרף באמרתו אצלה המא ליה ומש
בראש ההר אמי לוחות שניים פיםכך אן משה סבכהמא עלי מתל צנעה
לגואהרף כמי הו משהוד ענד אהר לה לה לענעה מן אכלאטי לאבאסיר
לגואהרף פהמא צבאעיי פראשנים יעני טולהמא וערצה מא ויבתב
על הלוחות כמכתה הראש מפתב הו מן גמולת רבר שינבראו בין השמשות
והו אמר גריב כיה ית צווד שי טביעי מתעלק בשי צנאעי פהרי שי עגיב גויב
יטלב תדקיק אדר אף וליא גיר צאהר לנף מן הדה תעלם אתן לוחות שניים

בתוך
ארגז

אגרב מז לוחת ראשנים ' ובני ישראל נסעו מבבלת בני יע מוס שם מתאה
וכי במוסדה מת והלא בהר ההר מת' לא כיון שמת את ונסתלק עמו
הענף שהיה תר להם את הדרך חזרו ישראל לאחוריהן שמונה מסעות ודרך
אחוריהן בני לוי ארבע משפחות לעמדי ליהודי להברזי לעדיילי וכיון
שהרבין אותן בני לוי במוסדה עשו עמהן מלחמה והגידו להם שחזרו
להם התייר הגדול וספרו על אתה שם וחזרו להם עמוד הענף בעבילתה
והחזירו וכיון שספרו עליו במוסדה העלה עליה הבת כסו מת שם
בעת ההוא הכריד יי' את שבט הר' כאת גזאתם אעני בני לוי לקרב
לי למשכן וחמל ללואני לפתח בפתח ור' לישארכו ללואה באגס אמהם
במצוות שבגוף ליהי אשרה נף בקייה למצוות' לשרתו ולכרך בני
הקיש ברבה לשירות מה שירות בבהן מצחם את ברבה בבק מיוחס
ועתה ישראל מה! את הקרא מה לא מצאה' חייב אדם לדרך מאה בונה
בכריום' אתי אכרית מה בגימטריא ברל למים יור וברל להי יצאד
יבא מצאה' הן ליי' ש' השמ' ושמי השמ' הו לפלך למחייט' ושמי השמים
הו בקייה לאפלאך למבוכבה' עלי הר' לקיאת אעתקד הר' לחכם אן
לפלך למחייט' ישבה האבולה אפי לכבר' ומלתם את ערלת לבכם
ימל יי' לא כיון שאדם מל את לבבו הקב' מכיינו' ותיזו הייא
ערלת הרב' הן מחשבה רעה שהאדם תר בה אחרי התאווה והבני
הענו' כיי' ש' הוא להי הש' יעני לב למלאיבה' ומדני האדו' סייד
לאפלאך לרי הם אדונים למי רונהא' הלא הגדול הגבור והנורא הוא
או צאה ללואה תע כלשון בני אדם והי אעדאף למלכה' והדה לאשי
מוקייה ען ללואה את' הי מן אעדאף' לגסם לא כד ר' אן ללואה

מדיבנה גסמאנייה פליה יחבנהה ארללה עלי לשי לא באמור גסמאנייה תר
תרבייה ושלחיו צוה גיר לעקה יאמי למעארק שלחיו צוה עץ לעקה
פלי לעליה צעה גסמאנייה למעארק ובר' מא טולבת התכלים בצעה של
מעארק גילת תחסף ללא תתדבב פיה שיה ור'א תנטיף פיה לא תבען גלפאן
ותבותלשאתה ור'א תה צר למעב שר' אתי ר'אן לת צארר חא צר בין לגסמאני
ולר'א גסמאני מעארק ור'א אעתבהה ר'א לא בגלפכר ות צוור פ' ר'א ת לגמס ישדק
עליה לא לעיף קנטיבע קיה לא צורת למקתרה מן גיר נטיק ור'א אדרתך פ'י
לחואס ל'אמהרה ותו מ'א קשו אמרו ובלבבם על משכבם ודומו סרה
וקר קשו פ'דלף אף מ'א עקב עלומה ור'א בארדג לשמענו ור'א בולב בר'א אום
לה שייגזק נהו לחב ען לעתהה פ'י לעו צאק וקשו אר'ף תר'ת קחאיתת
לר'י אמרנהי משיה ואתו אנשי בונתה בגר' ור'א ותקננהי בתעלה ל'א יכר'ב
אנן לר'י מר'נהי ר'אן פ'י ר'אן שונאנה פ'י חק ל'אנה לתעביהה לשימן מבלוקתה
אשר ור'א ישא פנים אר'י תשפע ל'נלה פ'י שפ'ץ מ'ר'ב עאני ר'א יחאצא ור'א
יסמח ל'עאני במ'אנה פ'י חק ל'נלה ל'א יחאסב לעאני עלי פ'י אנה לר'י צרר
מנה בלה י'עאקב עליה ור'א יקח שחר אר'י אכטא ל'נלה וק'ר לה זכיות פ'י
תסמח עונתיו פ'י חק זכיותיו ור'אן הו מ'ר'ב ישור והר'י הו קו ור'א יקח שחר
עושה משיקט גר יהוס ולמנה בל מקום שאתה מר'בא גבורתו שלה ק'ב'ת
אתה מר'בא ענותנותו וסר ר'אן אן ל'אנה עלי ע'נים רתבתה פ'י לגור פ'אנה
מר'ר אחוסל לעלם ל'על'י ק'ר'לה ובתירה ועלם בחי פיה ור'א ג'ה ל'שי מן מא
פיה ור'א נכקט ור'קה מן שגרה פ'הו עלם בהא וב'א סקוניהה ר'אן עלמה ב'א
מ'גור'את ל'ס מן סבב למ'גור'את ל'א מן ר'אתה ובמ'ל פ'יה חתי ל'א ישור מנה
ק'ר'ל'א ור'א בת'ד'א ר'אנה סבב לכר' ועל'תה קלכל מחתהג'יה פ'י בונה קל'ר'אן

יעקב
עונת
זב עלי
זרנו

הו עולם כהמדרש לעולם כי גמיע למזגור את כרייאתה וגדייאתה ואתה נגד
להת לו לחם ושמן קד של בעץ לפתאר ולבעץ לחם וקלה את מן גמולה ונח
לאתכם אנה יעמי למן תגייר לחם ושמן קד פכאן לגדאב את גאיה מנחלב
לאנס את הו גמולה וזהו לחם ושמן קד תגייר הדי ונחלב אתה מן גמולה
קליס הו גר צדק וליא גמולה יחבה להנה מאיר נחז לראת גר נחז והו לפתאר
לפתאר גר לרא קליסיה פיה וליא כמל למן נחלב גלך לא ירחבט פיה ותנשגד
נפסה פילנקא ידו שנוי לתנ המדום להנה נחלב גיר גמולה צור פיה
וההבתם את הגר יבנה הקבנה באתהבת הגר כמו שיבנה על אתהבת שמר
ועשה לו מצדה יתירה על ישר שג ואתהבת לרעך כח והוסיקה לו ואתהבתם את
הגר יתד על אתהבת רעים כמו שהדהיר על אונאתו יתד על אונאת ישר שג
והא יזנו איש את עמי וגר לרא תונה גלך לחי יכלמן אונכסאר גמולה
פי גמולה ולתואנע וקל למחשפה מן לאהרל פדארה גלרה מחבה לחתי יתאנכ
וינכסו כאתהבת למחשפה הו אתה לרעך ענר את יעמל מעגדאת לחם יך
גלך מדחה להם ופכד מתל למעגד גר אונכסאר לחדקה הו בצר המעלות מלמי
ראו גלך בבבל קלו את מתל הדי מא ינעמל גלרא לישור פארסר מלך בבבל סלא
ובתאב גל חדקה הו פכאן וקת נככה לכתאב קלו פיה שרמא למלכא חזקה
שרמא לקרתא ירוש שרמא רשאה רבא ויקירא פסע נכוכר נצר שוש פסיעות
יתאדיה לרא יגרתא אמ' להו הלא אתמרתון לרא רבא ויקירא ובתבחו ותי
באתרונה והרדי בתוכו שרמא רשאה רבא ויקירא שרמא לקרתא ירוש
שרמא למלכא חזקה אמרי רבנן בעבירל שפסע נכוכר נצר שרש פסיעות
לכבוד הקבנה נותנה לו המלכות ומלך מסוקה עו וער סוקו נקרא נכוכר נצר
עברי ואת כול היקום את בר גל' זה ממזנו עליהם שמעמיהו על רגליה

אמרין על קדח שרקה או צרותי שרקה מפתחות האוצרות שרקה
משוי שרש מאמת פדרות לבנות והשקית בדג בגן הירק ליש הדי מרחק
להרץ מירר להודלך העב ושקא ותיצ אר' לם יודע להם שני לרם יודעו
ארץ הרים ובקעות וינקה ביחיה שלמה אתם ויבחה להדי להן לגבול אצח
ואצפא הוי לתמונה ואלהך שוייה כהתל לכבוד ולבר אר' ולס הול והוא
דאבר פקד יתעק ותקסר מנה לאגסאם למטר השמ' תשנה מים ויבם
מטר שפחה לתנה הצפא ואתר מן מאה שאלנה אתר לאן מטר שפחה חאר
ליץ ומא שאלנה אתר בארד יאבס פל' לך הך שר אעה עלי מא שאלנה אתר
וג' אהא ל' ואל' תמיד עיני יי' ש' יקח' אתן לתדביד פיה אתעתר למן
גמיע שבר' אתן לסבב אנהא וסני שאלקלים פתך לחדכה עליה את מתו שמה פל' לך
ך מדאגה את שרקה לאמחה ואתר להא ומן סבב לך תרג אנק לרם עיני יי'
ש' עיני יי' להך בה בג' נקי הגסים ולאמחה אתן ר' ש' שאלנה שאלנה יי'
תחב שגמאר את מתל להגארה ולתראב לא מא יחב שאלק צאת פקטי
מרשית השנה ועד אחרית שנה יקול אתן ביום טוב שר' את ש השנה תפתקד
אחזלהא אעני לסאכנין פיהא ויהבם עליהם בליחה ולסקם ואלהיא ולמות
וג' לך מן לאער' וזה ק' ביום טוב שר' את ש השנה כל בתי העו עובדי
לפניו כבדי מרף ש' היצ' יחד לבם המב' אלכל מפעלים והיה אתם שימוע
תשימועו אל מצותי תרג יהי אתם דבר' תקבלוק ואתי שימוע ישר פתרג שמע
ישר להן גמיע למצוות מקבולה תקר' אתי אג' למטלב לר' הי וגוד שאלנה
וחר אבייה ונפי שגס מדאנייה ענה ל' ינפע לתקל' לא לתיקן בצחה לבר'
האן עליהא וליעברו בכל לבבכם ובכל נפשכם לעבודה שאלק יי'
לפינה לר' הי בלב הו אדר' אתך לאלק איה עליה מא הי ער' יי'

ואת עבד פיהא ולא לטה ערף ר'אף הי אתקלה וקו בכל לבבם ובכל נפש ומא
ישבהה מענאה בונות הרב והו אצחחד לנייה חתי יך לנטיק לרי פילסאף
הי שלכדה לרי פילסאף וקו לעבדו זה תלמוד וקו עבדו זה בתורתו
ונתתי מטור ארצכם בעתו להגיד להם שבר המצוות שבעו הזה אבר
שברו שרלו הבא אף ה' ערך ודמיו בעו הזה כדי שנערוך שניהם זה לזה
יורה ומלך'וש יורה הו מטור לנייה שהוא יורה אתה ארמ'כה' ומלך'וש
הו מטור לנייה שהוא קשה ואספת רגנך אנואע ארנ'ה תירושך זה
יך ויצהרך זה שמן דית' דאכלת ושבעת קלו צדיק יודע נפש בהמותו
מכאן התירו להפסיק בין הכרמה ובין המדון ואומ'תנו מדאכל לבהמה
וחרה אף יי' בכם קד אמר'מתך אתן לכם תנסב הר'ה ליהיה לללאה
לא מא סבב ע'ד פקט ולא פלאה'ה נקד' תנסב ליה' ור'ת יהיה מצד' אף הג'נ'
בעצרים לא בשביל שליל' רברים ע'ד וגלוי עריות ושפ'דמ' וקשדותם אהם
לאות על ירכם' ה' תקליף שר'ד ומה אוח' ישבה שיש בה פרשיות כבגד
רצוע הינו' והיו לטופעת בך עיניכם' זו תקליף שוראש' ולמדתם אתם את
בנכם' זו מצות תלמוד תורה' הוא קודם לבנו ובנו קודם לבן חברו וחיונ
מצוה זו ביום ובדילה שנ' והגית בו יומ'ורי' את בנכם ג'ת את בנתיכם'
מכאן שהנשים פטורות מתלמוד תורה וה' פטורות מלמד את בני'ה'
שכל החייב לתמוד חייב למד' וכל מי שאינו חייב לתמוד אינו חייב למד'
ובשכבך ובקומ' דו קרית שמע' כימי השמ' עלה ארץ' דו שבותת נח שנ'
אשר נשבעתי מעבד מי נח כו' מן המרבר והלבנון מן אחר לשמאי ליל'
הר לגנובי' מן הנהר הגדול נהר קרת' מן אחר לשרקי' ליל' אחר לגרבי'
י

והמת בעץ למעאני למנהגיה מדך נור

אילום פי פדשה והיה עקב בעזרת שרי

בה נבהדי פי פדשה דאה אנכי

ברכה וקללה מבאן למדני שרשיתו שרארם נחונה לו ונתת את הברכה
 על הר גדים ואת הקל על הר עיבד דומדנה שאינה נוהגת להורות אמ
 באיזה נר ברכות וקללות ביון שעבדו ישר את הידך באו להר גדים והר
 עיבד שבשמרון ושבצר שבם ושיאבו לאלוני ממרא שנ הדלא המ' בעבד
 הידך שעה שבטיים עלו לראש הר גדים ושנ שבטיים עלו לראש הר עיבד
 והבנים והרלים והארץ נומרי מלמטה באמניע וההנים מקיפין את הארץ
 והרלים מקיפין את הבנים הפכו פניהן בלתי הר גדים ופתחו בברכה ברוך
 האיש את לא יענ פסד ומם עד שגומרין את הפסוק והיו לו עונן וארמ
 אמן שנ לברך את העם ישר בדאשנה הפכו פניהן בלתי הר עיבד ופתחו
 בקריה אדור האיש את יענ פסד ומם עד שגומרין את הפסוק והיו לו עונן
 עונן ואומ' אמן עד שה גומריין כל הקללות שבוהיה בי תבוא ופננדן ברכות
 ולמה בהר גדים והר עיבד מענ שהן חלקת הש את קנה יען במאה קשיטה
 יהוא מקום המגדח אשר קרא לו אלהי ישר אחר ידך מבוא השמש
 מהו אחר ידך מבוא הש שראה משה שישל עתדיין רעבוד ענ בשמרון
 יתבוא שמש שרתו שם לפי כך נצטוו שיעמדו ישר בברכות וקללות שם
 ועדיין לא נקרא שמרון ולא נקרא גלגל לא לפי שלא שמרו ברכות וקללות
 נהחייבו גלות אצללונ מורה שהמרו ועבדו ברית אב שבסונ מורה מבאן
 שעבדו בני אפר על ברית מילה שנ כי עבדו בריהן בני ישר אבד תאבדון
 את כל המיקמות מינה דלונ עד ומשמשיה וכל הנעשה בשבילה

ב'ה'א ב'ח'ו'נה ל'א'ר'ץ א'ב'ל ב'א'ר'ץ י'ש'ר'א'ל ל'ר'ד'ו'ק א'ח'ר'י'ה ע'ד ש'נ'א'ב'ד
 א'ו'ת'ה מ'ד'א'ר'צ'ו' ו'ב'ח'ו'נ'ה ל'א'ר'ץ כ'ל מ'ק'ו'ם ש'נ'כ'ב'ו'ש א'ו'ת'ו נ'א'ב'ר כ'ל ע'ד ש'נ'ב'
 ש'נ'ו'א'ב'ר'ה'ם א'ה' ש'מ'ם מ'ן ה'מ'ק' ה'ה'ו'א' ע'ל ה'ה'ר'י'ם ה'ר'מ'י'ם ל'ה'י'ה'ן א'ס'ו'ר'ן
 ו'ה'ה'ר'י'ם מ'ו'ת'ר'י'ן י'פ'ס'י'ל'י ל'ה'י' ת'ג'ד'ע'ו'ן ב'ז'מ'ן ש'י'ה'ן נ'ו'ה'ג'י' ב'ה'ן מ'ו'ה'ג' ל'ה'ו'ת
 א'ב'ל א'ה'ב' א'י'נ'ן נ'ו'ה'ג'י' ב'ה'ן מ'ו'ה'ג' ל'ה'ו'ת כ'ג'ו'ן ה'צ'ו'ר'ה ש'מ'ע'מ'ו'ד'י'ן א'ו'ת'ה ע'ר'פ'י
 ה'ב'י'ם ז'מ'ש'ה'נ'י' ל'פ'נ'ה ה'ר'י' ד'ו מ'ו'ת ב'ה'נ'י'ה ל'א'ת'ע'ש'ו'ן כ'ן ל'י'י'ג' ה'ר'י' נ'ה'י'ע'ן
 א'ת'ל'א'ת'ה ב'י'ו'ת ע'ב'א'ד'ה' ל'ל'ה' ו'א'ת'ל'א'ת'ה כ'ת'ב' ל'נ'ב'ו'ה ו'מ'ח'ו' ל'ש'מ'ו'ת ל'ע'צ'ו'מ'ה
 ק'ל'ו כ'ל ה'ש'ו'ר'ה ע'צ'י ה'ק'ר'ש' ל'ו'ק'ה ש'נ'ו'א'ש'י'ד'ה'ם ת'ש'ר'ל'ק' ב'א'ש' ו'ה'מ'ו'ח'ק' ש'ס'מ'ן
 ה'ש'מ'ו'ת ל'ו'ק'ה ש'י'נ' ו'א'ב'ר'ת'ם א'ת' ש'מ'ם ל'א'ת'ע'ש'ו'ן כ'ן ו'ב'א'ת' ש'מ'ה ה'ד'א'
 ק'ר'ץ ע'ר'י' ל'א'נ'ס'א'ן א'ן י'כ'ר'ג' ג'מ'י'ע' ל'ה'ק'ו'ק ל'מ'ת'ע'י'י'נ'ה ע'ר'י'ה פ'י א'ו'ל'ע'י'ד י'מ'ר
 ע'ר'י'ה מ'ן ש'ר'ע' ר'ג'ל'י'ם ו'ב'א'ת' ש'מ'ה ו'ה'ב'א'ת'ם ש'מ'ה ל'מ'ה נ'א'מ' ל'ק'ב'ע'ם
 ח'ו'ב'ה ש'י'ב'ו'א'ו ב'ר'ג'ל' ר'א'ש'ו'ן ש'ק'ג'ע'בו' מ'א'ר'י' ט'ע'מ'י'ה ב'ע'ת ש'ה'נ'ו'ח' ה'ב'י'א'
 ו'ה'ב'א'ת'ם ש'מ'ה ד'ו מ'י'נ'ו'ת ע'ש'ה ש'י'ב'ו'ה ב'ר'ג'ל' ר'א'ש'ו'ן ש'ק'ג'ע'בו' כ'ל מ'ו'ה'
 ש'נ'ה'ח'י'י'ב' מ'ק'ר'ב'ן ו'ר'מ'י'ם ו'ע'ר'ב'י'ם ו'ח'ר'מ'י'ם ו'ה'ק'ר'ש'ו'ת ו'ל'ק'ט' ו'ש'כ'ח'ה ו'פ'י'א'ה'
 ע'ר'ת'י'ב'ם כ'מ'ש'י'מ'ע'ן ו'ז'ב'ח'י'ב'ם ל'ו' ש'ל'מ'י'ם מ'ע'ש'ר'ת'י'ב'ם ד'ה מ'ע'ש'ר' ש'נ'ב'
 ו'נ'ט'ע' ר'ב'ע'י' ו'ת'ר'ו'מ'ת י'ר'ב'ם ל'ו' ה'ב'ב'ו'ר'י'ם ו'ב'כ'ו'ר'ת' ב'ק'ר'ב'ם ו'צ'א'נ'כ'ם ד'ה
 ב'כ'ו'ר' ב'ה'מ' ט'ה'ו'ר'ה ו'מ'ע'ש'ר' ה'ת'מ'י'מ'י'ם ו'א'כ'ל'ת'ם ש'ם ל'ת'נ'י' י'י'ג' ש'י'א'כ'ל'ו'ר'
 ר'ב'ד ו'ר'ב'ד ב'מ'ק'ו'ם ה'ר'א'ו'י' ו'ש'מ'ח'ת'ם כ'ל מ'ש'ל'ה י'ר'ב'ם א'ת'ם ו'ב'ת'י'ב'ם
 מ'ב'א'ה'ן ש'ה' ש'ל'מ'י'ם נ'א'כ'ר'י'ף ל'ז'כ'ר'י'ם ו'נ'ק'ב'ו'ת ל'א'ת'ע'ש' כ'כ'ל' א'ל'ף א'נ'ח'נו ע'ש'י'ם
 פ'ה ה'י'ו'ם' ד'ה א'ס'ו'ר' ב'ש'ר' נ'ח'י'ר'ה ש'ה'י' א'ו'כ'ר'י'ף ב'מ'ר'ב'ר' צ'ו'ה א'ו'ת'ן ה'ק'ב'ו'ה'
 ש'ב'ש'י'ב'נ'ס'ו' ל'א'ר'ץ ת'י'א'ס'ר' ה'נ'ח'י'ר'ה ו'מ'ש'ע'ב'רו' א'ת' ה'י'ר'ד'ף נ'א'ש'רו' ע'ל'י'ה'ן
 א'י'ב'ר'י' נ'ח'י'ר'ה ו'ע'ב'ד'ו' ע'ל' ה'י'צ'ו'י' ע'ר' ש'מ'ר'ץ ש'א'ו'ל' ש'נ' ב'י'מ'י'ם ה'ה'ם א'ן מ'ל'ך

בישוי איש כל הישן בעיניו יעשה וכת ויגדו לשיאור לאמר הגה העם
אוכלים על הדם ויאמר להם בגדתם ויאמר להם הגישו אלי איש שורח
ואיש עיהו ושחטתם בזה ערפתם בריקת הסכין והי ערד דה וחרם עליהם
אבל לחידה והו קו ויבן שם שאור מזבח מק נצב אעתק אר יחיה או רל
ישל לעמר למיזוה העלה עליו הכות פלו בנה מדבח ליי כי לא באתם עד
עתה אלי ממחה באנו יקרבו פי לבמות פחרמת עליהם לבמות פי למזכר
באו רגל הותרו הבמות באו לשילה נאסרו הבמות של כי לא באתם עד
עתה אלי ממחה זו שילה באו רכב ובעין הותרו הבמות כין שבהו
רבות העולה באסרו הבמות לעו שו ואל הנחלה דו ירוש ושחחתם לפני יי
ל אתם ובעמם ובנתיבם מבאן שהנשים חייבות בשמחה והלוי אשר
בשעריך יצב עלי ישר ישמחו הלוים עמחם ברגלים השמר לך ען תעלה
עלתך הדי נהי ען תקריב שיי מן לקראבך בחוץ יענ חוץ לעזרה אף ליל
עולה שאר קרשים מנ תל ושם תענ כל אשר אנכי מצוך וכת שם תעלה עלתך
עולה בכלל הייתה חלמה יצאת להקיש ליה מה עולה מיוחדת שהיא בעשה
ו לא תעשה כך כל שהיא בעשה הדי הוא בלא תעשה והמקריב בחוץ חייב
כדת שג ואל פתח אהל מזער לא הביאו ונכרת ריק בכל אמת נקט אינו מדב
לא בקסוהי המזקד שיי שיפרו והו אז ארי חרת עיב פי שיי מן לקד שיש נפדה
אותו יעא לחולף ויגיד רבחה ואכלה תדבחה וליא גשה מבאן שיחף גודדין
את הקד שיש אפרו בעלי מומין ואת חרת וליא לבלבך מבאן שאין מאכילין
את הבלבים בער קסוהי המזקד שיי בשר וליא חלב מבאן ששורפי הדלב
קסוהי המזקד שיי השימא והטהור יאבדנו מבאן נזהוה נאכל בנמו וטהרה
לא תכל לאכל בשע מעט רגנ תירע וימנה הדי נהי ען אכל מעשר שני עולתן

חודך לירונג והו אן יאכולה בחודך בער אז ראה פני בית דין פרייט יהו אן
בשעריך קלו ראה אכלנו בשעריך וברוך מעשר תיריש והעשר יצחק
וברוך לבבור ארמי באן תמרים ופי לבבור מענאיי נהי לזר ען אכר בכר תמוס
בין לפני דריקת רמ' ביך לאחר דריקת רמ' ונהי לכהן ען אכולה חודך לירונג יהו
קו ובבורה צקדנס יקו ובבורה צאנוך לא באה זה הכות לא מזהה לא אכר
חטאת ואשם חודך לקלעים וברוך קדש קלים חודך לחומה וכל נדריך אש
הזר די עולה ורא באה זה הכות לאת ללמדך שהאובל קדש קלים לפני דריקת
רמ' שהזאת עובד בלא תעשה וזו אזהרה לכל מועד שראת ייחנה מן הקדשים
יחס נהנה מעל ותרומת ידיך לו הבבורים קודם שי יאך בעודה וברוך לו
כהן ארמי אכל לבבורים מער אנו פני הבית קודם הנחה בעמרה אמי ישך ארמי
אכל לבבורים אחר שו אנו פני הבית אף מרא אכולה חייב מיתה בדי שמים
יאזהרתיה וכל זר לא יאכל קדש והכמה מהל חכם לארומה לאנה סמאה תו
כמי קלו ותרומת ידיך השומר לך ען תעזב את הירי ללא נהגא תלי ען אלוים
ונתרהם ען אנו נוסיהם חקוקהם ונקרחהם בדגלי השומר בלא תעשה ען בלא
תעשה פי ירחיב ייט' הרי לפעל גא פני שחיטת חולף לאנה למא חרם עליהם
כל שחי במדבר לא שלמים פתה אהל מועד פקל ארמי בנהב בעיד מן למשכך
ארמי לא ימכר אן תקי שלמים פתבון שחיטת חולף והו ארמי רכרו לארד יתבאעון
מן למשכך וסמי בשדת אהה לבהת מא קל כי תאנה נקט ודבחת מבקק ומעלא
וקר שרהת גמרה הרי לפעל פני שחה לשחי עלי לבמל פאטורבה הנאך לא תאב
ען יאדך תעטבמ' לא תאכלנו למען יעב לך ולבניך אחר אמי לתכר יאר פני
תחרים לרם לאן אנו אע ארמים המשה פני לפלרם נהי ורעול אתן עבשהא ממתק
קלרין כרר לנהי פיהא יקו למען יעב לך ולבניך אחר יקו לאן ארמי לבל לרם

פיהדות ה' מדיאגה טבעלים והו בארד יאבס פגיאלר קאסי כדר למזאג
עמר לפהם קליל לאי פמון סבב רלך קלולבנדך אחרדך דק קדשיך אש
יהיו לך ונדדך מפי השמועה למרו שאינו מדבר לא בקדשי חונה לאון
שהייב להטפל בהן ער שיביא אותן מהרצה ולארך לבית הצחירה שמר
ושמעת תקן סוף שיהיה שמר ושמעת בדאשהרה בתחלת השנה מכלל
ב'ה' ש'מ'ל' בי בר אשית יוד יהודה הי הבאים אחרי צים שך שמר ושמעת
מים מוצא שפת תשמר וו וואעידה במ את השמ' ואת הא' ותן תרדע ללג'י
לאמר' ואת ישותגל פ'י אכבאר ע'ל וכיך תמוך ננעתהא ועלי את יורה תך
עבאר את הא' פמון לאנשגל בתוך להר' יאנאת תגר לאנסאן לי ע'ל כמי קל
ואעשה כן גם אני' בי גש את בני ואת בנותי ישל באש' תבינר פי הדי' אתנלך
להולתי פ'י עבאר אתהם יקדבו לאסר ויחרקו עינאם צמי סמא למכאן אר'י
כאנו לכאפרך יחרקו אור לאהם הנאר גיא גהנב קלו שהבן נוהם בו
אמי אשר יעה שמיא הדה פלם תכלה מן אכטא מן ישל לאמא קרר עליה
ורו לא ש'י מן לקות והו בעץ ש'י מן אסמר לחתי יך עליאמה למן נולב לתובה
את כל הרבוי אש אנבי מצוה אתכם' ליה תסק עלי' הדי' נהי עך לדיארה פ'י
אשר יעה ליה פ'י למנבוץ ור'א פ'י למנקול וכדלך וליא תגר עו חמ' והוא אן ר'א ען
מנהא נעור' לי לבר ש'י מן מא חזר למן קו השמר וך פן תנקש אחרי' שמא
תרימה להם והעשה כמעשיהם' קל וליא תלכו בחקות הגוים וקל ובחקותיהם
ליא תלכו' ליה אמרתי לא בחקים החקותים להם וליאבותיהם כגון תיטריות
וקרקסיות והאסטריות והר'ה אנואע מן למגלם באנו גתמעון פיהא לעבאזה
לאנצאם קלו לו רכי האמורי שמנו חכ' שר'א תנחור ושר'א תגר ל'צ'ית' של
תספר קמי' ראשך ושר'א תאמר הו איר והו יוצאן בתלוסי' אק' אכ' אנה בתלוסי'

והיה מן הנזעל אנד ולעס אכר וקר רכר לנבי למתשבה בזהם בקו
ועל כל הלובשים מלבוש נברי הרה כולה אבשאר ענהם ותקביח לגמי ע
סיידהם כי יקום בקרבך נביא הדי מתנבא בשם עד קל פיה אל השמעאל
דברי הנביא ההוא אלך נהי ען מחאורתה וען כוזה וליה נטלבה באות ומופ
ולא מלתעת עלי גיה ליה וליה חגה כי מנבה יי אאתכם וקל פ מעמד הר
סיני כילבעמוד נפוח אתכם באהש פהרי הו שלנסין יעני ארי קאם מתנבא
בשם עד קלית הנסו אלך למוקקת לרי וקפתם פיה בסיני פאן קייאם הדי ^{אסתחאן}
לכם לליה תנסו אלך למוקקת לעלים והו קו לדעת הישבם אהבים את יי ג
והנביא ההוא את חלם החלום ההוא יומת דו מדינת חנק וליה קלך בין מן
אדעא בשלנבוזה בשם עד הלקל אתן לצורה נאמקתה אתן לקוה לפלכיה לוי
להא עמרת תלך לצורה לכל מתנבא בשם עד כי יסיתך אחך כה אמך
וכי בן אם מסיה בן אב אינו מסית ליה לומ לך שהבן מותר להתיחד עם אמו
ואסור להתיחד עם שאר עריות הכם למסית אעלם מן אהבאם לתו ולתן
כלאם לסר יחרת פי אנפוס אנפעל פלך מוכמני לו עריו והמוסת הוא המונה
בו וקו בן אמך יקול ורו ללא למחב לעלים לרי הובן אם או לאב או לצאחב
לרי הז פיל מחבה מתל דוחך קלית תקבלמנה ליה תאבה לו נהי למוסת ען
מחבת למסית או לצעון לקולה קלו מכלל שני ואהבת לרעך כמוך יבור
אתה אוהב ליה תל ליה תאבה לו וליה תע לוי הדי נהי ען ליתיה בלחך
עלי למסית בל ילמיה יחקר עליה קלו מכלל שני עזב תעזב עמו יכול אתה
עזב ליה תל וליה תשמע לוי וליה תחוס עינך נהי ען תכריך למסית מן או
הריאך קלו מכלל שני ליה תעמד על רם רעך יכול אתה עומד על רמו
שליה תל וליה תחוס עינך וליה תחמר הדי נהי ען ילמד עליו דבות ורו עלם

לה זכות קלו ולא תהמוד עליו ולא תלמד עליו זכות ואל תבסה כהי עין לי
זכות ארי עלמנא לה חובה קלו אם אתה יודע לו חובה אי אתה רשאי
לשתוק וכל ישר ישמעו שלש מיתות נאמ' בהן וכל ישר ישמעו ומשמרין
אותן עד הדגל והורגין אחת בקב כל ישר וכו' הן מסית וזקן ממרא ובן סורר
ומורה כיתשמע באחת ערך עיר הנדחת וליא ערי מקלט וליא ירושלים
לפי שפירשו עול שמים מצותך בני בליעל בנים שאינן מועילים מקרבן
שהיו מאותו השבט ויריחו עד שיהיו המדיינים שנים או יתר את יושבי
ערים ויהיו מאותה העיר ויריחו ממחה ועד רוב השבט שני ערים ללא
בקר קטן וליא בקר גדול קחות ממאה בקר ורוב השבט כהן מלכה ונעב
עד שידיחו בלשון רבים ואחר כך יסקלו המדיינים אבל אם הדיחו בלשון
יחיד הרי הן מסיתין ורשות וחקרת ושאלת לחקרה מתלמא יקול במזה
הלוחו ובאמיה חדש הלוחו ובאמיה זקנה הלוחו וכינר הלוחו ולרדישה
יקול אמיה במד היה לרוב המלוח והלוחו ובאמיה מקום היה עומד או יושב
והממוץ היה נמוך בבגד נמוך או בבגד פשתים והבריקות הן החקירות
והן שבע ורשות וחקרת ושאלת והגד לך ושמעית ורשות חדשו השפטים
הבה תבה מיתתן בסייה ואם היו יחידים מיתתן בשקלה ואת כל אענה
להוציא פירות שהן מחוברין ואת בהמתה רהוציא שלא שהובה ליום
ואת כל שללה שללה וליא שלל חבתה שללה וליא שלל שמים להוציא
ההקדשות שבתובה תקבץ שאינן מחוסרין לית קבוצ יצאו פירות שלא
בשרו אלתק רחבה אם אין לה רחב עושיה לה רחוב והיתה תלעולם
קלפי בעץ לרשות אן לנפס לנאקנה התקף כמי התקף עיר הנדחת ואסתון
מן קו תלעולם ערד תלבימדיא ערד נפש לית תבנה עוד לית תבנה

ועל
וי
סו

כמות שהיתה אכל משנין אותה או עישיין אותה גנות ופרדסים וליא
ידבק בידך מאו מה החדם מכלל שנכסי עיר הנדחת אסורין בהנייה
והשוהטי בסכף של עיר הנדחת שח' פסו' למען ישוב יי' מחרון אפס
נאמ' ובאבור רשעים רנה ואתך חרון אף לא בשביל ע' נכל העושה ריף
בעיר הנדחת כאלו הקריב עולה כלי' שנ' כלי' ל' ל' וליא עזר לא שמסלק
חרון אף מ' ש' שנ' למען ישוב יי' מחרון אפס וחביא עליהם בדבה ונחמ'
ש' ותתן לך רחמים ורחמך בנים אתם ל' כ' כ' וכל הנולה ליהם
כאחים ש' בנים אתם ל' ל' לא תתגרדו' לו שרושמיין ענמך לע' וגידיה
ושדיטה אחת היא לא שהגדידה בכלי והשדיביה ביד' ואינן חייב שלא על
ע' ועלחת' ובכללהזה שלא יהי' בני' דינין בעיר אחת זה מהג במנהג
וזה נוהג במנהג אחר' לא תעשו אגודות אגודות וליא תשי' קדחה ביך
עיניכם ובכהנים נאמ' לא יקדחה קדחה בדאשם להי' על כל הדאשנן
העינים ועל ביץ העינים כבדאש' ומה להלך על מת אף כאת' על מת' ושיעור
הקדחה כד' שייך אף בגרים מראשו פנוי בליא שיער' ל' אתאכל כל
תועבה' מתי השמו' למרו' שאינו מרבר לא בטסורי המוקדשי' שהמטיל
בהן מום בכונה' למען פי' ל' אף אף' הפילמוס בקדשים כגון צורם
באסנו ואת כל ממו' פל' י' את כל מנה לוקה מימות ל' אתאכל כל תועבה'
דאת הבהמ' את תאכלו' אי' וצבי' מכתן שיהיה בכלל בהמה לסימנין
בבהמה אותה תאכל' עובר הנמצא במעי הבהמ' הטהו' מותר חוץ מרמות
עוק והשסועה' ושחיטה אמו' מותרת אמותו' אך את זה לא תאכלו' את
הגמל ואת הארנבת ואת השפן ואת החסיד בליא תעשה' שאר בהמה
טמ' שיהי' בה סימן טהרה אינו ריף שיהיה בליא תע' על אכילתן נמצא

גמל והבידיו מן הכת ושאר בהמ' טמ' מקל' וחומר' סנפיר וקשקשת אפול
סנפיר אחד וקשקשת אחת' כל צפור טהור תאכל' היא שאינה טהורה ולא
תאכל' ור'און הבא מכל' עשה עשה הוא' וזה אפ' לא תאכלו מהם' אין
זה לא להביא צפור השחונה שלמיצודע שהיא אסורה' וכל שרץ העוף
איה הוא שרץ העוף כגון זבוב ויתוש ודבורה וצרעה' כל עוף טהור
תאכל' גלוי וידוע לתב' מי שאמ' והיה העוף שהבהמ' והחיה הטימאים יתר
מן הטהורים לפי כך מנה לך הכת בטהורים' ושהעופות הטהורים יתר מן
הטהורים לפי כך מנה לך הכת בטהורים מבאין אמ' חכ' לעולם ישנה אדם לתלמודו
דרך קצרה' לא תאכלו כל'ב' כל' להביא חמש נב' שנתקסלו מבית שחיטתן
לגד אפ' בשע' תתננה ואכלה' או מבר' לנברי' לגד תושב בנתניה ור' לנברי'
במכירה' מבאין שהנב' מות בהנייה' כי עם קדוש אתה ליי' ג' כיון שהקבלה
מחדש מצוה לישר' מוסקה להן קדושה' לא תבשר גדי בחלב אמו' לא
תבשר נאמ' הוציא אכילתו בלשון בשול' לאסרו בהנייה' נאמ' לא תבשר
של' פעמ' הרי זה רבוי וסוף רבוי אחר רבוי' לא למעט' ומה מי עט' כבאין
הוציא חיה ועוף ובהמ' טמ' יעם לאמר' ולנהי' פי' לגתנא לפ' גזרה שווה
והו' קו' אי אפשי' לאכול בשר בחלב אי אפשי' לבוא עולה ערוה' לא אפשי'
ומה אעשה ואבי' שבשמים גדר עלי' וקד' יקול' לחכ' דל' פי' גמולת מו' אע
אנהא גזרת הכת קלו' פי' תקיעת שופר דראש השנה אעפ' שתקיעת שופר
בד'אש השנה גזרת הכת רמז' יש בה בלומ' עורו עורו ישנם משינתכם
והקיעו נרדמים מתרדמים' השפועה האמורה בתורה היא שיש
לה שני גב' ושתי שדרות' רב סבר בדיה בעלמא ליבא וכי' אגמריה
דימונא למשה במע' אמיה אגמריה' ושמואל סבר בדיה

בעלמא איכא וכי אגמריה דחמנא למשה בעלמא אגמריה אנלכמעי
אמיה שריי וקאל משה דל בהמה שיליה או שנמנא בה בדיה שיש לו
שני גביץ ושתי שדרות אסורה אתרי למשה דל רכר אנהא בדיה בעלמא
עלי כלאם שמואל בקו בהמה שיליה וכלא המא חדאם עשר תעשר
מפי השמו למרו שיה הוא מעשר שני וחייב להפריש מעשר שני ולהאכל
לבעליו בידו שני עשר תעשר היצא השדה אינו מעשר לא מדמה
שידעה הארץ באותה השנה שנה שנה אינו מעשר מן החדש עלהישן
ולא מן הישן עלהחדש ואכלת לפני ייג' אין אכילתו לא בידו שנה
ואכלת לפני ייג' ובבודת בקרך מפי השמו למ' מה בבור אינו נאכל לא
בקני הבית אף מעשר שני לא יאכל לא בקני הבית ודאש השנה למעשר
הוא אחד בתשרי כילא תוכל שאתו תכדג מן הדי קו מנ למעשר שני
שנמא שפורץ אותו אפלו בידו שני כילא תוכל שאתו ואין שאת לא
אכילה שני וישא משאת ונתתה הכסף אין פורץ פירות מעשר שני
לא בכסף וצרת הכסף אין פורץ בכסף שאינו מטבע לא בכסף חרות
שיש עליו צורה או כתב בידך אינו פודה במעות שאינן ברשותו ונתתה
הכסף אין פורץ במטבע שאינו ידע באותו דמן ובאותו מקום עד
שיהיה דאוי להוצאה שני בכל אש תאנה נפשך הרי כללי בבקר ובצאן ובין
ובשכר הרי פדט' ובכל אש תשלך נפש הרי כללי אין דמן לא בענין הכללי
כדתנו רבנן הכל נלקח בכסף מעשר חוץ מן המים ומן המלח וארץ
נלקח בכסף מעשר לא מאכל אדם שגידלו מן הארץ או גידלו גידולו
מן הארץ כגון פדט' ושמות אתה וביתך חייב לשמח בנו ובני ביתו כל
אדם במה שראוי לו וחייב לשמח עמו הלויים ואמירלים שני והלוי אש שני
לא תעז'

מקצה שלש שנים חייב להקדיש בשנה שלישית ובשנה ששית מד
השבוע מעשר תחת מעשר שני והוא הנקרא מעשר עני ומתנו לעניים
ועליו מאמ' מקצה שלש שנים ועליו נאמ' כי תכלה לעשר והלכה למטה
מסיני שמקרישיך בארץ עמון ומואב מעשר עני בשביעית והנחתו
בשעריך שאין מוציאין אותו מן הארץ לחוצה לארץ שאתן נקרא
שעריך לא ארץ ישר' ויחברו ושבעו חייב ליתן לכל עני שיעבור עליו
כרי שבעו וכמה מן החטים חייב קב' מן השעורים קב' מן הכוסמין
קב' וחיי' גרוגרות קב' רבילה משקל' סלעים י"ז חיי' לוג' שמן וביעת
אורז רובע הקב' היה דבר מועט והעניים מרובין נותן לפניהן ואינו נותן
לכל עני כרי שבעו לא בשדה אבל בבית מחלקו לכל העניים ואמר
כזית כזית מקץ שבע שנים אין שביעית משמטת כספים לא בסוף
שנ' מקץ ושם הוא אומ' מקץ שבע שנים במועד שנת השמטה באגמנות
מה שם אחר שבע אף השמטת כספים אחר שבע וזה דבר השמטה
אקלו רברים משמטת מכאן שהיא משמטת את השבועה שמרט
בשתי שמטות הכת' מדבר' אחת שמטת קרקע ואחת שמטת כספים
כל בעל משה ירו' מינות עשה לה שמי' המלוה בשביעית אשר ישה
ברעהו' לאגר תושב' לא יגש את רעהו' את הנכרי תגש' זו מינות עשה
והו' אן נסלב לנכרי ונש' עליה ונחפדה פי' נרלב לריון ואנח לא נדק' בה
ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ירך' המוסר שטרותיו לבית דין ואמ' להם
אתם גבו לי חוב זה אינו נשמט שנ' ואש' יהיה לך את אחיך' וזה בית דין
תזבעי אותו וכך אם נהתך הדין בממון אינו נשמט שנ' תשמט ירך'
אפס כי לא יה' בך אביון' זה אביון בממון' כי קראת שמטה ליי' אין שמטת

זו
עליו
עובד
תעשה
יגש'

מענין ובכר משלה ירך הגיד ולי מקחת שכר המצוות פתח תקנתח
טעמ' רבות' ולא חיק קרובו קודם לכל' אדם לענין עניי ביתו קודמין
לעניי עירו עניי עירך קודמין לעניי עיר אחרת וליא בניך ביאד צדק
עניי ארץ ישראל קודמין לעניי חוצה לארץ כי ימכר לך אחיך העברי
זה העני ומכר עצמו' או העבדיה זו קטנה שמכרה אביה ועבדך שש
שנים מיום שנמכר' ובשנה השביעית מאחר יום הכפו העבדים חוזרים
לבתיהן השלחנו חפשי' אינו משלם לו כלום מעמך בטובת לבך ובית
חפשי מעמ' ואם מת רבו יצא לחירות ואין לו הענקה ואין רץ עבד עבדי
נוהג שלא בזמן שהיו בל' נוהג' הענקה תעניק לו מכור ששם העניק לו פחות ^{משלש}
סלע בין מאד אחד בין ממינים הרבה חוזר ומשלם לו' כי אהבך ואת ביתך
הוא אהב ולבו ורבו אהבו' ואת ביתך יש לעבד בנים מן השפחה ולרבו
השה ובנים' כי טוב לו עמך' שלא יהיה חולה או רבו חולה עד שיהי שנון
בטובה עמך עמך במאמר ומשתה' שלא יאכל הרב פת נקייה והעבד פת
קיבד ושלא ישתה הרב יין ישן והוא ישתה יין חדש' ושלא יישן על גבי מוכן והוא
ישן על התבן' מכאן אמ' כלה קונה עבד עברי' בלו קנה ארון לעצמו ואם חסר
אחר מן התנאים שלו אינו נדע' והיה לך עבד עולם' עולמו שליובל או עולם
רבו' ואם לא תעש כן' זו הענקה כשם שמצוה להעניק לעבד כן מצוה
להעניק לאמה עבדיה' כלה בכור אש יולד' חכם שבבכור אנה ירעע ללכהט
יקרבו הרבו ורמו ויאכלו אותו בדיש' והוא קדש קלים והו נאכל לזכרים
ותקבות' הזכר תקדיש' צדיק חס' זה בכור ומפלישו' והבכור אינו נוהג
לא בארץ ישן ואכלה לפני ייט' ובכורת ממקום שאתה מביא מעשר רגן אתה
מביא בכורות וממקום שאין אתה מביא מעשר רגן אין אתה מביא בכורות

מצות וביום השביעי עזרת כשם שהששה עזרתך כן השביעי עזרת
יענייך את כל שיהיה לך לאנה קל' ציוס הראש ער יום השביעי ולכ נעלים ער
בבדל' אתו אינו בבדל' קלמי קל' עזרת העלמנא אין יום שביעי בבדל' והוא
עזרת מאכילה המא' שבעה שבעות תבקר לך מהחלה הרמש בקמה
מאימתי ההחלה הרמש לילי ששה עשר בניכן לטי שאין קוצרין את
העומר שלה בלילה ומצוה לפתור ימים ושבעות ימים רבות הספרו ל'
יום שבעות רבות שבעה שבעות ופקידת העומר ימים ושבעות מצות
עשה אחת ומברכך על מצוה זו מעומר שני בקמה אל תקרא בקמה
בקומה" ומן תעמלים יום מתן תורה ואבראנוה ולנשאט ליה אעדת להל'
איאם לר' זורה ולערך מן יום כרגו מן מצור' ל' יום מתן תורה והו' יום ר'
בסיון התיקל להם ואביא אתכם אר' ושמו' לתני י"ג' שלש מצוות נצ'
טוח ישר בדגל הגנה ראייה ושמחה על שמחה הי' קדבן שלמים דאז
עלי' להגנה והד' לקדבן הו' שהנשים הייבות בו והו' לר' יסמא שמחה
קלו אף שמחה לא בשער' בזמן שביה המקדש הייב שני רזבחת עול'
ושמחה וקלו שמחה צלמיני שמחה ביץ ובבשר ובמלבוש נאה וחלוק
קליות ומיני פירות והנשים והקטנים במלבוש כסה וזהב ולה שמיע צמני
שיר ורקד ולספק ולתפח במקדש וזו היא שמחת בית השאובה שאמו
בה קלו כלמי שילא ראה שמחת בית השאובה לרא ראה שמחה מימיו'
וקלו חייב אדם לשמח בנו ובני ביתו בדגל ובמה משמחן ביץ שני וייך
ישמח לבב אנוש וקלו אנשים בראוי להן ונשים בראוי להן וחייב לשמח
בזו השמחה עניים ואמיללים ויתומים ולמנות וגדים שבו והגר והיתום'
הג הסבות תעש לך בו באסקך מגל ומיך בעבודת גורף ויקב הבת מדב

לאה ככ
שנצד
שנצד
איוה

מבוא שאף מסכנין את הסוכה לא בדבר שגדלו מן הארץ כקמח
גורף ויקב' ושמחת בהג' נתמ' בחג השבועות ושמחת לפע' י"ג' ונחמ'
בחג הסוכות ושמחת בהג' וליאנאמ' בפסח ושמחת לא בשם שנהגת
בי עבד היית בארץ מצר' ויפדך יי"ג' וכת' בחג השבועות וזכרת כי עבד
היית בארץ מצר' דוגזרה שוה' בשם שזכרון יציאת מצר' בחג השבו'
ישבו שמחה כך זכרון פרייה ישבו שמחה זהו יום בניסן' והייתאך
שמח' אף למעט הג' את ארבעה עשר' שמח' לרבות הג' את חמשה עשר'
שלוש פעם בשנה יראה כל זכו' הייב' בל' איש מישור' להעלות למקדש
כל זכר מבגד שהיא יפול להלך לבדו ובשיבו' אל המקדש יביא עולת
דאי' עמו הרה לעולה הי' אר' תסמא הר' איון ותיף לה שיעור מן התו'
אבל ח' אמ' שתהיה אף פחות משתי כסק' ולמעלה והו' קו' וליא יראה את
פני יי' ריקם' איש במותנת ידו' יקוד' אתן הרה לראייה איש במותנת ידו'
באתן שתי כסק' או אבות' כבדבת יי' ג' אש' נתן לך' תן לו חמה שנתן לך'
זתמות בעף' למעטני למנהגולה מד' נור'
ל' צלם פי פרשת ראה בעזרת שר' י'
בה' בבתד' פי פרשת שפטים י'
שפטים ישפטים' מ' צות עשה להעמיד ר' יינים בכל עיר ועיר שידונו
בדיני תורה אם היתה עיר גדולה מעמידין בה שלש ועשרים ואם היתה
קטנה מעמידין בה שלשה ומעמידין בידו' שבעים והן המקראין סנהדרי'
גדולה ואחד על גבם נקרא ראש ישיבה ונקרא אנשיא ונקרא אב בית דין
והשלש ועשרים נקראין סנהדרי' קטנה' והסנהדרי' בלשון יון הם החב'
יהשופטים אן בערי' מקל ור' צועה והן העומדין לפני הדיינים ומסבבין

שפטים ישפטים' מ' צות עשה להעמיד ר' יינים בכל עיר ועיר שידונו
בדיני תורה אם היתה עיר גדולה מעמידין בה שלש ועשרים ואם היתה
קטנה מעמידין בה שלשה ומעמידין בידו' שבעים והן המקראין סנהדרי'
גדולה ואחד על גבם נקרא ראש ישיבה ונקרא אנשיא ונקרא אב בית דין
והשלש ועשרים נקראין סנהדרי' קטנה' והסנהדרי' בלשון יון הם החב'
יהשופטים אן בערי' מקל ור' צועה והן העומדין לפני הדיינים ומסבבין

בשוקים ועלה חיות ולתקן השערים והמרות ולהכות כל מעוות וכל
שיראו בו ערות רבר מביאין אותו לבית דין ודין אותו כפי רשעו ומזב
שממנו שבעים שנ אספה לי שבעים איש וכל מקום שנ לי הרי הוא קיים
לעו ואינה מצוה לפי שעה ומזב שממנו כג בכל עיר ועיר שנ בכל שעלי
ומזב שכל שבטו את שבטו שנ לשבטך ושפטו את העם משפט צדק
אפלו בעל כורה ומזב שאין הסנהדרין נוהגת לא בארץ שנ אשר ילי
נתן לך היא תטה משפט שלא יטה משפטי תורה אפלו ברבר קל ולמות
ההייב ולהייב הזכאי לא הכיר פנים שלא תאמר עשיר הוא זה בך
גדו הוא זה שלא אביי שנו ולא תקח שחר ואפלו להכות הזכאי ולהייב
ההייב צדיקים חכ אפלו צדיק גמור השחר מעוותו צדיק צדיק צדיק
לדי צדיק לפשרה צדיק לדי שלא יהיה אחר מדבר כל צורכו והשני
אומ' לוק צדיק צדיק צדיק לפשרה שלא יטה הפשרה על אחד ושלא
תהיה הפשרה טובה לאחד ודעה לשני ומצוה לעשות פשרה בין בעלי
דין בתחלה ורוד המלך היה אה ישר בהחלה בפשרה שנ ויהי דוד
עשה משפט וצדיק אידה הוא משפט שיש עמו צדיקה הוי אמ' זו פשרה
ואין מושיבין בסנהדרין לא בעלי חכמה בעלי קומה בעלי מראה בעלי זקנה
בעלי בשפים ויורעים בשבעים לשון שלא תהא סנהדרין שזמנת מתי
התודגמך ורמ' בקראת שם מדרבי בלשן לפי שהיה זרע בשבעים לשון לא
תטעוך אשרה נהי עז גרם לא שגאר פי למקדש אז בגנב למדבח ר'אן
הלך הי עאדת עז עז יגד כון לא שגאר לחסנה לגמילה למנצב פי ביות עבא
דתהם וחדא אגל'אין קטן כלה כככות והפרעות והאכסודאות שהיו למקדש
שלאבן היו לא שלטן ועלי גהת לנאדר קטן כלה מעמיד ריין על המנצב

שחנינו הגוף כאלו נטע אשורה בישור שגן שקננים ושטרדים ושמין דיה לראתטע
לך אתג ורלי וליא תקיש לך מדבבה הדי נהי ען שמר רכבה גתמע עליהא ותלעלס
הדי דיעצור ליה עליהא לראת נתשבה בעובדי עיל לראת הכרי בהנו עני עיל
יעעלו יבמך דכאך ויגעלו עליהא עיל וברי קלו עלי גהה לנארר קלו
כלה מלימד תלמיד שיאנו הגוף בשל הקים מדבבה לראת דבוח ליי' נהי
ען תקריב בעל מום עובר כמותל אלדב ולא דאס ולא תליל והו קו בב ערלי
מומץ עוברי הבת מרבר כל רבר רע דה בחוש ואתלו אתך בו מום
כי ימצא בקל בהחד שערל איש או אשה לא קטף וליא קטנה וילך ויעבר
ל' אחרים שיהלך ברצונו במדיד לראת בהונם ויעבר ל' אחרים באלבע
עבודות המיוחדות לשם שהן זביחה והשיתחוויה וקטור ונסוך אלעל שאין
עבודתה בכך או בעבודה המיוחדת לה וישתחו להם ולשמע ביי
שעבר יורה עשויה בין שעבר מזל או כובב או גרל או מולאת את
האיש ההוא או את האש ההוא קלו איש ואשה שהן יחידים נסקרלין ואין
רבים נסקרלין לא מיתתין בסיף והן אנשי עיר הנדחת אל שעריך
יחידים נהרגין בבית דין שרכל שער ושער והן המרובין נהרגין לא בבית
דין הגדול לו אנשי עיר הנדחת ערלי שנים ערים או שלע ערים אם מת
דימות העדות בשנים למה פירע הבת בשלשה לא להקיש שלשה לשנים מה
השלשה מדימין את השנים אן שנים מאימין את השלש ומנא פלו הן מאתה
תל עדים יומת המת שהרשעים אתלו בהייהם קדושים מתים יד העדים
זכה בו בראת להמיתו העדים הם שהורגין את הנחוג בתחלה אם הייה
נסקרל הם שיקרלין אותו ואתם הייה נערק הם שנותנין האבר לתוך פיו ואם הייה
נחנק הם שמועכין הסודר ואתם הייה הרוג הם שהורגין אותם בסיף

ויקבלה עמם באחרון' אם לא מת ביד הערבים או שנתגבר עליהם
יהרגו אתו כלה עומדים כי יקלה במופלא הסמוך לבית דף הכת מדבר
יעני אתי וקני רבר מופלא ויחד שיכא יבא עלי בית דין שבעירי ממך
זה ישיב רבר זו הלכה למשפט זה הדין בדין לרם בדין נדה לרם
דבה לרם בתולים בדין לדין בדין נפשות לרמי ממונות לרמי מכות
ובדין נגע לנגע בדין נגע אדם לנגע בתים לנגע בגדים רברי זה החלום
זה ערבים וההקדשות ריבת זו השיקה שוטה ועגלה עדיפה וטהרת מצו'
רע בשעריך זה לקט ושכחה ופיאה יקול אתי בלשון הר' לשכא למאמל
והו' לוי סמאה יעני עלי בית דין שבעירו באחד הר' לאמור למור' בורה
לאנה יחזק מנה חיוב כרות ודו באבער תפי' וקמת ועלית פייטלעו
הם והו' לי בית דין שבידו פאן קבל מנהם ולת' טלעו הם והו' לי בית דין
שבמקדש פאן קבל מנהם ועמל עלי פתו אהם ובקחלהם ולם ידיד יעתו בלון
מא אתו בה ולת' אטלעוה מרה ת' אניה ורבו אתו בבית דין שלשבעים ואחד
ולו גא בלחק פולת יעמל לא עלי קול בית דין והו' הוא חמר' על פ'
התו' אש יורד' אחר רברים שלמדו אותן מפי השמועה והם תורה שבשולח
ואחר רברים שלמדו אותן מפי רעתן באתחלן המדות שיהתו נדרשה בהן
ונדאה בעיניהן שהדין ברבר זה כך הוא ואתה רברים שנושא אותן סיג
לתורה ולפי מה שהשעה נריכה והן הגזרות והתקנות והמנהגות בכל אחד
משלש רברים אלו מצוה לשמוע מהן הדין הוא אומ' על פי התו' אש יורד'
לו הגזרות והתקנות והמנהגות שיורו בהן לרבים כדי להחק הדת ולתקן
העו' ועל המשפט אש יאמר לך תענ' לו רברים שלמדו אותן מן הדין באתחל
מן המדות שיהתו נדרשה בהן והדין שלמדו אומר מנהגת קול ואומר

מתן ואביה ירק ירק בפניה ואשבא הה' ואלפי
ועשה לקר באש עשה לקר החט' ואי' כי באש
בן הרבר ה' ואשבא הה' ואלפי' לב' בני' אב
בתובים' והו' עלי' לרבי' אהר'המי בני' אב ובתו'
עליה מק' איה וזהרה כקו' וסמך' אב' את שתי'
ידו כות' וקר' ידיו' והרה כמיכה על הראש בשתי'
שני ידו הדי' כאתן שתיים עד שיפרט' לך הכת' אהר'
רב' לוי' ואלפי' לב' בני' אב ושני' בתב' מ' מעני' אה'
קו' צו' את בני' יש' וישלחו' מן המ' כל' צרו'ע וכל'
הדי' פי' וקתה' עקט' ולם' יבי' אן' ר' ל' אדם' עלי' ממו'
בני' יש' ויקחו' לך' כו' לה' עלות' נר' תמ' הדי' עלי' ממו'
לאדם' פי' וקתה' ר' אן' פ' את' א' לב' אן' למ' שרו'ח פי'
לב' בר' ל' מן' קו' פי' לאית' צו' את' בני' יש' פ' לך'
ואלפי' ל' ל' ל' הו' כל' ופרט' וכל' לחכם' פיה' עו'
ופרט' ומעני' ר' לך' הו' אן' יבת' די' בר' ל' לע' אדם' תם' ינ'
כל' שאר' ב' ל' ל' הק' ל' גלות' ערו'ה פ' לך' ע' אדם' תם'
ועדות' אמן' וס' איר' מ' א' ב' צ' ונ' ל' ר' לך' ל' א' ו
תם' ב' צ' צ' מ' ופ' י' ח' ר' מ' ג' מ' י' ע' צ' וק' ל' אדם'
פ' לך' ע' אדם' תם' ב' צ' מ' ה' בק' ומו' ה' צ' אן' ומת' ל' קו'
ל' י' כו' פ' לך' ע' אדם' תם' ב' צ' ופ' ח' מ' ת' פ' ש' ו
ל' א' ק' ו' ג' י' ל' מ' ב' ה' מ' ל' י' ל' מ' פ' ר' י' ו'
אן' י' ב' צ' א' ל' א' תם' י' ע' מ' ת' ל' קו' פ' ל' ס' ב' ש' ו' ר' ו' ח'

זמיהר כיייתקתי
 גא בלהגמיר וקד
 ביתרעך ליתתחה
 תב הגמיר וכלי אש
 לית בענין תפדט זה
 אש תאווה נקמם הגב
 תאנני וכלי אש תש
 בלהגמיר לית במדי
 ופדט שיצריך לכלל
 מתלקו קדש לית כל
 פטורה ופדט שהו
 יחיר ילהלך והבאת
 הדי לקול לפאן לה
 יחיר צריך כלל והי
 מן תקריב לעומר
 כמי קל בכורים
 לית דלמיר על עמנו
 תך עמומא מבנות
 רבדה אתם כצדק
 פיה פיר רשך להב
 קו והנקש אש תאמר
 לתייה קדשי מזבח

ללב גדדה שוה מתלקו
 יקום איש על רע ורע נמש
 וכתוב אחד בני אב ושנ
 מאחד מעבדה אצל מסתול
 יין על ראש השעיר
 קיו דה בני אב כל מקום
 זולקו ידיו תביאנה ידיו
 צל מרכב מן אהין מתל
 ב וכל עמא לנקש רבר
 לאגיל וקל איעצו את
 לאגיל ולם יביין אן רשך
 בל דאחר מנה מאם לאהם
 יצול מרכב מן איתנין
 יוגהי אחרת מא כלל
 ינה כחו קו איש אישאל
 יצף בקו ערות אביך
 לית עטבה פולך עטאם
 מתלה אדם כייקל מכם
 והעברת כל פטר רחם
 אגיר ואתן כאתן לבמור מן
 יוגה ללב קדט וכלל והי
 אורך בתלפיץ תם אגמל
 וכל בהמתך

כד

הי אבד בטומ' ופי
ה הו' ציאו מן הכלל
כל קרשי מדבד
סבת פ' קו' כל העושה
ה' חסד אחת תב
נמ' ב' צדקה מן עמו
ה' ילם פ' מהא מא' לזם
ה' יב על כל אחת ואחת
קיש ליה לזמ' לך מה יבער
חלואבות חייבין עליה בעני
ומת' ל' איש איש מבני
ה' פ' כרוג שמו' לך ב' ל'
ה' פ' סתיר למעבודת
יצא ליה ללמד על עצמו
ה' בנו למ' חייב סקנה
פ' ה' י' ט' צד' לך קו'
ה' פ' קט' לא ומן כ' י' פ'
כל דבר שיהיה בכלל
ו' יצא להקל ור' ל'
מעאני כ' אן ד' א' כ' ל'
לא לתת ק' ל' עליה
ל' חייב סקנה

וְרָשָׁךְ בַּגּוֹדְרָהִם כִּלְהַתְּחִילֵם יִקְתְּלוּ לְךָ וְהַחַיִּים אֵינֶם מֵוֹת מִיּוֹת וְהַחַיִּים
הֵם הַחַיִּים הַחַיִּים לְכָל הַיּוֹם הַזֶּה לְגַמְלוֹתָ שֶׁלֹּא הוּא אֲבִיךָ וְלֹא יִקְתְּלוּ עִירְיָה
בְּקֹדֶשׁ וְיִשְׁמְרוּ לֹא יִבְדְּלוּ וְהַשֵּׁם אֲנִי הָיִינוּ תְּפִלָּה לְהַחֲבִיטֵם יִסְרֹם פִּיהוּ וְהוּא עִיר מִקְלָט
תְּפִלָּה לְהַתְּחִיל עִיר גּוֹלְהֵרֵם לְהַתְּחִיל וְאֵין בְּאֵין לֵים רָשָׁךְ מִנְּבוֹרָה צְבִיבֵם לְ
לְבָרְךָ לְכֹנֵה יְכַרְגֵם לְמַעַנֵי לְךָ רַבְרָה פִּיהוּ וְרָשָׁךְ קוֹ יִצְאָה יִצְאָה הַרְצָח
וְיִקְתְּלוּ עִיר אֲנִי לֹא יִכְרָג וְיִקְתְּלוּ עִיר מִדְּלִטוֹ יִקְתְּלוּ מִנֵּה צֶה וְהַחַיִּים לְךָ
פִּי רָשָׁךְ בִּי צִיר בְּלִמְכָה נִתְּשׁ לְךָ עִירִים יִרְצָח אֶת הַרְצָח וְהַחַיִּים נִתְּשׁ בְּשִׁגְרָה
בְּבִלְשׁוֹכֵי רִמָּה הִיא וְכַשִּׁי יִצְאָה לְטִעוֹן טִעוֹן אֶתְרָה שֶׁהוּא בְּעֵינֵינוּ דִּבְתֵּינוּ
אֶת אֶתְרָה הַעִירִים הַלּוֹחִי יִצְאָה לְהַקְלֵם לְעִירֵינוּ בְּגִלּוֹת וְלֹא לְהַחֲמִיר עִירֵינוּ
שֶׁלֹּא תֵאמַר לְכַתְּחִלָּה הוּא אֶתְרָה רְשׁוֹת לְגוֹלְהֵרֵם לְהוֹרְגוֹ שֶׁכֵּן אֵינוֹ נִהְרָג עִירֵנוּ
אֶתְרָה שֶׁלֹּא מִיִּצְאָה מִקְרָה נִמְצָאָה לְמַד לְרִינוֹ מִן הַמִּקְרָה הַזֶּה וְאֵם
יִצְאָה הַרְצָח וְיִצְאָה אֶת גּוֹלְהֵרֵם יִרְצָח גּוֹלְהֵרֵם אֶת הַרְצָח אֶתְרָה לְרִים
הֵם לְפָנֵים יִשְׁרָם לְעִירֵינוּ כֹּל דְּבַר שֶׁהִיא בְּבִלְשׁוֹ יִצְאָה מִן הַבִּלְשׁוֹ
לְטִעוֹן טִעוֹן אֶתְרָה שֶׁלֹּא בְּעֵינֵינוּ יִצְאָה לְהַקְלֵם וְלְהַחֲמִיר מִעֵינֵי רָשָׁךְ אֵין קוֹ
יִתְרָה מִעֵינֵי מִן גְּמִלָּה לְמַעַנֵי אֲכֹרֵךְ רַבְרָה פִּיהוּ אֶתְרָה מִנֵּה אֶתְרָה
לְיָגִיד מִאֲכֹנֵה עִירֵה לְגַמְלוֹתָ פִּיךָ כִּבְבֵם כְּרוּגָה לְהַכְפִּיף פִּיהוּ וְלֹא תִקְדֵל עִירֵה
וְהַיּוֹם בַּגּוֹדְרָהִם חֲכָם מִן עִירֵם בִּידֵה צִיעָה מִשְׁהֵרָה לֹא אֶתְרָה אֶתְרָה לְחַיִּים
כִּבְאֶתְרָה מִנֵּה בְּעַד עִירֵה אֵין אֶתְרָה בְּאֵין לְהַרְשָׁךְ לְקוֹ בְּחַבְתֵּר שֶׁנִּתְּבוּ
יִמְכַר לְךָ תְּכַבֵּם אֶתְרָה כִּי יִהְיֶה שֶׁנִּתְּבוּ עִירֵה לְכֹן יִכְבְּהוּ לְבַעַד עִירֵה
אֵין לְאֶתְרָה מִן עִירֵה כְּרוּגָה פִּי שִׁיבֹר וְכִי אֵין לְמַנְהֵל רַבְרָה לְסוֹד רַבְרָה
פִּי חֲכָם לְצִיָּה מִן טִירֵה לְתַשְׁבִּיחָה לְאֶתְרָה אֶתְרָה עוֹת פִּלְמֵי אֶתְרָה לְכַתְּבוּ
מִן לְגַמְלוֹתָ גְּמִלָּה אֶתְרָה מִן וְגַה אֶתְרָה מִן וְגַה אֶתְרָה מִן וְגַה אֶתְרָה גְּמִלָּה

לנחמה כפארהא שי עתהם ויאחד כמי קלוהיש כי ימכר בית מושבעיר
חומה פכאן חכם למנאדל אכף מן חכם לניאע לדי לזם צאחבהא פכארהא
לאתקל מן עתמיין וכאן אתקל מנהא פי וזה אכר ורשך אנה אן לם יפכהא
שי עתהם לם תכדג פי ליוכל מתל כרוג לניאע לקו וזאם לית גלעד מלאת לו
שנה תמי וקם הבית לתמיתה ולפניל לני כרדכ שהיה בכלל ויינא לרוץ
בדכד הדש הוי אתה יכור להחזירו לכללו ער שיחזירונו הבת לכללו בפירוש
מעני רשך הו אן מא כרג מן חכם לעמום לית בניץ ידכר חכם מתגרד
לם ילזם הר"ה לא מא כאן עליה פי לעמום לא ברדילמן לכתאב ורשך קן
פי מעני שור הנסקל וכי יגה שור את איש סקול יסקל הש וזא יאכל את בני
וקלאם כפר יזשת עליו פלמי אנתקל הדי לחכם מן בוער למדכור פי לא
עמום עליו לישקל שלעבר והו גיד מא כאן עליה פי לתגמיל לם יגב ר"ה לני
חכם לסקלה לא בביאן והו קן בסת לישקלים יתן לאד והש יסקל פלוריא
תכדד פיה לקול והשור יסקל לם יגב פיה רשך כמי וגר נחא מן תגרד לחכם
פי קן שלש שקלים והכרי קלו פי רשך וכי יגה שור את איש או את אשה
אם כפר והשור יסקל מה אג צריך והלא ככר נאח סקול יסקלה שור מכלל
שנ להלך וזאם שור כגח הוא יכור יכוי שנגח אנפ שלם המית יהא חייבתל
השור יסקל לגזרה שזה מה השור יסקל האמור להלך המית להשור יסקל
האמור כאן המית ומה השור יסקל האמור להלך במועד וזא בתם מפני
שהיה בכלל ויינא לרוץ בדכד הדש החזירו הבת לכללו ולפניל לני
כר הדמור מענינו ורשך פי מעני כהן גדול ועל כל נקש מתל יבא וקלא
בעד רשך ומן המקדש לא יבא לים למעני אנה ילאדם למקדש וזא יכרג
אנה אכלא כל מענא חפצה לקדושהו וזא יתנגס בלמית עלי מא ידל

הנבילו הכתב בזה בהמ' להגיש את הפעור שהוקדש לבהמ' להיבן בשני סימנין
בהמ' את הפעור שהוקדש להגיש להנדרו בלא כהן כדגים לפי כך הותב בסמון
אחד והוא הפסוק המכריע ונבדלה איצת אתם ראיתם כי מקדשמים
רבדהי עמ' קלו שני בתו מבחישך זה את זה עד שיבוא שלישי ויכריע
בניהן בזה אחד אומ' אתם ראיתם כי מקדש השמ' רבדהי עמ' וכתב אחד אומ'
וידבר יי' אליכם בהר מתוך האש והשלישי המכריע מן השמ' השמייעך
את קלו מלמד שהדבך הקב' שמי השמים העליונים והעמידך בדאש
הר סיני לית הסוד דו ממות לא תעשה והו' שנה עין מבטפת גמולתך ולי
בדג עמ' יאמרוך בה בגמ' יע' אחכאם לשד' יעה מכל הרבר את' גידולך
דו הקבלה שיקברו איש מק' איש והאש את' יע' בזרף זה דק' ממרוא
ומותתו בחנק שנ' ומת האיש ההוא וכל מיתה האמ' בתו סתם הדי' היא
חנק' ואימ' הייב עד שיורה ברבד שהייב על דגנו ברית ואקלו יבוא מדרך
רחוקה וכל העם ישמעו וייראו זה אחר מאדבנה שמיתהתן בדגלו וכולך
נריב' הכרזה ואלה דק' ממרוא ומכית ובן סורר ומורה וער'ים דוממ' י'
ואמרת אש' עלי מלך' שלש מצוות נצטוו ישר בשעת בניסתך לאדך'
למנות להם מלך' שנ' שום תשים עליך מלך' ולהכרית דרעו של עמלק' שנ'
תמחה את דבר עמלק' וליבנות להם בית הבחירה שנ' לשיכנו תדרשון מאחו
שהקמת המלך' מצוה למה לא רצה הקב' כשיטל מלך' משמוט לא לפי ששלו
בתרעומת וליא שלו דק' יים אתה מצוה לא מפע שד' צו בשמוט הנבא שנ' לי
אתך מאסו כי אתי מאסו ועוד היו שתי שנים מן המועד שאתם להם משה
שום תשים' שיהא אימתו עליך' אין רובבך על סוסו ואת' יושבין על כסאו
ואין משתמשין בשרביטו וליא לובשין כתר ואת' משתמשין באחד מכל כלי

תשמישו

ובשהוא מת בדרך נשדקו לפניו וזה היא הנקראת שריפת המלכים ועיקר
סוסיו והוא שינשור את פדסותיהם ובן לא ישתמש בעבדיו ושפחותיה ושמשו
לא מורך אחר לתי כך אביטג היתה מותרת לשלמה ואכורה על אדניה ומפע
שבקש להענות את שלמ' נתחייב היתה אבל אשתו שלמורך אינה נבערה
לאחר אפרו מורך בן מורך ומפני זה מיהה אשבושת בן שאול על אבנד ופי
שולקה פילגש אביו את יבחר יי' מ' מבאן שאין מעמידך מורך לא על פי בית
דין ושולף לו באורים ותמים' לא תוכל ללת עליו איש נכדי דו מצות לא
תעשה שלא למנות מורך שאינו מישר ואתלו גר ידק ואתלו מקה לגרים'
וכך בלחשיחות שיאתה משים ערוך בן לדין בן לחלכות לא היו לא מישר
ואתלו מקה לגרים לאו עד שתהא אמו מישר' ומאחר שנמשח רור דבה
בבתר מלכות וליא יהיה מורך לא מבני רור ומשלמה בלבר לעו' וכלמי שאינו
מבני שלמה נכדי קרינא ביה' ובדמן בית שני מורך עליהם תלמי והוא מקהל
גרים' וכיון שיעמד לקרות בשנת השמטה בחג הגיע ללא תוכל ללת עליו
איש נכדי דרגו עינו רמעות אמרו לו אלתירא תלמי' אחינו אתה מיר נתחייבו
שונאי ישר כליה עד שאמרו לא אחרנו כך לא מפני שרום מלכות ונחלו להם
ובאנו גרום יקימו עליהם מרוך מן סואהם לחתי יבנו ענדה בלסוא פלא וחמה
פי קרבה עליהם פגאת למצוה לא תוכל ללת עליו איש נכדי' מקרב אחך
תשים עליו לחתי יחבהם וישפק עליהם לאנהם אבותה' רק לא ירבה לו סוס
לא כדי מרבבתו אפרו סוס אחד פנוי להיות רך לפנוי כדרך שעושין שאר
המלכים אסור ואם הוסיף לחקה' וליא ישיב את העם מצרי' ללאן ארץ
מצר בתירה לכצר ובלאר וטייה פהי תנלה לבזאת לכיל פמי קלות עלותנא
מרבבה ממצר' פאדי נהלו ישר ארץ מצר ליבאו לכיל לער יסבנו הנאך ^ל

עלי קוללה לא תפיו לשונו בדרך הש' עור' לישיבה אי אתה חוזר אבל
אתה חוזר לסחורה ולפרק מציא ולבבוש הארץ ומותר לשיפון בנוהעו
כורו חוץ מארץ מצר' מן היס הגדול המערבי ארבע מאות פרסה על אנבע
מאות פרסה כנגד ארץ כוש וכנגד המדבר הכל אסור לישיבה ולכסנודיא
מן המזן מפני שמעשיהן מקולקלי' ולא ירבה לונשים והאפלו באביגיר'
והיא מסירה את רבי' לא יקה' ומקי השמו' למ' שהוא לוקח עד י"ח נשים בין
הנשים בין הקולגשים י"ח והם מוסק' אחת ובעלה לוקה ויש לו לגיש ולישא
אחרת תחת זו שגידש וכת' ברור ודעת מעט ויספתי לך בהנה ובהנה ובאותו
היום היה עמו ששנשים הרי' י"ח וכו' השש נשים' אחינעם הידעאלית אביגיל
אשה נבר' מר' חגית אם ארביה' אביגיל אם שפטיה' מיכל בת שאנו
מעבה אם אבשר' ובסק' וזהב' לא ירבה למאד' לא ירבה כסק' וזהב
להניח בגנדי' ולהתגאות בו או להתנאות בו לא כד' שיתן לה ילדים שר'ו
ולעבדי' ולשמשיו' וכל כסק' וזהב שירבה לא יצדק בית י"י ולהיות שם מוכן
לרבי' צבור ולמלחמותם הרי' מצוה להרבותו ואף אסור לא להרבות לעצמו
בבית גנדי' ואם הרבה לוקה' אערלם אן שלאה תעבי' פילנץ תעלילה
לש' מש' מצוות שלמלך' והי' לא ירבה לו סוסים' ור' ירבה לו נשים' וכסק' וד'
לא ירבה לו מאד' פלמי' עלמת ערלה' א' ת'ר'ק' שיהא מן לתנייע מא' קד'
שהר מן חרית' שרה' מא' ע'כ' רתבתה פילע'לם' וטחכמה ובונה ידידיה פלמי'
כאן הדי' שבאמר לעינים קד' והם פ' הדי' ונ' אנה לים יך הדי' לפעל סבב
להדי' לתערי' צרורה פביה עקור' לגמור' ר'ע'פ'ה' ויקול' אן מא' ח'ר'ס' ב'ד'
או אמר בכרי' לא מן אגל' ב'ד' לא אנה נ'ת'ח'פ'ץ' בלשי' ש'י' מן אגלה ש'ר'עני'
בהרה למצוה' ובאן יפסד נ'ת'אם' לשר'ע' פ'ל'ל'ך' אכפ'א' ל'לה' ע'ר'לה' א'

והיה מן גמיע למצוות ולא וזה חרה לא ולהא עלה וסבב פקודי יי ישראלים
משמחי לב והיה בשבתו על כסא מחרב בעת שישב המלך על כסא
מלכותו כותב לו ספר תורה לשימו יהר על הספר שהוא מצווה בו בכל
ישר ומגיהו מספר העזרה על פי בית דין של שבעים ואחד וכתב לו
מצווה לכתוב משלו כרי שלא יתגאה בשל אבותיו מלך הן הרי יוש לא יעני
אף למלך צריך שני ספרי תורות כדתניא וכתב לו ישב לראש והוא עמו
ככנס והוא עמו יבא למלחמה והוא עמו שנ' והיתה עמו לברית דום לבו
מאחיו חייב לסבול נדחן שלי שר ולא הבין ולקרובן איו ודלא יתרחק מהם
ולא יתגאה עליהן וריתן להן כבוד שהרי הקב"ה אמר למשה שאתה בחיך
באש ישא האמן את היבך הוא ובניו בקרב ישראל מלמד שהממלכה
ידושה לה יהיה לכהנן הלויים בו הרי גהי אן בל שבט לדי לא יך לה שי
פלא ארץ ודלא פלא לבי ארי חזר לישראל מן שבעה עממין והו קו חלק בזה
וכחלה בארץ וקד תכרר הרי אנהי אהינן בעינה בקו ונחלה ללא יהיה לו נאב
אחיו דלך לאר ללא אנה מא שתי מצוות לארץ ולבזה ותכרר אי צפי
אה פיקו באתר עם לא תבחלי בלך לך ליד כלהם בכחך לקנא ענה ודלא גפרו
מן עבאדת ללה פיי אטמא עניא לא יתוברו עלי לא לאה ביה ויזהרו פיי
מא סואה לתקל אפכארהם בלא מור למי צנונה לבתינה לפאסרה והו קו
אשי יי ונחלי אכרין וזה יהיה מש הבהנים הרה למצוה תגב בארץ יי
לארץ עלי ישראל ועלי לכהנים ונוהגת בחולין אבל לא במוקד שין שנואתן
אתם לאה הבהן אותם למעט המתנות אף רי לא מה שאמור בענין מאת
זבחי הזבח הדין עם המזכר לא עם הקונה אם שור אתם שיה אינו נוהג
בחייה לא בבהמ' טהו בלבד ונתן לכהן לכהן אחר מלמד שכהן טהו שלא

הפריש המתנות ונתתן לכהן אחר מנדרף אותו מאת העם וספק הדין
אם הבהנים והלויים בכלל העם או אין בכלל העם לפי כך אין מוטלין מהן
ואם נטל הכהן לא יחדיר ב' לא בשוחט לעצמו אבל טבח בהן חייב ולהפיש
מאת דבחי הדבה בין לאכילה גויים בין לאכילת ישראל בין לאכילה מלבים
או שהיתה לשיע שזתקין חייב להפריש שני הדבחו אם שור אם שיה אפרו
מקצת שיה להביא הכהנים אבל פסולי המוקד שייך פטורין מן המתנות
לפי שהוקשו ליבוי ואיל שני בבכור בעל חוש אך באש יאכל את הצבי ואת
האיל בין תאנן ואתמר לישל ולאכלן שלא מדשות בהן ואם עבד ואכלן אורע
פידן אינו חייב לשלם מטעם שאין להן תובע ידוע ומקום שיאין בו כהן מעלה
אותן ברמים ואוכלן ונותן הדמים לכל בהן שירצה ואתן הבהנים אוכלין
את המתנות לא ידלי בהדרג' שני למשחה בהם כדרך שהמלבים אוכלין
הדרוע' אידה הוא דרוע שילימין מן הפרק שר' אר' כזבה ערבה שלוש שאן
שני איברים זה מעורה בזה' והלהיים מן הפרק שר' לחי וער פיקה שדג' גנות
שהיא טבעת גדול עם הלשון שביניהן בעורן ובצמורן והקבה בחלב שעליה
ובבד נהגו הבהנים להניח חלב הקבה לבשרים ונתן לכהן אם רצה לחלק
המתנות לכהנים הרבה מחלק אחד אבל שני ונתן עד שיהיה לכל אחר ואחר
כדי מתנה המתנות אין בהן קדושה כלל לא אם בין רצה להאכילן לבלבים
מאכילן קטן אלהל שר' שות את הרה למתנות בשביל שהדג פנחס דמרי'
ראש רגון ותירש וי' ל' הבכורים וראשית גד באנך תתן לו ראשית הגז
נוהגת בחודין אבל לא במוקד שיי' והלויים בכלל ישראל במצוה זו ואינו נוהג
לא בארץ ישראל כראשית רגון כמה צאן יהיו לו ויהיו חייבות בראשית הגז
אין קדוה מחמש רחלות שני באביג'ל וחמש צאת עשירות ויהיה בכללן

מהך משיקל'ב סלעים האלמדת שהשיעור שמוציא ממנו ראג' המ
משיקל'ס סלעים וראשית הגז אין פחות מסלע גז צאנך אין נקלאגז
לא הכבשים בלכר לפי כך אין חייב לא הכבשים בן זכרים בן נקבות
שה צמר שלהן הוצא הרמזי לבגדים ומי שהיו לו גזות הדבה שלא שית
הגז ורצה להלקח לבהנים לא יתן לבל אחר ואחר פחות ממשקל חמש
סלעים ביהורה שהן ענף בגליל מלובן כרי בגד קטן שנחתן לו כרי מונע
המועלות וראשית הגז חולף לבל רבן היא למדת שהקבה זכה לבהנים
בתדומות טיהן רחם ויי המזתנות וקדשי מקדש שהן בשר וראשית הגז
ללבוש גדלהגד וההדמים והערכים ושרה אחזה ותרין בכורות להו'
צאנות ולשאר צרכים לעמד ולשרת מלמד שאין משתמשין במקדש
לא מעומד שאין ישיבה בעזרה לא למלכי בית דוד שנ' ויבא המלך
דוד וישב לפני יי' וכי יבא הווי' מינות עשה להיות כלה משמרות
שוין ברגלים וכל שיבוא מן הבהנים ברגל ורצה לעבור עובד וחולק
עמה ואין אומ' לו לך עד שיבוא משמרך ומנ' שאינו מרבר לא ברגלים
שנ' מאחד שעדיך מכל ישר' בדמן שכל ישר' בשער אחד ויבא
בכל אות נקשו' עובר באיזו עבודה שירצה ושרת בשם יי' אידה הוא
שירות שהוא בשם יי' הוי אומ' זו שירה העמדים שם לפני יי' זה משמר
שדמנו קבוע חלק כחלק יאכלו ב'א בקורבנות הרגלים ובחלוק לחם הפנ'
ובחלוק שתי הלחם שלעצרת אבל נדרים ונדבות ותמידין אין מקריבים
אותן ואכלו ברגל לא משמר שדמנו קבוע שנ' חלק כחלק יאכלו בקרבנות
הצבור ואינן חלק כחלק בשאר הדברים שנ' לכר ממכריו על האב שבבר
חלקן אותן האבות וקבעו אותן כל משמר ומנ' בשבתו ועבודת לחם הפנים

במשמר שדמו קבוע אבל עבודת שתי הלהם בכל המשמרות ומנשאו
מדבר לא בכהנים שנחלק בחלק יאכלו ואף שם מתחמת להיתכול במקדש
לא לכהנים בלבד ולא ימצא בך מעביר בנו ונתו באש אז עבודת מזון
קוסם קסמים והוא לתבנה והוא אף יחך קזה לחדס במעמך לתחרך פונבר
באכא ינחת וישעד במא סיך ואמחאב הלה שינעה ותפא לך בעצרה
עלי בעץ ומנהם מך יצרב בק ציב ויציח ינאחא מנברא ויפלי לטורה
ויצרך טודלא חתי יציבה שבה הלאת לצרע יצבר במא סיבון והו לוי
קל פיה עמי בעצו ישאל ומקלו יציב לו ומנהם מך ידמי חגארה דקייא
פי ספדה ויטו לבצרה תם יצבו ואמחאב לרמל מן הר ליקביל פפא על הדה
לאמור במלקות וטוי יסלמכרזה והז במבת מררות מעונן אידה הוא מעונן
לו נותני העתים שאומ' יום קל טוב יום קל רע ודלך הז לאבת אראת לנגמ' ו
ולרע פי לחדכאת ומן הר' לקביל פעל לנארגי והו נך לחב איזה הווא
מעונן דה האמחד את העינים ברי שידאה שהוא עשה מעשה והוא לא
עשה והו שי מן אלףך יקראה פתבטל לקוה לבאצרה מן אולאך לאשכאן
פי לשי לוי אגרא פיה ודה הוא גונב רעת הבריות ומנחש הז לעמל בלפן
ולגד קלו אידה הוא מנחש האומ' הוא ונפל מקלי מידי פתי מפי עבר
מחש מימיני שועל משמלי אם יהיה רבר פל אנע רבר פלי ושיעזר עבדו
שלאבר מנחש היה ומכשף קלו בשעת מיתתו של רבן יוחנן בן זבאי עלו
חב לבקרו אמר להך שמא אהר מכבם מבקש לשאול ברבר הלכה ישאל
שישעמי שרש מאות הלכות במכשפה לא תחיה אמרו לו הויציא רבו
קשואים מייד דאו בל הבית מלא קשואים אמרו לו הויציא רבר דלועים
מיד דאו בל הבית מלא דלועים והדה לאשיא חלל תעלימהא ולא נדר דאג

פי עמרה את הדתם קלו ולא תלמד לעשות אתה למד להצין ולהיזהר
 וחבר חברי והו אל אקו והו שלי יעדם והו את יקוד קול מאת עלי לנחש קולא
 ילסע את עלי למלכווע קולא יסתוגע ואחד חובר את הנחש ואחד חובר את
 העקרב ושולא טוב זה האוחה שרביט שולהרס בידו ומציעו ומרבר רברב
 ער שתפנה מחשבתו וכאלו שומע רברים במחשבתו מתחת אצילי ידיך
 ומשחיו וירעני זה המנהח ענכ עוק ששימו ידוע ומנחה בפיו ומיר הזאת
 מדבר קלו את זה היא טוב זה פיתום המרבר משחיו וירעני זה המרבר
 בפיו ירדש אל המתים זה המרעוב את עצמו והורך ורך בבית הקברות
 כדי שתשרה עליו רוח טומאה ויבא מת קל בחלום ויזיעו מה ישל עליך
 וישמי שלוש מלבושים ידועים ואתו רברים ידועים ומקטיר קט ידוע
 וישנין לבדך כדי שיבוא מת קל בחלום ויגיד לו מה ישל עליך כי הגוים נו
 אל מענבים ואל קסמי שמ' אן ג' אתהם הרה לאפעל אלס חדייה לרי הי
 תגיי עקול לגמור והי הי התפק והי היא התפק נביא מקר מאח כמנ
 במעני לשיבה ייה לא פי לחקיקה אליו תשמעון אתלו אמ' לך עבור על
 אחת מכל מצות האמורות בתו לפי שעה שמע לו חוץ מעד' וכן למדנו
 מחכ' הראשונים מפ' השמועה בכל אס' אמ' לך נביא עבור על רבריתוה
 כליהו בהר הכדמל שמע לו חוץ מעד' והו שיהיה הרבר לפי שעה והיה
 האיש אע' לא ישמע אל רברי קלו שלש מיתתן בידי שמים העובר על
 רברי הנביא ונביא שעבר על רברי עצמו כגון עדו הנביא והכובש
 נבו אתו כגון יונה שלשתן קרי ביה אע' לא ישמע ובשלשתן נאמ' אנכי
 אדרש מעמו אן הנביא אע' יזיד לרבר רבר בשמי זה המתנבא מדה
 שלא שמע' את אע' לא יזיהו לרבר הא לחברו תותי' זה המתנבא מה

שלא נאמרו לו ארבי אסתר עת נבזה אנהא נדלת עליה והי נדלת עליה
גדה ואת ירבע בשם אחר זה המתנבא בשם עזר בי שאמ' שהקב"ה
עוה ר' עבוד עזר פל' או שאמ' שעזר פל' אמרה לו שיעבור אותה כל' מיתתן
בחנק ש' נמות הנביא ה' ואזהרתיה ושם א' אחר ל' אתה' ובי' תאמ' בלבבך
אשר ירבע הנביא בשם יי' כשיבוא לינו נביא ש' לא מודעה נבואתו אומר
לו אמור לנו ר' שעתידך להיות והוא אומר להן והן מחכין לר' בדי' אם יבואו
ולא נפל מהן אפלו ר' בר מועט הדי' לו מעמיד' אותן בחזקת נביא עזר ש' אמנו
ר' בדי' פעם רבות' ואם נפל מר' בדי' אפלו ר' בר קטף הדי' הוא נביא שקר'
ב' לא בר' בדי' הטובה אבל בר' בדי' הרעה אינו נביא שקר אפלו ל' באורבין
לפי שהקב"ה מחם על הרעה כענין שהושיב ידמיה להנניה בן עזור ר' פ'
שהיה ידמיה מתנבא לרעה וחנניה לטובה ל' תגור ממנו א' תמ' ע'
עבדך מל'מר עלי' חובה' כ' יבדית' שלש ערים תבדיל לך' ואף ערי'
מקלט' נזהרות לא בארץ ישראל ע' בתוך ארץ' תבין לך הדרך' חייבין
ב' דין לבוץ הדרכים לערי מקלט ורתקן אותן ולהרחיבן ומסירין מהן
כל מכשול וכל תקלה ואין מניחין בדרך ל' תל' ולא גיא ו' לא נהר לא עושין
עליו גשר כדי שלא לעבב את הבורח לשם ודרך ערי מקלט אין פחות מל'
ושתיים אחת' ומקלט מקלט היה בהוב' על פרשת דרכים כדי שיפידו הרצ'
חנין ויפנו לשם' ושלשת את גבור ארץ' מושחין בץ כל עיר ועיר מערי'
מקלט בתחלת הפרשתן עז' שיהיו משולשות בשוה' כ' לא שונא הוא לו
מתמל' לשם' ואם הוא שונא לו מתמל' לשם יש למלך להרגו בר' י'
מלכות' ואם ירחיב' ויספת לך עוד שלש ערים' בימי המלך המשיח
מוסיפין שלש אחרות על השש' והיבן מוסיפין אותן בג' י'

בערי הקיני והקנזי והקדמני שנכרתו להבי' אב' עליהן ברית ועריהן לה
נבטו ועליהן נאמ' בתו' כי ירחיבו יי' ויספת לה עוד שלש ערים על השלה
לא תס' גבול רעך כלה עוקר תחזמו שולחברו עובר בשני לאוי' יכול
אתה בזהויה לארץ אינו עובר לא משום לא הגדל' לה יקום עד אחד
בהאנא ע' אקאמה לחדוד אותגרים לאמוט בשהארת שיאחד ולו באן פי
גאיה לבערות לכל עון ולכל הערות אינו קב' אבל קם הוא לשיבועה ועמ
שני האנכ הנדונין צריכין להיות עומדין ולי' יהיו אחד עומד ואתה יושב
ואי' העדים צריכין להיות עומדין בשעת עדותן לפני יי' כל שלשה
שעומדין לרדף רין אמת לאמתו שפינה עמהם שני' להם נצב בעדת אלו'
לפני הבהנים והשפ' ולא נאמ' לפני הנביא ללמדך שחכם עדיף מנביא נבי'
תורה' הבהנים והשפ' הסנהרדין צריכין שיהיו בהנים ליום וישראלים
ועשיתם לו כאלו דמם לענ' לאחיו' אובב אף יפעל בשאחד לשור מתלמא
לאמו אף יפעלו בשהארתהם' אף שהיו בתגרים מלג' מנאיהם מתלה ואן
שהרו במא' יוגב לקת לקת לאהם במת' למיתה בעינהא' ואן שהרו במא'
יוגב אל' צ'ר בנאיהם והור' לי' אר' יסמונהם עדים דומדין והן צריכין ^{יבדלו}
לא תחוס עינדך נפש בנפש נה' לאתכם ענ' לשפקה עלי' מן קתל צאחבה
או אפדמה גארהה מן גוארהה לא יגרמה לקנס ללי' יקול הדי' עני' וקנע
יד הדי' או התלה עיניה בגיד ק' צד פ' שפק עליה וירפק בה בתג' ימה דיה
באמרה וקד תכרר ר' פ' לר' צח והו' ק' לא תחוס עינדך' וק' ובערת דם הנק'
אף לא ירחם אר' לק אתל ור' יצ' מנה לקתל' כיתצא ר' מלחמ' ונגש
הבהן' אחר מלחמת מצוה ואתה מלחמת רשות' ממנף בהן גדול ר' רב'
אלה ענ' בשעת המלחמ' ומושח' אותה בשמן המשחה וזה הוא המקרא משוח

מלחמה

ויהיה מרבד בלשון הקדש שנודבר אל העם אליהם לזכרם מפני צהלות
סוסים וזחצוח הרבות אל תיראי מפני הגקת הדיסין ושפעת עקלגסין
ואל תחפזו מפני קול הקרנות ואל תערצו מפני קול הצוחה נהי פי מואלע
בליד עין כהה לפתאר ולאנהדאם מן בין איריהם ומן אמאמהם פי וקת ל
חדב בלי ילם אכר לנפוס בלוקון ולתבאת פי מצאה לעסאכר וכל מן ולי
פקד תנדה עלי מצות לא תעשה קאל מפני מה דבה אחזב להספר וליקבונה
מפני שהיה מועמר מוכח ארם עד הערב פי יי' א' ההלך עמכם הן באין
בנחן בשר ורם ואתם באין בנחנו של מקום ההלך עמ' זה הארון
יגב אף יתקדם בהן יבאטג למאס בנכבה לקבל וידיד עלי לנץ למדבור
אקאזילתחר לנאס ללקתג ויתחמלהם עלי אבאתה אנפסהם פי נכרה
דין לרה וכלוך באנו לנאס יעמרו פי למלאהם ידורו אשעאר וכטנממ
יהייג ללקתג ויתשגע מנה אנפס לינעפא ורברו השטרים ביצר בהן
מרבר ושטר משמייע ידל אן לבהן מרבד בקול נמוך והשיוטר משמייב
בקולרם מי האיש אש בנה בית חדש אחר הבונה ואחר הלוקח ואחר
היורש ואחר שניתן לו במתנה ואפלו בית התבן ובית הבקר ובית העצים
ובית האוצרות ומי האיש אש נטע כרם אחר הנטיע ואחר המבדך
ואחר המרכיב ואחר שניתן לו במתנה ולא כרם בלכר לא אף כל אחר
מהמש מיני מאכל שהן ענבים ותאנים ודמונים וזתים ותמרים ומי האיש
אש ארש אשה אחר המארס בתולה או למנה אפלו שומרת יבם ואפלו
שמע שמת אחיו הריו לו חזרין מערכי המלחמ ומספקין מים ומדון ומתקנן
את הדרכים תאמרו יאריו לעקול מאגאת בה הר' לג' לנצוץ והומן בנה
ולם יסבן ימך גדס ולם ינתגע ומן אמולך ולם ילם אן הולאי חזרין מערכי

אֵלֶּם כֵּן תִּלְמִיד חֹב הוּא כִּי מִמֶּנּוּ תֵּאָכַל וְאֵתוֹ לֹא תִכְרֹת עַד וַיֵּזֶה וַיִּתְּקֵן
בְּשֵׁבֶת וְלֹא בִבְשׁ יְהוּשִׁעַ יִדְיָחוּ לֹא בְּשֵׁבֶת כִּי יִמְצֵא חֲלָל לֹא הִקְדִּישׁ
בְּזֶדֶד שִׂאתָ זֶה נִקְדַּח חֲלָל בְּאֵדָמָה לֹא שִׁמּוֹן בְּגֹל נֶעַל לֹא תִהְיֶה
שָׂדֵה לֹא נִקָּח עַל פְּטֵי הַמַּיִם לֹא נִוְדַע מִי־הֵבִיאוּ וְאִם נִוְדַע אֶפְסֹלוּ הֵיחָד
לֹדֵי פְסוּל אֶפְסֹלוּ עֶבֶד אִי אֵשָׁה אִו פְסוּל בְּעֵבִירָה לֹא הִיוּ עוֹרְפָיִם פִּירוּשׁ
תִּרְעַל יֵשׁ בּוֹ רוּחַ מֵעַט וְהוּא מִזְנֵק וַיִּבְאֵר דִּקְבֵּץ וַיִּבְאֵר הַמַּשׁ דִּקְנִים
מִבֵּית דִּיץ הַגְּדוֹל שְׂבִירוֹשׁ וְעַפְטִיךְ אִו בֵּית דִּיץ שֶׁלֹּא תִהְיֶה הַעִיר שְׁנֵי וַיִּצְאוּ
דִּקְנֵי יִשְׁפֹּטִיךְ וְמִרְדוֹ מִחֲטָמֹו וְקוֹבְרֵי אֹתוֹ בְּמִקְוֵמוֹ וְהוֹדִיךְ דִּקְנֵי רוֹשׁ
לִנְקוּמָן וְלִקְחוּ דִקְנֵי הַעִיר הַהוּא עֵג בְּקֶר אִו בֵּית דִּיץ שֶׁלֹּא תִהְיֶה הַעִיר
עוֹלֵת בְּקֶר מִשְׁלֵאֲנָשִׁי אֹתָהּ הַעִיר וְתִהְיֶה בֵּית שְׁתֵּי שָׁנִים אִו פְּחֹחַת וְאִם
יֹכֵחַ אֶחָד פְּסוּל אֵשׁ לֹא עֶבֶד בֵּהּ כֹּל הַעֲבֹדוֹת הַקּוֹסְלוֹת בְּפֶדֶה אֶדְוִמָה
מִסְּלוֹת בְּעִגְלָה עֵרוֹ אֵשׁ לֹא מִשְׁכָּה בְּעַל וְאֶפְסֹלוּ שֶׁלֹּא בִשְׁעַת עֲבֹדָה
אֵשׁ לֹא עֶבֶד בֵּהּ לִמָּה נִבְאָמָה אֵשׁ לֹא מֵעַל שְׁעוֹר עִם שֶׁאֵר עֲבֹדוֹת מִסְּלוֹ
אֶדְנִחַל אִיתָן נִחַל שֶׁהוּא שׁוֹמֵן בַּחֲזָקָה וְזֶה הוּא אִיתָן הַאֲמוּנָה בְּתוֹרָה
אֵשׁ לֹא יִעֲבֹד בּוֹ וְלֹא יִזְרַעֵי אֶחָד שֶׁעוֹרְקָן הַעִגְלָה בְּנִחַל הַדִּי הַנִּחַל אֶסְוֹ
בְּדִי עֲבִירָה מִעֲבֹדֵת הָאָרֶץ וּבְכֹל דִּי עֵה וְהַעֲבֹדֵר אִו הַזּוֹרַע לְוָקָה
נִדְסָן שֶׁמֶת אֵת הַעֵג בְּנִחַל כִּי יִצֵּד עוֹרְפָיִם אֹתָהּ מִבֵּה עוֹרְפָה בְּקֶסֶב
עַד יִפְתָּה לֹא בְיוֹם לְפִי שִׁישׁ עִם בֵּית דִּיץ וְנִבְאָמָה בֵּהּ בְּפֶדֶה כְּקֶדְשִׁים
עִגְלָה וְלֹא שְׁתֵּים וּמִשְׁתַּדֵּר אֶל הַנִּחַל אֶסְוֹרָה בְּהַנִּיּוּהָ וְתִקְבֹר וְקוֹב
אֵת הַנִּהַדֵּג בְּמִקְוֵמוֹ שֶׁנִּמְצָא בּוֹ וּבִן כֹּל מֵת דוֹבָה בְּאֶדְבַע אֲמוֹת שְׁלוֹ
אֶ חֲלָל מִכּוּן בִּין שְׁתֵּי עֵיִדוֹת מִבִּיאִין עִגְלָה אֶתָּה וְאִין מוֹרְדִיךְ
אִו לְעִיר הַבְּמוֹבָה לְפֶדֶר אִו לְעִיר שִׁישׁ בֵּהּ גוֹיִם הִיוּ שְׁתֵּי עֵיִדוֹת

אחת בה אנשים מעט ואחת בה אנשים הרבה ואעפ"י שהיא רחוקה מזו

בין מעט הולכי אחר הרוב ומביאי אנשי העיר הרחוקה את העגלה

ולכרך בשם יי' הקיש בדבה לעבודה מה עבודה בבהן מיוחס

שאת יי' מוס כך ברבה בבהן מיוחס שאף בו מוס מה עבודה ביום כ

ברבת כהנים לית תהיה לית ביום ועל פיהם יהיה בלריבובל נגע בל

זו השקיות מי שוטה ועגלה ערו' וכל נגע שאף מטמא ומטהר בנגעים

בהן ורחמו את יריהם בית דין שלאותה העיר עם כל דקני אותה העיר

אקלוהי מזה רוח ציף את יריהם שם במקום עדיקתה וענו ואמר

אומ' שם בתוך הנחל בלשון הקדש ירינו לית שפכה את הדם הז' ועינינו

לית זה לשון שבועה שלא בא לירינו הנדרג הזה וקטרונוהו בלית פשוות

ולית דא ינוהו והנחמהו בלית ליה כפר לעמך ישראל הכהנים קולאין ועונן

כפר לעמך ישראל אף פדית יי' ואל תתן רם נקי בקרב עם ישראל עד כאן דף

קורא וזה העגלה נחשבת להם כקרבן כפרה וקוברין אותה ואתה תבער

הדם הנקי שיאם באו עדים אחר שנערפה העגלה הרי ההורגו נהרג

והנחל נעבר ולמה עורפין את העגלה בנחל איתן כדי שיטפלו בעליו

אחר ההורג כדי שלא יאסרו הנחל עליה

ותמת בעץ למענתי למנקולה מן נור

לנרם פי פרשת שפטים בעזרת שדי

בה נבדדי פי פרשת כי תצא

וראית בשביה אשת יפת תאר אף אשת יפת תאר מותרת לא בע

השביה וראית בשביה אף יפת תאר אעפ"י שאינה יפת תאר

יפת תאר בן בתולה בן בעולה בין אשת איש שאין אישות לגוים

והשיקת בה א'ע'ק' ש'א'י'נה י'טה' ב'ה ו'ל'א ב'ח'ב'ד'ת'ה ש'ל'א י'ב'ע'ו'ל ש'ו'ת'י'ם
ו'ל'ק'ו'ת ל'ך ש'ל'א י'ק'ה ש'ת'י'ם י'ב'ע'ו'ל א'ח'ת ו'י'נ'י'ח א'ח'ת ל'א'ב'י'ו א'ו ל'א'ח'י'ו
ל'א'ש'ה ש'ל'א י'ה'י'ה ב'מ'ח'ש'ב'ו'תו ב'ע'י'ל'ת ד'נ'ו'ת ו'ה'ב'א'ת'ה א'ל'ת'ו'ך ב'י'ק'ך
ש'י'ב'ר'ס'נ'ה ל'מ'ק'ו'ם פ'נ'ו'י ו'א'ח'ר כ'ך י'ב'ע'ו'ל'י ו'א'ס'ו'ד ל'ב'ע'ו'ל' א'ו'ת'ה ב'י'א'ה ש'נ'י'ה
ש'י'ש'א'נ'ה ש'ל'א ה'ת'י'ר'ה ל'ו ת'ו'ר'ה ל'א ב'י'א'ה ר'א'ש'ו'נ'ה כ'נ'ג'ר ה'י'י'ב'ר ו'ר'א
י'ל'ה צ'נ'ה ב'מ'ל'ח'מ' ש'נ' ו'ה'ב'א'ת'ה ר'ד'ך כ'ב'ו'ד ל'א ר'ד'ך ב'ד'יו'ן ו'ג'ל'ח'ה א'ת'נ'א'נ'י
ו'ע'ש'ת'ה א'ת י'ב'ע'ר'נ'י'ה מ'ג'ד'ל'ת א'ת י'ב'ע'ר'נ'י'ה ו'מ'ג'ל'ח'ת ר'א'ש'ה כ'ר'י ש'ת'ת'ג'נ'ה
ע'ר'י'ן ו'ת'ה'י'ה ע'מ'ח ב'ב'י'ת'ו כ'כ'נ'ס ו'ר'ו'א'ה א'ו'ת'ה י'ו'ב'א ו'ר'ו'א'ה א'ו'ת'ה כ'ר'י ש'י'ק'ו'ן
ב'ה ו'י'ג'ו'ל'ג'ר ע'מ'ה כ'ל'ש'ל'ש'י'ם י'ו'ם כ'ר'י ש'ת'ק'ו'ב'ל א'ם ק'ב'ו'ל'ה ו'ר'נ'ה ב'ה ה'ר'י ל'ו
מ'ת'ג'י'ר'ת ו'ט'ז'ב'ר'ת כ'ב'ל'ה'ג'ר'י'ם ו'כ'ר'י'כ'ה ל'ה'מ'ת'י'ן ש'ל'נ'י' ח'ר'ש' ו'כ'נ'י'ה
י'ש'ש' ח'ד'ש'י'ם א'ח'ר'י'ו ו'נ'ו'ש'א א'ו'ת'ה ב'כ'ת'ו'ב'ה ו'ק'ח'ו'ש'י'ן ש'ל'נ'י' ח'ד'ש' מ'ס'כ'ב
ת'ק'נ'ת ה'ו'ר'ר ו'ה'ס'י'ר'ה א'ת ש'מ'ל'ת ש'כ'י'ה מ'ע'ר'ל'י'ה כ'ר'י ל'ש'ב'ו'ד ל'ב'ה ו'ת'ת'ג'נ'ה
ב'ע'י'ב'י'ו ו'ב'כ'ת'ה א'ת א'ב'י'ה ו'א'ת א'מ'י'ר'ח י'מ' ל'ו ע'ב'ו'ד'ת'ה ע'נ'ה א'ו'ם ל'ע'ך
א'ב'י' ו'ל'א'ב'ך א'ת י'ל'ר'ת'י'נ'י ו'ל'מ' נ'ק'ר'א ש'מ'ו י'ר'ח ו'ל'א נ'ק'ר'א ש'מ'ו ח'ד'ש' ש'א'ן
נ'ק'ר'א ח'ד'ש' ל'א מ'ת'ח'ל'ת ה'ח'ד'ש' א'ב'ל'מ'ת'ו'ב'ו נ'ק'ר'א י'ר'ח א'ח'ר כ'ן ת'ב'ו'א
ל'י'ה ו'ב'ע'ל' א'ח'ר ש'ל'נ'י' ח'ר'ש' י'ב'ו'א א'ל'י'ה ב'י'א'ה ש'נ'י'ה ו'א'ם ל'א ח'פ'צ'ת'ה
ב'ה א'ם ל'א ח'ק'ך ב'ה מ'ש'ל'ח'ה ל'נ'ק'ש'ה ו'מ'כ'ר ל'א ת'מ'כ'ל' ב'כ'ס'ף ו'א'ם מ'כ'ר
א'ו'ת'ה ע'ו'ב'ר כ'ר'י'ה ת'ע'נ' ו'ל'א י'ש'ת'מ'ש' ב'ה ש'ל'א י'ב'ב'ש'נ'ה ל'ש'פ'ח'ה ע'נ'ל'א י'ת'ע'ר
ב'ה ו'א'ם ה'ת'ע'מ'ר ב'ה ע'ו'ב'ר כ'ר'י'ה ת'ע'נ' מ'ת'ע'ב'ר'ה מ'ב'י'א'ה ר'א'ש'ו' ה'ר'י ה'ו'ר'ר
ג'ר ו'ת'י'נ'ו ב'נ'ו ל'ר'ב'ר מ'ך ה'ר'ב'ד'י'ם מ'ק'נ'י ש'ה'ו'א מ'ן ה'ג'ו'י'ם ל'א ע'ב'י'ת' ר'י'ן מ'נ'ר
ב'י'ר'י'ן א'ו'ת'ו ע'ר'ל' ע'ת'ן ו'ת'מ'ו'ר מ'ב'י'א'ה ר'א'נ'י ש'ל'י'ק'ת ת'א'ת'ר ה'י'ת'ה א'ב'ר
א'ב'ש'ל'ו'ם כ'ו'ר'ר מ'א'ח'ר ה'נ'ש'ו'א'ן נ'מ'י'ב'א'ת ת'מ'ר א'ח'ו'ת א'ב'ש'ל'ו'ם מ'א'ת' כ'ר'ו'

ומות להנשא להמנון וכן היא אמו' רבד נא אלה מולך כי ליה ימנעני ממך
לבר אתן שיש מאות בנים היו לו לרוד וכו' בני יפת תאר ותלמיד יחב הי
שנ' בני רוד בהנים היו' למ' הסמוך בן סורר ומורה ליפת תאר שיהוד' ממנה
יהיה סורר ומורה שהרי אבש' לוס בן יפת תאר ובקש להרדג את אביו' כי
תהיי' ר' איש שתי נשים האחת אתו והאחת שבו' וכי יש אהובה ולפני המקום
או שנואה לפני המקום לא זו אהו' בנשואיה וזו שנואה בנשואיה ג' דף
ה'י' לכל' אה' לאנס' את' ת' ת' ב' א' מ' ה' י' ב' ל' א' ה' ה' ה' ה' ה'
עליה פ' לא יק' ה' א' ח' מ' א' ח' ק' ו' ר' א' ל' נ' ל' ה' א' פ' א' מ' ל' ע' ר' י' ח' פ' ל' א' ח' ק' ל' ו'
עוליה ל' א' פ' ל' א' ה' ו' ל' א' ב' ע' L' מ' O' T' א' מ' O' T' A' ג' H' A' י' ב' O' R' M' N' H' A' M' E' N' E'
יהי ק' כי את הבור בן השנו' יביר' ג' דף ה'י' לכל' את' א' ח' ה' ש' א' מ' R' E' S' P' O' N' D' I' T'
שנים בני ב' ה' ה' א' ה' א' ה' ב' נ' ד' ה' י' ק' ח' ש' נ' ח' ל' ק' S' ו' B' E' R' D' L' A' J' Y' G' B' L' E' S' N' I' H' O' L' I' M'
הדק' י' ב' ו' M' R' L' A' J' K' S' O' H' A' B' N' A' M' E' N' ע' ל' B' N' O' A' M' R' B' N' I' D' E' M' M' A' D' B' A' M' O' N' R' E' S'
שהאמינה אזה ותורה עליו ש' א' מ' R' I' B' I' R' B' K' L' A' S' Y' M' A' T' O' A' I' N' O' Y' O' R' S'
ב' ר' A' I' B' B' M' O' H' D' I' K' L' A' N' H' A' T' I' N' O' M' I' C' O' I' E' T' H' A' B' I' H' O' U' A' R' A' S' A' M' O' Y' S' B' B' O' R' L' N' C' H' L' E'
ו' A' I' N' O' B' B' O' R' L' B' H' A' B' B' O' R' L' B' H' A' B' O' R' L' B' H' A' B' B' O' R' L' B' H' A' B' B' O' R' L' B' H' A' B' B' O' R'
ר' A' L' L' N' C' H' L' E' O' L' I' A' L' B' H' A' B' B' O' R' L' N' C' H' L' E' O' L' I' A' L' B' H' A' B' H' A' M' P' L' I' T' L' I' A' C' H' R' M' I' O' S' O' A' C' H' R' B' Q'
ב' H' E' B' R' E' H' I' L' R' H' D' E' B' B' O' R' L' N' C' H' L' E' O' A' I' N' O' B' B' O' R' L' B' H' A' B' S' N' P' S' T' R' R' A' H' S' O' D' O' B' B' O' R'
נ' P' S' T' R' R' A' H' M' A' B' B' O' R' L' B' H' A' B' O' A' I' N' O' B' B' O' R' L' N' C' H' L' E' B' G' O' N' S' H' E' Y' H' L' O' B' N' M' A' S' H' A' A' C' H' O' T'
ו' N' S' I' A' A' S' H' E' Y' E' D' I' Y' L' I' A' Y' L' R' H' Y' L' R' H' L' O' B' N' D' E' B' B' O' R' L' B' H' A' B' O' A' I' N' O' B' B' O' R'
L' B' H' A' B' O' A' S' E' L' P' S' T' R' R' A' H' S' O' B' B' O' R' L' N' C' H' L' E' O' L' I' A' L' B' H' A' B' O' A' I' N' O' B' B' O' R' L' I' A' B' I' O'
ו' L' A' M' O' Y' S' H' A' I' N' O' B' B' O' R' L' I' A' L' L' N' C' H' L' E' O' L' I' A' L' B' H' A' B' B' O' R' S' I' M' O' L' I' D' O' M' T'
ו' B' O' L' I' A' C' H' R' T' H' O' T' I' O' A' T' I' Q' D' E' B' B' O' R' O' H' R' H' S' N' H' B' A' N' T' M' E' S' A' O' L' I' Q' B' B' I'

תנדיד לליתו פלמי כזרת ליתו אסתחסנת תולך לטנה פאבקהתהא והר' בולך
כדים יהף ערלי גלסרל ואתקאמת לכוט קמח לקרה וט'נה באולר לאחלכאן ולה
שני חלקים כי יהיה ליש בן ור'א אב ור'אך בימי נעדותו והו בשלשה
הרשיים הראשו' אחר שיביא שתי שערות ומשייבא משלש' חרש' אפרו
יום אחר אינו בעשה בן סורר ומורה שכבוד הוא אב ואפשר שיוהלי
ואע"פ שלתה הקיקה דקן התחתון ויסרו אתו ור'א ישמע עליהם' מתרין
בו בעני שלש' ומרקין אותו' חזר וקדקל נדון בעשרים ושלש' ואינו נקל
עך שיהיך שים שלש' הראשו' שנ' בננו זה זה שהר'התם בהחלה' תפשו
בו ור'א גרמים' והר'ביאו אתו ור'א חגרים' והמרו ור'א ארמים' בננו זה
לה סומים' אינו שמע בקולו לרא חרשים' בננו זה זה שר'התם בעצמם'
דורל' וסבא' אכילה דו שהיא חייב ער'יה דברים הרבה יש בה וה' כולם
הלכה מפ' הקבולה' ואינו חייב עך שיגנוב משל אביו ויקנה בשל בזול
ויי' בזול ויאכל אותן חוץ מרשות אביו בחבורה שבולה ריקנים פחותים
ויאכל בשר חי ואינו חי בשל ואינו בשל כדרך שהגנבים אוכלין וישתה
יי' מדוג כדרך שהגר גרבים שותין והוא שיאכל משל ר'ג' דינר מבשר זה
במלוגמה אחת וישתה חיי' חוב מיי' זה בבית אחת' בן סורר ומורה
כדיך הכרזה וכי' צד מכרידיך ער'יו כותבין לכל ישר' בבית דין ט' קל' פקל'ו
פל' צ' פל' מפני שהיה סורר ומורה' וכל מי שנ' בו וכל ישר' צדיך הכרזה'
ואתה רתיה מן קו' ור'א תאב' עולהרם' שר'א יאכל אכילה המביאה לר'
שפי' רמ' ר'אן הר'ה לשרה אר'י רם ילק'א ש'י ל'אבי' צ'לב יאמל משל אחוים
פ'אד'י רם ילק'א ש'י ק'תל וק'תל ער'י סבב לשדה' ומן' בתרה' פ'רוע הר'ה
למצוה ותדקיק חכמה ק'לו לחב' דל' אן שתי מצוות לו מאת קט' כ'אנה

על פל' צ' פל' מפני שהיה סורר ומורה' וכל מי שנ' בו וכל ישר' צדיך הכרזה'

תנחיל ליהו פלמי כזרת ליהו אסתחכנת תולך לטנה פתבקההא והדי בולק
כדים יהי ערלי לנסרל ואתקאמת לנוע קמח לקרח וט'נה בארלי לאחלכאן וה
שני חרקים כי יהיה ליש בן זרית אב ור'אך בימי נעדותו והו בשלשה
חרשים הראשו אחד שיביא שתי שערות ומשייבא משלש חרש אקרז
יום אחר אינו בעשה בן סורר ומורה שכבר הוא אב ואפשר שיוגלי
ואע"פ שלא הקיף דקן התחתון ויסרו אתו ור'א שימנע ליהם מתרדי
בו בעני שלש ומלקיף אותו חדר וקרקל נרוך בעשרים ושלש ואינו נסקל
עד שיהיו שים שלש הראשו שנכנו זה זה שיהרקה יתם בהחלה תפשו
בו ר'א גרמים והו ביאורו אתו ור'א חגרים ואתמרו ר'א אתלמים בננו זה
ל'א סוכים איננו שמע בקולנו ל'א חרשים בננו זה זה שר'א בעצבים
דורל וסבא אכילה זו שיהוא חייב ערליה רברים הרבה יש בה והן כולם
הרבה מפני הקבלה ואתנו חייב עד שיגנוב משל אביו ויקנה בשער בזול
ויי בזול ויאכל אותן חוץ מרשות אביו בחבורה שבולה ריקנים פחותים
ויאכל בשער חי ואינו חי בשול ואינו בשול כדרך שהגנבים אוכלי וישתה
יי מדוג כדרך שהגרגרנים שותף והוא שייאכל משיקל'ג דינר מבשר זה
במלובמה אחת וישתה חצי לוג מייק זה בבית אחת בן סורר ומורה
כדין הכרזה וכינר מכרידין ערלין כותבין לכל ישר בבית דין טר'לל סקלנו
טר'ג פל' מעני שיהיה סורר ומורה וכל מי שנ' בו וכל ישר צדיק הכרזה
ואתה דתיה מן ק' ר'א תאב עולהרם שר'א יאכל אכילה המביאה לירי
שפי' רמ' ר'אן הר'ה לשורה אר'י ר'ם ילק'א שי לאביח זר'ב יאמל משל אחוים
פארוי ר'ם ילק'א שי קתל וקתל ערלי סבב לשורה ומן בתרה פרוע הר'ה
לאיבנה ותדקיק הכמה את ק'לו לחכ' דל'אן שתי מינוות לו מאת קט' בתנה

על

והיא עיר הנרחבת ובן סורר ומורה לכתורה אחכאמהא ותורת אתו עלעץ
שנים הן הנחליף מגדף ועובר על עץ אף תולין על אילן המהזובר
לקרקע לא על התלוש כד שרלא יהיה מחוסר קביעה שיהעץ שנתלה עליו
נקבר עמו כד שרלא יהיה לו סכרון רעיראמרו זה העץ שנתלה עליו פולוכן
האבן שסוקלין בה והסוף שהירגף בו והסודרין שחונקין בה המלקבד
בתפושית הנרג אבל לא בקבר עצמו לא כדו לית תרין נבלתו על העץ
נהי ען תרף לך צלוב בית עלי לנשבה לית יחדת מק רלך חלור השם ומלור
ברכת השם בלפני עבר מא לרא לא יצלב גיד מגדף ועובר על שרף גא
פיה את יי הוא מגדף כי קללה ש' תרין למי רכר קללת ש' תרין קבאן למקול
נתלה וליא טמי עוצר על מגדף במתל מא סמי למקול קא שתרכא פילי
תרין במתל מא אשתרכא פילי טמס כי קבור תקבר ביום ההוא פכר
בקו למוקעים מן בני שאור נחו מן סתה אשהר פליס רלך בקצד לא אן מא
עלם רוד בלך וצן אן לסנהדרין קר אעתנו בלך פיקבורתם ולסנהדרין
צנו אן רלך קצד מן רוד עלם יבחהו ען רלך וליא תשמא אתה אדמ' לר
תאתא רכר על וברכת השם חבל פילי לאפכאר אעתקאר דרי והי לטומ' גל
מ' בודה לרא תראה את שור אחץ או את שין נרחים השבאברה מצוג
עשה וחר לראייה אחר משבעה ומהצה במיל והו סימץ לוס בלתיקריב
פאר' ראהא אבער מן הדי למקראר פהו פטור מלהחירה והתעלמות
מהם באנה יקול פילי בעץ לאוקאת יגב יתעלם מהם רלך קול לחב דל
גדול כבוד הברית שהיא רוחה עשה שלתו שני והתעלמות מהם ובלך אוי
כאן אדם חשוב שסוף רכבו להנהיג את הבהמ' הדי זה פטור ממזונה דו
השב תשיבם כד הדי לאנה ישיב ואפ' פעמ' רבות ואם לא קרוב אחץ לך

למי ר'כר פי השב אברה אחיך אחיך על מנבא אנה אף מה דיריך אברה למי
ולא למשחזר ואתרו עשה עברה אחת להכעיס אף מה דיריך אברה ואל
ידעתו ארי לם יעלם באחב ליצא יעה בעד אף יכריד עליה שולש תגלים
בירושלם על אבן הנועים והי חגר מדתקע פי ירושלים אריה אף מן לקא
יצא יעה אף מן יצא עת לה יצא יעה בעד ר'כר היא שלמויבאה ואם קתו אף
תוך ביתך חייב להטפל בה ואם היא טפולה קשה מוכרה ומניח רמיה עד
שיור עו הבועלים שנ ערר רש אחיך אתו והנ לו והוא משלם שבד טפולה
וכן תנע להמ' ובן תנע לשמ' מה חמור חייב להטפל בו כך שמלה חייב להטפל
בה והוא שינפנה לשלשים יום' וכך תנע לכל אברת אחיך פרט וכלל
אף אנתה ר' לא בענין הפרט' אף האבר ממ' ומצאנה הא אם שולה
למקום גרורי חיה או במדבר או אם קשע בה או אם היה רוב המקום
גוים אינו חייב להחזיר' לא תוכל להתעלם ואם התעלם עובר בלא
העשה ועשה' כ' תקגע מצות עשה' לא תראה מצות לא תעשה' לא
תראה את חמור אחיך או שור ונקלים' מי שקגע בחברו בדך ובהמתו
רובנות תחת משיאה בין שהיה עליה משיה ראויה' בין שהיה עליה ית'
ממשאה הרי זה מצווה לפרוק מעליה שנ עזב תעזב עמו' ואלא יפרוק וניחו
בבהל וילך לו לא יקיים עמו ויחזור ויטעון משאו עליה שנ הקם תקים עמו
דו מצות עשה אחרת ואם הניחו בבהל וילא פרוק וילא טען בטל מצות עשה
ועבר על לא תעשה' פרוק וטען וחזרה ונקלה חייב לפרוק ולטעון פעם אחת
ואתרו מזה פעם' שנ עזב תעזב הקם תקים לפי כך צריך לארדה עמו עד
פרסה' עמו שולא ילך וישב לו ויאמר להברו הרי מצוה עליך לא יקיים
עמו' ואם היה דק' או חולה חייב להקים לבדו' לא יהיה כלי גבר על אשה

כולי גבר הו' לאת שם ליחח מחול לרדוע ואת לאחרי' וולא ילבש גבר שם אשה
 שחלת אשה הי' שחלת מחולי מחול לר'הב ולפ'זה ולג'זהד וכד' מהו הו' משהו'ר לר'בא
 לר'ג'הו' לר'באס לנ'סא פ'י כר'מבאן ופ'י כר'דמאן כולי איש ופ'י אשה קר'י ביה
 ויאפרו המל'קט שערות לבנות מתוך שחורות משי' לקט שערות אחת לוקה'
 לאן הדי' ה'י לנ'סא ויאערם אף הדי' לפ'ערוהו כון לנ'סא ית'י'י' בדי' לר'ג'לקר
 יפ'ענר לתחדיך לנ'באע ול'קסוק וקר' יפ'ענר לנ'מאעמ'ן ע'ה כמי' הו' מביי' פ'י
 לכתב למו'נועה לר'שך וקר' יקור'ן אהר' לנ'מאעמ'ם פ'י וקת פ'ענר'הא אן באן
 לפ'אענר רג'ל פ'ולבס לנ'סא ויאן באנת אמר'הא פ'תל'בס לר'ועו ותת'סלה
 בלאחרי' פ'מן כ'ב'ב ר'שך ח'ר'ב ק'לו וכן מקורש בס'תרי' ע'ה כ'י יקר'א בש'אעו
 מזמ'ן ק' מכל מקום יפ'ענר נ'הודרה ל'א נ'מא'ה ל'פ'נך דורשות יחיד'
 בדרך דורשות רבים' בכל'עץ באילנות' עלה אר'ץ להבי'א בודות שיהין
 ומעדות' אפ'רחים ל'א מפ'רחין' או בי'בים ל'א מו'דרות' מה בי'בים צדי'נין
 ל'אמן אה' אפ'רחים צדי'ב'ן ל'אמן' יצאו מפ'רחים' מה אפ'רחים ב'ב
 קיי'מה אה' בי'בים בני'קיי'מה' ל'א תקח האם על הבנים' ב'דמן ש'היא ל'אמת
 עלי'הן ובנ'פיה נוג'עות בק'ן' ש'לח תש'לה' הו' מ'צות ל'א תעשה ש'בתק'ה
 לעשה' ש'לחה וחדרה' אפ'לו כ'מה ק'עמ' חיי'ב לש'לה ש'נ ש'לח תש'לה' מי'
 ש'אמר בתפ'לותו על'הן צ'פור יגי'עו ר'חמי'ך ועל טוב יזכ'ר שמי'ך' א'ב'ל על'
 ר'ע ל'א יזכ'ר א'ין הד'בר כ'ן ל'א חיי'ב א'דם להודות עלה ר'עה מ'ענן ה'נובה
 למענן יי'טב ל'ך א'ר'י תכ'לה ל'אנס א'ן בכל'הן ל'רחמה ו'אש'ק'ה ח'בלת לה'ג'
 נובה ל'אן א'כר'יהן ל'נקס ל'אח'ק למ'דאג' ל'ברך פ'תח'נר ל'טובה בעו' ה'זה'
 וה'ארכות ימ' תח'נר ל'חיי'הא ל'ר'אימה מע' כ'מט' ל'נקס ות'הר'בה א'פ'י ל'ל'ק'י'את
 ק'לו ה'ל' ומה מ'צוה ש'היא באי'סר נ'אמ' בה למענן יי'טב ל'ך וה'ארכות ימ' ש'את

נ'ב
 ח'ר
 ג'שערה
 ע'ה

ח'ין א'גו
 ה'ר'חמ'ת
 ה'ל'ש'טן
 י'צ'י'צ'כ'
 ח'ר'

המיצות על אחת כמה וכמה בית בנה בית חדש להרבה הכת לאבנה
ואף עבד הכת לא שלא נבנה הקרה ברשותנו ודלך באף נדיל למואהק ואל
מעצתך חף גמיע מסאכנא מתל לסטוח ולאבאד ולאגאראת ולמנאמר
ולגורג למנהרה חתי לית יקע לעצתך קהאא שנ ועשית מעקה לגגך וזעלו
בית שלשני שותפי חייב במעקה לית תלה הכת לא בנוקד אס כן למנאמר
גבך למעט בתי כנסיות ובהי מדרשות לפי שתימן עשוין לרידה היתה
דשות הרבים גבוהה מזנו אנו דרוק למעקה שנ כי תל הנעל ממ' לא שפול
בתוכו ושיעור המעקה עשרה טפח וכך עשו במקדש מעקה עלולסבינו
לא תזדע ברמ' בלתיים הדורע שני מיני תבואה או שני מיני ירקות עם
זרע הכרם לוקה שתיים אחת משום שדך לא תזרע בלתיים ואחת משום
לא תזרע ברמ' בלתיים ושורפך את שניהן שנ פן תקדש פן תוקר אש
ללמדך שהוא אסור בהנייה ואינו חייב עד שיזרע בארץ ישראל חניה
ושעורה וחרצף במקולת יד ואם חיתה אוחן בעפר חייב המלואה
משימלאו והוא שיעשו העובדים כקול הלבן וזה ידריע ויעשה תבואה
הזרע אפול קש ותבן שלזרע אסורין בהנייה ואף מסיקין בהן תנור
אנ' תזרע פרט ומי שיצמח מארצו ובלתי הכרם אסורין בחוץ להארץ
מדברי סוף לפי שהן חמורין מבלתי זרעים ותבו הכרם הכל חמורין בנל
שלוקין עליהן אפולו שלא רדך הנאתן מאי נעמא דלא בת ביה אביה
לא בת פן תקדש המל' פן תוקר אש וכל מקום שנ פן אינו לא מצות לא תעש
לא תחדש בשור ובחמ' אחר השור ומהר כלבהמ' לנעילת הבור ולי
הפרשת הר סיני ולהשלומי כפל ולהשב אברה לקריקה ולהסימה ולבואים
ולשבת רבר הכת בהוה אף לי לא שור וחמור מנ לעשות שאד בהמ' היה

ועוה וכינא בהן תל' לא תחדש מכל מקום ואתר החורש אנהדורע
או המושך בהן עגלה או אבן באחד או הדש אפלו הנהיג בקול שני יתו
מכל מקום ואינו הייב עד שימשיך את ינהיג שור והחזור' ר'א אסרה
תורה לא שני מינין שיאחד ביהודי ואחד טמא' ובן בהמת פסולי המוקדש
אעפ' שהיא גוף אחד הבה עשה כשני גופין מטני שהיתה קדש ונעשית
קדש וחול' מ' ערבין' דה בזה הדי' הוא אומ' ואם כל בהמ' טמא אשר לא
יקד' מה' קרבן ליהי' מקי' השמו' למדו שאינו מר'בד לא בתסולי המוקדש'
אעפ' שהיא לבדו לוקה' את הרביעי' ע'בו לוקה משום ב'א'ים ואסור זה מדבדי
הקבלה' לא תלבש ש' עטמה בין שנתחבר הצמד עם הפ'ש צד הדבור
צעו הדי' דה ב'א'ים מן התו' ש' עטמה שווע וטווי ונוד' ש'ע אותן ועשה
מהם ל'ברים הדי' לו ב'א'ים' תפר בגד צמר בחוטי' פשתן או בגד פשתן
בחוטי' צמר או קשר חוטי' צמר בחוטי' פשתן או גדל' צמר ופ'ש יחדו
בין שנתאחד נאסר' צמר ופ'ש אין לו שיעור' לא אפלו כל שהוא ואין
אסור מן התו' לא צמר ופ'ש והוא צמר רחלים' ויש בכרבי' הים כמו צמר
שגדל על האבנים שבים המלה תבניתו כתבנית הזהב והוא רך ביותר
וכלך שמו ואסור מפ'ע מדרמות העיץ מפ'ע שהוא רומה לצמר רחלים'
ולמעני בהרה' לתחרי' מאת לפ'ע ע'ד אר' הרה' לא שיא באנת צנעתהם לע'ד
ובאן לבאס כומרי' ע'ד פ'י ר'אך לאמאן ולי' איום מעשהו ענר רהבאן קבטו
מי'בד י'ל'סו תוב מנסות מן י'בוס ובהאן ר'אך לי'עמלו מתל' לטביעה' ג'דילום
תע'לך למדנו מפ'י השמו' שר'א נסמכה פר'ש ב'א'ים לפ'ר'ש צי'צית' לא
להתיר ב'א'ים בצ'צית' והצי'צית חוטי' קשורין בל'בד ללמדך שחבור
זה שר'א במקום מדנו' אסור מן התו' ג'דילום שיהיה ש'אוד' תעשה ולא

החורש
אעפ'
טוה
החד
דמטווי
ג'דילום

מן העשוי'

לך שאתם טוה איתה שלא לשימה פסו' על ארבע להביא בעלת חמש
שבבדל' חמש ארבע ולהביא בעלת שלש' בנקות בשלש ארבע עור
לסוף הכנה ור' נביה בסוף הכנה פחות מקשר גורל' בסותך שלא תהיה
שיאולה' אש תכסה בה' הבגר צריך שיהיה שיעורו כר' לכפות ראשו
ורובו שלקטן המהלך לבדו בשוק ואינו צריך אחד לשמרו ואחר כך
יהיה היב בציצית' כי יקח איש אשה ובא ליה' והביא עליה שם דע'
זה שפנין עליה שיהיה תחתיו והביא עדים שדנתה אחד שקדש אותה
הר' דו נסקלת על פתח בית אביה' ולקח אבי הנערה ואמה' למ' הזכיר
אמה שבו יקץ על ארבע אמהות שמה אמן לה' בתולים' והביא את
בתולי הנער' לו דוממי עירי הבעל' אלהקני העיר השערה' זה שער
בית דין' ופרשו השם' זה שבת בתו ופרשו השמלה לשון כבוד שנושאין
ונדתנין בבתרי הרבר' ובן זה שאמ' האב וזה בתולי בתי לו דוממי עירי
הבעל' את בתי נתתי לתישה' התו האמינה את האב לאסרה משום
אישות ליה לתוסלה משום דנות כגון שיאמ' בתי שבויה אתו נאמן' ויסרו
אתו מלקי אותו במצא זה לוקה ומשלים' וענשו אותו מיזה כסף ונתן
לאבי הנערה זה כסף צורי והכסף הוא השקל' ור' תהיה לאש לא יוכל
לשלה כלימיו' ליהו שקדמו עשה מוציא שם דע שגירש אם ישרא'
מה דיר ואינו לוקה ואם בהן הוא לוקה' ואינו מחזיר ואם נשיאת או עמית
קודם שיחזיר ישר' הדי הוא לוקה לפי שלית קיים עשה שבה' והעדים' לוחמו
נסקלי' והמוציא שם דע על הנברית שנתגיירה ועלה שפחה שנשית חונה
פסור שנ' כי הוציא שם דע על בתולת ישר' כי ימצא איש שבעם אש
בעלת בעל ומתו' לו מיתתן בחנק ואזהרתיה מל'א תנאק שכל מיתת

האמו בתו שתם הרי היא חנק ואם היתה בת כהן היא בשדקה והוא בחנק
ואם היתה נערה מארשה שניהן בפקלה נמצא באשת איש שלש ריבין
גם שניהם לבנות הגרו' אשת הקטן והחדיק בה האיש בעודה בעיני ביה'
קת מקוטה ובשרה בחדקת אנוסה ואנוס פטור מכלום ולנער לה
תעטרבר' בן הדבר הזה ועריות הזקשו לנפשות שנים כי פאנ' יקום איש
על רעהו ור' נקש כן הדבר הז' ולא הקישו למק אשה ב' למענין בלפני
תגמיע בינה מאמתל' בן הדבר הז' ובר' בן תאב' ואר' ראנא רודק
אחד ערה פלנ' למה ולו ברוח לרודק והי מצות עשה ש' וקצות אהת
כמה קל במבשיו מה מבשיו מיוחד שיש בי סכנת נפשות והרי הוא נקמות
את כמה כך בר' שיש בו סכנת נפשות הרי הוא בקצות את כמה ומכ'
שיאם אף אהת יבול לה ציל בכמה היציר' בנפשה תל' ור' תחום עיבך' וול'
יקול אשת האחר לא שדבר הכות בהוה' לקצר אנה יכל' לנדרק באת'
בר' ש' לרודק ואף לם ימכ' לא בקתל לרודק מדה ואתה פ' לסנה פיקול
וקי' לך אסתחג יואב ער' אבנר פ' קתל עשה ל קל באן יבער אחד מאיבדו
קבל קתלה ול' לך קתלה יואב ומא וגב עליה פ' קתלה חק' ואנמי קתלה
בניה בדם עמקא ג' יתר' ר' אן יואב אסתחג אן עמסא מזורר במלכות כמי
קל וי' אחר מן המועד אשר יעדו פקל בניה בי מדר שיא אשכח ויתיב ביה
וכת' חפצת ור' חפצי שמיים פאסתוגב יואב לקתל בבית ד' כי ימצא
איש נערה בתו א' לא אר' ה' ה' הוא לאונס והו' קו ותפשה ואיזה הוא
אונס שבא עליה בעל בורה והו' חייב צעל ובשת ופגם' תחת א' ענה'
יתר על הקנס הק' צוב בתו שהו' נ' ככה' נמצא האונס משלם ארבעה
דבר קנס ובשת ופגם יבער בא' עליה ומתה הרי זה פטור מן הקנס שנותן

לְאָבִי הַנְּעִרָה לֹא לְאָבִי הַמְּתָה ' וְהָיָה שְׂתֵּמֹת קוֹרֵם שְׂתֵּעֲמֹד בְּרִיךְ אֲנִי
שׂוֹתָה בְּעֵצִי צוֹ אֶקְלוֹ גְּדֵמָת אֶקְלוֹ סוֹמָה הָיָה נוֹשָׂאָה שָׁנָה וְלוֹתְהִיָּה לְאִשָּׁה
לֹא יוֹבֵל שְׁלֹחַה כְּלִימָה וְהָיָה לֹא רִצְתָה יֵאָהוּ אֲבִיָּה נוֹתֵן מָה שֶׁהָיָה חַיִּיבָהּ
וְעָנוּד ' וְהָיָה בִּידֵשׁה מִחֵדִירָה וְהָיָה לְרִיקָה וְהָיָה מִתָּה קוֹרֵם שִׂיחֵדִירָה לְוָקָה
וְהָיָה הִיָּה כֹהֵן וְגִדְשָׁה לְרִיקָה וְהָיָה מִחֵדִירָה ' לֹא יִקָּח אִישׁ אֶת אִשְׁתֵּי אָבִיו
זוֹ אֲרוֹסָתוֹ שֶׁלְּאָבִיו ' וְלֹא יִגְלֶה כְּבָקָה אָבִיו זֶה שׂוֹמְרָת יָבָם שֶׁלְּאָבִיו ' לֹא
יָבֵא פְּצוּעֵי רַבָּה ' זֶה שֶׁנִּפְצְעוּ הַבְּיָצִים שִׁרְיוֹ ' וּבְחֹת שֶׁכָּבָה זֶה שֶׁנִּבְדַּת הַגִּזְזִי
שִׁרְיוֹ ' וּבְשִׁרְיֹת אֵיבָרִים אֶקְשֶׁר שִׁיּוּלִיךְ הַזָּכָר בְּאֵבֶד וּבְבִצִים וּבְשִׁבִירִים
שֶׁכָּבָה שֶׁכָּבָה דָּעָה מִתְּבַשְׁלֵת וּכְיֵץ שֶׁנִּקְטָר אֶחָד מֵהֶן הָרִי הוּא פְּצוּעוֹנִי
וּבְרֹת שֶׁכָּבָה וְהָרִי לָנָה עֲלֵי מִן פְּסֻדָּה מִנָּה לֹאֵת לְנִכְסֵי חוֹתִי לֹא יִמְכַנֶּה
אֵץ יִנְסֶר לֹא יִנְכַח בַּת יִשְׂרָאֵל בְּעַר לְקָדוֹשׁ וְהָיָה קָדֵשׁ וּבְעַל לְרִיקָה מִשׁוֹם זֶה
וְהַחֲרִים הָרִי מִן סִבָּב לְעֵבֶת וְלֹא תִחַצֵּל גְּאֵתָה וּמִאֵם כִּסֵּף בִּידֵי שְׂמִימֵי אֶמְלֹ
הַכֹּהֵן עֵץ פֶּהוּ מוֹתֵר לְבֹנָה בְּקָהֶל לֹא יָבֵא מִמֶּזֶד בְּקָהֶלִי שֶׁרֵעַ מִמֶּזֶם
הֵן מִמֶּזֶד וְרֵאֵי וּמִמֶּזֶד סֶפֶק וּמִמֶּזֶד מִדְּבָרֵיהֶם ' אֵיִדָּה הוּא מִמֶּזֶד וְרֵאֵי
זֶה שֶׁבֵּא מִעֲרוֹה מִן הָעֲרִיזוֹת הַזֹּרֵאִיוֹת ' וּמִמֶּזֶד סֶפֶק זֶה שֶׁבֵּא מִסֶּפֶק עֲרוֹה
כְּגוֹן אִשְׁתֵּי אִישׁ שֶׁנִּתְּגַדְשָׁה סֶפֶק גִּירוּשֵׁי וּבֵא עֲלֵיהָ אֶחָד וְהוּלִיךְ מִמֶּזֶה
הָרִי זֶה סֶפֶק מִמֶּזֶד ' וּמִמֶּזֶד מִדְּבָרֵיהֶם הַאִשָּׁה שֶׁשִּׁמְנָה שִׁמָּה בְּעֹלָה
וּנְשִׂאָה וְהָרִי בְּעֹלָה קִיָּם וּבֵא עֲלֵיהָ וְהִיא תִּחַצֵּל הַשֶּׁנִּי הָרִי הֵבֵן מִמֶּזֶד ^{מִדְּבָרֵיהֶם}
מִמֶּזֶד וְרֵאֵי אֶפְרָה תוֹרָה וְלֹא מִמֶּזֶד סֶפֶק אֶבְרָה עָשׂוּ מִעֹלָה יִתִּירָה בִּיחֹסֶן
וְהַסֶּרֶךְ כָּל הַסֶּפֶקוֹת ' נֵהִי לְמִמֶּזֶד עֵץ דוֹאגְ בַּת יִשְׂרָאֵל לְיַחֵץ לְשִׁבְץ עֲלֵיהָ
נִסְרָה וְלֹא יִבְעוּל עֲרוֹה פִּיפְסֵר נִסְרָה וְלֹא יִתְדוֹג מִן יִשְׂרָאֵל מִמֶּזֶד אֲדִי נִשְׂאָה
בַּת יִשְׂרָאֵל לְרִיקָה ' וְהַסֶּמֶץ לֹא יָבֵא עֲמֹנִי וּמוֹאָבִי לֹאֵנָהם אֵיבָל לְמִמֶּזֶדוֹת

לֵא יבֹא עֲמוּנֵי וּמוֹאֲבֵי אֲדָמָה רַב־לְעֲמוּנֵי וּמוֹאֲבֵי פִי שְׁרִיף וְהַגִּירָה כִּלְיָא
יִבְדַּד לְהֵם דְּוֹאֲגַבַּת יִשְׂרָאֵל וְהָאֵן קָדַשׁ וּבְעַל לִוְקָה הוּא וְהִיא וְהָרִי שְׁלֵת־חַדְרֵי
פְרִי שְׁרִיבֹר מִן עֲמוּנֵי וּמוֹאֲבֵי אֲמִי לְאֲנֹתֵי מִן עֲמוּנֵי וּמוֹאֲבֵי מוֹתֵרִי לְבוֹא
בְּקִהְלִי קָלוּ קָבוּרֵי חֲבֵי מְסִי הַזְּבוּגוֹת אִישׁ מִפִּי אִישׁ הַלְכָה לְמִעַם מְסִינֵי עֲמוּנֵי
וְלֵא עֲמוּנֵי מְרַאֲבֵי וְלֵא מוֹאֲבֵי וְתַחֲרִים שְׁרִיבֹר עַד עוֹלָם וְגַעַל לְעֹלָה
עַל דְּבַר אֵשׁ לֵא קָדַמוּ קָלוּ דְרַךְ הָאִישׁ לְקָדַם וְהָאֵן דְרַךְ הָאֵשׁ לְקָדַם פְּלוֹשֶׁן
בְּאֲנֹת לְנִסָּא מְנַהֵם מוֹתֵרִי לְבוֹא בְּקִהְלִי אֲתֵרִי שְׁלָמָה גִירָה נְעֻמָּה הַעֲמוּנֵי
וְתַזְוָגָהּ וְרוֹת הַמוֹאֲבֵי בַת בְּנוֹ שִׁירְבִּלְקָה וְיִהְיֶה כִּי יִשְׁלַח אֶת הַקָּל לְבָרֵךְ
קָדַם אֲעַלְמֹתְךָ אֵן גְּמִיעַ קְדָלְוֹת בְּלַעַם דְּגַעַת עֲלֵי יִשְׂרָאֵל עֲצוּ חוּץ מִבְּתֵי
כְּנַסְיוֹת וּבְתֵי מְרַאֲבֵי וְהָרִי שְׁרִיבֹר הַיִּשְׂרָאֵל נַהֲפָכָה לְכַרְכָּה טוֹר לְאֲבָרָה כְּמִי
קָלֵא אֶת הַקָּלֵה לְבָרֵךְ וְלֵם יְקוֹל אֶת הַקָּלֵה לְוֹת לֵא תִרְדַּשׁ שְׁלָמָה וְטַבְתֵּם
אֲדָמָה וְקַע חֲצִיָּה לְעֲמוּנֵי וּמוֹאֲבֵי פְרִי יִגְבַּ אֵן נִקְרָא לְהֵם לְשִׁרְוֹם מִתְּלֵסְאֵן
לְאֲמָם שֵׁן לֵא תִרְדַּשׁ שְׁלָמָה וְעַבְיָן יְכוּרֵי עֲמוּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲמוּנֵי בְּטוֹבָה מִכְּנֹל
שֵׁן בְּטוֹב לוֹ לֵא תוֹנְנוּ יְכוּרֵי אֵן תְּלוּ וְטַבְתֵּם לֵא תִתְעַב אֲדָמָה לֵא
וְתַעֲבֵי חֲצִיָּה דְּכַר לְעֹלָה פִי קָדַם אֲבַע אֲדָמָה אֵן לֵא נִתְקַרְבַּ בְּלַנְסָבָה
וְלֵא נְבִיאַעַר דְּרַע עֲשׂוּ וְכַדְלָךְ לְמִצְרַיִם בְּעַד דְּכוּלָּהֶם פִּי שְׁרִיף וְלֵא נְגַתֵנְב
מִצְרַאֲדָהֶם לְסַבֵּב לְעֹלְתֵיךָ שְׁרִיבֹר פִּי דְרַע עֲשׂוּ כִּי אַחֲרֵךְ הוּא יִדְלַעַלֵי
כְּלִיךְ כְּרִים אֵן לְאֲנִסְאֵן לֵא יִתְבַּאֲעַר אֵן יִתְבַּבֵּר מִן אֲקָרָאֲבָה אֵן יִרְפָּעָהֶם
לֵא יִקְרַב פִּי לְנִסָּבָה לֵיהֶם קָלוּ עַמְבַּר שְׁאֲרוֹ אֲבָרֵי וְכַדְלָךְ לְלֵא נְנִסָּא סְכַנְנָא
מִעַ מְצֹר וְאִסְתַּנְפָּא עֲנָא מִעֵהֶם וְשׁוֹקוֹה פִּי בְּלֵאֲדָהֶם קָלוּ פִּיהֶם כִּי גַד הֵייתָ בְּאֵרֵי
וְדָלְךָ אֵיזְ כְּלִיךְ כְּרִים לְלֵא נְנִסָּא שְׁרִיבֹר וְלֵא חֲסָנָה וְנִגְאֵי בְּשִׁלְחָסְאֵן
יִחְסָאֵן וְלַעֲלִיךְ אֲכִירֵי דְרַע שְׁרִיבֹר יִבָּא לְהֵם אַחֲרֵי כְּרִים וְאַחֲרֵי נִקְבוֹת

והסודך בלאו הבא מכלל עשה שנ' דוד שלישי יבוא מכלל שדור ראש ושני
 ולא יבא קלו כשיערה סמחדיב מלך אשור בלב כל האומות ועירבן במור
 ופרס והסיד כל אומה ואומה ממקומה ועמון ומואב אינן בארצם היום
 ור' יודע היום אידה הוא עמונ ור' אידה הוא מואב אידה הוא ארזימיות
 הוא מצרי לתי כך בלה אומות מותרך היום לבוא בקהל כשיתגיירו
 כי תבוא מח על אביבך ונשמרת מכל דבר רע' שלית יהרהר ביום ויבוא
 לך ר' אידה קרי בלילה כי יהיה בך איש איש לית יהיה טהור ור' אידה
 איש יהיה נבוא שלית תרבר החו לשון גנאי וכונתה מן הבהמ' אשר לא
 טהור' וייבא אל מחוץ למח דה מחנה שבי' ור' אידה גמיע שטמא ינפצו
 מן מחנה שבי' לך מן גמרותהם בעל קרי' לית יבא אל תוך המח' דה
 מחנה לוייה' ויד תהיה לך מחוץ למח דה מחנה ישר' אמר כהן נגזף
 מחל' תבא וקת לקתל ואן נער לנת מוצע בארג מן למעסכר יך פיה שתבא
 לר' יתבר דזביא שביאם כמי תפעל לרום ולא פד בגוס איד למלל קלו ויד
 תהיה לך ור' איד לית מקום שג' ונגה מוציב לו יד' ויתר תהיה לך על אונ
 אמר כהן אן תך לנת אה מערה לטח פד אר' כנת פ' למעסכר ותך מעליה
 מע שאת לארדב וכל מן תברד פ' בארג למעסכר חפר פיהא וגטא לבוא
 לישתדה פ' למוצע למער לה חתי לית יצטר גאייט עלי סנח לארד' גמלה
 קלו על אדניך מקום דיונד' וקלו לחכ עלי גהת לנאדר אדל תקרא אונן
 לית אדניך מלמד שאת עמע ארס רבר מגונה ישים אצבעו באדנו
 כיי' מ' מתה לך בקרב מחנ' ומן תנציק לאגס אום ואת בעאר לר' אידה ל
 ר' אידה לבריהה תפגנאן לנפוס ותב' ס' יסר' ליהא לפי' ל' איה' ומע
 לר' אידה לבריהה תנציק לנפוס תתבאב וי' ל' אנואדה

מחנה

זינהא לאנוארד שלאהייה ושלפיצאת ארוחאנייה והו קו ושב מאחרק
 לאתסביד עבד אלהיארנ' דה עבד שברה מחויבה לארץ לארץ ישורואפ
 היה רבו ישראלי משחררו וכותב עליו רמיו בשמר חוב ואם לארצנו מקלי
 עין את שיעבורו וכותב לו רבו גט חירות ואינו חוסר לשיעבורו ולשך לאס'
 תגארתה באלקעה שטיאהרה למכותארה ללגמע שלפאצלי לאת תוננו
 דו אונאת רבדים כמי דאר פילגד לאו עלי ישור ללבעה נקסה ואחרק מד
 לגד והלי לעבד הזגד צדק לאתהיה קרשה ממוות ישור כל הבועל
 אשה פנויה ברית בתובה וקדושין לוקה והרי אנקלוס כלל בעילת עבד
 ותמה בכלל קרשה לאתביא אתנן זונה ומחיר בלב' איזה הוא אתנן
 זונה האומל לזונה הא לך מענה דו בשכרין אפרו מאתה בודל אסורין לגבי
 לגבי המז' ואתנן פנויה מותר' איזה הוא מחיר בלב' זה האומל להברו הא
 לך טלה זה תחת בלב' זה וכן אם החליף בלב' בכמה בהמות או עופות ובזא
 בהן שני שותפין שנהלקו זה לקח עש' סלאים וזה לקח תשיעה וכלב שנים
 הכלב מותר' והעשרה אם יש אחר מהן רמז בדם הכלב או יתר מוציא
 כנגד הכלב ושארן מותר' ואם רמז בל' אחר מהן פחות הרי העשרה כולן
 אסורין לגבי המזבח' לאתשיך לאחיק' הרי מה' לילה אן יסתקרק ברבית
 קלו לאתנישך לאחיק' קלו לזוה עובר משום לאתשיך ומשום ולפני עור
 לאתתן מבשד' לנכרי תשיך' דו מצות עשה להלוות לנכרי ברבית ולשך
 להתינבאיקה ולא נקטעה קל לנכרי תשיך למד עקום לאחוריו אמ' הסוקו
 שבוך מצאו אתו בספר העזרה עקום' וסר לשך אן סלקה לישראל מצות
 עשה ואתעמא לגוי ברבית מצות עשה פתח' טלב לישראל סדק בגיד לבית
 ולגוי ברבית פילתפת לישראל ויעמיה בגיד רבית' וסמי לנשך לוי פ'

ע
 ד
 ע
 ע
 ע
 ע

נשך וסמי גלי פי שלתמחר תדביה קטן נשך זה המלוה סרע בחמשה יין
או סאתים חטים בשולש יהמרה בה כפירות כי יכר לקח ממנו חטים בדניר
זהב הכרוכף השער עמרו חטים בשלשים דינר אמ' לו תן לי חטי שאנ
מוברך ולקח בהן יין אמ' לו הרי העיק עלי בל דינר והרי לך אצלי בהן יין
ויף אף לו אסור וסמאה נשך שהוא כמושך חברו ומצערו לא תאחר לנ
מי שהיה עליו נדריס או קורבנות מצות עשה עליו שישלם אותן בגל דאנ
שפגע בו ואם לא הביאן בדגל ראשון שפגע בו עבר על עשה עבדו עליו
שלנ דגלים ואלא הביאן עבר על עשה ועל לא תענ שנ לא תאחר לשלמו
מדינת שפוט תשמור ועשית דו שבועה כאלו נדרת לו נדרים לייג
לו עולות חטאות וזשמות נדבה כמשמעה אנ דברת לו קדשי ברק הבית
בתיך דו נדקה בית בא בכרם רעך בית בא בקמת רעך מפיה שמן
למדו שיהי הכות מדבר לא בשביר וכי לו לא שברו מיהתיר לו שיבוא
בכרם רעהו או בקמה שלא מרעותו לא כך הוא אומ' כי תבוא ברשות
הבעלים לעבורה תאכל המבטל מלאכתו ותאכל בשעת מלאכה הרי זה
עובר בלא תענ שנ וחריש לא תנקה מפיה שמן למדו שכל זמן שהרא
עוסק בקצירה לא ינקה חריש ולא כילה וכף כל כיוצא בו אף הפועלים חובלין
משלה קדש שנ בכרם רעך לא בשלה קדש קטן למדנו משני בתובים
שהשביר אוכל במחובד בשעת גמר מלאכה וקטפת מלילת וקטפת עבים
מכאן למדנו שבמחובד הכות מדבר ולו ליבאו שני בתובים לו לא שמענן
כייקח איש אשה כו כי מיצא בה עדות דבר וכתב לה ספר כרי אמ' חכ
לא ימהר אדם לגדש את אשתו ראשונה לא אם כן מצא בה עדות דבר
וכתב לה אף האשה מתגרשת לא בספר כריתת שיהיה ענינו דבר הכות

בינו לבניה ונתן בידה את למקום שהיא בירה בגון יד שדוחה או חיקה
או חצרה ושלהה מביתו שיהיה ענין הגט שישלחה לה שתשלחנו
תנאיך יש בגט ההר ואת עשרת הדריצי החלב תביא לשר השלם ואת ערוכת
תקח דברים הממורביץ ביך איש ראשיתו מבאף שאיך היוצא למלחמת
בית דוד יוצא עד שהוא בותב גט לאשתו והלכה והייתה לאיש אחר מכל
שאינו בן דגו שזה הויציא רשעה מביתו וזה הבניסה לה יוכל בעלה לתאנ
נהי עין אתן ידר לאנס אתן דוגתה למטר לקה בעד אתן תדוגת בדגל תאנ והר
מחייבי לאויך ומויציאה בגט והבן ממנה בשרי אחר יאנ הטמאה
היא אם נטמאה בדצון אסורה לבעלה הישרלי ובאונס מות לו שנוהיא
לא נתפש היא אם נתפשעה מות אבל אשת כהן ביך באונס ביך בדצון אסו
מפני שנעשית דונה לא יצא בצבא נהי עין אתן יצאה לחתן לשגלמן לאשגל
לא לקהל ודלא לגירה בלי רפע מנה לכלם אמוגבה לגיבתה עין מנדלה טוול
אסנה קלו לא יצא בצבא יכול בצבא הוא בלא יצא אבל מתקן הוא בלי
די ויספק מים ומדוך תל לא יעבור עליו לכל רבר עילין הוא ראין אתה
מעביר אבל אתה מעביר על אחריים ואפלו לשמור החומה ולתקנה
פטור מלא יעבור עליו לכל רבר נקי יהיה לביתו ואפלו לסחורה לא יצא
כל שנתו ישמח את אשתו בין בתולה בין בעולה ישב עמה לשמחה
לא יחבל רחים ורכב לגרא פי קו לא יחבל רחים סמוך ללא יעבור עליו לכל
דבר יקול אתן לא יצן אתן לחתן פטור מכלל המצוות פקל אמה חייב בכלל
המצוות דון מא רבר פעלק ליה לא יחבל רח ורכב קלו מה רחים ורכב ^{מיוחד}
שני בליכ אעפ שמשמש מלאכה אחת וחייבין על זה בפני עצמו ועל זה בפע
עצמו כד בל שני בליכ שמשמש מלאכה אחת חייב על זה בפני עצמו

ועל זה בפני עתמו וכל רבר שעושף בו אוכל נפש בגון רהיב לטחינה
ועריבה לרישה וקדחה לבשור וסכף לשהיטה אקלו עץ הקרוי שני כי נקש
הוא הזבל ואם עבר וחבל יחדיו ואם אבר המשפון לוקה כי ידצא איש
גנב נפש מאהיו זו אזהרה לגונב נפש מדלא תגנב וליה יגב עליה חנק עד
שיגנב וימזור או ישתמש בו כדרך שמשתמש בנבדלים שזוהתעמר
בו השמ' בנגעה צרעת הרי נהי עץ קטני כימני טומ' והבווה את המהיה
לוקה וקר אעלמתך את השמר מהאם ליה דבור את אנפ ענפ ייט' למרים
אעלמתך את שניר עת גדא לשון הרע כיתשה ליה תבווא אל ביתו לעבט
עב' ואן תעדא יחדיו ואתו לוקה לאנה לאו שניתק לעשה שני השב תשיב
לו' ואן תאט לרהף וליה קיים עשה שבה לוקה ומשלם רמי המשפון קא'וא
המלוה את חברו ליה ימשיבנו בידו ליה בבית דין ובשלה בית דין וליה יבנס
לביתו לטור את משכנו' בחוץ תעמר יוציא לך את העבונ' מכאן שבעל
הזב גובה מז הבינונית ואם איש עני הוא ליה תנע בעבטו ליה תשכב ועבטו
אצרך ליה יחדיו כמות היים ביום וכמות הלי' בלינה' כמות היים בגון קוררוס
ומחר ישה וכמות הלילה בגון כר ובסת' ובדכך ורך תהיה צר' ומה העני את החדיר
לו את שרו' יש לו שכר לתני הקבה שני ורך תהיה צדק' הנזת) משלו למי שהוא
צדק עליהה במה ובמה' ליה תעשק שכיר כל הזבש שכר שכיר כאלו
נטר את נפשו ממנו שב' וליו הוא נושא את נפשו ועובר באדבע אזהרות ועשה
משום כל העשק ומשום כל הגזל ומנ' ליה תלף פנע שכיר ומשום וליה תבווא
עליו השמש ומשום ביומו תתן שכ' זה שכיר לילה שהוא גובה כל היים שב
ליה תבווא עליו השמש' ולעשיקה הו' שתמכך בצבט למל' ליה הו' מתעין עליה
מתל שכר שכיר בלמר אקעה קא' ליה תעשק שכיר עני ואב' מפני שהו עני ואבון

עני עני
המשפ

וקרא עריך את יי. קלו ממהר אני להפדע עלי ידי עני ואביון לא יומתו
אבות על בנים. מפי השמוע למ שבכלל לחו זה לא ימותו אבות על בנים
ולא בנים על פי אבות והוא הדין לדיני מזונות ודבר אבות ובנים לעני
מחבה. לא תטה משפט גר יתום. יכול המטה משפט אחר מישר עובר
בלאו שנ לא תעשו עול במש. ואם הטה משפט גר עובר בשני לאויץ. ואם
היה גר יתום עובר בשלש לאויץ. וליא החבל בגר למנה. למנה בין ענייה
בין עשירה איך ממעטני אותה לא בשעת הלואה ושלית בשעת הלואה
ושכחת עמך בנ. כשם שהשכחה בעומדך כך יש שכחה באילנות כול
שנכי תהבט דיתך לא תקאר אחר. והו הדין לשאר האילנות. כלמתנות
עניים מקיאה ושכחה ורקט ועורלות אינן נוהגות מן התו לא בארץ ישר
שנ ובקצרבם את קציר ארצ. ובי תקצר קצירך בשדך. ובחוצה לארץ
נוהגות מרבדי סוף. ועמרו שנ האנ. שיהיו בעלי הדין עומדין בשעת
דינם. אם בן הכות הדשע. אם חכ בעת שהיו בעלי הדין עומדין לפניך
היו בעיניך כדשעים. והפילו השפט והבהו. זה המוכה אינו לא עומד ולי
יושב לא מוטה. והכהו לפעו. שיהיו עיניו שלשופט בו לא שיהיה מביט
בדבר אחר. והכהו מפאן שאין מלקי שנים באחר. כרי רשעתו מבאן
שאומדין את הנלקה במספר. שלא יכהו אכסדה לא במנין. ארבעים
יבנו לא יסך. נהאיה לאומד למ. פן יסך. אם הוסיף אפלו מכה אחת
לוקה. ותכדירה. לא יסך. פן יסך. לא יסך. על הארבעים. פן יסך על האומד
לאנה אן צרבה ורו צרבה ואחרה. נלי לאומד לוקה מן קו פן יסך. ואקל
אומד ג אסואטי. ויצרב אחר מ. ולא יומד בחסב טאקה למ צרוב וסנה ומאנה
יצורה בדנה. ומן הנא לנה. לוצרב כל שכך מן ישר ומקול אר. מאן הדי. ע

הדין
מקור
יומין
שעות
למטה
ית אבות

ומוזהדין שלא להכותו שאר כל אדם על אחת כמה וכמה לפניו
ירשעתי לפניו כרידשעה אחת וליאחדיו כפי שתי רשעיות מבא
ישלשיץ שלישי על לבו ושליש על כתיביו וקלו ארבי אשאר לאנסא
הבלצרב ולר לם יצרב קלו פיה כל המגביה ירו על חבירו להמתו
דא רשע שצו ויחמד לרשע למה תבה דעיקר ונקלה אחיקר לע
יניד כחץ לקצו פרי צרב הרבי לעתו לבסוד המתה ויבדוה פתורא
תיט פרי מחצר ביתדין או השתיץ מים או הוציא דוח מלמטה פקד
ללה שלכסא ונתקלקל ולו באור צרבה לאתחסס שוד ברישו
ד השוד ואחר שאר כל בהמה לחמימה לא שריבד הכתוב בהורה
ור רישו אחר שאר מלאכות בגוף נשיחת תבין ואפלו חסמרה
לבשעת מלאכה כיישבו אחים יחדו כיישבו שתהיה להם
בה בעולם פדט לאשת אחיו שלא היה בעולמו יחדו המיוחדין
לה אחים פדט לאחים מן האם להם תהיה אשת המת פדט לה
את חדש שונה וקטן מפני שאף להם אישות לאיש זר שנשא
לוקה ומגרש אותה בגט יבמה יבוא עליה מצות יבום קודמת
תחליצה ולקחה מלמד שהיא עושה בה מאמור ואחר כך ביעול
ה לו לאשה פדט לאשה שהיא ערוה עליו איך לו בה קירושין
אשה שיט לה בנים אפלו בקנה אובת בתה או לו יירע מאשה
בהדין לו פוטריין אותה מליבם והיה הבכור אשד תלד מיבא
ה בגדול ליבם אשד תלד פדט לאפילונית שיאונה יולדת
על שם אחיו המת אחיו מואביו לא יאמור אחיו בנחלה ובתנימות
הה שמר מישל פדט לסדום חמה אורדגנים ששמש מחוי ואין

לילך מתחלה בדיקה ואם לא יחפץ החיש לקחת את יבמותו ביש לא יחפץ
לא תקצה ועלתה יבמותו השערה חליצה בשלשה ואם חלף יחידיו או בע
שסו' ויתמנה מאן יבמי' להקים ליתחיד שם בישל לא אבה יבמי' כל התסוקה
מקדיף אותה בלשון הקדש וחליצה נעלו שומנות הרצויעה מעל כגלו ומזון
רוב כגלו מן המנעול נעלו נעל הדאוי לו קדש לגדול שאינו יכול להלך ביום
שאינו חתה את רוב כגלו וירקה בתכני דוק שהיא ברחה לרייבים דוק ו
דם וקראו לו זקני העיר הן ולא שלוחן ורבוו חליו נותנין עצה ההוגנת
היה החא ילד והיא זקנה הוא זקן והיא ילדה אומריף לו מה לך אצל ית
זו מה לך אצל זקנה זו לך אצל שבמותך ואלתבנים קטנה בתוך בני
ימקריף אותה ככה יעשה ליתישאט לא יבנה בית אחיו בית אחר הוא בונה
שנים בית שאן לו בו לקוחץ יבאת עמוה יצאו עתי יבמות שאינו מוש
אחת אחיו בלשון הקדש והעומדים שם עותין חלוץ הנער שלשה פעמי
יבקרם שמובישל בית חלוץ הנער ואין חליצה לא ביום שנ השערה
הזקנים זה שער בית דיין ואין רבץ לא ביום שנ בודיף לדין ו
כגע רבגע הקיש הריף למראות הנעגים מה מראות כגעים ביום
וביום הראות צובשד' כך רבץ ביום קלו לחכ' אל מה רב גום
רב רעבר עוברת במוק ביחידיו ובלילה יקול אמן רב ר
ליתש במנעול מוק וביחידיו ובלילה מוק היו מן בתאן וזה
חליצה פסולה טקל מאן אעיצם הריא ליתמוד וליא ש
אין למחליף באן קצרה להרוב מן לחליצה טקל
פאורתה אין קר חליף לי בעד וחליף חליצה בשער
בי יבמו אנשים יחדו כן והחדיקה במבושיץ

תקדם שדח הדי לעצול פי הדף שפרש פי קצו גענה סאמר שיה ר' יצ
יהיה ק' בביתך איפה והאפה גדול וק' קדנה ען שאודיאן אכאדצה ושא
יהיה ק' הסוד לאדם שישיהה מדה חברה בתוך ביתו ואפרו היה עביט
שלמימי רגלים אבן שלם וצדק יהיה ק' מה תול וצדק חייב ליצדק
משלו יעני ק' שתדגיד שתדגיד לאזכיר ושאודיאן ידל עלי כלה ברם והו
לכרם ושאכא ארליף עלי כמל אנקס וזה ארתהא באמור שרניא וארתבאנו
בשכמל ק' ק' ר' ק' ר' ק' ר' ק' ר' ק' ר' ק' ר' ק' ר' ק' ר' ק' ר' ק' ר' ק' ר' ק' ר' ק' ר' ק' R' Q'
שאן ען מה אסתו עליה אהלתולך למדינה ידל עלי נקד ק' תולך אנקוס
ובבאתההא יאריתבאטהא בלאמור שפאניה אפאסרה שר' לא תועיד
ביום עבודה כי תועי יי כל עשה לה י' לשכך למדתבט בהרה לאמור
תועבה דכור את אש עש ק' עמלק הרה למצוה תאמרנא באן נתלכר
מה קערבנא עמלק מן מבאדרתהה ר' שיר והן נחרך לנקס בשקול ונגזא
ולא הנקד ותצעק בג' אה מע טול למרא ק' ק' דכרהו בעה אלתשכח
בלב מה אבי מידיים דכור שתהא שונה בעקד לא תרא שמואל קל קקרה
זהה אש עשה עמלק ובנדה ק' ק' והכית את עמלק כל הנחש אחרק
לו המצורעים שהיו מחוץ למחנה ואתה עיה ויגע וילא יראה ק' ק' ק' ק'
עיה בצמא ויגע ברק ידל ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' Q'
קי נקס עמלק שר' ירחק לקום אלגבי אתעבי והו אקרב לינא בלנסבאמן
גמיע למדל ורם ירבר של שקקה שר' ביי לאכזה וילא דכר ברית אחים פתול
ל' נקס למרעונה לקאסיה לא יבהר מנהא במל אעתבר מה רבר ק' ר' ק' Q'
הארומי שר' ברב רתבה עינימה ק' לעולם כיה באנת גאיתה שר' בקר ושר'
קתל לכהנים לאנה מן ארבעה הריוטיים שאין להם חלק רעו הבא עליומן

